

தீருப்புகழ் மலர்மாலை

ACCNO 35161

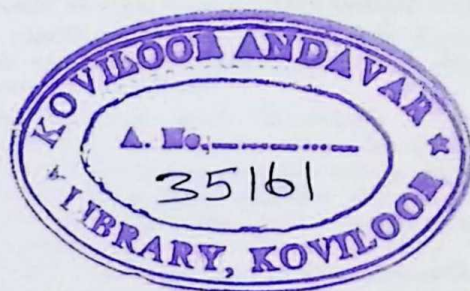
3-6

அருளியவர்
அருணகிரிநாதர்

உ

திருப்புகழ் மலர்மாலை

கிரி

கிரி பரேதிகம் ஏனென்றி நிகரவேட சிமிடெட

TIRUPUGAL MALABMALAI
Koviloor Digital Library
(Tamil)

ISBN : 978-81-7950-219-8

திரப்புகல் மலர்

Price : ₹ 70.00

1st Edition : 2002 | 16th Reprint : July 2015

Pages 256 | Crown 1/8 | Maplitho | 1000 Copies

Published by : GIRI TRADING AGENCY PRIVATE LIMITED

© Publisher | All rights reserved.

Regd. Office : Modi Niwas, Opp. Post Office, Matunga, Mumbai - 19. ☎ (022) 2412 1344

Admn. Office : No.372/1, Mangadu Pattur Koot Road, Mangadu, Chennai - 600 122.

☎ +91 44 66 93 93 93 (Multiple Lines), +91 44 2679 3190, 3100

www.giri.in ✉ sales@giri.in

SHOWROOMS : MUMBAI - CHENNAI - KANCHIPURAM - COIMBATORE - MADURAI - TRICHY
SECUNDERABAD - BANGALORE - NEW DELHI - PONDICHERRY

பதிப்புரை

சங்ககாலத்தமிழர்கள் வழிபட்ட தெய்வங்களுள் முதன்மையானவர் முருகப் பெருமான். குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் குமரவேள் என்கின்றன சங்க நூல்கள். நக்கீரரின் திருமுருகாற்றுப்படையே முருகன் மீது பாடப்பட்ட முதல் பாமாலை எனலாம். கந்தவேளையே கண்கண்ட கடவுளாகக் கொண்டு வணங்கிடும் முறைக்கு கௌமாரம் என்று பெயர். பண்டைக்காலம் தொட்டே வழக்கத்தில் இருக்கும் இவ்வழிபாட்டு முறை தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் நிலைத்து நின்று தழைத் தோங்கிட எண்ணற்ற அடியார்கள் தொண்டாற்றியிருக்கிறார்கள். நக்கீரரின் வழியொற்றி வடிவேலன் மீது அருந்தமிழில் அற்புதமான பாடல்களை பல அடியார்கள் இயற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களில் தலையாயவர் அருணகிரிநாதர். அவர் பாடிய திருப்புகழ் பாடல்கள் பதினாறாயிரம் எனக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் காலவெள்ளம் அடித்துச் சென்றது போக மீதி 1324 பாக்களே கிட்டின.

திருப்புகழ் போலவே கந்தப்பெருமான் மீது அருணகிரிநாதர் திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தர் அநுபூதி, வேல்விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல்விருத்தம் ஆகியவற்றையும் பாடியுள்ளார்.

வள்ளிமலை திருப்புகழ் சுவாமிகள் எனப் பெயர்பெற்ற சச்சிதானந்த சுவாமிகளுக்குப் பிறகு திருப்புகழின் சிறப்பை நாடெங்கிலும் கொண்டு சென்ற பெருமை திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளுக்கே உரியது. 'திருப்புகழ் மீர்தம்' என்ற மாதசஞ்சிகையின் மூலம் தமிழ் படித்தோர் வீடுகளிலெல்லாம் திருப்புகழை அவர் பரப்பினார். ஓய்வு, ஒழிவு இன்றி நாடெங்கும் சுற்றுப்பயணம் செய்து திருப்புகழை கதாகாலட்சேபங்கள், உபன்யாசங்கள் மூலம் அவர் பட்டிதொட்டி எங்கும் கொண்டுசென்றார். உண்ணும்போதும், உறங்கும்போதும் 'முருகா முருகா' என்றே அவர் உதடுகள் உச்சரிக்கும். அவரது சுவாசக்காற்றே முருகன் திருப்புகழ் என்றால் அது மிகையாகாது. வாரியார் சுவாமிகள் தம் வெண்கலக்குரலில் அருணகிரிநாதரின் பாடல்களைப் பாடிச் சொற்பொழிவு ஆற்றியதை கேட்டவர்கள் பெரும்பாக்கியசாலிகளே.

திருப்புகழைப் பாடிப்பரப்பும் சேவை, நூல்களாக வெளியிட்டுப் பரப்பும் சேவை ஆகியவை கங்கை நதிப்பிரவாகம் போல் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். தமிழ் பேசும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் இருத்தல் அவசியமாகும். விதவிதமாகத் தொகுக்கப்பட்ட வண்ண மலர்மாலைகளை இறைவனுக்கு குடி நாம் மகிழ்கிறோம். அதே போன்ற தொரு வண்ண மலர்மாலையான் அருணகிரிநாதரின் பாடல்களைக் கொண்டிருக்கும் இந்த "திருப்புகழ் மலர்மாலை".

தினசரி பாராயணம், வார பாராயணம், மாத பாராயணம் ஆகிய அனைத் திற்கும் ஏற்ற வகையில் இப்பதிப்பில் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அருணகிரிநாதரின் வாழ்க்கை வரலாறு இந்நூலில் சுருக்கமாக தரப்பட்டுள்ளது. திருப்புகழுடன் கூடவே அருணகிரியார் பாடிய திருவகுப்பு, கந்தரலங்காரம், கந்தர் அநுபூதி, கந்தரந்தாதி, வேல்விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல்விருத்தம் ஆகியவையும் இப்பதிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. அரிய பாமாலைகள் கொண்ட இக்கருவூலத்தை முருகனடியார்கள் பெருமளவில் வாங்கிப் படித்துப் பாராயணம் செய்வதுடன் உற்றார், உறவு போன்ற மற்றவர்களும் வாங்கிப்பயனடையச் செய்து பன்னிருகை வேலவனின் பேரருளுக்குப் பாத்திரமாகிட வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

- பதிப்பகத்தார்

பாட்டு முதற்குறிப் பகராத்

பாட்டு	தலம்	பக்கம்
அகரமுமாகி	பழமுதிர்ச்சோலை	91
அகரமுதலென	பொது	165
அஞ்சுவிதபூத	நிம்புரம்	131
அடவருணை	(காப்பு)	1
அடியார்மனஞ்	பொது	166
அணிசெல்லி	வடதிருமுல்லைவாயில்	121
அணிபட்டணுகி	பழநி	36
அண்டர்பதி	சிறுவை	128
அதலசேட	பொது	164
அதிருங்கழல்	குன்றுதோறாடல்	56
அந்தகன் வருந்	திருச்செந்தூர்	13
அந்தோமனமே	திருச்சிராப்பள்ளி	76
அபகார	திருவாவினன்குடி	27
அமருமரரினி	திருமயிலை	119
அமுதமுறு	திருவருணை	103
அமுதுததி	திருச்செந்தூர்	22
அரகரசிவனரி	திருத்தணிகை	61
அரிமருகோனே	வயலூர்	141
அரிவையர்கள்	கனககிரி	88
அருக்கு மங்கையர்	திருப்பரங்குன்றம்	6
அருத்தி	பழநி	43
அருவமும்	(காப்பு)	1
அருவமொரு	(முருகன் துதி)	1
அருணமணிமேவு	திருச்செந்தூர்	23
அருவரையெடுத்த	வயிரவிவனம்	117
அலகில் தமிழால்	பெரியமடம்	203
அலங்கார முடி	திருக்குரங்காடுதுறை	159
அல்லிவிழி	வள்ளிமலை	73
அல்லில் நேருமின்	வள்ளியூர்	89
அவகுண	சிதம்பரம்	110
அவசியமுன்	திருமுருகன்பூண்டி	161
அவனிதனிலே	பழநி	33
அவனிபெறுந்	திருச்செந்தூர்	14

பாட்டு	தலம்	பக்கம்
அவாமரு	திருவேரகம்	51
அறமில்லாவதி	திருமயிலை	119
அறிவழிய மயல்	திருச்செந்தூர்	24
அறிவிலாப் பித்த	காஞ்சீபுரம்	96
அறுகுநுனி	திருவிடைமருதூர்	157
அற்றைக்கிரை	காஞ்சீபுரம்	97
அனிச்சங்	திருச்செந்தூர்	15
அனித்தமான	திருவானைக்கா	99
அன்பாகவந்து	திருச்செங்கோடு	71
அனைவரு மருண்ட	திருச்செந்தூர்	10
ஆங்குடல்	திருமாந்துறை	140
ஆசாரவீனக்	திருநாகேச்சுரம்	139
ஆசைகூர்ப்பத்த	பொது	167
ஆசைநாலு	பழமுதிர்சோலை	95
ஆதிமகமாயி	ஊதிமலை	87
ஆதிமுதனாளி	கோடைநகர்	123
ஆலகாலபடப்பை	திருச்செங்கோடு	233
ஆறிருதடந்தோள்	(வாழ்த்து)	205
ஆறுமாறு மஞ்சு	தேவனூர்	129
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்	பழநி	30
ஆனாத ஞானபுத்தி	பொது	178
ஆனை முகவற்கு	மதுரை	149
இசைந்த ஏறுங்	பொது	177
இத்தரணி மீதிற்	பொது	170
இத்தாரணிக்குள்	பழநி	34
இபமாந்தர்	திருவாஞ்சியம்	234
இமராஜனிலாவதே	திருவருணை	106
இயலிசையி	திருச்செந்தூர்	11
இரவுபகற்	திருவருணை	102
இருநோய்மலத்தை	பொது	180
இருந்தவீடுங்	பொது	165
இருப்பவல்	திருத்தணிகை	61
இருமலுரோக	திருத்தணிகை	60
இருவர்மயலோ	திருவருணை	104
இருவினைபுனைந்து	திருவேரகம்	46
இருவினைப் பிறவிக்	திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி	161

பாட்டு	தலம்	பக்கம்
இருவினையஞ்ச மலவகை திருவருணை		102
இருவினையஞ்சவருவினை திருப்பந்தனை நல்லூர்		137
இருவினையின் சிதம்பரம்		110
இருள்விரிகுழலை திருச்செந்தூர்		10
இருளுமோர்கதி சிதம்பரம்		115
இறவாமற் அவிநாசி		148
இனமறைவி தங்கள் பொது		181
ஈனமிகுத் ஆறுதிருப்பதி		96
உடலினூடு திருத்தணிகை		65
உடுக்கத்துகில் கதிர்காமம்		79
உம்பர்தருத் (விநாயகர் துதி)		4
உய்யஞானத்து நெறி திருத்தணிகை		62
உரத்துறை வைத்தீசுரன் கோயில்		133
உருவேற விராலிமலை		69
உலகபகபாச பழநி		29
உனைத்தினந் திருப்பரங்குன்றம்		6
ஊனத்தசை சீர்காழி		132
ஊனுந்தசையுடல் பொது		154
ஊனாரு முட்பிணியு திருவாடானை		162
ஊனேறெலும்பு பொது		167
எதிரிலாத கதிர்காமம்		80
எத்தனை கோடி கோடி வைத்தீசுரன் கோயில்		134
எந்தத் திகையினு திருவேரகம்		47
எந்தன் சடல கந்தன்குடி		135
எருவாய் கருவாய் திருவீழிமிழலை		137
எழுகடல் மணலை சிதம்பரம்		111
எழுகுநிறை நாயி திருக்கழுக்குன்றம்		74
எழுதிகழ்புவன குன்றுதோறாடல்		56
எனக்கென யாவும் திருத்தணிகை		56
எனையடைந்த திருத்தணிகை		62
என்பந்த வினை பொது		170
என்னால் பிறக்கவும் வயலூர்		141
ஏதுபுத்தி திருத்தணிகை		63
ஏவினை நேர்விழி திருச்செந்தூர்		18
ஏறு மயிலேறி (மங்களம்)		205
ஐங்கரனை கொங்கணகிரி		88

பாட்டு	தலம்	பக்கம்
ஐந்து பூதமு	விராலிமலை	68
ஐயுமுறுநோயு	வள்ளிமலை	73
ஒருபது மிருபது	ஸ்ரீ சைலம்	86
ஒருபொழுது	பழநி	30
ஒருவரையு மொருவ	திருவேரகம்	53
ஒருவரையொருவர்	பழநி	44
ஒரு வழி படாது	சோமநாதன்மடம்	136
ஒங்குமைம் புல	எட்டிக்குடி	156
ஒதுமுத்தமிழ்	பொது	236
ஒதுவித்தவர்	பொது	178
ஒல மறைகளறை	திருவானைக்கா	100
ஒலமிட்ட சுரும்பு	திருக்கழுக்குன்றம்	74
ஒலமிட்டிரைத்	நாகப்பட்டினம்	153
கச்சணி யிளமுலை	திருத்தணிகை	63
கடலை பொரியவரை	பழநி	39
கடல் பரவு தரங்க	திருவருணை	106
கதியை விலக்கு	பழநி	44
கமல மாதுட	திருச்செந்தூர்	23
கடிமாமலர்க்கு	திருவேரகம்	48
கண்டுமொழி	திருச்செந்தூர்	25
கரியகுழல் சரிய	சோமீச்சுரம்	144
கரிபுராரி காமாரி	விராலிமலை	69
கரிமுகக் கடகளிற்	திருவருணை	106
கரியபெரிய	பழநி	36
கருப்பற்றாறிப்	பொது	171
கருத்தினால் விரகு	பழநி	40
கருமமான	காஞ்சீபுரம்	97
கருவடைந்து	திருப்பரங்குன்றம்	8
கருவாகியெ தாயுத	பழமுதிர்சோலை	92
கருவினுருவாகி	பழநி	38
கரையறவுருகுதல்	திருச்செங்கோடு	71
கலகனெச்சில	திருவக்கரை	127
கலகவாள் விழி	பழநி	43
கலைமடவார்தஞ்	திருத்தணிகை	60
கலைமேவு	மதுரை	150
கள்ளப் புலாற்	வள்ளிமலை	72

பாட்டு	தலம்	பக்கம்
கழை முத்துமாலை	ஸ்ரீமுஷ்ணம்	131
கறுக்கு மஞ்சன	திருப்பரங்குன்றம்	5
கறைபடுமுடம்பி	திருவேரகம்(சுவாமிமலை)	45
கனகசபை	சிதம்பரம்	113
கனகந் திரள்	திருப்பரங்குன்றம்	7
கனைத்த திர்க்குமிப்	திருத்தணிகை	58
காணொணாதது	தேவனூர்	130
காதிமோதி	பொது	164
காமியத் தழுந்தி	திருவேரகம்	51
காரணமதாக	பழமுதிர்ச்சோலை	92
காரணியங்குழ	திருத்தவத்துறை (லால்குடி)	146
காவியுடுத்துந்	சிதம்பரம்	112
காலனார்வெங்	திருச்செந்தூர்	16
காலனிடத்	திருச்செங்கோடு	72
கீதவிநோத	திருவருணை	107
குசனே குருபர	சிதம்பரம்	114
குசையில்தவ	பொது	175
குசமாகி	திருவான்மியூர்	122
குடிவாழ்க்கை	வள்ளிமலை	73
குமரகுருபர குணதர	திருவருணை	105
குமரகுருபர முருககுசனே	திருவேரகம்	49
குமரகுருபரமுருகசரவண	திருவேரகம்	45
கும்பகோணமொ	கேஷத்திரக்கோவை	189
குருதிபுலாலென்பு	திருவானைக்கா	101
குன்றுங் குன்றுஞ்	பழநி	40
கைத்தருணஜோதி	சிதம்பரம்	110
கைத்தல	(விநாயகர் துதி)	2
கொடாதவனை	விராலிமலை	70
கொடியமத	பொது	184
கொந்துவார் குர	திருத்தணிகை	57
கொம்பனையார்	திருச்செந்தூர்	18
கொலைகொண்ட	மயிலம்	82
கோல குங்கும	பழநி	31
சங்கைதான்	திருச்செந்தூர்	12
சத்திபாணி	திருச்சிராப்பள்ளி	77
சந்ததம்பந்த	திருப்பரங்குன்றம்	7

பாட்டு	தலை	பக்கம்
சந்தனந் திமிர்	எண்கண்	156
சந்தம் புனைந்து	பொது	169
சமயபத்தி	பொது	171
சமரமுக	கதிர்காமம்	81
சயிலாங்கனைக்	மதுராந்தகம்	126
சரண கமலாலயத்தை	திருவேரகம்	46
சரத்தேயுதித்தா	கதிர்காமம்	80
சரவண ஜாதா	விநாயகமலை	87
சரியை யாளர்க்கு	கதிர்காமம்	81
சருவியிகழ்ந்து	சீர்காழி	133
சாங்கரிபாடி	பொது	168
சாந்தமில்	திருவேங்கடம்	85
சிகரமருந்த	மாயாபுரி (ஹரித்துவாரம்)	116
சிரத்தானத்திற்	திருக்காளத்தி	109
சிவமாதாடனே	திருவருணை	104
சிவஞான	பொது	168
சிவனார்	திருவாவினன்குடி	28
சினத்தவர்	திருத்தணிகை	57
சீர்ப்புரக்	காஞ்சீபுரம்	97
சீதாலம்வெப்பு	பொது	176
சீதன் வாரிஜ	சிறுவை	127
சீரான கோல கால	விராலிமலை	66
சீருலாவிய	திருப்போரூர்	125
சீர் சிறக்குமேனி	பழமுதிர்சோலை	93
சீலமுளதாயர்	பழமுதிர்சோலை	94
சீறலசடன் வினை	பழநி	42
கடரனைய	சிதம்பரம்	112
கத்திய நரப்புடனெ	திருவேரகம் (சுவாமி மலை)	50
கருதிமறைகள்	உத்தரமேரூர்	125
கருதிமுடிமோனம்	பழநி	29
கருளளக பார	பழநி	42
செகமாயை	திருவேரகம்	50
சூழும் வினைக்கட்	வேதாரண்யம்	156
சொருப்பிர	திருவொற்றியூர்	122
ஞாலமெங்கும்	கோடைநகர்	123
ஞானங்கொள்	பழநி	32

பாட்டு	தலம்	பக்கம்
தகர நறுமலர்	பழநி	227
தசையாகிய	கருவூர்	146
தசையுமுதிர்	பொது	174
தடக்கைப்பங்கய	திருப்பரங்குன்றம்	9
தண்டேனுண்டே	திருச்செந்தூர்	13
தண்டையணி (மங்களம்)	திருச்செந்தூர்	203
தந்தபசி தனை	திருச்செந்தூர்	19
தமர குரங்களுங்	திருவருணை	107
தமரு மமரு	பழநி	37
தரையினில்	கூந்தலூர்	159
தலைநாளிற்	வழுவூர்	231
தலைவலி மருத்தீடு	பழநி	38
தரையின் மானுட	குன்றுதோறாடல்	54
தவநெறி தவறிய	பொது	181
தாக்க மருக்கொரு	திருத்தணி	65
தாமரையின் மட்டு	வயலூர்	228
திடமிலிசற்	பழநி	40
திமிரமாமன	திருப்போரூர்	124
திமிரவுத்தி	பழநி	37
திரிபுரமதனை	பொது	177
திருமகளுலாவு	கதிர்காமம்	78
திரைவஞ்ச	பொது	229
திரைவார்கடல்	திருமயிலை	119
தினமணி	சீர்காழி	132
தீராப்பிணிதீர	பேரூர்	149
துப்பாரப்பா	திருத்தணிகை	66
துள்ளுமத	பொது	171
துன்பங்கொண்	திருச்செந்தூர்	19
தெருவினில் நடவா	திருவேரகம்	52
தேனியல்சொல்	பொது	184
தேனுந்து	கயிலைமலை	83
தொந்திசரிய	திருச்செந்தூர்	20
தோரண	பொது	188
தோலெலும்பு	உத்தரமேரூர்	126
தோலொடு மூடிய	திருச்செந்தூர்	12
நகைத்து வருக்கி	கயிலைமலை	84
நஞ்சினைப்போலு	சிதம்பரம்	115

பாட்டு	தலம்	பக்கம்
நச்சரவ	காஞ்சீபுரம்	98
நாகாங்கரோமங்	பொது	188
நாடாப் பிறப்பு	சிதம்பரம்	113
நாடித்தேடித்	திருவானைக்கா	99
நாதவிந்து	திருவாவினன்குடி	27
நாலிரண்டித	பொது	174
நாலுசதுரத்த	சிதம்பரம்	116
நாலுமைந்து	திருச்செந்தூர்	21
நாவேறுபா	திருவேரகம்	52
நாளுமிகுத்த	பொது	184
நிகரில் பஞ்ச	விரிஞ்சிபுரம்	117
நிராமய புராதன	விராலிமலை	68
நிருதரார்க்கு (மங்களம்)	பொது	204
நிரைத்த நித்தில	திருத்தவத்துறை	147
நிலையாத சமுத்திர	திருத்தணிகை	58
நிலையாப்பொருளை	திருச்செந்தூர்	21
நிறை மதிமுக	திருவேரகம்	47
நினது திருவடி	விநாயகர் துதி	3
நினைத்த தெத்தனை	திருத்தணிகை	59
நீதத் துவமாகி	மதுரை	150
நீதானெத்	திருவாரூர்	135
நீரிழிவுகுட்ட	குறட்டி	160
நீலங்கொள்	பொது	171
நீலமயில்	பேறைநகர் (பெரும்பேறு)	129
நூலினையொத்த	வேதாரணியம்	157
நெஞ்சக் கனகல்லு	காப்பு	1
நெய்த்த கரிசுழ	வயலூர்	142
பகருமுத்தமிழ்	திருவிடைக்கழி	134
பக்கரை விசித்திர	விநாயகர் துதி	3
பக்குவ வாசார	திருப்புக் கொளியூர்	230
பங்கயனார்	திருக்காளத்தி	109
பச்சை யொண்கிரி	திருநள்ளாறு	229
பஞ்சபாதகமுறு	திருச்செந்தூர்	227
பட்டுப்படாத	பொது	184
பத்தர் கணப்ரிய	திருச்செங்கோடு	72
பத்தியால்	ரத்நகிரி	86

பாட்டு	தலம்	பக்கம்
பரவுநெடுங்	மதுரை	149
பரவைக் கெத்தனை	பொது	185
பரிமள களப	திருச்செந்தூர்	21
பரிமள மிகவுள	திருவாணைக்கா	100
பரிவுறு நாரற்	சேலம்	155
பழியுறு	திருவிடைக்கழி	234
பழுதறவோதிக்	பொது	187
பாட்டிலுருகிலை	தீர்த்தமலை	90
பாணிக்குட்	பொது	179
பாதிமதி நதி	திருவேரகம்	48
பார நறுங்குழல்	பொது	169
பாலாய் நூலாய்	திருவருணை	103
பாலோ தேனோபலவுறு	திருவாரூர்	136
பிறவியலை	பொது	172
பிறவியான சட	சிறுவை	128
புமியதனிற்	கயிலைமலை	84
புலவரை ரக்ஷி	சிக்கல்	152
புலனத்தொருபொற்	திருச்சிராப்பள்ளி	78
புவிக்குன்பாத	பொது	186
புவிபுனல்	திருவாலங்காடு	120
பூதகலாதிகள்	பொது	182
பெருங்காரியம்	பொது	182
பேரவாவறா	பொது	164
பொதுவதாய்	பொது	176
பொற் பதத்தி	திருத்தணிகை	232
பொன்னை விரும்பிய	பொது	185
போதகந்தரு	திருவாவினன் குடி	28
போதநிர்க்குண	பொது	172
மதனேவிய கணை	பொது	180
மதிதனையிலாத பாவி	பொது	183
மதியால் வித்தக	கருவூர்	145
மருக்குலாவிய	திருவிடைக்கழி	134
மருமல்லியார்	திருவலிதாயம்	118
மருவறாவெற்றி	கதிர்காமம்	82
மருவுமஞ்சபூத	விரிஞ்சிபுரம்	118
மருவே செறித்த	திருவேரகம்	53

பாட்டு	தலம்	பக்கம்
மனத்திரைந்தெழு	அவிநாசி	148
மனநூறு	பொது	189
மனமெனும் பொருள்	சிவபுரம்	138
மனைமக்கள் சுற்ற	பொது	185
மன்றலங்	திருப்பரங்குன்றம்	8
மாண்டாரெலும்பு	பொது	186
மாதர் வசமாயுற்	கதிர்காமம்	82
மாலாசை கோப	விராவிமலை	67
மாலைதனில்	கும்பகோணம்	138
மாலையில் வந்து	இலஞ்சி	151
முட்டுப் பட்டுக்	காஞ்சீபுரம்	99
முத்துத் தெரிக்கவள	திருத்தணிகை	64
முத்தைத்தரு	நூல்	4
முத்து நவரத்ந	மதுரை	150
முந்து தமிழ்மாலை	திருச்செந்தூர்	16
முருக மயூரச்	பொது	183
மூப்புற்றுச்செவி	திருச்செந்தூர்	25
மூலமந்திர	பழநி	35
மூலாநிலமதின்	பொது	170
மூளு வினைசேர	திருச்செந்தூர்	26
வங்கார மார்பிலணி	திருச்செங்காட்டங்குடி	151
வசனமிகவேற்றி	பழனி	33
வஞ்சகலோப	குன்றுதோறாடல்	55
வஞ்சங்கொண்டு	திருச்செந்தூர்	235
வடிவது நீலங்	திருவாலங்காடு	120
வரதா மணி நீ	பழநி	33
வரிக்கலை யினிகரான	திருத்தணிகை	64
வரிசேர்ந்திடு	திருவேங்கடம்	85
வரியார் கருங்கண்	திருச்செந்தூர்	26
வருபவர்கள்	கதிர்காமம்	80
வலிவாத	திருவருணை	108
வாசித்த நூல்	கோடைநகர்	124
வாசித்துக்காணொணாதது	திருச்சிராப்பள்ளி	76
வாதமொடு குலை	திருவேரகம்	54
வாதினைபடர்ந்த	பழமுதிர்சோலை	93
வார்குழையை டிபட்டி	பழமுதிர்சோலை	94

பாட்டு	தலம்	பக்கம்
வாரணத்தானை	காப்பு	1
வாரிமீதேயெழு	பொது	172
வாலவயதாகி	இராமேசுரம்	162
விகடபரிமள	வயலூர்	142
விடமடைக	விநாயகர் துதி	2
விதிபோலுமுந்த	திருச்செந்தூர்	17
விதியதாக	திருவருணை	105
விந்ததினூறி	திருச்செந்தூர்	11
விந்துபேதித்தவடி	கந்தனூர்	161
விரகற நோக்கியு	எழுகரைநாடு	154
விலைக்குமேனி	திருக்கோணமலை	90
விழுதாதெனவே	நாகப்பட்டினம்	155
விழையுமனி	பொது	185
விறல்மாரனைந்து	திருச்செந்தூர்	17
வேற்றிசெய	திருத்தணிகை	59
வேடர் செழுந்தினை	பொது	163
வேதவித்தகா	பொது	173
வேதவெற்பி	திருக்கழுக்குன்றம்	75
வேயிசைந்தெழு	பழநி	31
வேழமுண்ட	காசி	116
வேல்விருத்தம் (வெங்காள, வேதாள)		190
சேவல் விருத்தம் (அச்சப்பட-பங்கமாகி)		191
மயில் விருத்தம் (யுககோடி, எந்நாளும்)		192
கடைக்கணியல் வகுப்பு		193
வேல் வகுப்பு		194
சீர்பாத வகுப்பு		195
தேவேந்திர சங்க வகுப்பு		197
சேவகன் வகுப்பு		199
வீரவான் வகுப்பு		199
திருவேளைக்காரன் வகுப்பு		200
தெரிசனம்		202
நைவேத்தியம்		203
மங்களம்		203
கந்தரநுபூதி (51 பாட்டு)		206
கந்தரலங்காரம் (108 பாட்டு)		213
திருவெழுசுற்றிருக்கை		232
வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு		237

(அடியார் வணக்கம்)

தருப்புகழ் வல்ல கரர்மகள் நாயகன் சங்கரற்குக்
குருப்புகழ் வல்ல குமரேசன் ஷண்முகன் கன்றெறிந்தோன்
மருப்புகழ் வல்ல அருணகிரி பெயர் வள்ளல் சொன்ன
திருப்புகழ் வல்லவர் சீர்பாதத் தூளியென் சென்னியதே.

(முருகன் வரவு-நாமாவளி)

குருபரா குகாஷண்முகா வெற்றிவேலா	வாவா
வள்ளி தெய்வயானை மருவும் மயில் முருகா	வாவா
அன்பர் மனம் வீற்றிருக்கும் ஆண்டவா நீ	வாவா
ஆறுபடை வீடுடையாய் இன்பமாய் நீ	வாவா
இன்புருகும் சிந்தையிலே இலகும் ஈசா	வாவா
ஈசற்குபதேசம் செய்த உத்தமனே	வாவா
உம்பவர்க் குவப்பளித்த ஊழியனே	வாவா
எண்ணே கண்ணே என்று ஏத்த இசைந்து நின்றாய்	வாவா
ஏத்தி உன்னைத் தொழுவோர்வினை களைந்திடுவாய்	வாவா
ஐங்கரனுக் கருமை தம்பி ஆணமுகா	வாவா
ஒன்றும் பலவும் வெளியொளியாய் ஓங்கிநின்றாய்	வாவா
ஒளவையார் அருணகிரி பாட்டு வித்தாய்	வாவா
குருபரா குகாஷண்முகா வெற்றிவேலா	வாவா

வாழ்த்து

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் னணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீ ரடியார் எல்லாம்.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள்சைவ நீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

ஹர ஹர நம பார்வதி பதயே!

ஹர ஹர மகா தேவா

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி

என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!

சித்தி விநாயக மூர்த்திக்கு	ஜே!
வெற்றி வேல் முருகனுக்கு	அரோகரா!
அன்னை பராசக்திக்கு	ஜே!
ராஜா ராமசந்திர மூர்த்திக்கு	ஜே!
ஜெய் வீரபாகு சுவாமிக்கு	ஜே!
ஜெய் வீர ஆஞ்சநேய சுவாமிக்கு	ஜே!
சற்குரு அருணகிரி நாத சுவாமிக்கு	ஜே!
சற்குரு சச்சிதானந்த சுவாமிக்கு	ஜே!
சற்குரு பாம்பன் சுவாமிக்கு	ஜே!

பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே!

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

சுப்ரமண்யோஹோம் சுப்ரமண்யோஹோம்

சுப்ரமண்யோஹோம்

முருகா

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

திருப்புகழ் மலர்மாலை

காப்பு

வாரணத் தானை யயனைவிண் ணோரை மலர்க்கரத்து
வாரணத் தானை மகத்துவென் றோன்மைந் தனைத்துவச
வாரணத் தானைத் துணைநயந் தானை வயலருணை
வாரணத் தானைத் திறைகொண்ட யானையை வாழ்த்துவனே.

அடலரு ணைத்திருக் கோபுரத் தேயந்த வாயிலுக்கு
வடவரு கிற்சென்று கண்டுகொண் டேன்வரு வார்தலையில்
தடப டெனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கிய கைக்
கூடதட கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே.

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம்.

ஸ்ரீ கச்சியப்ப சிவாச்சாரியர் அருளிய

முருகன் துதி

அருவமும் உருவமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்றசோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகிக்
கருணைகூர் முகங்களாறும் கரங்கள்பன்னிரண்டுங் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்து ஆங்கு உதித்தனன் உலகமுய்ய

பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடி

அருளிய ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் துதி

அருவமொரு நான்காகி வருவமொரு

நான்காகி யறையி ரண்டு

மருவியுள உருவருவ மொன்றாகி

முத்திறமும் வழுத்த வொண்ணாப்

பெருவெளிக்கும் அப்பாலா யுள்ளபொரு
 னீதெனவே பெரிதுஞ் சேயோன்
 ஒருவனையே புகழ்ந்தவரு ளருணகிரி
 சேவடிப்போ துளத்துள் வைப்பாம்.

விநாயகர் துதி

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி	
கப்பிய கரிமுக	னடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ	
கற்பக மெனவினை	கடிதேகும்;
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்	
மற்பொரு திரள் புய	மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை	
மட்டவிறி மலர்கொடு	பணிவேனே;
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்	
முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே—
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்	
அச்சது பொடி செய்த	அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்	
அப்புன மதனிடை	யிபமாகி
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை	
அக்கண மணமருள்	பெருமானே. 1

விடமடைசு வேலை யமரர்படை சூலம்	
விசையன் விடு பாண	மெனவேதான்
விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்	
வினையின்வினை	வேது மறியாதே
கடியுலவு பாயல் பகலிரவெ னாது	
கலவிதனில் முழுகி	வறிதாய
கயவனறி வீன னிவனுமுயர் நீடு	
கழலிணைகள் சேர	அருள்வாயே;
இடையர்சிறு பாலை திருடிகொடு போக	
இறைவன்மகள் வாய்மை	பறியாதே
இதயமிக வாடி யுடையபினை நாத	
கணபதியெ னாம	முறைகூற;

அடையலவ ராவி வெருவ அடி கூர
அசலுமறி யாம லவரோட-
அகல்வதென டாசொ லெனவுமுடி சாட
அறிவருளும் ஆனை முகவோனே. 2

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணையிட்ட நடை
பகூயெனு முகரதூர கமுநீப
பக்குவமலர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய
பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்;
திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரகைதரு
சிறந்தியு முற்றியப னிருதோளும்-
செய்ப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு
செப்பென எனக்கருள்கை மறவேனே;
இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப ருப்புடனெய்
எட்பொரிய வற்றுவரை இளநீர்வண்-
டெச்சில்பய ற்ப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம்;
மிக்க அடி சிற்கடலை பகூணமெ னக்கொளொரு
விக்கிநச மர்த்தனெனு மருளாழி-
வெற்பகுடி லச்சடில விற்பரம ரப்பரருள்
வித்தகம ருப்புடைய பெருமானே. 3

நினது திருவடி சத்திம யிற்கொடி
நினைவு கருதிடு புத்திகொடுத்திட
நிறைய அமுதுசெய் முப்பழி மப்பழு நிகழ்பால்தேன்-
நெடிய வளைமுறி யிக்கொடு லட்டுகம்
நிறவி லரிசிப ருப்பவ லெட்பொரி
நிகரி லினிகத லிக்கனி வார்க்கழு மிளநீரும்;
மனது மகிழ்வொடு தொட்டக ரத்தொரு
மகர சலநிதி வைத்தது திக்கர
வளரு கரிமுக வொற்றைம ருப்பனை வலமாக-
மருவு மலர்புனை தொத்திர சொற்கொடு
வளர்கை குழைபிடி தொப்பண குட்டொடு
வனச பரிபர பொற்பத அர்ச்சனை மறவேனே;
தெனன தெனதென தெத்தென னப்பல
சிறிய அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்
திரளு முறுசதை பித்தநி ணக்குடல் செறிமூளை

செரும வுதரநி ரப்புசெ ருக்குட

னிரைய வரவநி றைத்தக ளத்திடை

திமித திமிதிமி மத்த ளிடக்கைகள் செகசேசே;

எனவே துருதுரு துத்தென வொத்துகள்

துடிக ளிடிமிக வொத்துமு ழக்கிட

டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தவி லெழுமோசை-

இகலி யலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட

இரண பயிரவி சுற்றுந டித்திட

எதிரு நிசிசர ரைப்பெலி யிட்டருள் பெருமாளே. 4

உம்பர் தருத் தேநுமணிக்

ஒண்கடலிற் றேனமுதத்

இன்பரசத் தேபருகிப்

என்றனுயிர்க் காதரவுற்

தம்பிதனக் காகவனத்

தந்தைவலத் தாலருள்கைக்

அன்பர்தமக் கானநிலைப்

ஐந்துகரத் தானைமுகப்

கசிவாகி-

துணர்வூறி;

பலகாலும்

றருள்வாயே;

தணைவோனே-

கனியோனே;

பொருளோனே.

பெருமாளே.

நூல்

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை

அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண

முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர

எனவோதும்-

முக்கட்பர மற்றுச் சுருதியின்

முற்பட்டது கற்பித் திருவரு

முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரு

மடிபேணப்;

பத்துத்தலை தத்தக் கணை தொடு

ஒற்றைக் கிரி மத்தைப் பொருதொரு

பட்டப் பகல் வட்டத் திகிரியி

லிரவாகப்-

பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய

பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்

பகடித்தொடு ரகடித் தருள்வது

மொருநாளே;

தித்தித்தெய வொத்துப் பரிபுர

நிர்த்தப்பதம் வைத்தப் பயிரவி

திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு

கழுதாடத்-

திக்குப்பரி அட்டப் புயிரவர்
 தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
 சிதர்ப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக எனவோதக்
 கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
 குக்குக்கு குக்குக் குக்குகு
 குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென முதுகுகை-
 கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை
 வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
 குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல பெருமானே.6

திருப்பரங்குன்றம்

கறுக்கு மஞ்சன விழியிணை அயில்கொடு
 நெருக்கி நெஞ்சற எறிதரு பொழுதொரு
 கனிக்கு எின்சுவை யமுதுகு மொருசிறு நகையாலே
 களக்கொ முங்கலி வலைகொடு விசிறியெ
 மனைக்கெ முந்திரு மெனமன முருகவொர்
 கவற்சி கொண்டிட மனைதனி லழகொடு கொடுபோகி
 நறைத்த பஞ்சணை மிசையினின் மனமுற
 அணைத் தகந்தனி லிணைமுலை யெதிர் பொர
 நகத்த மூந்திட அமுதிதழ் பருகியு மிடறாடே
 நடித்தெ முங்குரல் குமுகுமு குமுவென
 இசைத்து நன்கொடு மனமது மறுகிட
 நழுப்பு நஞ்சன சிறுமிகள் துயரற அருள்வாயே
 நிறைத்த தெண்டிரை மொகுமொகு மொகுவென
 வரத்த கஞ்சகி முடிநெறு நெறுவென
 நிரைத்த அண்டமு கடுகிடு கிடுவென வரைபோலும்
 நிவத்த திண்கழல் நிசிர ருரமொடு
 சிரக்கொ டுங்குவை மலைபுரை தரவிரு
 நிணக்கு மும்பொடு குருதிகள் சொரிதர அடுதீரா
 திறற்க ருங்குழ லுமையவ ளருளுறு
 புழைக்கை தன்கட கயமுக மிகவுள
 சிவக்கொ முந்தன கணபதி யுடன் வரு மிளையோனே
 சினத்தொடுஞ்சம னுதைபட நிறுவிய
 பரற்கு ளம்புறு புதல்வநன் மணியுகு
 திருப்பரங்கிரி தனிலுறை வரவண பெருமானே.6அ

அருக்கு மங்கையர் மலரடி வருடியெ
 கருத்த நிந்துபி னரைதனி லுடைதனை
 அவிழ்த்து மங்குள அரசிலை தடவியு மிருதோளுந்
 றணைத்து மங்கையி னடிதொறு நகமெழ
 வுதட்டை மென்றுப லிடுகுறி களுமிட
 அடிக்க ளந்தனில் மயில்குயில் புறவென மிகவாய்விட்
 டுருக்கு மங்கியின் மெழுகென வருகிய
 சிரத்தை மிஞ்சிடு மநுபவ முறுபல
 முறக்கை யின்கனி நிகரென இலகியமுலைமேல்வீழ்ந்
 துருக்க லங்கிமெ யுருகிட வழுதுகு
 பெருத்த வந்தியின் முழுகிமெ யுணர்வற
 வுழைத்தி டுங்கன கலவியை மகிழ்வது தவிர்வேனோ
 இருக்கு மந்திர மெழுவகை முநிபெற
 வுரைத்த சம்பரம சரவண பவகுசு
 இதத்த இங்கித மிலகிய அறுமுக எழில்வேளென்
 றிலக்க ணங்களுமியலிசை களுமிக
 விரிக்கு மம்பல மதுரித கவிதனை
 யியற்று செந்தமிழ் விதமொடு புயமிசைபுனைவோனே
 செருக்கு மம்பல மிசைதனி லசைவுற
 நடத்த சங்கரர் வழிவழி யடியவர்
 திருக்கு ருந்தடி யருள்பெற அருளிய
 திருக்கு ழந்தையு மென அவர் வழிபடு
 குருக்க ளின்திற மெனவரு பெரியவ
 திருப்ப ரங்கிரி தனிலுறை சரவண பெருமானே. 6ஆ

உணைத்தி னந்தொழு திலனுன தியல்பினை
 உரைத்திலன் பல மலர்கொடு னடியிணை
 உறப்ப ணிந்தில னொருதவ மிலனுன தருள்மாறா—
 உளத்து ளன்பின் ருறைவிட மறிகிலன்
 விருப்பொ டுன்சிக ரமும்வலம் வருகிலன்
 உவப்பொ டுன்புகழ் துதிசெய விழைகிலன்— மலைபோல;
 கனைத்தெ ழும்பக டதுபிடா மிசைவரு
 கறுத்த வெஞ்சின மறவித னுழையினர்
 கதித்த டர்ந்தெறி கயிறடு கதைகொடு பொருபோதே.

கலக்கு றுஞ்செய லொழிவற அழிவுறு
 கருத்து நைந்தல முறுபொழு தளவைகொள்
 கணத்தி லென்பய மறமயில் முதுகினில் வருவாயே;
 வினைத்த லந்தனி லலகைகள் குதிகொள
 விழுக் குடைந்துமெ யுகுதசை கழுகுண
 விரித்த குஞ்சிய ரெனுமவு ணரையமர் புரிவேலா-
 மிகுத்த பண்பயில் குயில்மொழி யழகிய
 கொடிச்சி குங்கும மலைமுக டுழுநறை
 விரைத்த சந்தனம்ருகமதபுவரை யுடையோனே;
 தினத்தி னஞ்சதுர் மறைமுநி முறைகொடு
 புனற்சொ ரிந்தலர் பொதிய விணவரொடு
 சினத்தை நிந்தனைசெயுமுநி வரர்தொழ மகிழ்வோனே.
 தெனத்தெ னந்தன எனவரி யளிநறை
 தெவிட்ட அன்பொடு பருகயர் பொழில்திகழ்
 திருப்பரங்கிரி தனிலுறை சரவண பெருமானே. 7

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே-
 சஞ்சலந் துஞ்சித் திரியாதே;
 கந்தனென் றென்றுற் றுனைநாளும்-
 கண்டுகொண் டன்புற் றிடுவேனோ;
 தந்தியின் கொம்பைப் புணர்வோனே-
 சங்கரன் பங்கிற் சிவைபாலா;
 செந்திலங் கண்டிக் கதிர்வேலா-
 தென்பரங் குன்றிற் பெருமானே. 8

கனகந்திரள் கின்றபெ ருங்கிரி
 தனில்வந்துத கன்தக னென்றிடு
 கதிர்மிஞ்சிய செண்டை யெறிந்திடு கதியோனே-
 கடமிஞ்சி யநந்த விதம்புணர்
 கவளந்தனை யுண்டு வளர்ந்திடு
 கரியின்றுணை யென்று பிறந்திடு முருகோனே;
 பனகந்துயில் கின்ற திறம்புனை
 கடல்முன்பு கடைந்த பரம்பரர்
 படரும்புய லென்றவ ரன்புகொள் மருகோனே-
 பலதுன்ப முழன்று கலங்கிய
 சிறியன்புலை யன்கொலை யன்புரி
 பவமின்று கழிந்திட வந்தருள் புரிவாயே;

அனகன்பெயர் நின்றுரு ளந்திரி
 புரமுந்திரி வென்றிட வின்புடன்
 அழலுந்தந குந்திறல் கொண்டவர் புதல்வோனே—
 அடல்வந்து முழங்கி யிடும்பறை
 டுடுண்டு டுண்டு டுண்டென
 அதிர்கின்றிட அண்ட நெறிந்திட வருகூர்
 மனமுந்தழல் சென்றிட வன்றவ
 ருடலுங்குட லுங்கிழி கொண்டிட
 மயில் வென்றனில் வந்தரு ளங்கன பெரியோனே—
 மதியுங்கதி ருந்தட வும்படி
 யுயர்கின்ற வனங்கள் பொருந்திய
 வளமொன்று பரங்கிரி வந்தருள் பெருமானே 9

மன்றலங் கொந்துமிசை தெந்தனந் தெந்தனென
 வண்டினங் கண்டுதொடர் குழல்மாதர்—
 மண்டிடுந் தொண்டையமு துண்டுகொண்டன்புமிக
 வம்பிடுங் கும்பகன தனமார்பில்;
 ஒன்றஅம் பொன்றுவிழி கன்றஅங் கங்குழைய
 உந்தியென் கின்றமடு விழுவேனை
 உன்சிலம் புங்கனக தண்டையுங் கிண்கிணியும்
 ஒண் கடம் பும்புனையும் அடிசேராய்;
 பன்றியங் கொம்புகம டம்புயங் கஞ்சுரர்கள்
 பண்டையென் பங்கமணி பவர்சேயே.
 பஞ்சரங் கொஞ்சுகிளி வந்துவந் தைந்துகர
 பண்டிதன் தம்பியெனும் வயலூரார்;
 சென்றுமுன் குன்றவர்கள் தந்தபெண் கொண்டுவளர்
 செண்பகம் பைம்பொன்மலர் செறிசோலை—
 திங்களுஞ் செங்கதிரு மங்குலுந் தங்குமுயர்
 தென்பரங் குன்றிலுறை பெருமானே. 10

கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள்
 வயிறிருந்து முற்றிப் பயின்று
 கடையில் வந்து தித்துக் குழந்தை வடிவாகிக்—

கழுவியங்கெடுத்துச் சுரந்த
 முலையருந்து விக்കக் கிடந்து
 கதறியங்கை கொட்டித் தவழ்ந்து நடமாடி;
 அரைவடங்கள் கட்டிச் சதங்கை
 யிடுகுதம்பை பொற்கட்டி தண்டை
 யவையணிந்து முற்றிக் கிளர்ந்து வயதேறி-
 அரிய பெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து
 பிணியுழுன்று சுற்றித் திரிந்த
 தமையுமுன்குரு பைச்சித்த மென்று பெறுவேனோ
 இரவி இந்தரன் வெற்றிக் குரங்கி
 னரச ரென்று மொப்பற்ற வந்தி
 யிறைவனெண்கினக்கார்த்தனென்றும் நெடுநீலன்.
 எரிய தென்றும் ருதரற் சிறந்த
 அநும னென்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்
 எவரு மிந்த வார்க்கத்தில் வந்து புனமேவ;
 அரியதன்ப டைக்கார்த்த ரென்று
 அசுரர் தங்கி னைக்கட்டை வென்ற
 அரிமுருந்தன் மெச்சுற்ற பண்பின் மருகோனே;
 அயனை யும்பு டைத்துச் சினந்து
 உலக மும்ப டைத்துப் பரிந்து
 அருள்ப ரங்கி ரிக்குட் சிறந்த பெருமானே. 11
 தடக்கைப் பங்கயம் கொடைக்குக் கொண்டல்தண்
 டமிழ்க்குத் தஞ்சமென் றுலகோரைத்-
 தவித்துச் சென்றிரந் துளத்திற் புண்படுந்
 தளர்ச்சிப் பம்பரந் தனையூசற்;
 கடத்தைத் துன்பமண் சடத்தைத் துஞ்சிடுங்
 கலத்தைப் பஞ்சஇந் த்ரியவாழ்வைக்-
 கணத்திற் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையங்
 கழற்குத் தொண்டுகொண் டருள்வாயே;
 படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன்
 புரக்கக் கஞ்சைமன் பணியாகப்-
 பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச் சந்ததம்
 பரத்தைக் கொண்டிடுந் தனிவேலா;

குடக்குத் தென்பரம் பொருப்பிற் றங்குமங்

குலத்திற் கங்கைதன்

சிறியோனே—

குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங்

குவித்துக் கும்பிடும்

பெருமானே. 12

திருச்செந்தூர்

அனைவரு மருண்ட ருண்டு கடிதென வெகுண்டி யம்ப

அமர அடிபின்தொடர்ந்து

பிணநாறு

மழுகுபிணி கொண்டு விண்டு புழுவுடனெலும்பம்பு

மவலவுட லஞ்சுமந்து

தடுமாறி

மனைதொறு மிதம்ப கர்ந்து வரவர விருந்த ருந்தி

மனவழி திர்ந்து மங்கும்

வசைதீர

மறைசதுர் விதந்தெ ரிந்து வகைசிறு சதங்கைகொஞ்ச

மலரடி வணங்க என்று

பெறுவேனோ

தினைமிசை சுகங்க டிந்த புமயி லிளங்கு ரும்பை

திகழிரு தனம்வு ணர்ந்த

திருமார்பா

ஜெகமுழுது முன்பு தும்பி முகவனொடு தந்தை முன்பு

திகிரிவலம் வந்த செம்பொன்

மயில்வீரா

இனியகனி மந்தி சிந்து மலையகிழுவ செந்தில் வந்த

இறைவகுக கந்த என்று

மிளையோனே

எழுகடலு மென்சி சிலம்பும் நிசிசரரும் அஞ்சஅஞ்ச

மிமையவரை யஞ்ச லென்ற

பெருமானே.

12அ

இருள்விரி குழலை விரித்துத் தூற்றவு

மிறுகிய துகிலை நெகிழ்த்துக் காட்டவு

மிருகடை விழியு முறுக்கிப் பார்க்கவு மைந்தரோடே

இலைபிள வதனை நடித்துக் கேட்கவு

மறுமொழி பலவு மிசைத்துச் சாற்றவு

மிடையிடை சிறிது நகைத்துக் காட்டவு மெங்கள்வீடே

வருகென வொருசொ லுரைத்துப் பூட்டவும்

விரிமல ரமளி யணைத்துச் சேர்க்கவும்

வருபொரு ளளவி லுருக்கித் தேற்றவு நிந்தையாலே

வணைமனை புகுதி லடித்துப் போக்கவு

மொருதலை மருவு புணர்ச்சித் தூர்த்தர்கள்

வசைவிட நினது பதத்தைப் போற்றுவ தெந்தநாளோ

குருமணி வயிர மிழித்துக் கோட்டிய
கழைமட வருவு வெளுத்துத் தோற்றிய
குளிறிசை யருவி கொழித்துத் தூற்றிய மண்டுநீருர்
குழிபடு கலுழி வயிற்றைத் தூர்த்தெழு
திடர்மண லிறுகு துருத்திக் காப்பொதி
குளிர்நிழ லருவி கலக்கிப் பூப்புனை வண்டலாடா
முருகவிழ் துணர்க ளுக்குத்துக் காய்த்தினை
விளைநடு விதணி லிருப்பைக் காட்டிய
முகிழ்முலை யிளைய குறத்திக் காப்படுசெந்தில்வாழ்வே
முளையிள மதியை யெடுத்துச் சாத்திய
சடைமுடி யிறைவர் தமக்குச் சாத்திர
முறையருள் முருக தவத்தைக் காப்பவர் தம்பிரானே. 12 ஆ

இயலிசையி லுசித வஞ்சிக் கயர்வாகி-
இரவுபகல் மனது சிந்தித் துழலாதே;
உயர்கருணை புரியுமின்பக் கடல்முழுகி-
உளையெனது ளறியு மன்பைத் தருவாயே;
மயில் தகர்க லிடைய ரந்தத் திணைகாவல்-
வனசகுற மகளை வந்தித் தனைவோனே;
கயிலைமலை யனைய செந்திற் பதிவாழ்வே-
கரிமுகவ னிளைய கந்தப் பெருமானே. 13

விந்ததி னூறி வந்தது காயம்
வெந்தது கோடி யினிமேலோ-
விண்டுவி டாம லுன்பத மேவு
விஞ்சையர் போல அடியேனும்;
வந்துவி நாச முன்கலி தீர வடிவாகி
வண்சிவ ஞான வலர்தாராய்;
வன்பத மேறி யென்களை யாற
வந்தருள் பாத மலர்ந்தாராய்;
எந்தனு ளேக செஞ்சுட ராகி
யென்கணி லாடு தழல்வேணி-
எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காய யருள்பாலா;
ரெங்கள்ச வாமி லனைவோனே.
சந்தர ஞான மென்குற மாது
தன்றிரு மார்பி
சந்தர மான செந்திலில் மேவு
கந்தக ரேசர் பெருமானே. 14

சங்கைதா னொன்றுதா னின்றியே நெஞ்சிலே

சஞ்சலா

ரம்பமாயன்-

சந்தொடே குங்குமா லங்க்ருதா டம்பரா

சம்ப்ரமா

நந்தமாயன்;

மங்கைமார் கொங்கைசே ரங்கமோ கங்களால்

வம்பிலே

துன்புறாமே

வண்குகா நின்சொரு பம்ப்ரகா சங்கொடே

வந்துநீ

யன்பிலாள்வாய்;

கங்கைகு டும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே

கந்தனே

விஞ்சையூரா-

கம்பியா திந்த்ரலோ கங்கள் கா வென்றவா

கண்டலே

சன்சொல்வீரா;

செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டுஞர் பொன்றவே

சென்றுமோ

தும்ப்ரதாபா-

செங்கண்மால் பங்கஜா னன்தொழா நந்தவேள்

செந்தில்வாழ்

தம்பிரானே. 15

தோலொடு மூடிய கூரையை நம்பிப்

பாவையர் தோதக லீலைநி ரம்பிச்

குழ்பொருள் தேடிட வோடி வருந்திப்

புதிதான-

தூதொடு நான்மணி மாலைப்ர பந்தக்

கோவையு லாமடல் கூறிய முந்தித்

தோமுறு காணையர் வாசல்தொ றும்புக் கலமாருங்;

காலனை வீணனை நீதிகெ டும்பொய்க்

கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சக்

காதக லோபவ்ரு தாவனை நிந்தைப் புலையேனைக்-

காரண காரிய லோகப்ர பஞ்சச்

சோகமெ லாமற வாழ்வுற நம்பிற்

காசறு வாரிமெய்ஞ் ஞான தவஞ்சற் றருளாதோ;

பாலன மீதும னான்முக செம்பொற்

பாலனை மோதப ராதன பண்டப்

பாரிய மாருதி தோள் மிசைகொண்டு றமராடிப்-

பாவிமி ராவண னார்தலை சிந்திச்

சீரிய வீடணர் வாழ்வுற மன்றற்

பாவையர் தோள்புணர் மாதூலர் சிந்தைக்கினியோனே;

சீலமு லாவிய நாரதர் வந்துந்
 நீதவள் வாழ்புன மாமென முந்தித்
 தேமொழி பாளித கோமள இன்பக் கிரிதோய்வாய்-
 சேலொடு வாளைவ ரால்கள் கிளம்பித்
 தாறுகொள் பூகம ளாவிய இன்பச்
 சீரலை வாய்நகர் மேவிய கந்தப் பெருமானே. 16

அந்தகன்வ ருந்தினம் பிறகிடச்
 சந்ததமும் வந்துகண் டரிவையர்க்
 கன்புருகு சங்கதந் தவிரமுக் குணமாள்-

அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்
 திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்
 தம்புய பதங்களின் பெருமையைக் கவிபாடிச்

செந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
 கந்தனை யறிந்தறிந் தறிவினிற்
 சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத் தணியாத-

சிந்தையு மவிழ்ந்தவிழ்த் துரையொழித்
 தென்செய லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்
 சிந்தைவர ளன்றுநின் தெரிசனைப் படுவேனோ-

கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்
 கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்
 குஞ்சரி குயம்புயம் பெறஅரக் கருமாள்-

குன்றிடிய அம்பொனின் திருவரைக்
 கிண்கிணி கிணின்கிணின் கிணினெனக்
 குண்டல மசைந்திளங் குழைகளிற் ப்ரபைவீசத்

தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
 செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
 தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத் திருவான-

சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
 தந்தர வருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
 சந்ததிச கந்தொழுஞ் சரவணப் பெருமானே. 17

தண்டே னுண்டே வண்டார் வஞ்சேர்
 தண்டார் மஞ்சக் குழல்மானார்-

தம்பா லன்பார் நெஞ்சே கொண்டே

சம்பா வஞ்சொற்

மண்டோ யந்தீ மென்கால் விண்டோய்

வண்கா யம்பொய்க்

வன்கா னம்போ பண்டா முன்பே

வந்தே நின்பொற்

கொண்டா டும்பேர் கொண்டா டுஞ்சூர்

கொன்றாய் வென்றிக்

கொங்கார் வண்டார் பண்பா டுஞ்சீர்

குன்றா மன்றற்

கண்டா கும்பா லுண்டா யண்டார்

கண்டா கந்தப்

கந்தா மைந்தா ரந்தோள் மைந்தா

கந்தா செந்திற்

றடிநாயேன்-

குடில்வேறாய்-

கழல்தாராய்;

குமரேசா-

கிரியோனே;

புயவேளே;

பெருமானே .18

அவனிபெ றுந்தோட் டம்பொற்

குழையட ரம்பாற் புண்பட்

டரிவையர் தம்பாற் கொங்கைக்

றணைதரு பண்டாட் டங்கற்

றுருகிய கொண்டாட் டம்பெற்

றழிதரு திண்டாட் டஞ்சற்

பவமற நெஞ்சாற் சிந்தித்

திலகுக டம்பார்த் தண்டைப்

பதயுக ளம்போற் றுங்கொற்

பதறிய அங்காப் பும்பத்

தியுமறி வும்போய்ச் சங்கைப்

படுதுயர் கண்பார்த் தன்புற்

தவநெறி குன்றாப் பண்பிற்

ஹறவின ருந்தோற் றஞ்சத்

தனியல ரஞ்சார்ப் புங்கத்

தமிழினி தென்காற் கன்றிற்

றிரிதரு கஞ்சாக் கன்றைத்

தழுவெழ வென்றார்க் கன்றற்

கிடையேசென்-

றொழியாதே;

றமுநாளும்-

றருளாயோ;

தமராடி

புதமாகச;

சிவவடி வங்காட் டுஞ்சற்
 குருபர தென்பாற் சங்கத்
 திரள்மணி சிந்தாச் சிந்துக்
 தினகர திண்டேர்ச் சண்டப்
 பரியிட றுங்கோட் டிஞ்சித்
 திருவளர் செந்தூர்க் கந்தப்

கரைமோதும்-

பெருமாளே. 19

அனிச்சங் கார்முகம் வீசிட மாசறு
 துவட்பஞ் சானத டாகம்வி டாமட
 அனத்தின் தூவிகு லாவிய சீறடி மடமானார்-
 அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமர
 கதப்பைம் பூணணி வார்முலை மேல்முகம்
 அழுத்தும் பாவியை யாவி யிடேறிட நெறிபாரா
 வினைச்சண் டாளனை வீணனை நீணிதி
 தனைக்கண் டாணவ மானநிர் மூடனை
 விடக்கன் பாய்நுகர் பாழனை யோர்மொழி பகராதே-
 விகற்பங் கூறிடு மோகவி காரனை
 அறத்தின் பாலொழு காதமு தேவியை
 விளித்துன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவேனோ
 முனைச்சங் கோலிடு நீலம கோததி
 அடைத்தஞ் சாதஇ ராவண னீள்பல
 முடிக்கன் றோர்கனை யேவுமி ராகவன் மருகோனே-
 முளைக்குஞ் சீதநி லாவொட ராவிரி
 திரைக்கங் காநதி தாதகி கூவிள
 முடிக்குஞ் சேகரர் பேரரு ளால்வரு முருகோனே;
 தினைச்செங் கானக வேடுவ ரானவர்
 திகைத்தந் தோவென வேகணி யாகிய
 திறற்கந் தாவளி நாயகி காமுறும் எழில்வேலா-
 சிறக்குந் தாமரை யோடையில் மேடையில்
 நிறக்குஞ் சூல்வனை பால்மணி வீசிய
 திருச்செந்தூர்வரு சேவக னேகரர் பெருமாளே. 20

காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடென்
 காலினார் தந்துடன் கொடுபோகக்
 காதலார் மைந்தருந் தாயரா ருஞ்சுடுங்
 கானமே பின்தொடர்ந் தலறாமுன்;
 குலம்வாள் தண்டுசெஞ் சேவல்கோ தண்டமுஞ்
 குடுதோ ளுந்தடந் திருமார்புந்
 தூயதாள் தண்டையுங் காண ஆர் வஞ்செயுந்
 தோகைமேல் கொண்டுமுன் வரவேணும்;
 ஆலகா லம்பரன் பாலதா கஞ்சிடுந்
 தேவர்வா ழுன்றுகந் தமுதீயும்-
 ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமேல் கண்வளர்ந்
 தாதிமா யன்றனன் மருகோனே-
 சாலிசேர் சங்கினம் வாவிசூழ் பங்கயஞ்
 சாரலார் செந்திலம் பதிவாழ்வே-
 தாவுகு ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்
 தாரைவே லுந்திடும் பெருமானே. 21
 முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி
 சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி
 முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி யுழலாதே-
 முந்தைவினை பேவ ராமற் போக
 மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக
 முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு முனைமீதே;
 திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி
 தந்ததன தான தானத் தான
 செஞ்செணகு சேகு தாளத் தோடு நடமாடுஞ்;
 செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
 துங்கஅநு கூல பார்வைத் தீர
 செம்பொன்மயில்மீதி லேயெப் போது வருவாயே;
 அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார
 செந்தமிழ்ச்சொல் பாவின் மாலைக் கார
 அண்டருப கார சேவற் கார முடிமேலே-
 அஞ்சலிசெய் வோர்கள் நேயக் கார
 குன்றுருவ ஏவும் வேலைக் கார
 அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார எழிலான;

சிந்துரமின் மேவு போகக் கார
விந்தைகுற மாது வேளைக் கார
செஞ்சொலடி யார்கள் வாரக்கார எதிரான
செஞ்சமரை மாயு மாயக் கார
துங்கரண குர குறைக் கார
செந்தினகர் வாழு மாண்மைக்கார பெருமானே. 22

விதிபோலு முந்த விழியாலுமிந்து
நுதலாலு மொன்றி யிளைஞோர்தம்-
விரிவான சிந்தை யுருவாகி நொந்து வினையாலே;
விறல்வேறு சிந்தை மொழிமாதர்
இதமாகி யின்ப மதுபோத வுண்டு
இனிதாளு மென்று
இருளாய துன்ப மருள்மாயை வந்து ஒழியாதோ;
எனையீர்வ தென்றும் விடையேறி
மதிசூடி யண்டர் பதிவாழ மண்டி தருபாலா,
வருமால முண்டு பொருமவீரா
மறவாத சிந்தை யடியார்கள் பங்கில்
வருதேவ சம்பு
அதிமாய மொன்றி வருசூரர் பொன்ற
அயில்வேல்கொ டன்று
அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து
அலைவா யுகந்த பெருமானே. 23

விறல்மார னைந்து மலர்வாளி சிந்த
மிகவாளி லிந்து வெயில்காய-
மிதவாடை வந்து தழல்போல வொன்ற
வினைமாதர் தந்தம் வசைகூற;
குறவாணர் குன்றி லுறைபேதை கொண்ட
கொடிதான துன்ப மயல்தீர-
குளிர்மாலை யின்க ணணிமாலை தந்து குறுகாயோ;
குறைதீர வந்து
மறிமா னுகந்த இறையோன் மகிழ்ந்து
வழிபாடு தந்த மதியாளா-
மலைமாவு சிந்த அலைவேலை யஞ்ச
வடிவே லெறிந்த அதிதீரா;

அறிவா லறிந்து னிருதா னிறைஞ்சு

மடியா ரிடைஞ்சல்

அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து

அலைவா யுகந்த

களைவோனே—

பெருமானே. 24

ஏவினை நேர்விழி மாதரை மேவிய

ஏதனை மூடனை

ஈனனை வீணனை யேடெழு தாமுழு

ஏழையை மோழையை

மாவினை மூடிய நோய்பிணி யாளனை

வாய்மை யிலா தனை

மாமணி நூபுர சீதள தாள்தனி

வாழ்வுற ஈவது

நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு

நாரத னார்புகல்

நாடியெ கானிடை கூடிய சேவக

நாயக மாமயி

தேவிம நோமணி ஆயி பராபரை

தேன்மொழி யாள்தரு

சேணுயர் சோலையி னீழலி லேதிகழ்

சீரலை வாய்வரு

நெறிபேணா—

அகலாநீள்—

யிகழாதே—

மொருநாளே;

குறமாதை—

லுடையோனே;

சிறியோனே

பெருமானே. 25

கொம்பனை யார்காது மோதிரு

கண்களி லாமோத சீதள

குங்கும பாடர பூஷண

கொங்கையி னீராவி மேல்வளர்

செங்கழு நீர்மாலை குடிய

கொண்டையி லாதார சோபையில்

உம்பர்கள் ஸ்வாமி நமோநம

எம்பெரு மானே நமோநம

ஒண்டொடி மோகா நமோ நம

உன்புக மேபாடி நானினி

அன்பு னாசார பூசைசெய்

துய்ந்திட வீணாள்ப டாதருள்

நகமேவு—

மருளாதே;

எனநாளும்—

புரிவாயே;

- பம்பர மேபோல ஆடிப
சங்கரி வேதாள நாயகி
பங்கய சீபாத நாபுரி
கரகூலி-
- பங்கமி லாநீலி மோடிப
யங்கரி மாகாளி யோகினி
பண்டுசு ராபான சூரனோ
டெதிர்போர்கண் ;
- டெம்புதல் வாவாழி வாழியெ
னும்படி வீறான வேல்தர
என்றுமு ளானேம நோகர
வயலூரா-
- இன்சொல்வி சாகாக்ரு பாகர
செந்திலில் வாழ்வாகி யேயடி
யென்றனை யீடேற வாழ்வருள்
பெருமானே. 26
- தந்த பசிதனைய நிந்து முலையமுது
தந்து முதுகுதட
வியதாயார்-
- தம்பி பணிவிடைசெய் தொண்டர் பிரியமுள
தங்கை மருகருயி
ரெனவேசார் ;
- மைந்தர் மனைவியர் கடும்பு கடனுதவு
மந்த வரிசைமொழி
பகர்கேடா-
- வந்து தலைநவிர விழ்ந்து தரைபுகம
யங்க வொருமகிட
மிசையேறி ;
- அந்த கனுமெனைய டர்ந்து வருகையினி
லஞ்ச லெனவலிய
மயில்மேல்நீ
- அந்த மறலியொடு கந்த மனிதனம்
தன்ப னெனமொழிய
வருவாயே ;
- சிந்தை மகிழ்மலை மங்கை நகிலிணைகள்
சிந்து பயமயிலு
மயில்வீரா-
- திங்க ளரவுநதி துன்று சடிலரருள்
செந்தி னகரிலுறை
பெருமானே. 27
- துன்பங்கொண் டங்க மெலிந்தற
நொந்தன்பும் பண்பு மறந்தொளி
துஞ்சும்பெண் சஞ்சல மென்பதி
லணுகாதே-

இன்பந்தந் தும்பர் தொழும்பத
 கஞ்சந்தந் தஞ்ச மெனும்படி
 யென்றென்றுந் தொண்டு செயும்படி யருள்வாயே;
 நிற்பங்கொன் றுங்குற மின்சர
 ணங்கண்டுந் தஞ்ச மெனும்படி
 நின்றன்பின் றன்படி கும்பிடு மிளையோனே—
 பைம்பொன்சிந் தின்றுறை தங்கிய
 குன்றெங்குஞ் சங்கு வலம்புரி
 பம்புந்தென் செந்திலில் வந்தருள் பெருமானே. 28

தொந்தி சரிய மயிரே வெளிறநிரை
 தந்த மசைய முதுகே வளைய இதழ்
 தொங்கவொருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடி—
 தொண்டு கிழவ னிவனா ரெனஇருமல்
 கிண்கி ணெனமு னுரையே குழறவிழி
 துஞ்ச குருடு படவே செவிடுபடு செவியாகி
 வந்த பிணியு மதிலே மிடையுமொரு
 பண்டி தனுமெ யுறுவே தனையுமிள
 மைந்த ருடைமை கடனே தெனமுடுக துயர்மேவி—
 மங்கை யழுது விழவே யமபடர்கள்
 நின்று சருவ டலமே யொழுகவுயிர்
 மங்கு பொழுது கடிதே மயிலின்மிசை வரவேணும்.
 எந்தை வருக ரகுநா யகவருக
 மைந்த வருக மகனே யினினவருக
 என்கண் வருக எனதா ருயிர்வருக அபிராம்—
 இங்கு வருக அரேச வருகமுலை
 யுண்க வருக மலர்கு டிடவருக
 என்று பரிவி னொடுகோ சலைபுகல வருமாயன்
 சிந்தை மகிழு மருகா குறவரிள
 வஞ்சி மருவு மழகா அமரர்சிறை
 சிந்த அசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய அடுதீரா—
 திங்க ளரவு நதிக்கு டியபரமர்
 தந்த குமர அலையே கரைபொருத
 செந்தினகரி லினிதே மருவிவளர் பெருமானே. 29

நாலு மைந்து வாசல் கீறு தூறு டம்பு கால்கை யாகி
நாரி யென்பி லாகு மாக மதனுடே
நாத மொன்ற ஆதி வாயில் நாட கங்க ளான ஆடி
நாட றிந்தி டாம லேக வளராமுன்-
நூல நந்தகோடி தேடி மால்மி குந்து பாரு ளோரை
நூறு செஞ்சொல் கூறி மாறி வினை தீமை;
நோய்க லந்த வாழ்வு றாமல் நீக லந்து ளாகு ஞான
நூல டங்க வோத வாழ்வு தருவாயே;
காலன் வந்து பால னாவி காய வென்று பாசம் வீச
காலம் வந்து வோல மோல மொனுமாதி-
காமனைந்து பாண மோடு வேமி னென்று காணுமோனர்
காள கண்ட ரோடு வேத மொழிவானே;
ஆல மொன்று வேலை யாகி யானை யஞ்சல் தீரு மூல
ஆழி யங்கை ஆயன் மாயன் மருகோனே-
ஆரணங்கள் தானை நாட வார ணங்கை மேவு மாதி
யான செந்தில் வாழ்வ தான பெருமானே. 30

நிலையாப் பொருளை யுடலாக் கருதி
நெடுநாட் பொழுது மவமேபோய்-
நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்
நிறைவாய்ப் பொறிகள் தடுமாறி;
மலநீர்ச் சயன மிசையாப் பெருகி
மடிவேற் குரிய நெறியாக
மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு
மலர்தாட் கமல மருள்வாயே;
கொலைகாட் டவுணர் கெடமாச் சலதி
குளமாய்ச் சுவற முதுகுதம்-
குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு
கொதிவேற் படையை விடுவோனே;
அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர
அழியாப் புநித வடிவாகும்-
அரணார்க் கதித பொருள் காட்டதிப
அடியார்க் கெளிய பெருமானே. 31

பரிமள களபக எந்தச் சந்தத் தனமானார்
படையம படையென அந்திக் குங்கட் கடையாலே;

வரியளி நிரைமுரல் கொங்குக் கங்குற்	குழலாலே—
மறுகிடு மருளனை யின்புற் றன்புற்	றருள்வாயே—
அரிதிரு மருகக டம்பத் தொங்கற்	றிருமார்பா;
அலைகுழு குழுவென வெம்பக் கண்டித்	தெறிவேலா;
திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற்	குருநாதா
ஜெயஜெய ஹரஹர செந்திற் கந்தப்	பெருமானே. 32

அமுதுததி விடமுமிழு செங்கட் டிங்கட்
 பகவினொளிர் வெளிறெயிறு துஞ்சற் குஞ்சித்
 தலையுமுடையவனரவ தண்டச் சண்டச் சமனோலை

அதுவருகு மளவிலுயி ரங்கிட் டிங்குப்
 பறைதிமிலை திமிர்தமிகு தம்பட் டம்பற்
 கரையவுற வினரலற வுந்திச் சந்தித் தெருவூடே.

எமதுபொரு ளெனுமருளை யின்றிக் குன்றிப்
 பிளவளவு தினையளவு பங்கிட் டுண்கைக்
 கிளையுமுது வசைதவிர இன்றைக் கன்றைக் கெனநாடா—

திடுக்கடி தெனுமுணர்வு பொன்றிக் கொண்டிட்
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுண்டுட் டுண்டுட்
 டெனவகலு நெறிகருதி நெஞ்சத் தஞ்சிப் பகிராதோ

குமுதபதி வகிரமுது சிந்தச் சிந்தச்
 சரணபரி புரகருதி கொஞ்சக் கொஞ்சக்
 குடிலசடை பவுரிகொடு தொங்கப் பங்கிற் கொடியாடக்—

குலதடினி அசையஇசை பொங்கப் பொங்கக்
 கழலதிர டெகு டெகுட டெங்கட் டெங்கத்
 தொகுக்குகு தொகுக்குகு தொங்கத் தொங்கத்
 தொகுத்தோ;

திமிதமென முழுவொலிமு ழங்கச் செங்கைத்
 தமருகம ததிர்சதியொ டன்பர்க் கின்பத்
 திறமுதவு பரதகுரு வந்திக் குஞ்சற் குருநாதா—

திரளுமணி தரள முயர் தெங்கிற் றங்கிப்
 புரள எறி திரைமகர சங்கத் துங்கத்
 திமிரசல நிதிதழுவு செந்திற் கந்தப் பெருமானே. 33

கமல மாதாட னிந்திரை யஞ்சரி
 சொலவொ ணாதம டந்தையர் சந்தன
 களப சீதள கொங்கையி லங்கையி லிருபோதேய்-
 களவு நூல்தெரி வஞ்சனை யஞ்சன
 விழியின் மோகித கந்த சுகந்தரு
 கரிய வோதியி லிந்து முகந்தனில் மருளாதே;
 அமலமாகிய சிந்தைய டைந்தகல்
 தொலைவி லாதஅ றம்பொரு ளின்பமு
 மடைய வோதியு ணர்ந்துத ணந்தபின் அருள்தானே.
 அறியு மாறுபெ றும்படி யன்பினி
 னினிய நாதசி லம்புடி லம்பிடு
 மருண ஆடக கிண்கிணி தங்கிய அடிதாராய்;
 குமரி காளிப யங்கரி சங்கரி
 கவுரி நீலிப ரம்பரை யம்பிகை
 குடிலை யோகினி சண்டனி குண்டலி யெமதாயி-
 குறைவி லாளுமை மந்தரி யந்தரி
 வெகுவி தாகம சுந்தரி தந்தருள்
 குமர மூஷிக முந்திய ஐங்கர கணராயன்-
 மமவி நாயக னஞ்சுமிழ் கஞ்சகி
 அணிக ஜானன விம்பனொ ரம்புலி
 மவுலி யானுறு சிந்தை யுகந்தரு ளிளையோனே;
 வளரும் வாழையு மஞ்சளு மிஞ்சியும்
 இடைவி டாது நெருங்கிய மங்கல
 மகிமை மாநகர் செந்திலில் வந்துறை பெருமானே34.

அருணமணி மேவு பூஷித ம்ருகமத படை லேபன
 அபிநவ விசால பூரண
 அம்பொற் கும்பத் தன்மோதி
 அளிகுலவு மாதர் லீலையின் முழுகியபி ஷேகம்தென
 அறவுமுற வாடி நீடிய
 அங்கைக் கொங்கைக் கிதமாகி;
 இருணிற்றைய மோதிமாலிகைகருவியுறவான வேளையி
 லிழைகளைய மாத ரார்வழி
 யின்புற் றன்புற் றழியாநீள்

இரவுபகல் மோகனாகியெ படியில்மடியாமல் யானுமுன்
 இணையடிகள் பாடி வாழுள்
 னெஞ்சிற் செஞ்சொற் றருவாயே;
 தருணமணி யாட ராவணி குடிலசடி லாதி யோதிய
 சதுர்மறையி னாதி யாகிய
 சங்கத் துங்கக் குழையாளர்-
 தருமுருக மேக சாயலர் தமரமக ராழி சூழ்புவி
 தனைமுழுதும் வாரி யேயமு
 துண்டிட் டண்டர்க் கருள் கூரும்;
 செருமுதலி மேவு மாவலி யதிமதகபோல மாமலை
 தெளிவினுடன் மூல மேயென
 முந்தச் சிந்தித் தருள்மாயன்-
 திருமருக சூரன் மாப்பொடு சிலையருவ வேலை யேவிய
 ஜெயசரவ ணாம னோகர
 செந்திற் கந்தப் பெருமானே. 35

அறிவழிய மயல்பெருக வுரையுமற விழிகுழல
 அனலவிய மலமொழுக அகலாதே-
 அனையுமனை யருகிலுற வெருவியழ வுறவுமழ
 அழலினிகர் மறலியெனை யழையாதே,
 செறியுமிரு வினைகரண மருவுபுல னொழியவுயர்
 திருவடியி லணுகவர மருள்வாயே.
 சிவனைநிகர் பொதியவரை முநிவனக மகிழஇரு
 செவிகுளிர இனிய தமிழ் பகர்வோனே;
 நெறிதவறி யலரிமதி நடுவன்மக பதிமுளரி
 நிருதிநிதி பதிகரிய வனமாலி-
 நிலவுமறை யவனிவர்க ளலையஅர கரிமைபுரி
 நிருதனூர மறஅயிலை விடுவோனே-
 மறிபரசு கரமிலகு பரமனுமை யிருவிழியு
 மகிழ்மடி மிசைவளரு மிளையோனே
 மதலைதவ முத்தியிடை வருதரள மணிபுளின
 மறையவுயர் கரையிலுறை பெருமானே. 36

கண்டுமொழி கொம்பு கொங்கை வஞ்சியிடை அம்புநஞ்சு
 கண்கள்சூழல் கொண்டலென்று பலகாலும்—
 கண்டுளம்வ ருந்தி நொந்து மங்கையர்வ சம்புரிந்து
 கங்குல்பக லென்று நின்று விதியாலே;
 பண்டைவினை கொண்டு முன்று வெந்துவிழ கின்றல் கண்டு
 பங்கய பதங்கள் தந்து புகழோதும்
 பண்புடைய சிந்தை யன்பர் தங்களினு டன்கலந்து
 பண்புபெற அஞ்ச லஞ்ச லெனவாராய்;
 வண்டுபடு கின்ற தொங்கல்கொண்டற நெருங்கியிண்டு
 வம்பிணைய டைந்து சந்தின் மிகமூழ்கி
 வஞ்சியை முனிந்த கொங்கை மென்குறம டந்தை செங்கை
 வந்தழகு டன்க லந்த மணிமார்பா;
 திண்டிறல்புனைந்த அண்டர் தங்களபயங்கள் கண்டு
 செஞ்சமர்பு னைந்து துங்க மயில்மீதே
 சென்றகர ரஞ்ச வென்று குன்றிடை மணம்புணர்ந்து
 செந்தில்நகர் வந்தமர்ந்த பெருமானே. 37

மூப்புற் றுச்செவி கேட்பற் றுப்பெரு
 மூச்சற் றுச்செயல் தடுமாறி—
 மூர்க்கச் சொற்குரல் காட்டிக் கக்கிட யினையோடும்;
 மூக்குக் குட்சளி
 கோப்புக் கட்டியி னாப்பிச் செற்றிடு ரலையாமுன்—
 கூட்டிற் புக்குயி
 கூற்றத் தத்துவ நீக்கிப் பொற்கழல் புரிவாயே;
 கூட்டிச் சற்றருள்
 காப்புப் பொற்கிரி கோட்டிப் பற்றலர் குருநாதா—
 காப்பைக் கட்டவர்
 காட்டுக் குட்குற வாட்டிக் குப்பல மொழிவோனே;
 காப்புக் குத்திர முருகோனே—
 வாய்ப்புற் றத்தமிழ் மார்க்கத் திட்பொருள்
 வாய்க்குச் சித்திர முருகோனே—
 வார்த்தைச் சிற்பர தீர்த்தச் சுற்றலை
 வாய்க்குட் பொற்பமர் பெருமானே. 38

மூளும்வினை சேர மேல்கொண்டி டாஐந்து
 பூதவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்
 மூடிநெறி நீதி யேதுஞ்செ யாவஞ்சி யதிபார-
 மோகநினை வான போகஞ்செய் வேனண்டர்
 தேடஅரி தாய ஞேயங்க ளாய் நின்ற
 மூலபர யோக மேல்கொண் டிடாநின்ற துளதாகி
 நாளுமதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட
 வாசியன லூடு போயொன்றி வானின்க
 ணாமமதி மீதி லூறுங்க லாஇன்ப அமுதூறல்
 நாடியதன் மீது போய்நின்ற ஆநந்த
 மேலைவெளி யேறி நீயின்றி நானின்றி
 நாடியினும் வேறு தானின்றி வாழ்கின்ற தொருநாளே;
 காளவிட மூணி மாதங்கி வேதஞ்சொல்
 பேதைநெடு நீலி பாதங்க ளால்வந்த
 காலன்விழ மோதுசாமுண்டி பாரம்பொ டனல்வாயு-
 காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி
 ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு லாமங்கை
 காளிநட மாடி நாளன்பர் தாம்வந்து தொழுமாது;
 வாளமுழு தாளு மோர்தண்டு ழாய்தங்கு
 சோதிமணி மார்ப மாலின்பி னாளின் சொல்
 வாழுமுமை மாத ராள்மைந்த னேயெந்தை
 யிளையோனே-
 மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற வுர்சென்று
 தேடிவிளை யாடி யேயங்ங னேநின்று
 வாழுமயில் வீர னேசெந்தில் வாழ்கின்ற பெருமாளே.39

வரியார் கருங்கண்	மடமாதர்-
மகவாசை தொந்த	மதுவாகி;
இருபோது நைந்து	மெலியாதே-
இருதாளி னன்பு	தருவாயே;
பரிபால னஞ்செய்	தருள்வோனே-
பரமேசு ரன்ற	னருள்பாலா;
அரிகேச வன்றன்	மருகோனே-
அலைவா யமர்ந்த	பெருமாளே.

திருவாவினன்குடி

- நாத விந்துக லாதீ நமோ நம
வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம
ஞான பண்டித ஸாம் நமோ நம வெகுக்கோடி-
- நாம சம்புகு மாரா நமோநம
போக அந்தரி பாலா நமோநம
நாக பந்தம யூரா நமோநம பரகூரர்
- சேத தண்டவி நோதா நமோநம
கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம
தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம கிரிராஜ-
- தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம
தூய அம்பல லீலா நமோநம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள்தாராய்;
- ஈத லும்பல கோலால பூஜையும்
ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையும் மறவாத
- ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்விளை
சோழ மண்டல மீதே மநோகர
ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலூரா;
- ஆத ரம்பயி லாரூரர் தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி-
- ஆதி யந்தவு லாவாக பாடிய
சேரர் கொங்குவை காலூர் நனாடதில்
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமாளே. 41
- அபகார நிந்தைபட்
அறியாத வஞ்சரைக்
உபதேச மந்திரப்
உனை நானி னைதருட்
இபமாழு கன்தனக்
இமவரான்ம டந்தையுத்
ஜெபமாலை தந்தசற்
திருவாவி னன்குடிப்
டுழலாதே-
குறியாதே;
பொருளாலே-
பெறுவேனோ-
கிளையோனே;
தமிழாலா;
குருநாதா-
பெருமாளே. 42

சிவனார் மனங்குளிர உபதேச மந்த்ரமிரு

செவிமீதி லும்பகர்செய்

குருநாதா-

சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால சுந்தநின்

செயலேவி ரும்பியுளம்

நினையாமல்;

அவமாயை கொண்டுலகில் விருதாவ லைந்துழலு

மடியேனை அஞ்சலென

வரவேணும்-

அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய

அருள்ஞான இன்பமது

புரிவாயே;

நவந்தி முந்திருடி உரலோடெ யொன்றுமரி

ரகுராமர் சிந்தைமகிழ்

மருகோனே-

நவலோக முங்கைதொழு நிசதேவ லங்கிருத

நலமான விஞ்சைகரு

விளைகோவே;

தெவயானை யங்குறமின் மணவாள சம்ப்ரமுறு

திறல்வீர மிஞ்சுகதிர்

வடிவேலா-

திருவாவி னன்குடியில் வருவேள்ச வுந்தரிக

செகமேல் மெய் கண்டவிறல்

பெருமானே.

43

போத கந்தரு கோவே நமோநம

நீதி தங்கிய தேவா நமோநம

பூதலந்தனை யாள் வாய் நமோநம பணியாவும்-

பூணு கின்றபி ரானே நமோ நம

வேடர் தங்கொடி மாலா நமோநம

போத வன்புகழ் ஸாமீ நமோ நம

அரிதான;

வேத மந்திர ரூபா நமோ நம

ஞான பண்டித நாதா நமோநம

வீர கண்டைகொள் தாளா நமோநம

அழகான

மேனி தங்கிய வேளே நமோ நம

வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோ நம

வீறு கொண்டவி சாகா நமோ நம அருள்தாராய்;

பாத கஞ்செறி சூராதி மாளவெ

கூடர்மை கொண்டயி லாலே பொராடியெ

பார அண்டர்கள் வானாடு சேர்தரஅருள்வோனே-

பாதி சந்திர னேகூடும் வேணியர்

சூல சங்கர னார்கீத நாயகர்

பார திண்புய மேசேரு சோதியர்

கயிலாயர்-

ஆதி சங்கர னார்பாக மாதுமை

கோல அம்பிகை மாதா மநோமணி

ஆயி சுந்தரி தாயான நாரணி

அபிராமி-

ஆவல் கொண்டுவி றாலே சிராடவெ

கோம ளம்பல சூழ்கோ யில்மீறிய

ஆவினன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே, 44

பழநி

உலகபசு பாச தொந்த

உறவுகிளை தாயர் தந்தை

மலசலசு வாச சஞ்ச

மதிநிலை கெ டாமலுன்ற

சலமறுகு பூளை தும்பை

சரவணப வாழு குந்தன்

பலகலைசி வாக மங்கள்

பழநிமலை வாழ வந்த

மதுவான-

மனைபாலர்

லமதாலென்-

னருள்தாராய்

யணிசேயே;

மருகோனே-

பயில்வோனே-

பெருமானே. 45

சுருதிமுடி மோனஞ்சொல் சிற்பரம ஞானசிவ

சமயவடி வாய்வந்த அத்துவித மானபர

சுடரொளிய தாய்நின்ற நிட்கள சொருபமுத

லொருவாழ்வே-

துரியநிலை யேகண்ட முத்தரித யாகமல

மதனில்விளை யாநின்ற அற்புதசு போதசுக

சுயபடிக மாவின்ப பத்மபத மேஅடைய உணராதே;

கருவிலுரு வேதங்கு சுக்கிலநி தானவளி

பொருமஅதி லேகொண்ட முக்குணவி பாகநிலை

கருதவரி யாவஞ்ச கக்கபட முடியுடல் வினைதானே;

கலகமிட வேபொங்கு குப்பைமல வாழ்வுநிஜ

மெனவுழலு மாயஞ்செ னித்தகுமை யேஉறுதி

கருதசுழ மாமிந்த மட்டைதனை யாள உன தருள்தாராய்;

ஒருநியம மேவிண்ட சட்சமய வேதஅடி

முடிநடுவு மாயண்ட முட்டைவெளி யாகியுயி

ருடலுணர்வ தாயெங்கு முற்பனம தாக அம ருளவோனே-

உத்தரிச மாமின்ப புத்தமிர்த போககக
முதவுமம லாநந்த சத்திகர மேவுணர
வுருபிரண வாமந்தர் கர்த்தவிய மாகவரு குருநாதா;
பருதிகதி ரேகொஞ்சு நற்சரண நூபுரம
தசையநிறை பேரண்ட மொக்கநட மாடுகன
பதகெருவி தாதுங்க வெற்றிமயி லேறிமொரு திறலேனே.
பணியுமடி யார்சிந்தை மெய்ப்பொருள தாகநவில்
சரவணப வாவொன்று வற்கரமு மாகிவளர்
பழநிமலை மேனின்ற சுப்ரமணியாவமரர் பெருமானே. 46

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்றுபூதி-
ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் குடுமடி
யார்கள் பத மேதுணைய தென்றுநாளும்;
ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ ணாளனது
ஈசன மானமுன தென்றுமோதும்-
ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னாவிலுனை
யேவர் புகழ் வார்மறையு மென்சொலாதோ;
நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ வேலஅணி
நீலமயில் வாகவுமை தந்தவேளே-
நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய
நீடுதனி வேல்விடும டங்கல்வேலா;
சீறிவரு மாறவுண னாவியுணு மானைமுக
தேவர் துணை வாசிகரி அண்டகூடஞ்-
சேருமழ கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம
தேவர்வர தாமுருக தம்பிரானே. 47

ஒருபொழுது மிருசரணநேசத் தேவைத்துணரேனே-
உனதுபழ நிமலையெனு மூரைச் சேவித்தறியேனே;
பெருபுவியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே-
பிறவியற நினைகுவனெ னாசைப்பாடைத் தவிரேனோ;
துரிதமிடு நிருதர்புர குறைக் காரப் பெருமானே-
தொழுதுவழி படுமடியர் காவற்காரப் பெருமானே;
விருதுகவி விதரணவி நோதக் காரப் பெருமானே-
விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக் காரப் பெருமானே. 48

கோல குங்கும கற்புர மெட்டொன் றான சந்தன வித்துரு மத்தின் கோவை செண்பக தட்பம கிழ்ச் செங்	கழுநீரின்
கோதை சங்கிலி யுற்றக முத்தும் பூஷ ணம்பல வொப்பனை மெச்சங் கூறு கொண்டப ணைத்தனம் விற்கும்	பொதுமாதர்
பாலு டன்கனி சர்க்கரை சுத்தந் தேனெ னும்படி மெத்தரு சிக்கும் பாத கம்பகர் சொற்களி லிட்டம்	பயிலாமே
பாத பங்கய முற்றிட வட்கொண் டோது கின்றதி ருப்புகழ் நித்தம் பாடு மன்பது செய்ப்பதி யிற்றந்	தவனீயே
தால முன்புப டைத்தப்ர புச்சந் தேக மின்றிம திக்கவ திர்க்குஞ் சாக ரஞ்சவ றக்கிரி யெட்டுந்	தலைசாயச்
சாடு குன்றது பொட்டெழ மற்றுஞ் குர னும்பொடி பட்டிட யுத்தஞ் சாத கஞ்செய்தி ருக்கைவி திர்க்குந்	தனிவேலா
ஆல முண்டக முத்தினி லக்குந் தேவ ரென்புநி ரைத்தெரி யிற்சென் றாடு கின்றத கப்பனு கக்குங்	குருநாதா
ஆட கம்புனை பொற்குடம் வைக்குங் கோபு ரங்களி னுச்சியு டுத்தங் காவி னன்குடி வெற்பினி னிற்கும்	பெருமானே. 48அ
வேயி சைந்தெழு தோள்கள் தங்கிய மாதர் கொங்கையி லேழு யங்கிட வீணி லுஞ்சில பாத கஞ்செய	அவமேதான்
வீறு கொண்டுட னேவ ருந்தியு மேயு லைந்தவ மேதி ரிந்துள மேக வன்றறி வேக லங்கிட	வெகுதூரம்

போய லைந்துழ லாகி நொந்துபின்
வாடி நைந்தென தாவி வெம்பியெ
பூத லந்தனி லேம யங்கிய மதிபோகப்
போது கங்கையி னீர்சொ ரிந்திரு
பாத பங்கய மேவ ணங்கியெ
பூசை யஞ்சில வேபு ரிந்திட அருள்வாயே

தீயி சைந்தெழ வேயி லங்கையில
ராவ ணன்சிர மேய ரிந்தவர்
சேனை யஞ்செல மாள வென்றவன் மருகோனே
தேச மெங்கணு மேபு ரந்திடு
சூர்ம டிந்திட வேலின் வென்றவ
தேவர் தம்பதி யாள அன்புசெய் திடுவோனே

ஆயி கந்தரி நீலி பிங்கலை
போக அந்தரி சூலி குண்டலி
ஆதி யம்பிகை வேத தந்திரி யிடமாகும்
ஆல முண்டர னாரி றைஞ்சவொர்
போத கந்தனை யேயு கந்தருள்
ஆலி னன்குடி தி லங்கிய பெருமானே. 48அ

ஞானங்கொள் பொறிகள்கூடி வானிந்து கதிரி லாத
நாடண்டி நமசிவாய வரையேறி-
நாவின்ப ரசம தான ஆநந்த அருவி பாய
நாதங்க ளொடுகு லாவி விளையாடி;
ஊனங்க ளுயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவி லாம
லோமங்கி யுருவ மாகி யிருவோரும்-
ஓரந்த மருவி ஞான மாவிஞ்சை முதுகி னேறி
லோகங்கள் வலம தாட அருள்தாராய்.
தேனங்கொ ளிதழி தாகி தாரிந்து சலில வேணி
சீரங்க னெனது தாதை ஒருமாத-
சேர் பஞ்ச வடிவிமோகி யோகங்கொள் மவுனஜோதி
சேர்பங்கி னமல நாத னருள்பாலா;
கானங்கள் வரைகள் தீவு ஒதங்கள் பொடிய நீல
காடந்த மயிலிலேறு முருகோனே-
காமன்கைமலர்கள் நாண வேடம்பெ ணமளி சேர்வை
காணெங்கள் பழநி மேவு பெருமானே. 49

வசனமிக வேற்றி	மறவாதே;	
மனதுதுய ராற்றி	லுழலாதே;	
இசை பயில்ஷ டாக்ஷ	ரமதாலே-	
இகபரசௌ பாக்ய	மருள்வாயே;	
பகபதிசி வாக்கய	முணர்வோனே-	
பழனிமலை வீற்ற	ருளும்வேலா;	
அசுரர்கிளை வாட்டி	மிகவாழ-	
அமரர்சிறை மீட்ட	பெருமானே.	50

வரதா மணிநீ	யென்வோரில்-	
வருகா தெதுதா	னதில்வாரா;	
திரதா திகளால்	நவலோக-	
மிடவே கரியா	மிதிலேது;	
சரதா மறையோ	தயன்மாலும்-	
சகலா கமநூ	லறியாத;	
பரதே வதையாள்	தருசேயே-	
பழனா புரிவாழ்	பெருமானே.	51

அவனிதனி லேபி றந்து மதலையென வேத வழ்ந்து
அழகுபெற வேந டந்து இளைஞோனாய்
அருமழலை யேமி குந்து குதலைமொழி யேபு கன்று
அதிவிதம தாய்வ ளர்ந்து பதினாறாய்;
சிவகலைக ளாக மங்கள் மிகவுமறை யோது மன்பர்
திருவடிக ளேநி னைந்து துதியாமல்
தெரிவையர்க ளாசை மிஞ்சி வெகுசுவலை யாயுமுன்று
திரியுமடி யேனை யுன்ற னடிசேராய்;
மவுனவுப தேச சம்பு மதியறுகு வேணி தும்பை
மணிமுடியின் மீத ணிந்த மகதேவர்
மனமகிழ வேயணைந்து ஒருபுறம தாக வந்த
மலைமகள்கு மார துங்க வடிவேலா;
பவனிவர வேயு கந்து மயிலின்மிசை யேதி கழ்ந்து-
படியதிர வேந டந்த கழல்வீரா-
பரமபத மேசெ றிந்த முருகனென வேயு கந்து
பழநிமலை மேல மர்ந்த பெருமானே. 52

இத்தா ரணிக்குள்மநு வித்தாய் முளைத்தமுது
 கேவிக் கிடந்துமடி மீதிற் றவழ்ந்தடிகள்
 தத்தா தனத்ததன இட்டே தெருத்தலையில்
 ஒடித் திரிந்துநவ கோடிப் பரபந்தகலை
 யிச்சீர் பயிற்றவய தெட்டோடு மெட்டுவர
 வாலக் குணங்கள் பயில் கோலப் பெதும்பையர்க
 ளுடனுறவாகி;

இக்கார் சரத்துமத னுக்கே இளைத்துவெகு
 வாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல
 திக்கோடு திக்குவரை மட்டோடி மிக்கபொருள்
 தேடிச் சுகந்த அணை மீதிற் றுயின்றுசுக
 மிட்டா தரத்துருகி வட்டார் முலைக்குளிடை
 மூழ்கிக் கிடந்துமய லாகித் தொளைந்துசில
 பிணியதுமுடிச்;

சத்தான புத்தியது கெட்டே கிடக்கநம
 னோடித் தொடர்ந்துகயிறாடிக் கொளும்பொழுது
 பெற்றோர்கள் சுற்றியழ வற்றார்கள் மெத்தஅழ
 ஊருக் கடங்கலிலர் காலற் கடங்கவுயிர்
 தக்கா திவர்க்குமய னிட்டான் விதிப்படியி
 னோலைப் பழம்படியி னாலிற் றிறந்ததென
 ளடுமெனவோடிச்-

சட்டா நவப்பறைகள் கொட்டா வரிச்சுடலை
 யேகிச் சடம்பெரிது வேகப் புடஞ்சமைய
 இட்டே யனற்குளெரி பட்டா ரெனத்தழுவி
 நீரிற் படிந்துவிடு பாசத் தகன்றுனது
 சற்போ தகப்பதும முற்றே தமிழ்க்கவிதை
 பேசிப் பணிந்துருகு நேசத்தை யின்றுதர
 இனிவரவேணும்;

தித்தா திரித்திசுட தத்தா தனத்தகுத
 தாதத் தனந்ததன தானத் தனந்ததன
 செச்சே செகுச்செகுது தித்தா திமித்ததிசு
 தாதத்த செந்திசுத தீதத்த செந்தரிக
 தித்தா கிடக்கணாக டக்கா குகுக்குகு
 தோதக் கணங்கணாக கூகுக் கிணங்கிணென
 ஒருமயிலேறித்-

திட்டே ரதத்தசுரர் பட்டே விழப்பொருது
 வேலைத் தொளைந்துவரை யேழைப் பிளந்துவரு
 சித்தா பரத்தமரர் கத்தா குறத்திமுலை
 மீதிற் புணர்ந்துசுக லீலைக் கதம்பமணி
 சுத்தா வுமைக்குமொரு முத்தாய் முளைத்தகுரு
 நாதக் குழந்தையென வோடிக் கடம்பமலர்
 அணிதிருமார்பா;

மத்தா மதக்களிறு பிற்றா னுதித்தகுசு
 னேதத் திலங்கையினி லாதிக்க முண்டதொரு
 முட்டா ளரக்கர்தலை யிற்றே விழக்கணைக
 ளேதொட்ட கொண்டலுரு வாகிச் சுமந்ததிக
 மட்டார் மலர்க்கமல முற்றா சனத்திருவை
 மார்பிற் புணர்ந்தரகு ராமற்கு மன்புடைய மருமகனாகி
 வற்றா மதுக்கருணை யுற்றே மறைக்கலைக
 ளோதித் தெரிந்துதமிழ் சோதித் தலங்கலணி
 யத்தா பரத்தையறி வித்தாவி சுற்றுமொளி
 யாகிப் ப்ரபந்தமணி வேல்தொட்ட மைந்தபுய
 வர்க்கா மருப்புழுகு முட்டா திருப்பழநி
 வாழ்வுக் குகந்தடிய ராவிக்குள் நின்றுலவி
 வருபெருமாளே. 53

மூல மந்திர மோத லிங்கிலை
 யீவ திங்கிலை நேய மிங்கிலை
 மோன மிங்கிலை ஞான மிங்கிலை மடவார்கள்.
 மோக முண்டதி தாக முண்டப
 சார முண்டப ராத முண்டிடு
 மூக னென்றொரு பேரு முண்டருள் பயிலாத-
 கோல முங்குண வீன துன்பர்கள்
 வார்மை யும்பல வாகி வெந்தெழு
 கோர கும்பியி லேவி முந்திட நினைவாகிக்-
 கூடு கொண்டுழல் வேனை யன்பொடு
 ஞான நெஞ்சினர் பாலி ணங்கிடு
 கூர்மை தந்தினி யாள வந்தருள் புரிவாயே;

பீலி வெந்துய ராலி வெந்தவ

சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை

பீதி கொண்டிட வாதுகொண்டரு ளெழுதேடு-

பேணி யங்கெதி ராறு சென்றிட

மாற னும்பிணி தீர வஞ்சகர்

பீறு வெங்கழு வேறவென்றிடு முருகோனே;

ஆல முண்டவர் சோதி யங்கணர்

பாக மொன்றிய வாலை யந்தரி

ஆதி யந்தமு மான சங்கரி குமரேசா-

ஆர ணம்பயில் ஞான புங்கவ

சேவ லங்கொடி யான பைங்கர

ஆவி னன்குடி வாழ்வுகொண்டருள் பெருமானே. 54

அணிபட் டணுகித் திணிபட் டமனத்

தவர்விட் டவிழிக்

கணையாலும்-

அரிகற் றுகழைத் தவர்பெற் றவளத்

தவன்விட் டமலர்க்

கணையாலும்-

பிணிபட் டுணர்வற் றவமுற் றியமற்

பெறுமக் குணமுற்

றுயிர்மாளும்-

பிறவிக் கடல்விட் டியர்நற் கதியைப்

பெறுதற் கருளைத்

தரவேணும்;

கணிநற் சொருபத் தையெடுத் துமலைக்

கணியைக் கணியுற்

றிடுவோனே

கமலத் தயனைப் ப்ரணவத் துரையைக்

கருதிச் சிறைவைத்

திடுவோனே

பணியப் பணியப் பரமர்ப் பரவப்

பரிவுற் றொருசொற்

பகர்வோனே.

பவளத் தவளக் கனகப் புரிசைப்

பழநிக் குமரப்

பெருமானே. 55

கரிய பெரிய எருமை கடவு

கடிய கொடிய

திரிகுலன்-

கறுவி யிறுகு கயிறொ டுயிர்கள்

கழிய முடுகி

யெழுகாலந்

திரிய நரிய மெரிய முரிமை

தெரிய விரவி

செறிவு மறிவு முறவு மனைய

திகழு மடிகள்

பரிய வரையி னரிவை மருவு

பரம ரருளு

பழன முழவர் கொழுவி லெழுது

பழைய பழநி

அரிவு மயனும் வெருவ வருவ

அரிய கிரியை

அயிலு மயிலு மறமு நிறமு

மழகு முடைய

யணுகாதே—

தரவேணும்.

முருகோனே.

யமர்வோனே.

யெறிவோனே.

பெருமானே 56.

தமரு மமரு மனையு மினிய

தனமு மரசும்

தறுகண் மறலி முறுகு கயிறு

தலையை வளைய

கமல விமல மரக தமணி

கனக மருவு

கருத அருளி யெனது தனிமை

கழிய அறிவு

குமர சமர முருக பரம

குலவு பழநி

கொடிய பகடு முடிய முடுகு

குறவர் சிறுமி

அமர ரிடரு மவுண ருடலு

மழிய அமர்செய்

அறமு நிறமு மயிலு மயிலு

மழகு முடைய

அயலாகத்—

எறியாதே;

மிருபாதங்;

தரவேணும்;

மலையோனே—

மணவாளா;

தருள்வோனே—

பெருமானே. 57

திமிர வுததி யனைய நரக

சென்ன மதனில்

செவிடு குருடு வடிவு குறைவு

சிறிது மிடியு

அமரர் வடிவு மதிக குலமு

மறிவு நிறையும்

விடுவாயேல்

மணுகாதே;

வரவேநின்—

அருள தருளி பெணையு மனதொ
 டடிமை கொளவும் வரவேணும்;
 சமர முகவெ லசுரர் தமது
 தலைக ளுருள மிகவேநீள்.
 சலதி யலற நெடிய பதலை
 தகர அயிலை விடுவோனே;
 வெமர வணையி லினிது துயிலும்
 விழிகள் நளினை மருகோனே.
 மிடறு கரியர் குமர பழநி
 விரவு மமரர் பெருமானே. 58

கருவினுரு வாகி வந்த வயதளவி லேவ ளர்ந்து
 கலைகள் பல வேதெரிந்து மதனாலே-
 கரியகுழல் மாதர் தங்க ளடிகவடு மார்பு தைந்து
 கவலைபெரி தாகி நொந்து மிகவாடி;
 அரசரசி வாய வென்று தினமுநினையாமல் நின்று
 அறுசமய நீதியொன்று மறியாமல்-
 அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள்தலை வாசல் நின்று
 அநுதினமு நாண மின்றி யழிவேனோ;
 உரகபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாள ரங்க
 ருலகளவு மால்ம கிழ்ந்த மருகோனே.
 உபயகுல தீப துங்க விருதுகவி ராஜ சிங்க
 உறைபுகலி யூரி லன்ற வருவோனே.
 பரவைமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது தூது சென்ற
 பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த குமரேசா-
 பகையசுரர் சேனை கொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று
 பழநிமலை மீதில் நின்ற பெருமானே. 59

தலைவலி மருத்தீடு காமாலை சோகைசுரம்
 விழிவலி வறட்குலை காயாசு வாசம்வெகு
 சலமிகு விஷப்பாக மாயாவி காரபிணி யணுகாதே-
 தலமிசை யதற்கான பேரோடு கூறியிது
 பரிகரி பெனக்காது கேளாது போலுமவர்
 சரியும்வய துக்கேது தாரீர்சொ ல்ரெனவும் விதியாதே;

உலைவறவி ருப்பாக நீள்காவின் வாசமலர்
வகைவகை யெடுத்தேதொ டாமாலி காபரண
முனதடியி னிற்கூடவே நாடுமா தவர்களிருபாதம்—

உளமது தரித்தேவி னாவோடு பாடியருள்
வழிபட எனக்கேத யாவோடு தாளுதவ
உரகம தெடுத்தாடு மேகார மீதின்மிசை வரவேணும்;

அலைகட லடைத்தேம காகோர ராவணனை
மணிமுடி துணித்தாவி யேயான ஜாநகியை
அடலுட னழைத்தேகொள் மாயோனை மாமனெனு
மருகோனே—

அறுகினை முடித்தோனை யாதார மானவனை
மழுவுழை பிடித்தோனை மாகாளி நாணமுனம்
அவைதனில் நடித்தோனை மாதாதை யேஎனவும்
வருவோனே;

பலகலை படித்தோது பாவாணர் நாவிலுறை
யிருசரண வித்தார வேலாயு தாவுயர்செய்
பரண்மிசை குறப்பாவை தோள்மேவ மோகமுறு
மணவாளா—

பதுமவய லிற்பூக மீதேவ ரால்கள் துயில்
வருபுனல் பெருக்காறு காவேரி சூழவளர்
பழநிவரு கற்பூரகோலாகலாவமரர் பெருமானே. 60

கடலை பொரியவரை பலகனி கழைநுகர்
கடின குடவுதர விபரீத—

கரட தடமுமத நளின சிறுநயன
கரிணி முகவரது துணைவோனே;

வட வரையின்முகடு அதிர வொருநொடியில்
வலம்வரு மரகத மயில்வீரா—

மகபதி தருகதை குறமினொ டிருவரு
மருவு சரசவித மணவாளா;

அடலக ரார்கள்குல முழுது மடியவுய
ரமரர் சிறையைவிட எழில்மீறும்—

அருண கிரணவொளி யொளிரு மயிலைவிடு
மரகர சரவண பவலோலா;

படல வடுபதியை யிதழி யணிசடில

பசுபதி வரந்தி

அழகான-

பழ நிமலையருள்செய் மழலை மொழிமதலை

பழநி மலையில்வரு

பெருமானே.

61

கருத்தினால் விரகுசெய்

மடமாதர்-

கலக்குமோ கனமதில்

மருளாமே;

ஒருத்தனாம் வகைதிரு

அருளாலே-

உணர்த்துநா ளடிமையு

முடையேனோ;

பருத்ததோ கையில்வரு

முருகோனே;

பரக்கவே யியல்தெரி

வயலூரா;

திருத்தமா தவர்புகழ்

குருநாதா-

திருக்கைவே லழகிய

பெருமானே.

62.

('கருப்புவிதில்' என்ற பழநிப்பாட்டின் அடிகளின் இறுதி வரிகள்)

திடமிலிசற் குணமிலிநற் நிறமிலியந்

புதமான-

செயலிலி மெய்த் தவமிலி நற் செபமிலி சொர்க்கமு மீதே;

இடமிலிகைக் கொடையிலிசொற் கியல்பிலிநற் றமிழ்பாட-

இருபதமுற் றிருவினையற்றியல் கதியைப்பெறவேணும்;

கெடுமதியுற் றிடுமசுரக் கிளைமடியப் பொரும்வேலோ-

கிரணகுறைப் பிறையறுகக் கிதழ்மலர்கொக் கிறகோடே;

படர்சடையிற் புனைநடனப் பரமர்தமக்கொரு பாலா-

பலவயலிற் றரளநிறைப் பழநிமலைப் பெருமானே.

63

குன்றுங் குன்றுஞ் செண்டுங் கன்றும்

படிவளர் முலையினில் ம்ருகமத மெழுகியர்

இந்துஞ் சந்தந் தங்குந் தண்செங்

கமலமு மெனவொளிர் தருமுக வநிதையர்

கொஞ்சங் கெஞ்சஞ் செஞ்சம் வஞ்சஞ்

சமரச முறவொரு தொழில்வினை புரிபவர் விரகாலும்-

கும்பம் பம்புஞ் சொம்புந் தெம்புந்

குடியென வளர்தரு கொடியவர் கடியவர்

எங்கெங் கெம்பங் கென்றென் றென்றுந்

தனதுரி மையதென நலமுட னணைபவர்

கொஞ்சந் தங்கின் பந்தத் தெந்தன்

பொருளுள தெவைகளு நாயமொடு கவர்பவர் மயலாலும்;

என்றென் றுங்கன் றுந்துன் புங்கொண்
 னெதிரு மலரடி பரவிட மனதினில்
 நன்றென் றுங்கொண் டென்றுஞ் சென்றுந்
 தொழுமகி மையினிலை யுணர்வினி னருள்பெற
 இன்பும் பண்புந் தெம்புஞ் சம்பந்
 தழுமிக வருள்பெற விடைதரு விதமுன மருள்வாயே—
 எங்குங் கஞ்சன் வஞ்சன் கொஞ்சன்
 அவன் விடு பதிசய வினையுறு மலகையை
 வென்றுங் கொன்றுந் துண்டந் துண்டஞ்
 செயுமரி யொருமுறை யிரணிய வலனுயிர்
 நுங்குஞ் சிங்கம் வங்கந் தன்கண்
 துயில்பவ னெகினனை யுதவிய கருமுகில் மருகோனே;
 ஒன்றென் றென்றுந் துன்றுங் குன்றுந்
 தொளைபட மதகரி முகனுடல் நெரிபட
 ணுண்டுண் ணுண்டுண் டிண்டிண் டிண்டிண்
 டிடியென விழுமெழு படிகளு மதிர்ப்பட
 ஒண்சங் கஞ்சஞ் சஞ்சஞ் சஞ்சென்
 றொலிசெய மகபதி துதிசெய அகரரை யிடுவோனே
 உந்தன் தஞ்சந் தஞ்சந் தஞ்சஞ்
 சிவனருள் குருபர வெனமுனி வரர்பணி
 யுந்தொந் தந்தொந் தந்தொந் தந்தென்
 றொலிபட நடமிடு பரனரு ளறுமுக
 உண்கண் வண்டுங் கொண்டுந் தங்கும்
 விரைபடு குரவல ரலர்தரு மெழில்புனை புயவீரா;
 அன்றென் றென்றுங் கொண்டன் பின்றங்
 கடியவர் தமையிகழ் சமணர்கள் கழுவினில்
 அங்கஞ் சிந்தும் பங்கந் துஞ்சம்
 படியொரு தொகுதியி னுரைநதி யெதிர்ப்பட
 அன்பின் பண்பெங் குங்கண் டென்பின்
 அரிவையை யெதிர்வர விடுகவி புகல்தரு திறலோனே—
 அண்டங் கண்டும் பண்டுண் டும்பொங்
 கமர்தனில் விஜயவ னிரதமை நடவிய
 துங்கன் வஞ்சன் சங்கண் மைந்தன்
 தருமகன் முநிதழல் வருதக ரிவர்வல
 அங்கங் கஞ்சஞ் சங்கம் பொங்குங்
 கயநிறை வளமுறு சிவகிரி மருவிய பெருமானே. 64

சீற லசடன்வினை காரன் முறைமையிலி
 தீமை புரிகபடி பவநோயே-
 தேடு பரிசிகன நீதி நெறிமுறைமை
 சீர்மை சிறிதுமிலி எவரோடுங்;
 கூறுமொழியதுபொய் யான கொடுமையுள
 கோள னறிவிலியு னடிபேணாக்-
 கூள னென்னுமெனை நீயு னடியரொடு
 கூடும் வகைமையருள் புரிவாயே;
 மாறு படுமவுணர் மாள அமர்பொருது
 வாகை யுளமவுலி புனைவோனே-
 மாக முகடதிர வீச சிறைமயிலை
 வாசி யெனவுடைய முருகோனே.
 வீறு கலிசைவரு சேவ கனதிதய
 மேவு மொருபெருமை யுடையோனே-
 வீரை யுறைகுமர தீர தரபழநி
 வேல இமையவர்கள் பெருமானே. 65

கருளளக பார:கொங்கை மகளிர்வச மாயி சைந்து
 சுரதக்கரியை யால்வி ளங்கு மதனுலே-
 சுருதியென வேநி னைந்து அறிவிலிக ளோடிணங்கு
 தொழிலுடைய யானு மிங்கு னடியார்போல்;
 அருமறைக ளேநி னைந்து மநுநெறியி லேநடந்து
 அறிவையறி வால றந்து நிறைவாகி-
 அகிலபுல னாதியெங்கும் வெளியுறமெய்ஞ் ஞான இன்ப
 அமுதையொழி யாத ருந்த அருள்வாயே;
 பருதிமகன் வாசல் மந்தரி அநுமனொடு நேர்பணிந்து
 பரிதகழை யாமுன் வந்து பரிவாலே-
 பரவியவி பீஷ ணன்பொன் மகுடமுடி குடநின்ற
 படைஞரொடி ராவ ணன்ற னுறவோடே;
 எரிபுகுத மாறி லண்டர் குடிபுகுத மாறு கொண்ட
 ரகுபதியி ராம சந்த்ரன் மருகோனே;
 இளையகுற மாது பங்க பழநிமலை நாத கந்த
 இமயவள்த னால்ம கிழ்ந்த பெருமானே. 66

கலக வாள் விழி வேலோ சேலோ
மதுர வாய்மொழி தேனோ பாலோ
கரிய வர்க்குழல் காரோ கானோ துவரோவாய்-

களமு நீள்கழு கோதோள் வேயோ
உதர மானது மாலேர் பாயோ
களபவார்முலை மேரோ கோடோ இடைதானும்-

இழைய தோமலர் வேதா வானோ
னெழுதி னானிலை யோவாய் பேசீ
ரிதென மோனமி னாரே பார் ரெனமாதர்-

இருகண் பாயையி லேழும் காதே
யுனது காவிய நூலா ராய்வே
னிடர்ப டாதருள் வாழ்வே நீயே தரவேணும்;

அலைவி லாதுயர் வானோ ரானோர்
நிலைமை யேகுறி வேலா சீலா
அடியர் பாலரு ளீவாய் நீபார் மணிமார்பா-

அழகு லாவுவி சாகா வாகா
ரிபமி னாள்மகிழ் கேள்வா தாழ்வா
ரயலு லாவிய சீலா கோலா கலவீரா;

வலபை கேள்வர்பி னானாய் கானார்
குறவர் மாதும ணாளா நாளார்
வனச மேல்வரு தேவா மூவா மயில்வாழ்வே-

மதுர ஞானவி நோதா நாதா
பழநி மேவுகு மாரா தீரா
மயுர வாகன தேவா வானோர் பெருமானே. 67.

அருத்தி வாழ்வொடு தனகிய மனைவியு முறவோரும்-
அடுத்த பேர்களு மிதமிறு மகவொடு வளநாடும்;
தரித்த வுருமெ யெனமன நினைவது நினையாதுன்--
தனைப்ப ராவியும் வழிபடு தொழிலது தருவாயே;
எருத்தி லேறிய இறையவர் செவிபுக வுபதேசம்-
இசைத்த நாவின இதணுறு குறமக ளிருபாதம்;
பரித்த சேகர மகபதி தரவரு தெய்வயாணை
பதிக்கொ ளாறிரு புயபழ நியிலுறை பெருமானே. 68

ஒருவரை யொருவர் தேறி யறிகிலர் மதவி சாரர்
 ஒருகுண வழியுறாத பொறியாளர்—
 உடலது சதமெ னாடி களவுபொய் கொலைக ளாடி
 உறநம னரகில் வீழ்வ ரதுபோய்பின்;
 வருமொரு வடிவ மேவி யிருவினை கடலு ளாடி
 மறைவரி னனைய கோல மதுவாக—
 மருவிய பரம ஞான சிவகதி பெறுக நீறு
 வடிவுற அருளி பாத மருள்வாயே—
 திரிபுர மெரிய வேழ சிலைமத னெரிய மூரல்
 திருவிழி யருள்மெய்து ஞான குருநாதன்—
 திருசரஸ் வதிம யேசு வரியிவர் தலைவ ரோத
 திருநட மருளு நாத னருள்பாலா;
 சுரர்பதி யயனு மாலு முறையிட அசுரர் கோடி
 துகளெழு விடுமெய்து ஞான அயிலோனே—
 சுககுற மகள்ம ணாள னெனமறை பலவுமோதி
 தொழமுது பழநி மேவு பெருமானே. 69

கதியை விலக்கு மாதர்கள் புதிய இரத்தன பூஷண
 கனதன வெற்பு மேல்மிசு மயலான.
 கவலை மனத்த னாகிலும் உனது ப்ரசித்த மாகிய
 கனதன மொத்த மேனிய முகமாவும்;
 அதிபல வஹ்ர வாகுவும் அயில்நுனை வெற்றி வேலதும்
 அரவு பிடித்த தோகையு முலகேழும்—
 அதிர வரற்று கோழியும் அடியர் வழுத்தி வாழ்வறும்
 அபிநவ பத்ம பாதமு மறவேனே;
 இரவி குலத்தி ராசத மருவி யெதிர்த்து வீழ்கடு
 ரணமுக சுத்த வீரிய குண்மான—
 இளைய வனுக்கு நீண்முடி அரசது பெற்று வாழ்வற
 இதமொ டளித்த ராகவன் மருகோனே;
 பதினொரு ருத்தி ராதிகள் தபனம் விளக்கு மாளிகை
 பரிவொடு நிற்கு மீசுர சுரலோக—
 பரிமள கற்ப காடவி அரியளி சுற்று பூவுதிர்
 பழநி மலைக்குள் மேவிய பெருமானே. 70

திருவேரகம் (சுவாமிமலை)

கறைபடுமு டம்பி ராதெனக்
கருதுதலொ ழிந்து வாயுவைக்
கருமவச னங்க ளால்மாறித் தானலூதிக்

கவலைபடு கின்ற யோககற்
பனைமருவு சிந்தை போய்விடக்
கலகமிடு மஞ்சம் வேரற்ச் செயல்மா ளக்

குறைவறநி றைந்த மோனநிர்க்
குணமதுபொ ருந்தி வீடுறக்
குருமலைவி ளங்கு ஞானசற் குருநாதா

குமரசர ணென்று கூதளப்
புதுமலர்சொ ரிந்து கோமளப்
பதயுகள புண்ட ரீகமுற் றுணர்வேனோ

சிறைதளைவி ளங்கு பேர்முடிப்
புயலுடன டங்க வேபிழைத்
திமையவர்கள் தங்க ளூர்புகச் சமராடித்

திமிரமிகு சிந்து வாய்விடச்
சிகரிகளும் வெந்து நீறெழத்
திகிரிகொள நந்த சூடிகைத் திருமாலும்

பிறைமவுலி மைந்த கோவெனப்பரமனைப்
பிரமனைமு னிந்து காவலிட்
டொருநொடியில் மண்டு சூரனைப் பொருதேறிப்

பெருகுமத கும்ப லாளிதக்
கரியெனப்ர சண்ட வாரணப்
பிடிதனைம ணந்த சேவகப் பெருமானே. 70அ

குமர குருபர முருக சரவண
குசசண் முககரி பிறகான-

குழக சிவசுத சிவய நமவென
குரவ னருள்குரு மணியேயென்;

றமுத இமையவர் திமிர்த மிடுகட
லதென அநுதின முனையோதும்-

அமலை அடியவர் கொடிய வினைகொடு
மபய மிடுகுர லறியாயோ;

திமிர எழுகட லுலக முறிபட
 திசைகள் பொடிபட வருகுரர்-
 சிகர முடியுடல் புவிയിல் விழவுயிர்
 திறைகொ டமர்பொரு மயில்வீரா;
 நமனை யுயிர்கொளு மழலி னிணைகழல்
 நதிகொள் சடையினர் குருநாதா-
 நளின குருமலை மருவி யமர்தரு
 நவிலு மறைபுகழ் பெருமானே. 71

இருவினை புனைந்து ஞான விழி முனை திறந்துநோயி
 னிருவினை யிடைந்து போக மலமூட-
 இருளற விளங்கி யாறு முகமொடு கலந்து பேத
 மிலையென இரண்டு பேரு மழகான;
 பரிமள சுகந்த வீத மயமென மகிழ்ந்து தேவர்
 பணியவிண் மடந்தை பாத மலர்தூவப்-
 பரிவுகொ டநந்த கோடி முநிவர்கள் புகழ்ந்து பாட
 பருமயி லுடன்கு லாவி வரவேணும்;
 அரியய னறிந்தி டாத அடியிணை சிவந்த பாதம்
 அடியென விளங்கி யாடு நடராஜன்-
 அழலுறு மிரும்பின் மேனி மகிழ்மர கதம்பெ ணாகம்
 அயலணி சிவன்பு ராரி யருள்சேயே;
 மருவலர்கள் திண்ப ணார முடியுடல்ந டுங்க ஆவி
 மறலியுண வென்ற வேலை யுடையோனே-
 வளைகுல மலங்கு காவி ரியின்வட புறஞ்சு வாமி
 மலைமிசை விளங்கு தேவர் பெருமானே. 72

சரணகம லால யத்தை அரைநிமிஷ நேர மட்டில்
 தவமுறைதி யானம் வைக்க அறியாத-
 சடகசட மூட மட்டி பவவினையி லேச னித்த
 தமிழன்மிடி யால்ம யக்க முறுவேனோ;
 கருணைபுரி யாதிருப்ப தென்குறையி வேளை செப்பு
 கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே-
 கடகபுய மீதி ரத்ந மணியணிபொன் மாலை செச்சை
 கமமுமண மார்க டப்ப மணிவோனே;
 தருணமிதை யாமி குத்த கனமதுறு நீள்ச ள்கய
 சகலசெல்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வு;

தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதிய நீ கொடுத்து
தவியுரிய வேணு நெய்த்த வடிவேலாஃ
அருண தள பாத பத்ம மதுநிதமு மேது திக்க
அரியதமிழ் தான ளித்த மயில்வீராஃ
அதிசயம நேக முற்ற பழநிமலை மீது தித்த
அழகதிரு வேரகத்தின் முருகோனே. 73

எந்தத் திகையினு மலையினு முவரியி
னெந்தப் படியினு முகடினு முளபல
எந்தச் சடலமு முயிரியை பிறவியி னுழலாதே-
இந்தச் சடமுட னுயிர் நிலை பெறநளி
னம்பொற் கழலிணை களில்மரு மலர்கொடு
என்சித் தமுமன முருகிநல் சுருதியின் முறையோடே
சந்தித் தரஹர சிவசிவ சரணென
கும்பிட் டிணையடி யவையென தலைமிசை
தங்கப் புளகித மெழஇரு விழிபுனல் குதிபாயச்-
சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி னழகுமு
னந்தத் திருநட மிடுசர ணழகுற
சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும் வருவாயே;
தொந்தத் திகுசுட தகுசுட டிமிடிமி
தந்தத் தனதன டுடுடுடு டமடம
துங்கத் திசைமலை யுவரியு மறுகச லரிபேரி;
துன்றச் சிலைமணி கலகல கலினென
சிந்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர
துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடு மயில்வேலா-
கந்தச் சடைமுடி கனல்வடி வடலணி
யெந்தைக் குயிரெனு மலைமகள் மரகத
கந்தப் பரிமள தனகிரி யுமையரு ளிளையோனே-
கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்
அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்
கந்தப் பொழில்திகழ் குருமலைமருவிய பெருமானே. 74

நிறைமதி முகமெனு
நெறிவிழி கணையெனு

மொளியாலே
நிகராலே;

உறவுகொள் மடவர்க்
உனதிரு வடியினி
மறைபயி லரிதிரு
மருவல ரகரர்கள்
குறமகள் தனைமண
குருமலை மருவிய

ஞறவாமோ-
யருள்வாயே;
மருகோனே-
குலகாலா;
மருள்வோனே-
பெருமானே. 75

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
நாத ரருளிய
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
பாதம் வருடிய
காது மொருவிழி காக முறஅருள்
மாய னரிதிரு
கால னெனையணு காம லுனதிரு
காலில் வழிபட
ஆதி யயனொடு தேவர் கருவ
காளும் வகையுறு
ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள்
சூழ வரவரு
சூத மிகவளர் சோலை மருவுக
வாமி மலைதனி
சூர னுடலுற வாரி சுவறிட
வேலை விடவல

குமரேசா-
மணவாளா;
மருகோனே-
அருள்வாயே;
சிறைமீளா-
மிளையோனே-
லுறைவோனே-
பெருமானே. 76

கடமா மலர்க்கு ளின்ப முளவேரி கக்கு நண்பு
தருமா கடப்ப மைந்த தொடைமாலை
கனமேரு வொத்தி டும்ப னிருமாபு யத்த ணிந்த
கருணாக ரப்ர சண்ட கதிர்வேலா;
வடிவார்கு றத்தி தன்பொ னடிமீது நித்த முந்தண்
முடியான துற்று கந்து பணிவோனே-
வளவாய்மை சொற்ப்ர பந்த முளகீர னுக்கு கந்து
மலர்வாயி லக்க ணங்க ளியல்போதி;
அடிமோனை சொற் கிணங்க வுலகாழு வப்ப என்று
னருளால ளிக்கு கந்த பெரியோனே-
அடியேனு ரைத்த புன்சொ லதுமீது நித்த முந்த
ணருளேதழைத்து கந்து வரவேணும்.

செடிநேரு டற்கு டம்பை தனின்மேவி யுற்றிடிந்த
 படிதான லக்க ணிங்க னுறலாமோ—
 திறமாத வார்க்க னிந்து னிருபாத பத்ம முய்ந்த
 திருவேர கத்த மர்ந்த பெருமானே. 77

குமர குரு பரமுருக குகனே குறச்சிறுமி
 கணவசர வண நிருதர் கலகா பிறைச்சடையர்
 குருவெனந லுரையுதவு மயிலா எனத்தினமு முருகாதே—
 குயில்மொழிநன் மடவியர்கள் விழியாலுருக்குபவர்
 தெருவிலந வரதமன மெனவே நடப்பர் நகை
 கொளுமவர்க ளுடைமைமன முடனே பறிப்பவர்க
 ளனைவோரும்;

தமதுவச முறவசிய முகமே மினுக்கியர்கள்
 முலையிலுறு துகில்சரிய நடுவீதி நிற்பவர்கள்
 தனமிலியர் மனமுறிய நழுவா வழப்பியர்கண்
 வலையாலே—

சதிசெய்த ரவர் மகிழ அணைமீ துருக்கியர்கள்
 வசமொழுகி யவரடிமை யெனமாத ரிட்ட தொழில்
 தனிலுழலு மசடனையு னடியே வழுத்த அருள் தருவாயே:
 சமரமொடு மசுரர் படைகளமீ தெதிர்த்தபொழு
 தொருநொடியி லவர்கள் படைகெடவே லெடுத்தவனி
 தனில்நிருதர் சிரமுருள ரணதூள் படுத்திவிடு
 செருமீதே—

தவனமொடு மலகைநட மிடவீர பத்திரர்க
 ளதிர நிண மொடுகுருதி குடிகாளி கொக்கரிசெய்
 தசையுணவு தனின்மகிழ விடுபேய் நிரைத் திரள்கள்
 பலகோடி,

திமிதமிடநரிகொடிகள் கழுகா டரத்தவெறி
 வயிரவர்கள் சுழல்வொரு தனியா யுதத்தை விடு
 திமிரதின கர அமரர் பதிவாழ்வு பெற்றாலுவு முருகோனே—
 திருமருவு புயனயனொ டயிரா வதக்குரிசி
 லடிபரவு பழநிமலை கதிர்காம முற்றுவளர்
 சிவசமய அறுமுகவ திருவேர கத்திலுறை
 பெருமானே. 78

சுத்தியந ரப்புடனெ லுப்புறுத சைக்குடலொ
 டப்புடனி ணச்சளிவ லிப்புடனி ரத்தகுகை
 சுக்கிலம்வி னைப்புழுவொ டக்கையும் முக்குமயிர்
 சங்குமூளை

துக்கம்விறை வித்தபிணை யற்கறைமு னைக்கெருகு
 குட்டமொடு விப்புருதி புற்றெழுதல் முட்டுவலி
 துச்சிபிள வைப்பொருமல் பித்தமொடு றக்கமிக
 வங்கமூடே

எத்தனைநி னைப்பையும்வி னைப்பையும் யக்கமுற
 லெத்தனைச லிப்பொடுக லிப்பையுமி டற்பெருமை
 எத்தனைக சத்தையும் லத்தையும் டைத்தகுடில் பஞ்சபூதம்

எத்தனைகு லுக்கையுமி னுக்கையும் னக்கவலை
 யெத்தனைக வட்டையுந டக்கையுமு யிர்க்குமூமல்
 எத்தனைபி ற்ப்பையுமி ற்ப்பையுமெ டுத்துலகில்
 மங்குவேனோ

தத்தனத னத்தனத னத்தனவெ னத்திமிலை
 யொத்தமுர சத்துடியிடக்கைமுழ வுப்பறைகள்
 சத்தமறை யத்தொகுதி யொத்தசெனி ரத்தவென
 மண்டியோடச்

சக்கிரிநெ ளிப்பஅவு ணர்பிணமி தப்பமரர்
 கைத்தலம்வி ரித்தரஹ ரச்சிவபி ழைத்தொமென
 சக்கிரகி ரிச்சுவர்கள் அக்கணமெ பக்குவிட வென்றவேலா

சித்தமதி லெத்தனைசெ கத்தலம்வி தித்துடன
 ழித்துகம லத்தனைம ணிக்குடுமி பற்றிமலர்
 சித்திரக ரத்தலம்வ லிப்பபல குட்டிநட னங்கொள்வேனே

செட்டிவடி வைக்கொடுதி னைப்புனம திற்சிறுகு
 றப்பெணம ளிக்குள்மகிழ் செட்டிகுரு வெற்பிலுறை
 சிற்பரம ருக்கொருகு ருக்களென முத்தர்புகழ்
 தம்பிரானே. 78அ

செகமாயை யுற்றெ னகவாழ்வில் வைத்த
 திருமாது கெர்ப்ப முடலூறித்
 தெசமாத முற்றி வடிவாய் நிலத்தில்
 திரமாய ளித்த பொருளாகி;

மகவாவி னுச்சி விழியாந நத்தில் மலைநேர்பு யத்தி	லுறவாடி—
மடிமீத டுத்து விளையாடி நித்த மணிவாயின் முத்தி	தரவேணும்
முகமாய மிட்ட குறமாதி னுக்கு முலைமே லணைக்க	வருந்தா—
முதுமாம றைக்கு னொருமாபொ ருட்குள் மொழியேயு ரைத்த	குருநாதா;
தகையாதெ னக்கு னடிகாண வைத்த தனியேர கத்தின்	முருகோனே—
தருகாவி ரிக்கு வடபாரி சத்தில் சமர்வேலெ டுத்த	பெருமானே. 79
அவாமரு வினாவசு தைகாணும டவாரெனு மவார்கனலில் வாழ்வென்	றுணராதே—
அராநுக ரவாதையு றுதேரைக திநாடும றிவாகியுள மால்கொண்	டதனாலே
சிவாயவெ னுநாமமொ ருகாலு நினையாததி மிராகரனை வாவென்	றருள்வாயே—
திரோதம லமாறும டியார்கள ருமாதவர் தியானமுறு பாதந்	தருவாயே;
உவாவினி யகாணுவி னிலாவும யில்வாகன முலாசமுட னேறுங்	கழலோனே—
உலாவுத யபாநுச தகோடியு ருவானவொ ளிவாகுமயில் வேலங்	கையிலோனே
துவாதச புயாசல ஷடாநந வராசிவ சுதாளயினர் மானன்	புடையோனே—
சுராதிப திமாலய னுமாலொடு சலாமிடு சுவாமிமலை வாழும்	பெருமானே. 80
காமியத் தழுந்தி காலர்கைப் படிந்து	யிளையாதே—
ஒமெழுத்தி லன்பு ஒவியத்தி லந்த	மடியாதே மிகவூறி
தூமமெய்க் கணிந்த சூரனைக் கடிந்த	மருள்வாயே; சுகல்லா—
ஏமவெற் புயர்ந்த ஏரகத் தமர்ந்த	கதிர்வேலா— மயில்வீரா; பெருமானே. 81

தெருவினில் நடவா மடவார்	
திரண்டொ றுக்கும்	வசையாலே-
தினகர னெனவே லையிலே	
சிவந்து திக்கும்	மதியாலே-
பொருசிலை வளையா இளையா	
மதன்தொ டுக்குங்	கணையாலே;
புளகித முலையா ளலையா	
மனஞ் சலித்தும்	விடலாமோ-
ஒருமலை யிருகூ றெழுவே	
யுரம்பு குத்தும்	வடிவேலா-
ஒளிவளர் திருவே ரகமே	
யுகந்து நிற்கும்	முருகோனே;
அருமறை தமிழ்நூ லடைவே	
தெரிந்து ரைக்கும்	புலவோனே;
அரியரி பிரமா தியர்கால்	
விலங்க விழ்க்கும்	பெருமானே. 82

நாவேறு பாமணத்த பாதார மேநி னைத்து	
நாலாறு நாலு பற்று	வகையான-
நாலாரு மாக மத்தி னூலாய ஞான முத்தி	
நாடோறு நானு ரைத்த	நெறியாக;
நீவேறெ னாதிருக்க நான்வேறெ னாதி ருக்க	
நேராக வாழ்வதற்கு	னருள்கூர-
நீடார்ஷ டாத ரத்தின் மீதேப ராப ரத்தை	
நீகாணெ ணாவ னைச்சொ	லருள்வாயே!
சேவேறு மீசர் சுற்ற மானான போத புத்தி	
சீராக வேயு ரைத்த	குருநாதா-
தேரார்கள் நாடு சுட்ட குரார்கள் மாள வெட்டு	
தீராகு காரு றத்தி	மணவாளா;
காவேரி நேர்வ டக்கி லேவாவி பூம ணத்த	
காவார்சு வாமி வெற்பின்	முருகோனே-
கார்போலு மேனி பெற்ற மாகாளி வாலை சத்தி	
காமாரி வாமி பெற்ற	பெருமானே. 83

மருவே செறித்த குழலார் மயக்கி
 மதனா கமத்தின் விரகாலே—
 மயலே யெழுப்பி யிதழே யருத்த
 மலைபோல் முலைக்கு னுறவாகி;
 பெருகாத லுற்ற தமிழேனை நித்தல்
 பிரியாது பட்ச மறவாதே—
 பிழையே பொறுத்து னிருதாளி லுற்ற
 பெருவாழ்வு பற்ற அருள்வாயே!
 குருவா யரற்கு முபதேசம் வைத்த
 குகனே குறத்தி மணவாளா
 குளீர்கா மிகுந்த வளர்பூக மெத்து
 குடகா விரிக்கு வடபாலார்;
 திருவே ரகத்தி லுறைவா யுமைக்கொர்
 சிறுவா கரிக்கு மிளையோனே—
 திருமால் தனக்கு மருகா வரக்கர்
 சிரமே துணித்த பெருமானே. 84

ஒருவரையு மொருவரறி யாம லுந்திரிந்
 திருவினையி னிடர்கலியொர் டாடி நொந்துநொந்
 துலையிலிடு மெழுகதென வாடி முன்செய்வஞ்
 சனையாலே

ஒளிபெறவெ யெழுபுமர பாவை துன்றிடுங்
 கயிறுவித மெனமருவி யாடி விண்பறிந்
 தொளிருமின லுருவதென வோடி யங்கம்வெந்
 திடுவேனைக்;

கருதியொரு பரம்பொரு ளீது என்றுஎன்
 செவியிணையி னருளியுரு வாகி வந்தஎன்
 கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டுதண் டருமாமென்—
 கருணைபொழி கமலமுக மாறு மிந்துளந்
 தொடைமகுட முடியுமொளிர் நூபு ரஞ்சரண்
 கலகலென மயிலின்மிசை யேறி வந்துகந்
 தெனையாள்வாய்;

திரிபுரமு மதனுடலு நீறு கண்டவன்
 தருணமழ விடையனட ராஜ னெங்கணுந்
 திகழருண கிரிசொருப னாதி யந்தமங் கறியாத—

சிவயநம நமசிவய கார ணன்குரந்

தமுதமதை யருளியெமை யாளு மெந்தைதன்

திருவுருவின் மகிழெனது தாய்ப் யந்திடும்

புதல்வோனே;

குருகுகொடி யுடன்மயிலி லேறி மந்தரம்

புவனகிரி கழலமறை யாயி ரங்களுங்

குமரகுரு வெனவலிய சேட னஞ்சவந் திடுவோனே—

குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலம்

பொலியவொரு சசிமகளொ டேக லந்துதிண்

குருமலையின் மருவுகுரு நாத வும்பர்தம் பெருமானே. 85

வாதமொடு சூலைகண்ட மாலைகுலை நோவு சந்து

மாவலிவி யாதி குன்ம மொடுகாசம்—

வாயுவுட னேப ரந்த தாமரைகள் பீன சம்பின்

மாதர் தரு பூஷ ணங்க ளெனவாகும்;

பாதகலி யாதி புண்க ளானதுட னேதொ டர்ந்து

பாயலைவி டாது மங்க இவையால்நின்

பாதமல ரான தின்க ணையமற வேம றந்து

பாவமது பான முண்டு வெறிமூடி;

ஏதமுறு பாச பந்த மானவலை யோடு முன்று

ஈனமிகு சாதி யின்க ணதிலேயான்—

ஈடழித லான தின்பின் மூடனென வோதுமுன்புள்

ஈர அருள் கூர வந்து ளனையாள்வாய்;

சூதமகிழ் பாலை கொன்றை தாதுவளர் சோலை துன்றி

சூழுமதில் தாவி மஞ்சி னளவாகத்—

தோரணநன் மாடமெங்கு நீடுகொடி யேத றைந்த

ஸ்வாமிமலை வாழ வந்த பெருமானே. 86

தறையின் மானுட ராசையி னால்மட

லெழுது மாலருள் மாதர்கள் தோதக

சரசர் மாமலரோதியி னாலிரு கொங்கையாலுந்—

தளர்மி னேரிடை யாலுடை யால்நடை

யழுகி னால்மொழி யால்விழி யால்மருள்

சவலை நாயடி யேன்மிக வாடிம யங்கலாமோ,

பறவை யானமெய்த் ஞானிகள் மோனிக
 ளணுகொ ணாவகை நீடுமி. ராசிய
 பவன பூரக வேகிக மாகிய விந்துநாதம்-
 பகரொணாதது சேரவொ ணாதது
 நினையொ ணாதது வானத யாபர
 பதிய தானச மாதிம னோலயம் வந்துதாராய்;
 சிறைவி டாதநி சாசரர் சேனைகள்
 மடிய நீலக லாபம தேறிய
 திறல்வி நோதச மேளத யாபர அம்புராசித்
 திரைகள் போலலை மோதிய சீதள
 குடக காவிரி நீளலை குடிய
 திரிசி ராமலை மேலுறை வீரகு நிஞ்சிவாமும்;
 மறவர் நாயக ஆதிவி நாயக
 ரிளைய நாயக காவிரி நாயக
 வடிவி னாயக ஆனைத னாயக எங்கள்மானின்-
 மகிழு நாயக தேவர்கள் நாயக
 கவுரி நாயக னார்குரு நாயக
 வடிவ தாமலை யாவையு மேவிய தம்பிரானே 87.

வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ளர்கள் தேடி
 மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்
 வண்புகழ் பாரி காரி யென்றிசை வாது கூறி
 வந்தியர் போல வீணி வழியாதே;
 செஞ்சர ணாத கீத கிண்கிணி நீபமாலை
 திண்டி றல் வேல்ம பூர முகமாறும்-
 செந்தமிழ் நாளுமோதி உய்ந்திட ஞான மூறு
 செங்கனி வாயி லோர்சொ லருள்வாயே;
 பஞ்சவ னீடு கூனு மொன்றிடு தாப மோடு
 பஞ்சற வாது கூறு சமண்முகர்-
 பண்பறு பீலி யோடு வெங்கழு வேற வோது
 பண்டித ஞான நீறு தருவோனே;
 குஞ்சரம் யாளி மேவு பைம்புன மீது லாவு
 குன்றவர் சாதி கூடி வெறியாடிக்
 கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு வீறு
 குன்றுதோ றாடல் மேவு பெருமானே. 88

அதிருங் கழல் பணிந்து
 அபயம் புகுவ தென்று
 இதயந் தனிலி ருந்து
 இடர்சங் கைகள்க லங்க
 எதிரங் கொருவ ரின்றி
 இறைவன் தனது பங்கி
 பதியெங் கிலுமி ருந்து
 பலகுன் றிலும மர்ந்த

எடியேனுன்-
 நிலைகாண;
 க்ருபையாகி-
 அருள்வாயே;
 நடமாடும்-
 லுமைபாலா;
 விளையாடிப்-
 பெருமானே.

89

எழுதிகழ் புவன நொடியள வதனி
 வியல் பெற மயிலில்
 இமையவர் பரவி யடிதொழ அவுணர்
 மடிவுற விடுவ
 வழுதியர் தமிழி னொருபொரு ளதனை
 வழிபட மொழியு
 மலரடி பணியு மடமகள் பசவை
 மயல்கொடு தளர்வ
 முழுகிய புனலி லினமணி தரள
 முறுகிடு பவள
 முறையொடு குறவர் மடமகள் சொரியு
 முதுமலை யழக
 பழகிய வினைகள் பொடிபட அருளில்
 படிபவ ரிதய
 பருவரை துணியி வொருகணை தெரிவ
 பலமலை யுடைய

வருவோனே.

தொருவேலா

முருகேசா-

தழகோதான்;

மிகவாரி-

குருநாதா;

முறுகோவே-

பெருமானே.

90

திருத்தணிகை

எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளும்
 இளைப்பொடு காலந்
 எடுத்திடு காயந் தனைக்கொடு மாயும்
 இலச்சையி லாதென்
 உனைப்பல நாளந் திருப்புக ழாலும்
 உரைத்திடு வார்தங்
 உணர்த்திய போதந் தனைப்பிரி யாதொண்
 பொலச்சர ணானுந்

தனிலோயா-

பவமாற;

குளிமேவி

தொழுவோனோ;

வினைத்திற மோடன் றெதிர்த்திடும் வீரன்
 விழக்கொடு வேள்கொன் றவனீயே-
 விளப்பென மேலன் றிடக்கய னாரும்
 விருப்புற வேதம் புகல்வோனே;
 சினத்தொடு சூரன் தனைக்கொடு வேலின்
 சிரத்தினை மாறும் முருகோனே-
 தினைப்புன மேவுங் குறக்கொடி யோடுந்
 திருத்தணி மேவும் பெருமானே. 91

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்குஞ்
 செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ் சினமாகச்-
 சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
 திருப்புகழ் நெருப்பென் றறிவோம்யாம்;
 நினைத்தது மளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்
 நிசிக்கரு வறுக்கும் பிறவாமல்-
 நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்
 நிறைப்புக ழுரைக்குஞ் செயல்தாராய்;
 தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்
 தகுத்தகு தகுத்தந் தனபேரி-
 தடுட்டுடு டுட்டுண் டெனத்துடி முழக்குந்
 தளத்துட னடக்குங் கொடுசூரர்;
 சினத்தையு முடற்சங் கரித்தம லைமுற்றும்
 சிரித்தெரி கொளுத்துங் கதிர்வேலா
 தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் ககித்தெண்
 திருத்தணி யிருக்கும் பெருமானே. 92

கொந்து வார்குர வடியினு மடியவர்
 சிந்தை வாரிஜ நடுவினு நெறிபல
 கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய குருநாதா
 கொங்கி லேர்தரு பழநியி லறுமுக
 செந்தில் காவல தணிகையி லிணையிலி
 கொந்து காவென மொழிதர வருசம யவிரோதத்;
 தந்தர் வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்
 சந்தி யாதது தனதென வருமொரு
 சம்பர் தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து விரைநீபச்-

சஞ்ச ரீகரி கரமுரல் தமனிய
கிண்கி ணீழுக விதபத யுகமலர்
தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே

சிந்து வாரமு மிதழியு மிளநவ
சந்த்ர ரேகையு மரவமு மணிதரு
செஞ்ச டாதரர் திருமக வெனவரு முருகோனே—

செண்ப காடவி யினுமித ணினுமுயர்
சந்த னாடவி யினுமுறை குறமகள்
செம்பொ னூபுர கமலமும் வளையணி புதுவேயும்;

இந்து வாண்முக வனசமு ம்ருகமத
குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித
இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலு மபிராம—

இந்த்ர கோபமு மரகத வடிவமு
மிந்த்ர சாபமு மிருகுழை யொடுபொரு
மிந்த்ர நீலமு மடலிடை யெழுதிய பெருமானே. 93

கனைத்த திர்க்குமிப் பொங்கு கார்க்கட லொன்றினாலே—
கறுத்த றச்சிவத் தங்கி வாய்த்தெழு திங்களாலே;
தனிக்க ருப்புவிற் கொண்டு வீழ்த்தச ரங்களாலே;
தகைத்தொ ருத்தியெய்த் திங்கு யாக்கைச ழங்கலாமோ;
தினைப்பு னத்தினைப் பண்டு காத்தமடந்தைகேள்வா—
திருத்த ணிப்பதிக் குன்றின் மேற்றிகழ் கந்தவேளே;
பனைக்க ரக்கயத் தண்டர் போற்றிய மங்கைபாகா—
படைத்த ளித்தழிக் குந்த்ரி மூர்த்திகள் தம்பிரானே. 94

நிலையாத சமுத்திர மான
சமுசார துறைக்கணின் மூழ்கி
நிசமான தெனப்பல பேசி யதனூடே—

நெடுநாளு முழைப்புள தாகி
பெரியோர்க ளிடைக்கர வாகி
நினைவால்நி னடித்தொழில் பேணி துதியாமல்—

நலையான வுடற்பிணி யூறி
பவநோயி னலைப்பல வேகி
சலமான பயித்திய மாகி தடுமாறித்—

தவியாமல் பிறப்பையு நாடி
 யதுவேரை யறுத்துனை யோதி
 தலமீதில் பிழைத்திட வேநி னருள்தாராய்;
 கலியாண சுபத்திர னாக
 குறமாது தனக்குவி நோத
 கவினாரு புயத்திலு லாவி வினையாடிக்-
 களிகூரு முனைத்துணை தேடு
 மடியேனை சுகப்பட வேவை
 கடனாகு மிதுக்கன மாகு முருகோனே;
 பலகாலு முனைத்தொழு வோர்கள்
 மறவாமல் திருப்புகழ் கூறி
 படித்து துதித்துடன் வாழ அருள்வேளே-
 பதியான திருத்தணி மேவு
 சிவலோக மெனப்பரி வேறு
 பவரோக வைத்திய நாத பெருமானே. 95

நினைத்த தெத்தனையிற் றவறாமல்-
 நிலைத்த புத்திதனைப் பிரியாமற்-
 கனத்த தத்துவமுற் றழியாமற்-
 கதித்த நித்தியசித் தருள்வாயே;
 மனித்தர் பத்தர்தமக் கெளியோனே-
 மதித்த முத்தமிழிற் பெரியோனே;
 செனித்த புத்திரரிற் சிறியோனே-
 திருத்த ணிப்பதியிற் பெருமானே. 96

வெற்றிசெய வுற்றகழை விற்குதைவ னைத்துமதன்
 விட்டகணை பட்ட விசையாலே-
 வெட்டவெளி யிற்றெருவில் வட்டபணை யிற்கனல்வி
 ரித்தொளிப ரப்பு மதியாலே;
 பற்றிவசை சுற்றபல தத்தையர்த மக்குமிசை
 பட்டதிகி ரிக்கு மழியாதே;
 பத்தியையெ னக்கருளி முத்தியைய னித்துவளர்
 பச்சைமயி லுற்று வரவேணும்;
 நெற்றிவிழி பட்டெரியு நட்டமிடு முத்தமர்நி
 னைக்குமன மொத்த கழல்வீரா-

நெய்க்கமல மொக்குமுலை மெய்க்குறவி யிச்சையற
 நித்தமிறு கத்த முவுமார்பா;
 எற்றியதி ருச்சலதி சுற்றியதி ருத்தணியி
 லெப்பொழுது நிற்கு முருகோனே—
 எட்டசல மெட்டநில முட்டமுடி நெட்டசுர
 ரிட்டசிறை விட்ட பெருமானே. 97

இருமலு ரோக முயலகன் வாத
 மெரிகுண நாசி விடமேநீ—
 ரிழிவுவி டாத தலைவலி சோகை
 யெழுகள மாலை யிவையோடே;
 பெருவயி றீளை யெரிகுலை சூலை
 பெருவலி வேறு முளநோய்கள்—
 பிறவிக டோறு மெனை நலி யாத
 படியுன தாள்க ளருள்வாயே;
 வருமொரு கோடி யசுரர்ப தாதி
 மடிய அநேக இசைபாடி
 வருமொரு கால வயிரவ ராட
 வடிகுடர் வேலை விடுவோனே;
 தருநிழல் மீதி லுறைமுகி லூர்தி
 தருதிரு மாதின் மணவாளா—
 சலமிடை பூவி னடுவினில் வீறு
 தணிமலை மேவு பெருமானே. 98

கலைமட வார்தஞ் சிலையத னாலுங்
 கனவளை யாலுங் கரைமேலே—
 கருகிய காளம் பெருகிய தோயங்
 கருதலை யாலுங் சிலையாலுங்;
 கொலைதரு காமன் பலகணை யாலுங்
 கொடியிடை யாள்நின் றழியாதே—
 குரவணி நீடும் புயமணி நீபங்
 குளிர்தொடை நீதந் தருள்வாயே;
 சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்
 திருமகள் நாயன் தொழும்வேலா—
 தினைவன மானுங் கநவன மானுஞ்
 செறிவுடன் மேவுந் திருமார்பா;

தலமகள் மீதெண் புலவரு லாவுந்
தணிகையில் வாழ்செங் கதிர்வேலா-
தனியவர் கூருந் தனிகெட நாளுந்
தனிமயி லேறும் பெருமானே. 99

அரகர சிவனரி அயனிவர் பரவிமு
னறுமுக சரவண பவனேயென்-
றநுதின மொழிதர அசுரர்கள் கெடஅயி
லனலென எழவிடு மதிவீரா;
பரிபுர கமலம தடியிணை யடியவ
ருளமதி லுறவருள் முருகேசா-
பகவதி வரைமக ளுமைதர வருகுக
பரமன திருசெவி களிகூர;
உரைசெயு மொருமொழி பிரணவ முடிவதை
உரைதரு குருபர வுயர்வாயா-
உலகம னலகில வுயிர்களு மிமையவ
ரவர்களு முறுவர முநிவோரும்;
பரவிமு னைநுதின மனமகிழ் வுறவணி
பணிதிகழ் தணிகையி லுறைவோனே-
பகர்தரு குறமகள் தருவமை வந்தையு
மிருபுடை யுறவரு பெருமானே. 100

இருப்பவல் திருப்புக்ழ் விருப்பொடு படிப்பவ
ரிடுக்கினை யறுத்திடு மெனவோதும்-
இசைத்தமிழ் நடத்தமி ழெனத்துறை விருப்புட
னிலக்கண இலக்கிய கவிநாலுந்;
தரிப்பவ ருரைப்பவர் நினைப்பவர் மிகச்சக
தலத்தினில் நவிற்றுத லறியாதே-
தனத்தினில் முகத்தினில் மனத்தினில் லுருக்கிடு
சமர்த்திகள் மயக்கினில் விழலாமோ;
கருப்புலில் வளைத்தணி மலர்க்கணை தொடுத்தியல்
களிப்புட னொளித் தெய்த மதவேளைக்
கருத்தினில் நினைத்தவ னெருப்பெழு நுதற்படு
கனற்கணி லெரித்தவர் கயிலாயப்
பொருப்பினி விருப்பவர் பருப்பத வுமைக்கொரு
புறத்தினை யளித்தவர் தருசேயே-
புயற்பொழில் வயற்பதி நயப்படு திருத்தணி
பொருப்பினில் விருப்புறு பெருமானே. 101

உய்யஞானத்துநெறி கைவிடா தெப்பொழுது
 முள்ளவே தத்துறைகொடுணர்வோதி
 உள்ளமோ கத்திருளை விள்ளமோ கப்பொருளை
 யுள்ளமோ கத்தருளி யுறவாகி
 வையமே முக்குநிலை செய்யுநீ திப்பழைய
 வல்லமீ துற்பலச யிலமேவும்
 வள்ளியா நிற்புதிய வெள்ளில்தோய் முத்தமுறி
 கிள்ளிவீ சுற்றுமலர் பணிவேனோ
 பையரா வைப்புனையு மையர்பா கத்தலைவி
 துய்யவே ணிப்பகிர திகுமாரா
 பையமால் பற்றிவளர் சையமேல் வைக்குமுது
 நெய்யனே சுற்றியகு நவர்கோவே
 செய்யுமால் வெற்புருவ வெய்யவேல் சுற்றிவிடு
 கையமால் வைத்ததிரு மருகோனே
 செய்வயா னிக்கிளைய வெள்ளையா னைத்தலைவ
 தெய்வயா னைக்கினிய பெருமானே. 101அ

எனைய டைந்த குட்டம் வினைமி குந்த பித்த
 மொரிவழங்கு வெப்பு வலிபேசா-
 இகலி நின்ற லைக்கு முயல கன்கு லைப்பொ
 டிரும லென்று ரைக்கு மிவையோடே;
 மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமைநி னைந்து சுத்த
 மதிம யங்கி விட்டு மடியாதே-
 மருவி யின்றெ னக்கு மரக தஞ்சி றக்கு
 மயிலில் வந்து முத்தி தரவேணும்;
 நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்த ழைக்க
 நெறியில் நின்ற வெற்றி முனைவேலா-
 நிலைபெ றுந்தி ருத்த ணியில்வி ளங்கு சித்ர
 நெடிய குன்றில் நிற்கு முருகோனே;
 தினைவி ளங்க லுற்ற புனஇ ளங்கு றத்தி
 செயல றிந்த ணைக்கு மணிமார்பா-
 திசைமு கன்தி கைக்க அசுர ரன்ற டைத்த
 சிறைதி றந்து விட்ட பெருமானே. 102

ஏது புத்திஐ யாள னக்கினி

யாரை நத்திடு வேன வத்தினி

லேயி றத்தல்கொ லோஎனக்குநிதந்தைதாயென்-

றேயி ருக்கவு நானு மிப்படி

யேத வித்திட வோச கத்தவ

ரேச லிற்பட வோந கைத்தவர் கண்கள்காணப்;

பாதம் வைத்திடை யாத ரித்தெனை

தாளில் வைக்கநி யேம றுத்திடில்

பார்ந கைக்குமையாத கப்பன்முன்மைந்தனோடிப்

பால்மொ ழிக்குர லோல மிட்டிடில்

யாரெ டுப்பதெ னாவெ றுத்தழ

பார்வி டுப்பர்க ளோஎ னக்கிது சிந்தியாதோ;

ஓத முற்றெழு பால்கொ தித்தது

போல எட்டிகை நீச முட்டரை

யோட வெட்டிய பாநு சத்திகையெங்கள்கோவே-

ஓத மொய்ச்சடை யாட வற்றமர்

மான்ம முக்கர மாட பொற்கழு

லோசை பெற்றிட வேநடித்தவர் தந்தவாழ்வே

மாதி னைப்புன மீதி ருக்குமை

வாள்வி ழிக்குற மாதி னைத்திரு

மார்ப னைத்தம யூர அற்புத கந்தவேளே

மாரன் வெற்றிகொள் பூழு டிக்குழு

லார்வி யப்புற நீடு மெய்த்தவர்

வாழ்தி ருத்தணி மாம லைப்பதி தம்பிரானே 103

கச்சணி யிளமுலை முத்தணி பலவகை

கைச்சரி சொலிவர

மயல்கூறிக்

கைப்பொருள் கவர்தரு மைப்பயில் விழியினர்

கட்செவி நிகரல்குல்

மடமாதர்

இச்சையி னுருகிய கச்சைய னறிவிலி

யெச்சமி லொருபொரு

ளறியேனுக்

கிப்புவி மிசைகமழ் பொற்பத மலரிணை

யிப்பொழு தணுகவு

மருள்தாராய்

கொச்சையர் மனையிலி டைச்சியர் தயிர்தனை
 நச்சியெ திருடிய குறையால்வீழ்
 குற்கிர வினியொடு நற்றிற வகையறி
 கொற்றவு வணமிசை வருகேசன்
 அச்சுதை நிறைகடல் நச்சர வணைதுயி
 லச்சுதன் மகிழ்திரு மருகோனே
 அப்பணி சடையரன் மெச்சிய தணிமலை
 யப்பனெ யழகிய பெருமானே. 103 ஆ

முத்துத் தெறிக்கவள ரிக்குச்சி லைக்கை மதன்
 முட்டத்தொ டுத்த மலராலே
 முத்தத்தி ருச்சலதி முற்றத்து தித்தியென
 முற்பட்டெ றிக்கு நிலவாலே;
 எத்தத்தை யர்க்குமித மிக்குப்பெ ருக்கமணி
 இப்பொற்கொ ட்ச்சி தளராதே-
 எத்திக்கு முற்றபுகழ் வெற்றித் திருத்தணியி
 லிறறைத்தி னத்தில் வரவேணும்;
 மெத்தச்சி னத்துவட திக்குக்கு லச்சிகர
 வெற்பைத் தொளைத்த கதிர்வேலா-
 மெச்சிக் குறத்திதன மிச்சித்த ணைத்துருகி
 மிக்குப்ப ணைத்த மணிமார்பா;
 மத்தப்ர மத்தாரணி மத்தச்ச டைப்பரமர்
 சித்தத்தில் வைத்த கழலோனே-
 வட்டத்தி ரைக்கடலில் மட்டித்தெ திர்த்தவரை
 வெட்டித்து ணித்த பெருமானே. 104

வரிக்கலையி னிகரான விழிக்கடையி லிளைஞோரை
 மயக்கியிடு மடவார்கள் மயலாலே-
 மதிக்குளறி யுளகாக மவர்க்குதவி மிடியாகி
 வயிற்றிலெரி மிகமுள அதனாலே;
 ஒருத்தருட னுறவாகி ஒருத்தரொடு பகையாகி
 ஒருத்தர் தமை மிகநாடி யவரோடே-
 உணக்கையிடு படுபாலி எனக்குனது கழல்பாட
 உயர்ச்சிபெறு குணசீல மருள்வாயே;
 விரித்தருண கிரிநாத னுரைத்ததமி மெனுமாலை
 மிகுத்தபல முடனோத மகிழ்வோனே-

திருப்புகழ் மலர்மாலை

வெடித்தமணர் கழுவேற ஒருத்திகண வனுமீள
 விளைத்ததொரு தமிழ்பாடு புலவோனே;
 செருக்கியிடு பொருகூரர் குலத்தையடி யறமோது
 திருக்கையினில் வடிவேலை யுடையோனே—
 திருக்குலவு மொருநீல மலர்ச்சுனையி லழகான
 திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமானே. 105

உடலி னூடு போய்மீளு முயிரினூடு மாயாத
 உணர் வினூடு வானூடு முதுதீயு—
 டுலவை யூடு நீருடு புவியினூடு வாதாடு
 மொருவ ரோடு மேவாத தனிஞானச்;
 கடரி னூடு நால்வேத முடியி னூடு மூடாடு
 துரிய வாகு லாதீத சிவருபம்—
 தொலைவி லாத பேராசை துரிச றாத வோர்பேதை
 தொடுமு பாய மேதோசொ லருள்வாயே;
 மடல றாத வாரீச அடவி சாடி மாறான
 வரிவ ரால்கு வால்சாய அமராடி—
 மதகு தாவி மீதோடி யழுவ ரால டாதோடி
 மடையை மோதி யாறாடு தடமாகக்;
 கடல்பு காம காமனை முடுகி வாளை தான்மேவு
 கமல வாவி மேல்வீழு மலர்வாவிக்—
 கடவுள் நீல மாறாத தணிகை காவ லாவீர
 கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே. 106

தாக்கம ருக்கொரு சாரையை வேறொரு
 சாக்ஷிய றப்பசி யாறியை நீறிடு
 சாஸ்த்ர வழிக்கதி தூரனை வேர்விழு தவமூழ்குந்—
 தாற்பர்ய மற்றுமூல் பாவியை நாவலர்
 போற்பரி வற்றுனை யேகரு தாதிகல்
 சாற்றுத மிழக்குரை ஞானியை நாள்வரை தடுமாறிப்;
 போக்கிட மற்றவ்ரு தாவுனை ஞானிகள்
 போற்றுத லற்றது ரோகியை மாமருள்
 பூத்தம லத்ரய பூரியை நேரிய புலையேனைப்
 போக்கிவி டக்கட னோஅடி யாரொடு
 போய்ப்பெறு கைக்கிலை யோகதி யானது
 போர்ச்சுடர் வஜ்ரவை வேல்மயி லாவருள்புரிவாயே;

மூக்கறை மட்டைம காபல காரணி
 சூர்ப்பந கைப்படு மூளியு தாசனி
 மூர்க்க குலத்திலி பீஷணர் சோதரி முழுமோடி-
 மூத்தவ ரக்கனி ராவண னோடியல்
 பேற்றிலி டக்கம லாலய சீதையை
 மோட்டன் வளைத்தொரு தேர்மிசை யேகொடு
 முகிலேபோய்;

மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்படை
 வீட்டிலி ருத்திய நாளவன் வேரற
 மார்க்கமு டித்தலி லாளிகள் நாயகன் மருகோனே-
 வாச்சிய மத்தள பேரிகை போல்மறை
 வாழ்த்தம லர்க்கழு நீர்தரு நீள்களை
 வாய்த்ததி ருத்தணி மாமலை மேவிய பெருமானே. 107
 துப்பா ரப்பா டற்றீ மொய்க்கால்
 சொற்பா வெளிமுகக் குணமோகம்-
 துற்றா யப்பீ றற்றோ லிட்டே
 சுற்றா மதனப் பிணிதோயும்;
 இப்பா வக்கா யத்தா சைப்பா
 டெற்றே யுலகிற் பிறவாதே-
 எத்தார் வித்தா ரத்தே கிட்டா
 எட்டா அருட ாத் தரவேணும்;
 தப்பா மற்பா டிச்சே விப்பார்
 தத்தாம் விணையைக் களைவோனே-
 தற்கா ழிச்சூர் செற்றாய் மெய்ப்போ
 தத்தாய் தணிகைத் தனிவேலா,
 அப்பா கைப்பா லைப்போல் சொற்கா
 வற்பா வைதனத் தணைவோனே-
 அத்தா நித்தா முத்தா சித்தா
 அப்பா குமரப் பெருமானே. 108

விராலிமலை

சீரான கோல கால நவமணி
 மாலாபி ஷேக பார வெகுவித
 தே வாதி தேவர் சேவை செயுமுக மலராறும்-

சீராடு வீர மாது மருவிய
 ஈராறு தோளு நீளும் வரியளி
 சீராக மோது நீப பரிமள இருதாளும்;
 ஆ ராத காதல் வேடர் மடமகள்
 ஜீ மூத மூர்வ லாரி மடமகள்
 ஆ தார பூத மாக வலமிட முறைவாழ்வும்—
 ஆ ராயு நீதி வேலு மயிலுமெய்ஞ்
 ஞா னாபி ராம தாப வடிவமும்
 ஆ பாத னேனு நாளு நினைவது பெறவேணும்,
 ஏ ராரு மாட கூட மதுரையில்
 மீ தேறி மாறி யாடு மிறையவர்
 ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு ளதிகாரம்—
 ஈ டாய லுமர் போல வணிகரி
 லூ டாடி யால வாயில் விதிசெய்த
 லீ லாவி சார தீர வரதர குருநாதா;
 கூ ராழி யால்முன் வீய நினைபவ
 னீ டேறு மாறு பாநு மறைவு செய்
 கோ பால ராய னேய முளதிரு மருகோனே—
 கோ டாம லார வார அலையெறி
 காவேரி யாறு பாயும் வயலியில்
 கோ னாடு சூழ்வி ராலி மலையுறை பெருமானே. 109
 மாலாசை கோப மோயாதெ நாளு
 மாயா விகார வழியேசெல்—
 மாபாவி காளி தானேனு நாத
 மாதா பிதாவு மினிநீயே;
 நாலான வேத நூலாக மாதி
 நானோதி னேனு மிலைவீணே—
 நாள்போய் விடாம லாறாறு மீதில்
 ஞானோப தேச மருள்வாயே;
 பாலா கலார ஆமோத லேப
 பாடர வாக அணிமீதே—
 பாதாள பூமி யாதார மீன
 பானீய மேலை வயலூரா;

வேலா விராலி வாழ்வே சமூக

வேதாள பூத

வீரா கடோர குராரி யேசெ

வேளே சுரேசர்

பதிசேயே-

பெருமானே. 110

நிராமய புராதன பராபர வராம்ருத

நிராகுல சீராதிகப்

நிராசசி வராஜத வராஜர்கள் பராவிய

நிராயுத புராரியச்

சுராலய தராதல சராசர பிராணிகள்

சொருபமி வராதியைக்

துரால் புகழ் பராதின கராவுள பராமுக

துரோகரை தராசையுற்

இராகவ இராமன்முன் இராவண இராவண

இராவண இராஜனுட்

நிராகன்ம லராணிஜ புராணர்கு மராகலை

யிராஜசொ லவாரணர்க்

விராகவ சுராதிப பொராதுத விராதடு

விராயண பராயணச்

விராவிய குராவகில் பராரைமு திராவளர்

விராலிம லைராஜதப்

ப்ரபையாகி

சுதன்வேதா;

குறியாமே;

றடைவேனோ-

குடன்மாய்வென்-

கிளையோனே;

செருவூரா-

பெருமானே. 111

ஐந்து பூதமு மாறு சமயமு

மந்த்ர வேதபு ராண கலைகளும்

ஐம்ப தோர்வித மான லிபிகளும்

அண்ட ராதிச ராச ரமுமுயர்

புண்ட ரீகனு மேக நிறவனும்

அந்தி போலுரு வானு நிலவொடு

சந்த்ர சூரியர் தாழு மசபையும்

விந்து நாதமு மேக வடிவம்

தன்சொ ரூபம் தாக வுறைவது

தங்க ளாணவ மாயை கருமம்

லங்கள் போயுப் தேச குருபர

சம்பர் தாயமொ டேயு நெறியது

வெகுருப

வெயில்காலும்

சிவயோகம்-

பெறுவேனோ;

வந்த தானவர் சேனை செடிபுக

இந்தர் லோகம்வி பூதர் குடிபுக

மண்டு பூதப சாக பசிகெட

மயிடாரி-

வன்கண் வீரிபி டாரி ஹரஹர

சங்க ராஎன மேரு கிரிதலை

மண்டு தூளெழு வேலை யுருவிய

வயலூரா;

வெந்த நீறணி வேணி யிருடிகள்

பந்த பாசவி கார பரவச

வென்றியானச மாதி முருகுகல்

முழைகூடும்-

விண்டு மேல்மயி லாட இனியக

ஞண்டு காரளி பாட இதழிபொன்

விஞ்ச வீசவி ராலி மலையுறை பெருமானே.

112

உருவேற வேஜெ பித்து வொருகோடி யோம சித்தி

யுடனாக ஆக மத்து

கந்துபேணி-

உணர்வாசை யாரி டத்து மருவாது வோரெழுத்தை

யொழியாது வுதை விட்டி

ருந்துநாளும்;

தரியாத போத கத்தர் குருவாவ ரோரொ ருத்தர்

தருவார்கள் ஞான வித்தை

தஞ்சமாமோ-

தழலாடி வீதி வட்டமொளிபோத ஞான சித்தி

தருமாகி லாகு மத்தை

கண்டிலேனே;

குருநாடி ராச ரிக்கர் தூரியோத னாதி வர்க்க

குடிமான மாய மிட்டு

குந்திபாலர்-

குலையாமல் நீதி கட்டி யெழுபாரை யாள விட்ட

குறளாக னூறில் நெட்டை

கொண்ட ஆதி;

மருகா புராரி சித்தன் மகனே விராலி சித்ர

மலைமே லுலாவு சித்த

அங்கைவேலா-

மதுரா புரேசர் மெய்க்க அரசாளு மாறன் வெப்பு

வளைகூனை யேநி மிர்த்த

தம்பிரானே.

113

கரிபு ராரி காமாரி திரிபு ராரி தீயாடி

கயிலை யாளி காபாலி

கழையோனி-

கரவு தாச னாசாரி பரக பாணி பானாளி

கணமொ டாடி காயோகி

சிவயோகி;

பரம யோகி மாயோகி பரிய ராஜ டாகூடி

பகரொ ணாத மாஞானி

பகவேறி-

பரத மாடி கானாடி பரவ யோதி காத்த

பரம ஞான லூர் பூத அருளாயோ;
 சுருதி யாடி தாதாவி வெருவி யோட மூதேவி
 துரக கோப கீதோடி வடமேரு-
 கழல வேலை தீமூள அழுத ளாவி வாய்பாறி
 சுரதி னோடு குர்மாள வுலகேழும்;
 திகிரி மாதிராவார திகிரி சாய வேதாள
 திரளி னோடு பாறோடு கழுகாட்ச்-
 செருவி னாடு வானீப கருணை மேரு வேபார
 திருவி ராலி யூர்மேவு பெருமானே. 114

கொடாதவனை யேபு கழ்ந்து
 குபேரனென வேமொ ழிந்து
 குலாவியவ மேதி ரிந்து புவிமீதே-
 எடாத சுமை யேசு மந்து
 எணாத கலி யால்மெ லிந்து
 எலாவ னுமை தீர அன்று நருள்பேணேன்;
 சுடாததன மான கொங்கை
 களாலிதய மேம யங்கி
 சுகாதரம தாயொ முங்கி லொழுகாமல்
 கெடாததவ மேம றைந்து
 கிலேசமது வேமி குந்து
 கிலாதவுட லாவி நொந்து மடியாமுன்;
 தொடாய்மறலி யேநி யென்ற
 சொலாகியது னாவ ருங்கொல்
 சொலேமுக மீனு மம்பை யருள்பாலா-
 நடாதசுழி மூல விந்து
 நளாவி விளை ஞான நம்ப
 நபோமணி சமான துங்க வடிவேலா;
 படாத குளிர் சோலை யண்ட
 மளாவியுயர் வாய்வ ளர்ந்து
 பசேலெனவு மேத ழைந்து தினமேதான்-
 விடாதுமழை மாரி சிந்த
 அநேகமலர் வாவி பொங்கு
 விராலிமலை மீது கந்த பெருமானே. 115

திருச்செங்கோடு

அன்பாக வந்து உன்றாள் பணிந்து	
ஐம்பூத மொன்ற	நினையாமல்-
அன்பால் மிகுந்து நஞ்சாரு கண்க	
ளம்போரு கங்கள்	முலைதானும்;
கொந்தே மிகுந்து வண்டாடி நின்று	
கொண்டாடு கின்ற	குழலாரைக்
கொண்டே நினைந்து மன்பேது மண்டி	
குன்றா மலைந்து	அலைவேனோ;
மன்றாடி தந்த மைந்தா மிகுந்த	
வம்பார் கடம்பை	யணிவோனே-
வந்தே பணிந்து நின்றார் பவங்கள்	
வம்பே தொலைந்த	வடிவேலா;
சென்றே யிடங்கள் கந்தா எனும்பொ	
செஞ்சேவல் கொண்டு	வரவேணும்-
செஞ்சாலி கஞ்ச மொன்றாய் வளர்ந்த	
செங்கோ டமர்ந்த	பெருமானே. 116

கரையற வருகுதல் தருகயல் விழியினர்	
கண்டான செஞ்சொல்	மடமாதர்-
கலவியில் முழுகிய நெறியினி லறிவுக	
லங்காம யங்கும்	வினையேனும்;
உரையையு மறிவையும் உயிரையு முணர்வையும்	
உன்பாத கஞ்ச	மலர்மீதே-
உரவொடு புனைதர நினைதரு மடியரொ	
டொன்றாக என்று	பெறுவேனோ;
வரையிர துணிபட வளைபடு சுரர்குடி	
வந்தேற இந்தர்	புரிவாழ-
மதவித கஜரத துரகத பத்தியின்	
வன்சேனை மங்க	முதுமீன;
திரைமலி சலநிதி முறையிட நிசிசரர்	
திண்டாட வென்ற	கதிர்வேலா-
ஜெகதல மிடிசெட விளைவன வயலணி	
செங்கோ டமர்ந்த	பெருமானே. 117

காலனிடத் தணுகாதே-காசினியிற பிறவாதே;
 சீலஅகத் தியஞான-தேனமுதைத் தருவாயே;
 மாலயனுக்கு கரியானே-மாதவரைப் பிரியானே;
 நாலுமறைப் பொருளானே-நாககிரிப் பெருமானே

118

பத்தர்க ணப்ரிய நிர்த்தந டித்திடு

பக்ஷிந டத்திய

குகபூர்வ-

பச்சிம தக்ஷிண வத்தர திக்குள

பத்தர்க ளற்புத

மெனவோதுஞ்

சித்ரக வித்துவ சத்தமி குத்ததி

ருப்புக ழைச்சிறி

தடியேனுஞ்-

செப்பென வைத்துல கிற்பர வத்தெரி

சித்தவ நுக்கர

மறவேனே;

கத்திய தத்தைக ளைத்துவி ழுத்திரி

கற்கவ ணிட்டெறி

தினைகாவல்-

கற்றகு றத்திநி றத்தக முத்தடி

கட்டிய ணைத்தப

னிருதோளா;

சத்தியை யொக்கஇ டத்தினில் வைத்தத

கப்பனு மெச்சிட

மறைநூலின்-

தத்துவ தற்பர முற்றுமு ணார்த்திய

சர்ப்ப கிரிச்சகரர்

பெருமானே. 119

வள்ளிமலை

கள்ளப் புலாற்கி

ருமிவீடு:

'கள்வைத்த தோற்பை

சுமவாதே-

உள்ளக் கணோக்கு

மறிவூறி-

உள்ளத்தை நோக்க

அருள்வாயே-

வெள்ளைப் பிராட்டி

யிறைகாணா;

வெள்ளத்தை யேற்ற

பதிவாழ்வே;

வள்ளிக் குலாத்தி

கிரிவாழும்-

வள்ளிக்கு வாய்த்த

பெருமானே. 120

(ககனமு மநிலமும்' என்ற பாடலின் கரந்துறை பாடல்)

அல்லிவிழி யாலு முல்லை நகை யாலு

மல்லல்பட ஆசைக்

கடலீயும்-

அள்ள வினி தாகி நள்ளிரவு போலு

முள்ள வினையாரத்

தனமாரும்;

இல்லுமினை யோரு மெல்லஅய லாக

வல்லெருமை மாயச்

சமனாரும்-

எள்ளியனெ தாவி கொள்ளைகொளு நாளி

லுய்யவொரு நீபொற்

கழல்தாராய்;

தொல்லைமறை தேடி யில்லையெனு நாதர்

சொல்லுமுப தேசக்

குருநாதா-

துள்ளிவினை யாடு புள்ளியுழை நாண

வெள்ளிவன மீதுற்

றுறைவோனே

வல்லசுரர் மாள நல்லசுரர் வாழ

வல்லைவடி வேலைத்

தொடுவோனே;

வள்ளிபடர்ச் சாரல் வள்ளிமலை மேவு

வள்ளிமண வாள்ப்

பெருமானே. 121

ஐயுமுறு நோயு மையலும வாவி

னைவருமு பாயப்

பலநூலின்-

அள்ளல்கட வாது துள்ளியதில் மாயு

முள்ளமுமில் வாழ்வைக்

கருதாசைப்;

பொய்யுமக லாத மெய்யைவள ராவி

உய்யும்வகை யோகத்

தணுகாதே-

புல்லறிவு பேசி யல்லல்படு வேனை

நல்ல இரு தாளிற்

புணர்வாயே;

மெய்யபொழில் நீடு தையலைமு நாலு

செய்யபுய மீதுற்

றணைவோனே-

வெள்ளையிப மேறு வள்ளல்கிளை வாழ

வெள்ளமுது மாவைப்

பொருதோனே;

வையமுழு தாளு மையமயில் வீர

வல்லமுரு காழுத்

தமிழ்வேளே-

வள்ளிபடர்ச் சாரல் வள்ளிமலை மேவு

வள்ளிமண வாள்ப்

பெருமானே. 122

குடிவாழ்க்கை யன்னை மனையாட்டி பிள்ளை

குயில்போற்ப்ர சன்ன

மொழியார்கள்-

குலம்வாய்த்த நல்ல தனம் வாய்த்த தென்ன
 குருவார்த்தை தன்னை யுணராதே;
 இடநாட்கள் வெய்ய நமனீட்டி தொய்ய
 இடர்கூட்ட இன்னல் கொடுபோகி
 இடுகாட்டி லென்னை எரியூட்டு முன்னு
 னிருதாட்கள் தம்மை யுணர்வேனோ;
 வடநாட்டில் வெள்ளி மலைகாத்து புள்ளி
 மயில்மேற்றி கழ்ந்த குமரேசா-
 வடிவாட்டி வள்ளி அடிபோற்றி வள்ளி
 மலைகாத்த நல்ல மணவாளா;
 அடிநாட்கள் செய்த பிழைநீக்கி யென்னை
 யருள் போற்றும் வண்மை தரும்வாழ்வே;
 அடிபோற்றி யல்லி முடிசூட்ட வல்ல
 அடியார்க்கு நல்ல பெருமானே. 123

திருக்கழுக்குன்றம்

எழுகுநிறை நாபி அரிபிரமர் சோதி
 யிலகுமரன் மூவர் முதலானோர்
 இறைவியெனு மாதி பரைமுலையி னூறி
 யெழுமமிர்த நாறு கனிவாயா
 புழுகொழுகு காழி கவுணியரில் ஞான
 புதிதெனென ஏடு தமிழாலே;
 புனலிலெதி ரேற சமணர்கழு வேற
 பொருதகவி வீர குருநாதா-
 மழுவுழைக பால டமருகத்ரி சூல
 மணிகரவி நோத ருள்பாலா-
 மலரயனை நீடு சிறைசெய்தவன் வேலை
 வளமைபெற வேசெய் முருகோனே;
 கழுக்குதொழு வேத கிரிசிகரி வீறு
 கதிருலவு வாசல் நிறைவானோர்-
 கடலொலிய தான மறைதமிழ்க ளோது
 கதலிவன மேவு பெருமானே. 124

ஓல மிட்ட கரும்பு தனா தனாவென
 வேசி ரத்தில் விழுங்கை பளீர் பளீரென
 வோசை பெற்ற சிலம்பு கலீர்கலீரென விரகலீலை-

ஓர்மி டற்றி லெழும்புள் குசு குசுவென
 வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென
 ரோம குச்சு நிறைந்து சிலீர் சிலீரென அழுதமாரன்;
 ஆலயத்து ளிருந்து குபீர் குபீரென
 வேகு திக்க வுடம்பு விரீர் விரீரென
 ஆர முத்த மணிந்து அளா வளாவென மருவுமாதர்-
 ஆசை யிற்கை கலந்து சுமா சுமாபவ
 சாக ரத்தி லழுந்தி எழா எழாதுளம்
 ஆறெழுத்தை நினைந்து குகா குகாவென
 வகைவராதோ;

மாலை யிட்ட சிரங்கள் செவேல் செவேலென
 வேலெ முச்சி தரும்பல் வெளேல் வெளேலென
 வாகை பெற்ற புயங்கள் கறேல்கறேலென
 எதிர்கொள்கூரன்-

மார்பு மொக்க நெரிந்து கரீல் கரீலென
 பேய்கு திக்க நிணங்கள் குழு குழுவென
 வாய்பு தைத்து விழுந்து ஐயோ ஐயாவென
 உதிரமாறாய்;

வேலை வற்றி வறண்டு சுறில் சுறிலென
 மாலை வெற்பு மிடிந்த திடல் திடலென
 மேன்மை பெற்ற ஜனங்கள் ஐயா ஐயாவென
 விசைகள் கூற-

வேலெடுத்து நடந்த திவா கராசல
 வேடு வப்பெண் மணந்த புயா சலாதமிழ்
 வேத வெற்பி லமர்ந்த க்ருபா கராசிவ குமரவேளே. 125

வேத வெற்பி லேபு னத்தில் மேவி நிற்கு	மபிராம;
வேடு வச்சிபாத பத்ம மீது செச்சை	முடிதோய;
ஆதரித்து வேளை புக்க ஆறி ரட்டி	புயநேய-
ஆத ரத்தொ டாதரிக்க ஆனபுத்தி	புகல்வாயே;
காது முக்ர வீர பத்ர காளிவெட்க	மகுடமா-
காச முட்ட வீசி விட்ட காலர் பக்தி	யிமையோரை;
ஓது வித்த நாதர் கற்க வோது வித்த	முநிநாண-
ஓரெ முத்தி லாறெ முத்தை யோது வித்த	பெருமானே. 126

வாசித்துக் காணொ ணாதது
 பூசித்துக் கூடொணாதது
 வாய்விட்டுப் பேசொ ணாதது நெஞ்சினாலே-
 மாசர்க்குத் தோணொணாதது
 நேசர்க்குப் பேரொணாதது
 மாயைக்குச் சூழொணாதது விந்துநாத;
 ஓசைக்குத் தூர மானது
 மாகத்துக் கீற தானது
 லோகத்துக் காதி யானது கண்டு நாயேன்-
 யோகத்தைச் சேரு மாறு மெய்ஞ்
 ஞானத்தைப் போதி யாயினி
 யுனத்தைப் போடி டாதும் யங்கலாமோ;
 ஆசைப்பட் டேனல் காவல்செய்
 வேடிச்சிக் காக மாமய
 லாகிப்பொற் பாத மேபணி கந்தவேளே-
 ஆலித்துச் சேல்கள் பாய்வய
 லூரத்திற் காள மோட்ட
 ராரத்தைப் பூண்ம யூரது ரங்கவீரா;
 நாசிக்குட் ப்ராண வாயுவை
 ரேசி த்தெட் டாத யோகிகள்
 நாடிற்றுக் காணொ ணாதென நின்றநாதா;
 நாகத்துச் சாகை போயுயர்
 மேகத்தைச் சேர்சிராமலை
 நாதர்க்குச் சாமி யேகரர் தம்பிரானே. 127

அந்தோமன மே நம தாக்கையை
 நம்பாதெயி தாகித சூத்திர
 மம்போருக னாடிய பூட்டிது இனிமேல்நாம்-
 அஞ்சாதமை யாகிரி யாக்கையை
 பஞ்சாடிய வேலவ னார்க்கிய
 லங்காகுவம் வாஇனி தாக்கையை ஒழியாமல்-

வந்தோமிது வேகதி யாட்சியு
மிந்தாமயில் வாகனர் சீட்டிது
வந்தாளுவம் நாமென வீக்கிய சிவநீறும்

வந்தேவெகு வாநமை யாட்கொளு
வந்தார்மத மேதினி மேற்கொள
மைந்தாகும் ராவெனு மார்ப்புய மறவாதே.

திந்தோதிமி தீதத மாத்துடி
தந்தாதன னாதன தாத்தன
செம்பூரிகை பேரிகை யார்த்தெழு மறையோதச்-
செங்காடென வேவரு மூர்க்கரை-
சங்காரசி காமணி வேற்கொடு
செண்டாடிம காமயில் மேற்கொளு முருகோனே;

இந்தோடிதழ் நாகம காக்கடல்
கங்காளமி னார்சடை சூட்டிய
என்தாதைச தாசிவ கோத்திர னருள்பாலா-
எண்கூடரு ளால்நெளவி நோக்கியை
நன்பூமண மேவிசி ராப்பளி
யென்பார்மன மேதினி நோக்கிய பெருமானே. 128

சத்தி பாணீ நமோநம முத்தி ஞானீ நமோநம
தத்வ வாதீ நமோநம விந்துநாத-
சத்து ரூபா நமோநம ரத்ன தீபா நமோநம
தற்ப்ர தாபா நமோநம என்றுபாடும்;
பத்தி பூணா மலேயுல கத்தின் மானார் சவாதகில்
பச்சை பாடர பூஷித கொங்கைமேல்வீழ்
பட்டி மாடான நானுனை விட்டிராமே யுலோகித
பத்ம சீர்பாத நீயினி வந்துதாராய்;
அத்ர தேவா யுதாகர ருக்ர சேனா பதீகசி

யர்க்ய சோமாசி யாகுரு சம்ப்ரதாயா-
அர்ச்ச னாவாக னாவய லிக்குள் வாழ்நாய காயுய
அக்ஷ மாலா தராகுற மங்கைகோவே;
சித்ர கோலா கலாவிர லக்ஷமி சாதார தாபல
திக்கு பாலா சிவாகம தந்த்ரபோதா-
சிட்ட நாதா சிராமலை பப்பர் ஸ்வாமீ மகாவ்ருத
தெர்ப்பை யாசார வேதியர் தம்பிரானே 129

புவனத் தொருபொற் றொடிசிற் றுதரக்
 கருவிற் பவமுற் றுவிதிப் படியிற்
 புணர்துக் கசுகப் பயில்வுற் றுமரித் திடிலாவி-
 புரியட் டகமிட் டதுகட் டியிறுக்
 கடிசுத் தென அச் சம்விளைத் தலறப்
 புரள் வித்துவருத் திமணற் சொரிவித் தனலூடே;
 தவனப் படவிட் டியிர்செக் கிலரைத்
 தணிபற் களுதிர்த் தெரிசெப் புருவைத்
 தழுவப் பணிமுட் களில்கட் டியிசித் திடவாய்கண்
 சலனப் படஎற் றியிறைச் சியறுத்
 தயில்வித் துமுரித் துநெரித் துளையத்
 தளையிட் டெருந் தும்யமப் ரகரத் துயர்தீராய்;
 பவனத் தையொடுக் குமனக் கவலைப்
 ப்ரமையற் றைவகைப் புலனிற் கடிதிற்
 படரிச் சையொழித் ததவச் சரியைக் க்ரியையோகர்-
 பரிபக் குவர்நிட் டைநிவிர்த் தியினிற்
 பரிசுத் தர்விரத் தர்கருத் ததனிற்
 பரவப் படுசெய்ப் பதியிற் பரமக் குருநாதா;
 சிவனுத் தமனித் தவருத் திரன்முக்
 கணனக் கன்மழுக் கரனுக் ரரணத்
 த்ரிபுரத் தையெரித் தருள்சிற் குணனிற் குணனாதி
 செகவித் தனிசப் பொருள்சிற் பரனற்
 புதனொப் பிலியுற் பவபத் மதடத்
 த்ரிசிரப் புரவெற் புறைசற் குமரப் பெருமானே. 130

கதிர்காமம்

திருமக ளுலாவு மிருபுய முராரி	
திருமருக நாமப்	பெருமாள் காண்-
ஜெகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்	
தெரிதரு குமாரப்	பெருமாள் காண்;
மருவுமடி யார்கள் மனதில்விளை யாடு	
மரகதம யூரப்	பெருமாள் காண்-

மணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ
மருவுகதிர் காமப் பெருமாள்காண்;
அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள
அமர்பொருத வீரப் பெருமாள்காண்;
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
அமலர்குரு நாதப் பெருமாள்காண்;
இருவினையி லாத தருவினைவி டாத
இமையவர்கு லேசப் பெருமாள்காண்—
இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார
இருதனவி நோதப் பெருமானே. 131

உடுக்கத் துகில்வேணு நீள்பசி
யவிக்கக் கனபானம் வேணுநல்
ஒளிக்குப் புனலாடை வேணுமெய் யுறுநோயை—
ஒழிக்கப் பரிகாரம் வேணுமுள்
இருக்கச் சிறுநாரி வேணுமொர்
படுக்கத் தனிவீடு வேணுமிவ் வகையாவங்;
கிடைத்துக் கிருஹவாசி யாகிய
மயக்கக் கடலாடி நீடிய
கிளைக்குப் பரிபால னாயுயி ரவமேபோம்—
க்ருபைச்சித் தமுஞான போதமு
மழைத்துத் தரவேணு மூழ்பவ
கிரிக்குட் சுழல்வேனை யாளுவ தொருநாளே.
குடக்குச் சிலதூதர் தேடுக
வடக்குச் சிலதூதர் நாடுக
குணக்குச் சிலதூதர் தேடுக வெனமேவிக்—
குறிப்பிற் குறிகாணு மாருதி
யினித்தெற் கொருதூது போவது
குறிப்பிற் குறிபோன போதிலும் வரலாமோ;
அடிக்குத் திரகார ராகிய
வரக்கர்க் கிளையாத தீரனு
மலைக்கப் புறமேவி மாதுறு வனமேசென்—
றருட்பொற் றிருவாழி மோதிர
மளித்துற் றவர்மேல் மனோகர
மளித்துக் கதிர்காம மேவிய பெருமானே. 132

எதிரி லாத பத்தி தனைமேவி-
 இனிய தாணி னைப்பை யிருபோதும்;
 இதய வாரி திக்கு ஞறவாகி-
 எனது னேசி றக்க அருள்வாயே;
 கதிர காம வெற்பி லுறைவோனே;
 கனக மேரு வொத்த புயவீரா;
 மதுர வாணி யுற்ற கழலோனே-
 வழுதி கூனி மிர்த்த பெருமானே . 133
 வருபவர்க ளோலை கொண்டு ந்மனுடைய தூதரென்று
 மடிபிடிய தாக நின்று தொடர்போது
 மயலதுபொ லாத வம்பன் விரகுடைய னாகுமென்று
 வசைகளுட னேதொடர்ந்து அடைவார்கள்;
 கருவியத னாலெ றிந்து சதைகள் தனை யேய ரிந்து
 கரியபுன லேசொ ரிந்து விடவேதான்-
 கழுமுனையி லேயி ரென்று விடுமெனும வேளை கண்டு
 கடுகிவர வேணு மெந்தன் முனமேதான்';
 பரகிரியு லாவு செந்தி மலையினுட னேயி டும்பன்
 பழநிதனி லேயி ருந்த குமரேசா-
 பதிகள் பல வாயி ரங்கள் மலைகள் வெகு கோடி நின்ற
 பதமடியர் காண வந்த கதிர்காமா;
 அரவுபிறைபூளை தும்பை விலுவமொடு தூர்வை கொன்றை
 யணிவர்சடை யாளர் தந்த முருகோனே-
 அரகரசி வாய சம்பு குருபரகு மார நம்பு
 மடியர் தமை யாள வந்த பெருமானே. 134

சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே
 சமர்த்தா யெதிர்த்தே வருகூரைச்-
 சரிப்போன மட்டே விடுத்தே யடுத்தாய்
 தகர்த்தா யுடற்றா னிருகூறாச்;
 சிரத்தோ டிரத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்
 செகுத்தாய் பலத்தார் விருதாகச்-
 சிறைச்சேவல் பெற்றாய் வலக்கார முற்றாய்
 திருத்தா மரைத்தா ளருள்வாயே;
 புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்
 பொரத்தா னெதிர்த்தே வருபோது-

பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெரித்தார்
 பொரித்தார் நுதற்பார் வையிலேபின்;
 கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
 கருத்தார் மருத்தார் மதனாரைக்—
 கரிக்கோல மிட்டார் கணுக்கான முத்தே
 கதிர்க்காம முற்றார் முருகோனே. 135
 சமரமுக வேலொத்த விழிபுரள வாரிட்ட
 தனமசைய வீதிக்குள் மயில்போ லுலாவியே—
 சரியைக்ரியை யோகத்தின் வழிவருக்ருபாகத்தர்
 தமையுணர ராகத்தின் வசமாக மேவியே;
 உமதடிய னாருக்கு மனுமரண மாயைக்கு
 முரியவர் மகாதத்தை யெனுமாய மாதரார்—
 ஒளிரமளி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு
 முன தருள்க்ரு பாசித்த மருள்கூர வேணுமே;
 இமகிரிகு மாரத்தி யநுபவைப ராசத்தி
 யெழுதரிய காயத்ரி யுமையாள்கு மாரனே—
 எயினர்மட மானுக்கு மடலெழுதி மோகித்து
 இதணருகு சேவிக்கு முருகாவி சாகனே;
 அமரர்சிறை மீள்விக்க அமர் செய் துப்ர தாபிக்கு
 மதிகவித சாமர்த்ய கவிராஜ ராஜனே—
 அழுதுலகை வாழ்வித்த கவுணியகு லாதித்த
 அரியகதிர் காமத்தி லுரியாபி ராமனே. 136
 சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்க்குநற்
 சகலயோ கர்க்குமெட் டரிதாய—
 சமயபே தத்தினுக் கணுகொணா மெய்ப்பொருட்
 டருபரா சத்தியிற் பரமான;
 துரியமே லற்புதப் பரமஞா னத்தனிச்
 சுடர்வியா பித்தநற் பதிநீடு—
 துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்
 சுகசொரு பத்தையுற் றடைவேனோ;
 புரிசைசூழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்
 புருஷவீ ரத்துவிக் ரமகூரன்—
 புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்
 புகழையோ தற்கெனக் கருள்வோனே;

கரிய யுகத்திரட் பலவின்மீ திற்களைக்
கனிகள்பீ றிப்புசித்
கதலிகு தத்தினிற் பயிலும் முத்தினிற்
கதிரகா மக்கிரிப்

தமராடிக்-

பெருமானே. 137

மருவறா வெற்றி மலர்தொடா விற்கை
வலிசெயா நிற்கு
மதில்கள்தா வுற்ற கலைபடா வட்ட
மதிகடா நிற்கு

மதனாலும்-

மதனாலும்;

இருகணால் முத்த முதிரயா மத்தி
னிரவினால் நித்த
இடருறா மெத்த மயல்கொளா நிற்கு
மில்லையாழ் விக்க

மெலியாதே-

வரவேணும்;

கரிகள்சேர் வெற்பி லரியவே டிச்சி
கலவிகூர் சித்ர

மணிமார்பா-

கனகமா ணிக்க வடிவனே மிக்க
கதிரகா மத்தி

லுறைவோனே;

முருகனே பத்த ரருகனே முத்தி
முதல்வனே பச்சை
முடுகிமே லிட்ட கொடியகூர் கெட்டு
முறியவேல் தொட்ட

மயில்வீரா-

பெருமானே. 138

மாதர்வச மாயுற்
மாதவமெ ணாமற்
தீதகல வோதிப்
தீநரக மீதிற்
நாதவொளி யேநற்
நாரியிரு வோரைப்
சோதிசிவ ஞானக்
தோமில்கதிர் காமப்

றுழல்வாரும்-

றிரிவாரும்;

பணியாரும்-

றிகழ்வாரே;

குணசீலா-

புணர்வேலா;

குமரேசா-

பெருமானே. 139

மயிலம்

கொலைகொண்ட போர்விரி கோலோ வானோ
விடமிஞ்சு பாதக வேலோ சேலோ
குழைகொண்டு லாவிய மீனோ மானோ எனுமானார்.

குயில்தங்கு மாமொழி யாலே நேரே
 யிழைதங்கு நூலிடை யாலே மீதூர்
 குளிக்கொங்கை மேருவி னாலே நானா விதமாகி;
 உலைகொண்ட மாமெழு காயே மோகா
 யலையம்பு ராசியி னூடே மூழ்கா
 வுடல்பஞ்ச பாதக மாயா நோயா லழிவேனோ-
 உறுதண்ட பாசமொ டாரா வாரா
 எனையண்டி யேநம னார்தூ தானோர்
 உயிர்கொண்டு போய்விடு நாள்நீ மீதா ளருள்வாயே;
 அலைகொண்ட வாரிதி கோகோ கோகோ
 எனநின்று வாய்விட வேநீள் மாசு
 ரணியஞ்ச ராசனம் வேறாய் நீறா யிடவேதான்-
 அவிற்கின்ற சோதிய வாரார் நீள்சீ
 ரனலங்கை வேல்விடும் வீரா தீரா
 அருமந்த ரூபக ஏகா வேறோர் வடிவாகி;
 மலைகொண்ட வேடுவர் காணு டேபோய்
 குறமங்கை யாளுட னேமா லாயே
 மயல்கொண்டு லாயவள் தாள்மீ தேவீழ் குமரேசா-
 மதிமிஞ்சு போதக வேலா ஆளா
 மகிழ்சம்பு வேதொழு பாதா நாதா
 மயிலந்தண் மாமலை வாழ்வே வானோர்
 பெருமானே. 140

கயிலைமலை

தேனுந்து முக்கனிகள் பால்செங் கருப்பிளநிர்
 சீரும்பு ழித்தசிவ மருளுறத்-
 தீதும்பி டித்தவினை யேதும்பொ டித்துவிழ
 சீவன்சி வச்சொருப மெனதேறி;
 நானென்ப தற்றுயிரொ டுனென்ப தற்றுவெளி
 நாதம்ப ரப்பிரம வொளிமீதே-
 ஞானஞ்சு ரப்பமகி ழாநந்த சித்தியொடெ
 நாளுங்க ளிக்கபத மருள்வாயே;
 வானந்த ழைக்கஅடி யேனுஞ்செ ழிக்க அயன்
 மாலும்பி ழைக்கஅலை விடமாள்-

வாருங்க ரத்தனெமை யாளுந்த கப்பன்மழு
 மானின்க ரத்தனருள் முருகோனே;
 தானந்த னத்ததன னாவண்டு சுற்றிமது
 தானுண்க டப்பமல ரணிமார்பா-
 தானங்கு நித்துஎமை யாளுந்தி ருக்கயிலை
 சாலுங்கு றத்திமகிழ் பெருமானே. 141

நகைத்து வருக்கி விழித்து மிரட்டி
 நடத்து விதத்தி லதிமோகம்-
 நடத்து சமத்தி முகத்தை மினுக்கி
 நலத்தி லணைத்து மொழியாலும்;
 திகைத்த வரத்தி லடுத்த பொருட்கை
 திரட்டி யெடுத்து வரவேசெய்-
 திருட்டு முலைப்பெண் மருட்டு வலைக்குள்
 தெவிட்டு கலைக்குள் விழுவேனோ;
 பகைத்த அரக்கர் சிரத்தை யறுத்து
 படர்ச்சி கறுத்த மயிலேறிப்-
 பணைத்த கரத்த குணத்த மணத்த
 பதத்த கனத்த தனமாதை;
 மிகைத்த புனத்தி லிருத்தி யணைத்து
 வெளுத்த பொருப்பி லுறைநாதா-
 விரித்த சடைக்கு ளொருத்தி யிருக்க
 ம்ருகத்தை யெடுத்தொர் பெருமானே. 142

புமியதனிற் ப்ரபுவான-
 புகலியில்வித் தகர்போல;
 அமிர் தகவித் தொடைபாட-
 அடிமைதனக் கருள்வாயே;
 சமரிலெதிர்த் தகர்மாளத்;
 தனியயில்விட் டருள்வோனே;
 நமசிவயப் பொருளானே-
 ரசதகிரிப் பெருமானே. 143

திருவேங்கடம் (திருப்பதி)

சாந்தமில் மோகவெரி காந்திய வாவனில
 மூண்டவி யாதசம யவிரோத-
 சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ ணாதுலகர்
 தாந்துணை யாவரென மடவார்மேல்;
 ஏந்திள வார் முளரி சாந்தணி மார்பினொடு
 தோய்ந்துரு காவறிவு தடுமாறி-
 ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காலன் வசம்
 யான்தனி போய்விடுவ தியல்போதான்;
 காந்தளி னானகர மான்தரு கானமயில்
 காந்தவி சாகசர வணவேளே-
 காண்டகு தேவர்பதி யாண்டவ னேசுருதி
 யாண்டகை யேயிபமின் மணவாளா;
 வேந்தகு மாரகுக சேந்தம யூரவட
 வேங்கட மாமலையி லுறைவோனே.
 வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
 வேண்டவெ றாதுதவு பெருமாளே 144

வரிசேர்ந்திடு சேல்கய லோவெனு
 முழைவார்ந்திடு வேலையு நீலமும்
 வடுவாங்கிடு வாள்விழி மாதர்கள் வலையாலே-
 வளர்கோங்கிள மாமுகை யாகிய
 தனவாஞ்சையி லேமுக மாயையில்
 வளமாந்தளிர் போல்நிற மாகிய வடிவாலே;
 இருள்போன் றிடு வார்குழல் நீழலில்
 மயல்சேர்ந்திடு பாயலின்மீதுற
 இனிதாங்கனி வாயமு தூறல்கள் பருகாமே-
 எனதாந்தன தானவை போயற
 மலமாங்கடு மோகவி காரமு
 மிவைநீங்கிட வேயிரு தாளினை யருள்வாயே;
 கரிவாம்பரி தேர்திரள் சேனையு
 முடனாந்துரி யோதன னாதிகள்
 களமாண்டிட வேயொரு பாரத மதிலேகிக்-

கனபாண்டவர் தேர்தனி லேயெழு
 பரிதூண்டிய சாரதி யாகிய
 கதிரோங்கிய நேமிய னாமரி ரகுராமன்;
 திரை நீண்டிரை வாரியும் வாலியும்
 நெடிதோங்கு மராமர மேழொடு
 தெசமாஞ்சிர ராவணா னார்முடி பொடியாகச்-
 சிலைவாங்கிய நாரணா னார்மரு
 மகனாங்குக னேபொழில் சூழ்தரு
 திருவேங்கட மாமலை மேவிய பெருமாளே. 145

ஸ்ரீசைலம்

(திருமலை, மல்லிகார்ச்சுனபுரம் எனவும் பெயர்கள்)

ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறு
 முணர்வுற இருபத முளநாடி-
 உருகிட முழுமதி தழலென வொளிதிகழ்
 வெளியொடு வொளிபெற விரவாதே;
 தெருவினில் மரமென எவரொடு முரைசெய்து
 திரிதொழி லவமது புரியாதே-
 திருமகள் மருவிய திரள்புய அறுமுக
 தெரிசனை பெறஅருள் புரிவாயே;
 பரிவுட னழகிய பழமொடு கடலைகள்
 பயறொடு சிலவகை பணியாரம்-
 பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி
 எழுதிய கணபதி யினையோனே;
 பெருமலை யுருவிட அடியவ ருருகிட
 பிணிகெட அருள்தரு குமரேசா-
 பிடியொடு களிறுகள் நடையிட கலைதிரள்
 பிணையமர் திருமலை பெருமாளே. 146

ரத்நகிரி

பத்தியால் பானுனைப் பலகாலும் -
 பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி;
 முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின்-
 முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே;

உத்தமா தானசற் குணர்நேயா-
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா;
வித்தகா ஞானசத் திநிபாதா-
வெற்றிவே லாயுதப் பெருமானே. 147

விநாயகமலை

(பிள்ளையார்பட்டி-இராமநாதபுரம் ஜில்லா)

சரவண ஜாதா நமோநம கருணைய தீதா நமோநம
சததள பாதா நமோநம அபிராம-
தருணக தீரா நமோ நம நிருபமர் வீரா நமோ நம
சமதள வுரா நமோ நம ஜகதீச-
பரம சொருபா நமோநம சுரர்பதி பூபா நமோ நம
பரிமள நீபா நமோநம உமைகாளி;
பகவதி பாலா நமோநம இகபர மூலா நமோநம
பவுருஷ சீலா நமோநம அருள்தாராய்;
இரவியு மாகாச பூமியும் விரவிய தூளேற வானவ
ரெவர்களு மீடேற ஏழ்கடல் முறையோவென்;
றிடர்பட மாமேரு பூதர மிடிபட வேதா னிசாசர
ரிகல்கெட மாவேக நீடயில் விடுவோனே;
மரகத ஆகார ஆயனு மிரணிய ஆகார வேதனும்
வசுவெனு மாகார ஈசன மடிபேண-
மயிலுறை வாழ்வே விநாயக மலையுறை வேலா மகீதர
வனசர ராதார மாகிய பெருமானே . 148

ஊதிமலை (கோவை ஜில்லா)

ஆதிமக மாயி யம்பை தேவிசிவ னார்ம கிழ்ந்த
ஆவுடைய மாது தந்த குமரேசா-
ஆதரவ தாய்வ ருந்தி யாதியரு ணேச ரென்று
ஆளுமுனை யேவ ணங்க அருள்வாயே;
பூதமது வான வைந்து பேதமிட வேய லைந்து
பூரணசி வாக மங்க ளறியாதே-
பூணுமுலை மாதர் தங்கள் ஆசைவகை யேநி ணைந்து
போகமுற வேவி ரும்பு மடியேனை;
நீதயவ தாயி ரங்கி நேசவரு ளேபுரிந்து
நீதிநெறி யேவி ளங்க வுபதேச

நேர்மைசிவ னார்தி கழ்ந்த காதிலுரை வேத மந்த்ர
 நீலமயி லேறி வந்த வடிவேலா;
 ஒதுமறை யாக மஞ்சொல் யோகமது வேபு ரிந்து
 ஊழியுணர் வார்கள் தங்கள் வினைதீர
 ஊனுமுயி ராய்வ ளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த
 ஊதிமலை மீது கந்த பெருமானே. 149

கொங்கணகிரி

(கோவை ஜில்லா)

ஐங்கரனை யொத்தமன மைம்புலம கற்றிவள
 ரந்திபக லற்றநினை வருள்வாயே—
 அம்புவித னக்குள்வளர் செந்தமிழ்வ முத்தியுனை
 அன்பொடுது திக்கமன மருள்வாயே;
 தங்கியத வத்துணர்வு தந்தடிமை முத்திபெற
 சந்திரவெ ளிக்குவழி யருள்வாயே;
 தண்டிகைக னப்பவுக எண்டிசைம திக்கவளர்
 சம்ப்ரமவி தத்துடனெ யருள்வாயே—
 மங்கையர்க் கத்தைவெகு இங்கிதமெ னுற்றமன
 முன் றனைநி னைத்தமைய அருள்வாயே—
 மண்டலிக ரப்பகலும் வந்தகப ரகைஷபுரி
 வந்தணைய புத்தியினை யருள்வாயே—
 கொங்கிலுயிர் பெற்றுவளர்தென்கரையி லப்பரருள்
 கொண்டுஉட லுற்றபொரு ளருள்வாயே
 குஞ்சரமு கற்கிளைய கந்தனென வெற்றிபெறு
 கொங்கணகி ரிக்குள்வளர் பெருமானே. 150

கநககிரி

அரிவையர்கள் தொடரு மின்பத்
 துலகுநெறி மிகம ருண்டிட் டயராமல்—
 டசடனென மனது நொந்திட் டயராமல்—
 அநுதினமு முவகை மிஞ்சிச்
 சுகநெறியை விழைவு கொண்டிட்
 டவநெறியின் விழையுமொன்றைத் தவிர்வேனோ;

பரிதிமதி நிறைய நின்றஃ

தெனவொளிநு முனது துங்கப்

படிவழுக மவைகள் கண்டுந்

றகமேவும்

படர்கள் முழு வதும கன்றுட்

பரிவினொடு துதிபு கன்றெந்

பதயுகள மிசைவ ணங்கந்

கருள்வாயே;

செருவிலகு மசுரர் மங்கக்

குலகிரிகள் நடுந டுங்கச்

சிலுசிலென வளைகு லுங்கத்

திடமான

செயமுதவு மலர்பொ ருங்கைத்

தலமிலகு மயில்கொ ளுஞ்சத்

தியைவிடுதல் புரியு முன்பிற்

குழகோனே;

கருணைபொழி கிருபை முந்தப்

பரிவினொடு கவுரி கொஞ்சக்

கலகலென வருக டம்பத்

திருமார்பா-

கரிமுகவர் தமைய னென்று

றிடுமினைய குமர பண்பிற்

கநககிரி யிலகு கந்தப்

பெருமானே. 151

வள்ளியூர்

(திருநெல்வேலி ஜில்லா)

அல்லில் நேருமி

அல்ல தாகிய

கல்லி னேரஅ

கையு நானுமு

சொல்லி நேர்படு

தொய்ய லூர்கெட

வல்லி மாரிரு

வள்ளி யூருறை

னதுதானும்-

உடல்மாயை;

வழிதோறுங்-

லையலாமோ;

முதுகுரர்-

விடும்வேலா;

புறமாக-

பெருமானே. 152

தீர்த்தமலை (சேலம் ஜில்லா)

பாட்டி லுருகிலை கேட்டு முருகிலை
கூற்று வருவழி பார்த்து-முருகிலை
பாட்டை யநுதின மேற்று மறிகிலை தினமானம்-
பாப்ப ணியனருள் வீட்டை விழைகிலை
நாக்கி னுணிகொடு ஏத்த அறிகிலை
பாழ்த்த பிறவியி லேற்ற மனதுநல் வழிபோக;
மாட்ட மெனுகிறை கூட்டை விடுகிலை
யேட்டின் விதிவழி யோட்ட மறிகிலை
பார்த்து மினியொரு வார்த்தை அறைகுவ னிதுகேளாய்-
வாக்கு முனதுள நோக்கு மருளுவ
னேத்த புகழடியார்க்கு மெளியனை
வாழ்த்த இருவினை நீக்கு முருகனை மருவாயோ;
ஆட்டி வடவரை வாட்டி யரவொடு
பூட்டி திரிபுர மூட்டி மறலியி
னாட்ட மறசர ணீட்டி மதனுடல் திருநீறாய்-
ஆக்கி மகமதை வீட்டி யொருவனை
யாட்டின் முகமதை நாட்டி மறைமக
ளார்க்கும் வடுவுற வாட்டு முமையவ னருள்பாலா;
சீட்டை யெழுதிவை யாற்றி லெதிருற
ஒட்டி யழல்பசை காட்டி சமணரை
சீற்ற மொடுகழு வேற்ற அருளிய குருநாதா-
தீர்த்த எனதக மேட்டை யுடனினை
ஏத்த அருளுட னோக்கி அருளுதி
தீர்த்த மலைநகர் காத்த சசிமகள் பெருமானே. 153

திருக்கோணமலை

லிலைக்கு மேனியி லணிக்கோவை மேகலை
தரித்த வாடையு மணிப்பூணு மாகவெ
மினுக்கு மாதர்க னிடக்காம மூழ்கியெ மயலூறி-

மிகுத்த காமிய னெனப்பாரு னோரெதிர்
 நகைக்க வேயுட லெடுத்தேவி யாகுல
 வெறுப்ப தாகியெ யுழைத்தேவி டாய்ப்படு கொடியோனை;
 கலக்க மாகவெ மலக்கூடி லேமிகு
 பிணிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை
 கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத்தேற வேசெயு
 மொருவாழ்வே—

கதிக்கு நாதனி யுனைத்தேடி யேபுக
 முரைக்கு நாயெனை யருட்பார்வை யாகவெ
 கழற்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள் தரவேணும்;
 மலைக்கு நாயக சிவக்காமி நாயகர்
 திருக்கு மாரனெ முகத்தாறு தேசிக
 வடிப்ப மாதொரு குறப்பாவை யாள்மகிழ் தருவேனே—
 வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்
 அகத்ய மாமுநி யிடைக்காடர் கீரனும்
 வகுத்த பாவினில் பொருட்கோல மாய்வரு முருகோனே;
 நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான பூசுரர்
 திருக்கொ ணாமலை தலத்தாரு கோபுர
 நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில் வருவோனே—
 நிகழ்த்து மேழ்பவ கடற்குறை யாகவெ
 யெடுத்த வேல்கொடு பொடித்தாள தாளறி
 நினைத்த காரிய மநுக்கூல மேபுரி பெருமானே. 154

பழமுதிர்சோலை

அகரமு மாகி யதிபனு மாகி யதிகமு மாகி அகமாகி—
 அயனென வாகி அரியனெ வாகி அரனென வாகி
 அவர்மேலாய்;
 இகரமு மாகி யெவைகளு மாகி யினிமையு மாகி
 வருவோனே—
 இருநில மீதி லெளியனும் வாழ எனதுமு னோடி
 வரவேணும்;
 மகபதி யாகி மருவும்வ லாரி மகிழ்களி கூரும்
 வடிவோனே—
 வனமுறை வேட னருளிய பூஜை மகிழ் கதிர் காம
 முடையோனே;

செக்கண சேகு தகுதிமி தோதி திமியென ஆடு
மயிலோனே—

திருமலி வான பழமுதிர் சோலை மலைமிசை
மேவு பெருமானே. 155

கருவாகிய தாயுத ரத்தினி
லுருவாகவெ கால்கையு றுப்பொடு
கனிவாய்விழி நாசியுடற்செவி நரைமாதர்
கையிலேவிழ வேகிய ணைத்துயி
லெனவேமிக மிதுது யின்றிய
கருதாய்முலை யாரமு தத்தினி லினிதாகித்
தருதாரமு மாகிய சுற்றமு
நலவாழ்வுநி லாதபொ ருட்பதி
சதமாமிது தானென வற்றுணை நினையாத
சதுராயுன தாளிணை யைத்தொழ
அறியாதநிர் மூடனை நிற்புகழ்
தணையோதிமெய்கு ஞானமு றச்செய்வதொருநாளே
செருவாயெதி ராமசு ரத்திரள்
தலைமூளைக ளோடுநி ணத்தசை
திமிர்தாதுள பூதக ணத்தொடு வருபேய்கள்
திருதாவுண வாயுதி ரத்தினை
பலவாய்நரி யோடுகு டித்திட
சிலகூகைகள் தாமுந டித்திட அடுதீரா
அருமாமறை யோர்கள்து தித்திடு
புகர்வாரண மாதுத னைத்திக
முளிகேர்முழல் மேவுகு றத்தியை அணைவோனே
அழகானபொன் மேடையு யர்த்திடு
முகில்தாவிய சோலைவி யப்புறு
அலையாமலை மேவிய பக்தர்கள் பெருமானே. 155அ

காரணம தாக வந்து புவிமீதே—
காலனனு காதி சைந்த கதிகாண;
நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத—
ஞான நட மேபு ரிந்து வருவாயே;

ஆரமுத மான தந்தி மணவாளா-
 ஆறுமுக மாறி ரண்டு விழியோனே;
 சூரர்கிளை மாள வென்ற கதிர்வேலா-
 சோலை மலை மேவி நின்ற பெருமானே. 156

வாதினை யடர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்
 மாயம தொழிந்து தெளியேனே.
 மாமலர்கள் கொண்டு மீலைகள் புனைந்து
 மாபத மணிந்து பணியேனே;
 ஆதியொடு மந்த மாகிய நலன்கள்
 ஆறுமுக மென்று தெரியேனே.
 ஆனதனி மந்தர் ரூபநிலை கொண்ட
 தாடுமயி லென்ப தறியேனே;
 நாதமொடு விந்து வானவுடல் கொண்டு
 நானில மலைந்து திரிவேனே.
 நாகமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு
 நாடியதில் நின்று தொழுகேனே;
 சோதியுணர் கின்ற வாழ்வுசிவ மென்ற
 சோகமது தந்து எனையாள்வாய்
 சூரர் குலம் வென்று வாகையொடு சென்று
 சோலைமலை நின்ற பெருமானே. 157

சீர்சி றக்கு மேனி பசேல் பசே லென
 நூபு ரத்தி னோசை கலீர் கலீரென
 சேரவிட்ட தாள்கள் சிவேல் சிவேலென வருமானார்-
 சேக ரத்தின் வாலை சிலோர் சிலோர் களு
 நூறு லக்ஷ கோடி மயால் மயால் கொடு
 தேடி யொக்க வாடி யையோ வையோவென மடமாதர்;
 மார்ப டைத்த கோடு பளீர் பளீரென
 ஏம லித்தெ னாவி பகீர் பகீரென
 மாம சக்கி லாசை யுளோ முளோ மென நினைவோடி-
 வாடை பற்று வேளை யடா வடா வென
 நீம யக்க மேது சொலாய் சொலா யென
 வாரம் வைத்த பாத மிதோ இதோ என அருள்வாயே;

பார தத்தை மேரு வெளி வெளி திகழ்
 கோடொ டித்த நாளில் வரைஇ வரைஇ பவர்
 பானிறக்க ணேசர் குவா குவா கனர்இளையோனே—
 பாடல் முக்ய மாது தமீழ் தமீழிறை
 மாழு னிக்கு காதி லுணார்வுணார் விடு
 பாச மற்ற வேத குரு குரு பர குமரேசா;
 போர்மி குத்த சூரன் விடோம் விடோ மென
 நேரெ திர்க்க வேலை படை படைரென
 போய றுத்த போது குபீர் குபீரென வெகுசோரி—
 பூமி யுக்க வீச குகா குகா திகழ்
 சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வானைதொள்
 பூணி யிச்சை யாறு புயா புயா றுள பெருமானே 158

சீலமுள தாயர் தந்தை மாதுமனை யான மைந்தர்
 சேருபொரு ளாசை நெஞ்சு தடுமாறித்—
 தீமையுறு மாயை கொண்டு வாழ்வுசத மாமிதென்று
 தேடினது போக என்று தெருவூடே;
 வாலவய தான கொங்கை மேருநுத லான திங்கள்
 மாதர்மய லோடு சிந்தை மெலியாமல்—
 வாழுமயில் மீது வந்து தாளிணைகள் தாழு மென்றன்
 மாயவினை தீர அன்பு புரிவாயே;
 சேலவள நாட னங்கள் ஆரவயல் சூழு மிஞ்சி
 சேணிலவு தாவ செம்பொன் மணிமேடை—
 சேருமம ரேசர் தங்க ளூரிதென வாழ்வு கந்த
 தீரமிகு சூரை வென்ற திறல்வீரா;
 ஆலவிட மேவு கண்டர் கோலமுட னீடு மன்று
 ளாடல்புரி யீசர் தந்தை களிகூர—
 ஆனமொழி யேப கர்ந்து சோலைமலை மேவு கந்த
 ஆதி முதலாக வந்த பெருமானே. 159

வார்கழையை யெட்டி வேளினைம ருட்டி
 மாயநம னுக்கு முறவாகி
 மாதவம ழித்து லீலைகள் மிகுத்து
 மாவடுவை யொத்த விழிமாதர்

சீருட னழைத்து வாய்கனிவு வைத்து
 தேனித முளித்து அனுபோக
 சேர்வைதனை யுற்று மோசம்விளை வித்து
 சீர்மைகெட வைப்ப ருறவாமோ

வாரினை யறுத்து மேருவை மறித்து
 மாகனக மொத்த குடமாகி
 வாரவணை வைத்து மாலளித முற்று
 மாலைகளுமொய்த்த தனமாது

தோரணி புயத்தி யோகினி சமர்த்தி
 தோகையுமை பெற்ற புதல்வோனே
 சூர்கிளை மடித்து வேல்கர மெடுத்து
 சோலைமலை யுற்ற - பெருமானே.159அ

ஆசை நாலுசது ரக்கமல முற்றினொளி
 வீசி யோடியிரு பக்கமொடு நச்செல்வளி
 ஆவல் கூரமண்மு தற்சலச பொற்சபையு மிந்துவாகை-

ஆர மூணுபதி யிற்கொள நிறுத்திவெளி
 யாரு சோதி நூறு பத்தினுட னெட்டு இத
 முாகி யேழுமள விட்டருண விற்பதியின் விந்துநாத;

ஓசை சாலுமொரு சத்தமதி கப்படிக
 மோடு கூடியொரு மித்தமுத சித்தியொடு
 மோது வேதசர சத்தியடி யுற்றதிரு நந்தியூடே.

ஊமை பேனையொளிர் வித்துனது முத்திபெற
 மூல வாசல்வெளி விட்டுனது ரத்திலொளிர்
 யோக பேதவகை யெட்டுமிதி லொட்டும்வகை
 யின்றுதாராய்;

வாசி வாணிகனெ னக்குதிரை விற்றுமகிழ்
 வாத வூரனடி மைக்கொளுக்ரு பைக்கடவுள்
 மாழை ரூபன்முக மத்திகைவி தத்தருண
 செங்கையாளி-

வாகு பாதியுறை சத்திகவு ரிக்குதலை
 வாயின் மாதுதுகிர் பச்சைவடி விச்சிவையென்
 மாசு சேரெழுபி றப்பையும் றுத்தவுமை தந்தவாழ்வே

காசி ராமேசுவரம் ரத்னகிரி சர்ப்பகிரி

ஆரூர் வேலூர் தெவர் கச்சிமது ரைப்பறியல்

காவை மூதுரரு ணக்கிரிதி ருத்தணியல்

செந்தில்நாகை—

காழி வேளூர்பழ நிக்கிரி குறுக்கைதிரு

நாவ லூர்திருவெ ணையப்பதியின் மிக்கதிகழ்

காதல் சோலைவளர் வெற்பிலுறை முத்தர்புகழ்

தம்பிரானே. 160

ஆறு திருப்பதி

ஈனமிகுத் துளபிறவி

யானுமுனக் கடிமையென

ஞான அருட் டனையருளி

நாணமகற் றியகருணை

தானதவத் தினின்மிகுதி

சாரதியுத் தமிழுணைவ

ஆனதிருப்ள பதிகமரு

ஆறுதிருப் பதியில்வளர்

யணுகாதே—

வகையாக;

வினைதீர—

புரிவாயே;

பெறுவோனே—

முருகோனே;

எனையோனே—

பெருமானே. 161

காஞ்சீபுரம்

அறிவிலாப் பித்த ருன்ற னடிதொழாக் கெட்ட வஞ்சர்

அசடர்போய்க் கத்தர் நன்றி யறியாத—

அவலர்மேற் சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக் கிப்புகழ்ந்து

அவரைவாழ்த் தித்தி ரிந்து பொருள்தேடிச்;

சிறிதுகூட் டிக்கொணர்ந்து தெரிவுலாத் தித்திரிந்து

தெரிவைமார்க் குச்சொ ரிந்து அவமேயான்—

திரியுமார்க் கத்து நிந்தை யதனைமாற் றிப்ப ரிந்து

தெளியமோ கூடித்தை யென்று அருள்வாயே;

இறைவர்மாற் றற்ற செம்பொன் வடிவம்வேற் றுப்பிரிந்து

இடபமேற் கச்சி வந்த உமையாள்தன்—

இருளைநீக் கத்த வஞ்செய் தருளநோக் கிக்குழைந்த

இறைவர்கேட் கத்த குஞ்சொ லுடையோனே;

குறவர்கூட்டத்தில் வந்து கிழவனாய்ப் புக்கு நின்று

குருவியோட் டித்தி ரிந்த தவமானைக்

குணமதாக் கிச்சி றந்த வடிவுகாட் டிப்பு ணர்ந்த
குமரகோட் டத்த மர்ந்த பெருமானே. 162

அற்றைக் கிரைதேடி - அத்தத் திலுமாசை;
பற்றித் தவியாத - பற்றைப் பெறுவேனோ;
வெற்றிக் கதிர்வேலா - வெற்பைத் தொளைசீலா;
கற்றுற் றுணர்போதா - கச்சிப் பெருமானே. 163

கரும மானபி றப்பற வொருகதி
காணா தெய்த்துத் தடுமாறுங்-
கலக காரண துற்குண சமயிகள்
நானா வர்க்கக் கலைநூலின்;
வரும நேகவி கற்பவி பரிதம
னோபா வத்துக் கரிதாய-
மவுன பூரித சத்திய வடிவினை
மாயா மற்குப் புகல்வாயே;
தரும வீம அருச்சுன நகுலச
காதே வர்க்குப் புகலாகிச்-
சமர பூமியில் விக்ரம வளைகொடு
நாளோர் பத்தெட் டினிலாளுங்;
குரும கீதல முட்பட வுளமது
கோடா மற்கூத் ரியர்மாளக்-
குலவு தேர்கட வச்சுதன் மருககு
மாரா கச்சிப் பெருமானே. 164

சீசி முப்புரக் காடு நீறெழச்
சாடி நித்திரைக் கோசம் வேரறச்
சீவன் முத்தியிற் கூட வேகளித் தநுபூதி-
சேர அற்புதக் கோல மாமெனச்
சூரி யப்புவிக்கேறி யாடுகச்
சீலம் வைத்தருட் டேறி யேயிருக் கறியாமற்;
பாசம் விட்டுவிட் டோடி போனதுப்
போது மிப்படிக் காகி லேனினிப்
பாழ்வ ழிக்கடைக் காம லேபிடித் தடியேனைப்

பார டைக்கலக் கோல மாமெனத்
 தாப ரித்துநித் தார மீதெனப்
 பாத பத்மநற் போதை யேதரித் தருள்வாயே;
 தேசில் துட்டநிட் ஓர கோதுடைச்
 சூரை வெட்டியெட் டாசை யேழ்புவித்
 தேவர் முத்தர்கட் கேத மேதவிர்த் தருள்வோனே—
 சீர்ப டைத்தழற் சூல மான்மழுப்
 பாணி வித்துருப் பாத னோர் புறச்
 சீர்தி கழ்ப்புகழ்ப் பாவை யீனபொற் குருநாதா;
 காசி முத்தமிழ்க் கூட லேழ்மலைக்
 கோவ லத்தியிற் கான நான்மறைக்
 காடு பொற்கிரிக் காழி யாருர்பொற் புலிவேளூர்—
 காள அத்தியப் பால்சி ராமலைத்
 தேச முற்றுமுப் பூசை மேவிநற்
 காம கச்சியிற் சால மேவுபொற் பெருமானே. 165

நச்சரவ மென்று நச்சரவ மென்று
 நச்சமிழ் களங்க மதியாலும்—
 நத்தொடு முழங்க னத்தொடு முழங்கு
 நத்திரை வழங்கு கடலாலும்;
 இச்சையுணர் வின்றி யிச்சையென வந்த
 இச்சிறுமி நொந்து மெலியாதே—
 எத்தனையு நெஞ்சில் எத்தன முயங்கி
 இத்தனையி லஞ்ச லெனவேணும்;
 பச்சைமயில் கொண்டு பச்சைமற மங்கை
 பச்சைமலை யெங்கு முறைவோனே—
 பத்தியுட னின்று பத்திசெயு மன்பர்
 பத்திரம ணிந்த கழலோனே;
 கச்சிவர் குரும்பை கச்சவர் விரும்பு
 கச்சியில மர்ந்த கதிர்வேலா—
 கற்பக வனங்கொள் கற்பக விசும்பர்
 கைத்தளை களைந்த பெருமானே. 166

முட்டுப் பட்டுக்	கதிதோறும்-
முற்றச் சுற்றிப்	பலநாளும்;
தட்டுப் பட்டுச்	சுழல்வேனைச்-
சற்றுப் பற்றக்	கருதாதோ
வட்டப் புட்பத்	தலமீதே-
வைக்கத் தக்கத்	திருபாதா;
கட்டத் தற்றத்	தருள்வோனே-
கச்சிச் சொக்கப்	பெருமானே. 167

திருவானைக்கா

நாடித் தேடித்	தொழுவார்பால்-
நானத் தாகத்	திரிவேனோ;
மாடக் கூடற்	பதிஞான-
வாழ்வைச் சேரத்	தருவாயே;
பாடற் காதற்	புரிவோனே-
பாலைத் தேனொத்	தருள்வோனே;
ஆடற் றோகைக்	கினியோனே-
ஆனைக் காவிற்	பெருமானே. 168

அனித்த மான வுனாளு மிருந்தாக வேநாசி
யடைத்து வாயு வோடாத வகைசாதித்-
தவத்தி லேகு வால்மூலி புசித்து வாடு மாயாச
அசட்டு யோகி யாகாமல் மலமாயை;

செனித்த காரி யோபாதி யொழித்து ஞான ஆசார
சிரத்தை யாகி யான் வேறெ னுடல்வேறு-
செகத்தி யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சி யாம நோத்தி
சிவச்சொ ரூப மாயோகி யென ஆள்வாய்;

தொனித்த நாத வேயுது சகஸ்ர நாம கோபால
சுதற்கு நேச மாறாத மருகோனே;
சுவர்க்க லோக மீகாம சமஸ்த லோக பூபால
தொடுத்த நீப வேல்வீர வயலூரா;

மனித்த ராதி சோணாடு தழைக்க மேவு காவேரி
மகப்ர வாக பானீய மலைமோதும்-
மணத்த சோலை சூழ்காவை அனைத்து லோக மாள் வாரு
மதித்த சாமி யேதேவர் பெருமானே. 169

ஓல மறைக ளறைகின்ற வொன்றது
 மேலை வெளியி லொளிரும் பரஞ்சுடர்
 ஒது சரியை க்ரியையும் புணர்ந்தவ ரெவராலும்-
 ஒத வரிய துரியங் கடந்தது
 போத அருவ சுருபம் ப்ரபஞ்சமும்
 ஂனு முயிரு முழுதுங் கலந்தது சிவஞானம்;
 சால வுடைய தவர்கண்டு கொண்டது
 மூல நிறைவு குறைவின்றி நின்றது
 சாதி குலமு மிலதன்றி யன்பர்சொ னவியோமஞ்-
 சாரு மநுப வரமைந்த மைந்தமெய்
 வீடு பரம சுகசிந்து இந்த்ரிய
 தாப சபல மறவந்து நின்கழல் பெறுவேனோ;
 வால குமர குக கந்த குன்றெறி
 வேல மயில என வந்து கும்பிடு
 வான விபுதர் பதியிந்தரன் வெந்துயர் களைவோனே-
 வாச களப வரதுங்க மங்கல
 வீர கடக புயசிங்க சுந்தர
 வாகை புனையும் ரணரங்க புங்கவ வயலூரா;
 ஞால முதல்வி யிமயம் பயந்தமின்
 நீலி கவுரி பரைமங்கை குண்டலி
 நாளு மினிய கனியெங்க ளம்பிகை த்ரிபுராயி-
 நாத வடிவி யகிலம் பரந்தவ
 ளாளி னுதர முளபைங் கரும்புவெ
 ணாவ லரச மனைவஞ்சி தந்தருள் பெருமானே. 170
 பரிமள மிகவுள சாந்து மாமத
 முருகவிழ் வகைமலர் சேர்ந்து கூடிய
 பலவரி யளிதுயில் கூர்ந்து வானுறு முகில்போலே-
 பரவிய இருள்செறி கூந்தல் மாதர்கள்
 பரிபுர மலரடி வேண்டிய யேவிய
 பணிவிடை களிலிறு மாந்த கூளனை நெறிபேணா;
 விரகனை யசடனை வீம்பு பேசிய
 விழலனை யுறுகலை யாய்ந்தி டாமுழு
 வெகுளியை யறிவது போங்க பாடனை மலமாறா-

வினையனை யுரைமொழி சோர்ந்த பாவியை
 விளிவுறு நரகிடை வீழ்ந்த மோடனை
 வினவிழு னருள்செய்து பாங்கி னாள்வது மொருநாளே;
 கருதலர் திரிபுர மாண்டு நீறெழு
 மலைசிலை யொருகையில் வாங்கு நாரணி
 கழலணி மலைமகள் காஞ்சி மாநக ருறைபேதை
 களிமயில் சிவனுடன் வாழ்ந்த மோகினி
 கடலுடை யுலகினை யீன்ற தாயுமை
 கரிவன முறையகி லாண்ட நாயகி யருள்பாலா;
 முரணிய சமரினில் மூண்ட ராவண
 னிடியென அலறிமு னேங்கி வாய்விட
 முடிபல திருகிய நீண்ட மாயவன் மருகோனே—
 முதலொரு குறமகள் நேர்ந்த நூலிடை
 யிருதன கிரிமிசை தோய்ந்த காழுக
 முதுபழ மறைமொழி யாய்ந்த தேவர்கள் பெருமானே.171

குருதிபு லாலென்பு தோன ரம்புகள்
 கிருமிகள் மாலம்பி சீத மண்டிய
 குடர்நிணம் ரோமங்கள் மூளை யென்பன
 பொதிகாயக்—

குடிவிடை யோரைந்து வேட ரைம்புல
 அடவியி லோடுந்து ராசை வஞ்சகர்
 கொடியவர் மாபஞ்ச பாத கஞ்செய அதனாலே;
 கருதிபு ராணங்க ளாக மம்பகர்
 சரியைக்ரி யாவண்டர் பூசை வந்தனை
 துதியொடு நாடுந்தி யான மொன்றையு
 முயலாதே—

கமடம தாய்வம்பு மால்கொ ளுந்திய
 திமிரொரோ டேபந்த மாய் வருந்திய
 துரிசற ஆநந்த வீடு கண்டிட அருள்வாயே;
 ஒருதனி வேல்கொண்டு நீள்கர் வஞ்சமும்
 நிருதரு மாவுங்க லோல சிந்துவும்
 உடைபட மோதுங்கு மார பங்கய கரவீரா—

உயர்தவர் மாவும்ப ரான அண்டர்கள்
 அடிதொழு தேமன்ப ராவு தொண்டர்கள்
 உளமதில் நாளுங்கு லாவி யின்புற வுறைவோனே-
 கருதிய ஆறங்க வேள்வி யந்தணர்
 அரிகரி கோவிந்த கேச வென்றிரு
 கழல்தொழு சீரங்க ராச னண்புறு மருகோனே;
 கமலனு மாகண்ட லாதி யண்டரு
 மெமது பிரானென்று தாள்வ ணங்கிய
 கரிவனம் வாழ்சம்பு நாதர் தந்தருள் பெருமானே. 172

திருவருணை

இருவினை யஞ்ச மலவகை மங்க
 இருள்பிணி மங்க மயிலேறி-
 இனவரு ளன்பு மொழிய கடம்பு
 வினதக முங்கொ டளிபாடக்;
 கரிமுக னெம்பி முருகனெ னண்டர்
 களிமலர் சிந்த அடியேன்முன்-
 கருணை பொழிந்து முகமு மலர்ந்து
 கடுகி நடங்கொ டருள்வாயே;
 திரிபுர மங்க மதனுடல் மங்க
 திகழ் நகை கொண்ட விடையேறிச்-
 சிவம்வெளி யங்க ணருள் குடிகொண்டு
 திகழ நடஞ்செய் தெமையீண;
 அரசி யிடங்கொள் மழுவுடை யெந்தை
 அமலன் மகிழ்ந்த குருநாதா;
 அருணை விலங்கல் மகிழ்குற மங்கை
 அமளி நலங்கொள் பெருமானே. 173

இரவு பகற் பலகாலும்- இயலிசைமுத் தமிழ்கூறித்;
 திரமதனைத் தெளிவாகத்-திருவருளைத் தருவாயே;
 பரகருணைப் பெருவாழ்வே-பரசிவதத் துவளுனா;
 அரனருள்சற் புதல்வோனே-அருணகிரிப் பெருமானே. 174

பாலாய் நூலாய் தேனாய் நீளாய்
 பாகாய் வாய்சொற் கொடியார்தாம்
 பாடா வாடா வேடா வாலே
 பாடா யீடற் றிடைபீறுந்;
 தோலா லேகா லாலே யூனா
 லேகூழ் பாசக் குடிஸ்மாகு-
 தோயா மாயா வோயா நோயால்
 சோர்வாய் மாளக் கடவேனோ;
 ஞாலா மேலா வேதா போதா
 நாதா சோதிக் கிரியோனே
 ஞானா சாரா வானாள் கோனே
 நானா வேதப் பொருளோனே;
 வேலா பாலா சீலா காரா
 வேளே வேடக் கொடிகோவே-
 வீரா தாரா ஆறா தாரா
 வீரா வீரப் பெருமானே. 175
 அமுத மூறுசொ லாகிய தோகையர்
 பொருளு ளாரையெ னாணையு னாணையெ
 னருகு வீடிது தானதில்வாருமெ னுரைகூறும்-
 அசடு மாதர்கு வாதுசொல் கேடிகள்
 தெருவின் மீதுகு லாவி யுலாவிகள்
 அவர்கள் மாயைப டாமல் கெடாமல்நி னருள்தாராய்;
 குமரி காளிவ ராகிம கேசுரி
 கவுரி மோடிசு ராரிநி ராபரி
 கொடிய சூலிக டாரணி யாமனி மகமாயி-
 குறளு ரூபமு ராரி சகோதரி
 யுலக தாரி உதாரி பராபரி
 குருப ராரிலி காரி நமோகரி அபிராமி;
 சமர நீலிபு ராரித னாயகி
 மலைகு மாரிக பாலிந னாரணி
 சலில மாரிசி வாயம னோகரி பரைபோகி-
 சவுரி வீரிமு நீர்விட போஜனி
 திகிரி மேவுகை யாளிசெ யாளொரு
 சகல வேதமு மாயின தாடிமை யருள்பாலா;

திமித மாடுசு ராரிநி சாசரர்

முடிகடோறுக டாவியி டேயொரு

சிலப சாகு கு ணாலிநி ணாமுண விடும்வேலா—

திருவு லாவுசொ ணேசர ணாமலை

முகிலு லாவுமி மானந வோநிலை

சிகர மீதுகு லாவியு லாவிய பெருமானே. 176

இருவர் மயலோ அமளி விதமோ

எனென செயலோ

அணுகாத—

இருடி அயன்மா லமர ரடியா

ரினையு மொலிதா

னிலைகேளா;

தொருவ னடியே னலறுமொழிதா

னொருவர் பரிவாய்

மொழிவாரோ—

உனது பததூள் புவன கிரிதா

னுனது கிருபா

கரமேதா;

பரம குருவா யணுவி லசைவாய்

பவன முதலா

கியபூதம்—

படையு முடையாய் சகல வடிவாய்

பழைய வடிவா

கியவேலா;

அரியு மயனோ டபய மெனவே

அயிலை யிருள் மேல்

விடுவோனே—

அடிமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே

அருண கிரிவாழ்

பெருமானே. 177

சிவமா துடனே அநுபோ கமதாய்

சிவஞா னமுதே

பசியாறித்—

திகழ்வோ டிருவோ ரொருரு பமதாய்

திகைலோ கமெலா

மநுபோகி;

இவனே யெனமா லயனோ டமரோ

ரினையோ னெனவே

மறையோத—

இறையோ னிடமாய் வினையா டுகவே

யியல்வே லுடன்மா

அருள்வாயே;

தவலோ கமெலா முறையோ வெனவே

தழல்வேல் கொடுபோ

யசுராரைத்—

தலைதூள் படஏழ் கடல்தூள் படமா

தவம்வாழ் வுறவே

விடுவோனே;

கவர்பூ வடிவாள் குறமா துடன்மால்

கடனா மெனவே

அணைமார்பா-

கடையேன் மிடிதூள் படநோய் விடவே

கனல்மால் வரைசேர்

பெருமானே. 178

விதிய தாகவெ பருவ மாதரார்

விரகி லேமனந்

தடுமாறி-

விவர மானதொ ரறிவு மாறியே

வினையி லேஅலைந்

திடுமுடன்;

முதிய மாதமி ழிசைய தாகவே

மொழிசெய் தேநினைந்

திடுமாறு-

முறைமை யாகநி னடிகள் மேவவே

முனிவு தீரவந்

தருள்வாயே;

சதிய தாகிய அசுரர் மாமுடி

தரணி மீதுகுஞ்

சமராடிச்-

சகல லோகமும் வலம தாகியே

தழைய வேவருந்

குமரேசா;

அதிக வானவர் கவரி வீசவே

அரிய கோபுரந்

தனில்மேவி-

அருணை மீதிலெ மயிலி லேறியே

அழக தாய்வரும்

பெருமானே. 179

குமர குருபர குணதர நிசிசர

திமிர தினகர சரவண பவகிரி

குமரி சுதபகி ரதிசுத சுரபதி

குலமானுங்-

குறவர் சிறுமியு மருவிய திரள்புய

முருக சரணென வருகுதல் சிறிதுமில்

கொடிய வினையனை யவலனை யசடனை

யதிமோகக்;

கமரில் விழவிடு மழகுடைய யரிவையர்

களவி னொடுபொரு ளளவள வருளிய

கலவி யளறிடை துவளூறும் வெளிற்றனை

யினிதாளக்-

கருணை யடியரொ டருணையி லொருவிசை

சுருதி புடைதர வருமிரு பரிபுர

கமல மலரடி கனவிலு நனவிலு

மறவேனே;

தமர மிகுதிரை யெறிவளை கடல் குடல்
மறுகி யலைபட விடநதி யுமிழ்வன
சமுக முககண பண்பணி பதிநெடு வடமாகச்—

சகல வலகமு நிலைபெற நிறுவிய
கனக கிரிதிரி தரவெகு கரமலர்
தளர வினியதொ ரமுதினை யொருதனி கடையாநின்;

றமரர் பசிகெட வுதவிய க்ருபைமுகில்
அகில புவனமு மளவிடு குறியவன்
அளவு நெடியவ னளவிட அரியவன் மருகோனே—

அரவு புனைதெரு புநிதரும் வழிபட
மழலை மொழிகொடு தெளிதர வொளிதிகழ்
அறிவை யறிவது பொருளென அருளிய பெருமாளே. 180

இமராஜனி லாவதெ றிக்குங் கனலாலே—
இளவாடையு மூருமொறுக்கும் படியாலே;
சமராகிய மாரனெ டுக்குங் கணையாலே—
தனிமானுயிர் சோரும தற்கொன் றருள்வாயே—
குமராமுரு காசடி லத்தன் குருநாதா—
குறமாமக ளாசைத ணிக்குந் திருமார்பா;
அமராவதி வாழ்வம ரர்க்கண் றருள்வோனே—
அருணாபுரி வீதியி னிற்கும் பெருமாளே. 181

கடல்பரவு தரங்க மீதெழு திங்களாலே—
கருதிமிக மடந்தை மார்சொல்ல தந்தியாலே;
வடவனலை முனிந்து வீசிய தென்றலாலே—
வயலருணையில் வஞ்சி போதந லங்கலாமோ;
இடமுமையை மணந்த நாதரி றைஞ்சும்வீரா—
எழுகிரிகள் பிளந்து வீழள றிந்தவேலா;
அடலசுரர் கலங்கி யோடமு னிந்தகோவே—
அரிபிரம புரந்த ராதியர் தம்பிரானே. 182

கரிமுகக் கடகளிற் றதிககற் பகமதக்
கஜமுகத் தவுண்ணைக் கடியானை—
கடலையெட் பயறுநற் கதலியிற் கனிபலக்
கனிவயிற் றினிலடக் கியவேழம்;

அரிமுகத் தினனெதிர்த் திடுகளத் தினின்மிகுத்
 தமர்புரிக் கணபதிக் கிளையோனே—
 அயிலெடுத் தசுரர்வெற் பலைவுறப் பொருதுவெற்
 றியைமிகுத் தறுமுகக் குமரேசா;

நரிமிகுக் கிளைகளைப் பரியெனக் கடிவளக்
 கையில்பிடித் தெதிர் நடத் திடுமீசன்—
 நடனமிப் படியிடத் தினுமிசைத் தரையினிற்
 கரியுரித் தணிபவற் கொருசேயே;

துரிபெறச் சரிபொழிற் கனவயற் கழுகுளத்
 துரியமெய்த் தரளமொய்த் திடவீறிச்—
 சுரர்துதித் திடமிகுத் தியல் தழைத் தருணையிற்
 சுடரயிற் சரவணப் பெருமாளே. 183

கீத விநோத மெச்சு குரலாலே—
 கீறு மையார் முடித்த குழலாலே;
 நீதி யிலாத ழித்து முழலாதே—
 நீமயி லேறி யுற்று வரவேணும்;
 குதமர் குர ருட்க் பொருகுரா—
 சோண கிரீயி லுற்ற குமரேசா;
 ஆதியர் காதொ ருச்சொ லருள்வோனே—
 ஆனை முகார் கனிட்ட பெருமாளே. 184

தமர குரங்களுங் காரி ருட்பி ழம்பு
 மெழுகிய அங்கமும் பார்வை யிற்கொ ள்ந்து
 தழலுமிழ் கண்களுங் காள மொத்த கொம்பு
 முளகதக் கடமாமேல்—

தனிவரு மந்தகன் பாசம் விட்டெறிந்து
 அடவரு மென்றுசிந் தாகு லத்தி ருந்து
 தமரழ மைந்தருஞ் சோக முற்றி ரங்க மரணபக்
 குவமா நாள்;

கமல முகங்களுங் கோம ளத்தி லங்கு
 நகையு நெடுங்கணுங் காதி னிற்று லங்கு
 கனக குதம்பையுந் தோடும் வஜ்ர அங்க
 தழுமடற் சுடர்வேலுங்—

கடிதுல கெங்கணுந் தாடி யிட்டு வந்த
மயிலுமி லங்கலங் கார பொற்ச தங்கை
கழலொலி தண்டையுங் காலு மொக்க வந்து
வரமெனக் கருள்கூர்வாய்;

இமகிரி வந்தபொற் பாவை பச்சை வஞ்சி
அகில தலம்பெறும் பூவை சத்தி யம்பை
யிளமுலை யின்செழும் பால்குடித்தி லங்கு
மியல்நிமிர்த் திடுவோனே—

இறைவ ரிறைஞ்சநின் றாக மப்ர சங்க
முரைசெய் திடும்பர்சண் டாவிசித்து நின்ற
ரணமுக துங்கவெஞ் சூரு டற்பி ளந்த
அயிலுடைக் கதிர்வேலா;

அமண ரடங்கலுங் கூட லிற்றி ரண்டு
கழுவி லுதைந்துதைந் தேற விட்டு நின்ற
அபிநவ துங்ககங் காந திக்கு மைந்த அடியவர்க்
கெளியோனே—

அமரர் வணங்குகந் தாகு றத்தி கொங்கை
தனில்முழு குங்கடம் பாமி குத்த செஞ்சொ
வருணை நெடுந்தடங் கோபு ரத்த மர்ந்த அறுமுகப்
பெருமானே. 185

வலிவாத பித்தமொடு களமாலை விப்புருதி
வறட்குலை குட்ட மொடு குளிர்தாகம்—
மலிநீ ரிழிச்சல்பெரு வயிற்றை கக்குகளை
வருநீ ரடைப்பினுடன் வெகுகோடி;

சிலைநோ யடைத்தவுடல் புவிமீ தெடுத்துழல்கை
தெளியா வெனக்குனிமி முடியாதே—
சிவமார் திருப்புகழை எனுநா வினிற்புகழ்
சிவஞான சித்திதனை யருள்வாயே;

தொலையாத பத்தியுள திருமால் களிக்கவொரு
கடர்வீச சக்ரமதை யருள்ஞான—
துவர்வேணி யப்பன்மிகு சிவகாமி கர்த்தன்மிகு
சுகவாரி சித்தனருள் முருகோனே;

அலைகுரன் வெற்புமரி முகனானை வத்திரனொ
 டகரா நிறக்கவிடு மழல்வேலா-
 அமுதா சனத்திகுற மடவாள் கரிப் பெண்ணாடும்
 அருணா சலத்திலுறை பெருமானே. 186

சிரத்தா னத்திற் பணியாதே-
 செகத்தோர் பற்றைக் குறியாதே;
 வருத்தா மற்றொப் பிலதான-
 மலர்த்தாள் வைத்தெத் தனையாள்வாய்;
 நிருத்தா கர்த்தத் துவநேசா-
 நினைத்தார் சித்தத் துறைவோனே;
 திருத்தாள் முத்தர்க் கருள்வோனே-
 திருக்கா ளத்திப் பெருமானே. 187

பங்கய னார்பெற் றிடுஞ்ச ராசர்
 அண்டம தாயுற் றிருந்த பார்மிசை
 பஞ்சவர் கூடித் திரண்ட தோர்நர உருவாயே-
 பந்தம தாகப் பிணிந்த ஆசையில்
 இங்கித மாகத் திரிந்து மாதர்கள்
 பண்பொழி சூதைக் கடந்திடாதுமல் படிறாயே;
 சங்கட னாகித் தளர்ந்து நோய்வினை
 வந்துடல் மூடக் கலங்கி டாமதி
 தந்தடி யேனைப் புரந்தி டாயுன தருளாலே-
 சங்கரர் வாமத் திருந்த நூபுர
 சுந்தரி யாதித் தருஞ்ச தாபத
 தண்டைய னேகுக் குடம்ப தாகையின்முருகோனே;
 திங்களு லாவப் பணிந்த வேணியர்
 பொங்கர வாடப் புனைந்த மார்பினர்
 திண்சிலை சூலத் தழுந்து பாணியர் நெடிதாழ்வார்-
 சிந்துவி லேயுற் றெழுந்த காளவி
 டங்கள மீதிற் சிறந்த சோதியர்
 திண்புய மீதிற் றவழ்ந்து வீறிய குருநாதா
 சிங்கம தாகத் திரிந்த மால்கெரு
 வம்பொடி யாகப் பறந்து சீறிய
 சிம்புள தாகச் சிறந்த காவென வருகோமுன்-

செங்கதி ரோனைக் கடிந்த தீவினை
 துஞ்சிட வேநற் றவஞ்செய் தேறிய
 தென்கயி லாயத் தமர்ந்து வாழ்வருள்பெருமாளே. 188

சிதம்பரம்

கைத்தருண சோதி யத்திமுக வேத	
கற்பகச கோதர்ப்	பெருமாள்காண்-
கற்புசிவ காமி நித்யகலி யாணி	
கத்தர்குரு நாதப்	பெருமாள்காண்;
வித்துருப ராம ருக்குமரு கான	
வெற்றியயில் பாணிப்	பெருமாள்காண்-
வெற்புளக டாக முட்குதிர வீச	
வெற்றிமயில் வாகப்	பெருமாள்காண்;
சித்ரமுக மாறு முத்து மணி மார்பு	
திக்கினினி லாதப்	பெருமாள்காண்-
தித்திமிதி தீதெ னொத்திவினை யாடு	
சித்திரகு மாரப்	பெருமாள்காண்;
சுத்தவிர சூரர் பட்டுவிழ வேலை	
தொட்டகவி ராஜப்	பெருமாள்காண்-
துப்புவளி யோடு மப்புலியுர் மேவு	
சுத்தசிவ ஞானப்	பெருமாளே. 189

இருவினையின் மதிம யங்கித்	திரியாதே-
எழுநரகி லுழலு நெஞ்சுற்	றலையாதே;
பரமகுரு அருள்நி னைந்திப	டுணர்வாலே-
பரவுதரி சனையை யென்றெற்	கருள்வாயே;
தெரிதமிழை யுதவு சங்கப்	புலவோனே-
சிவனருளு முருக செம்பொற்	கழலோனே;
கருணைநெறி புரிய மன்பர்க்	கெளியோனே-
கனகசபை மருவு கந்தப்	பெருமாளே. 190

அவகுண விரகனை வேதாள ரூபனை
 அசடனை மசடனை ஆசார ஈனனை
 அகதியை மறவனை ஆதாளி வாயனை அஞ்சுபூதம்-

அடைசிய சவடனை மோடாதி மோடனை
 அமுகரு வழிவரு வீணாதி வீணனை
 அமுகலை யவிசலை ஆறான வுணனை அன்பிலாத்;
 கவடனை விகடனை நானா விகாரனை
 வெகுளியை வெகுவித மூதேவி மூடிய
 கலியனை அலியனை ஆதேச வாழ்வனை

வெம்பிவீழுங்-

களியனை யறிவுரை பேணாத மாநுட
 கசனியை யசனியை மாபாத னாகிய
 கதியிலி தனையடி நாயேனை யாளுவ
 தெந்தநாளோ;

மவுலியி லழகிய பாதாள லோகனு
 மரகத முழுகிய காகோத ராஜனு
 மநுநெறி யுடன்வளர் சோணாடர் கோனுட
 னும்பர்சேரும்-

மகபதி புகழ்புலி யூர்வாழ நாயகர்
 மடமயில் மகிழ்வுற வானாடர் கோவென்
 மலைமக ளுமைதரு வாழ்வே மனோகர
 மன்றுளாடும்;

சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோநம
 தெரிசன பரகதி யானாய் நமோநம
 திசையினு மிசையினும் வாழ்வே நமோ நம
 செஞ்சொல்சேருந்-

திருதரு கலவி மணாளா நமோநம
 திரிபுர மெரிசெய்த கோவே நமோநம
 ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா சுராதிபர் தம்பிரானே. 191

எழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக
 மெனதிடர் பிறவி அவதாரம்-
 இனியுன தபய மென துயி ருடலு
 மினியுடல் விடுக முடியாது
 கழுகொடு நரியு மெரிபுலி மறலி
 கமலனு மிகவு மயர்வானார்-

கடனுன தபய மடிமையு னடிமை

கடுகியு னடிகள்

தருவாயே;

விழுதிக முழுகி மரகத வடிவி

விமலிமு னருளு

முருகோனே—

விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய

விசைபெறு மயிலில்

வருவோனே;

எழுகடல் குமுற அவுணர்க ளுயிரை

யிரைகொளும் அயிலை

யுடையோனே—

இமையவர் முனிவர் பரவிய புலியு

ரினில்நட மருவு

பெருமானே. 192

காவி யுடுத்துந் தாழ்சடை வைத்துங்

காடுகள் புக்குந்

தடுமாரிக்—

காய்கனி துய்த்துங் காயமொ றுத்துங்

காசினி முற்றுந்

திரியாதே;

சீவ னொடுக்கம் பூத வொடுக்கம்

தேற வுதிக்கும்

பரஞான;

தீப விளக்கங் காண எனக்குள்

சீதள பத்மந்

தருவாயே;

பாவ நிறத்தின் தாருக வர்க்கம்

பாழ்பட வுக்ரந்

தருவீரா—

பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள் பிதற்றும்

பாடலை மெச்சங்

கதிர்வேலா;

தூவிகள் நிற்குஞ் சாலி வளைக்குஞ்

சோலை சிறக்கும்

புலியூரா—

குரர் மிகக்கொண் டாட நடிக்குந்

தோகை நடத்தும்

பெருமானே. 193

கடரணைய திருமேனி யுடையழகு முதுஞான

சொருபகிரி யிடமேவு

முகமானும்—

சுரர் தெரிய லளிபாட மழலைகதி நறைபாய

துகிரிதழின் மொழிவேத

மணம்வீச

அடர்பவள வொளிபாய அரியபரி புரமாட

அயில்கரமொ அடழிவ்தோகை

மயிலேறி—

அடியனிரு வினைநீறு படமெர ரிதுபூரை
அதிசயமெ னருள்பாட வரவேணும்;
விடைபரவி அயன்மாலொ டமரர் முனி கணமோட
மிடறடைய விடம்வாரி யருள்நாதன்-
மினலனைய இடைமாது இடமருவு குருநாதன்
மிகமகிழ் அநுபூதி யருள்வோனே;
இடர்கலிகள் பிணியோட எனையுமருள் குறமாதி
னிணையிளநிர் முலைமார்பி னனைமார்பா-
இனியமுது புலிபாத னுடனரவு சதகோடி
மிருடியர்கள் புகழ்ஞான பெருமானே. 194

நாடா பிறப்புமுடி யாதோ வெனக் கருதி
நாயே னரற்று மொழி வினையாயின்-
நாதா திருச்சபையி னேறாது சித்தமென
நாலா வகைக்குமுன தருள்பேசி;
வாடா மலர்ப்பதவி தாதா எனக்குழறி
வாய்பாறி நிற்குமெனை யருள்கூர-
வாராய் மனக்கவலை தீராய் நினைத்தொழுது
வாரே னெனக்கெதிர் முன் வரவேணும்;
சூடா மணிப்பிரபை ரூபா கனத்தவரி
தோலா சனத்தியுமை யருள்பாலா-
தூயா துதித்தவர்கள் நேயா வெமக்கமிர்த
தோழா கடப்பமல ரணிவோனே-
ஏடார் குழற்கருபி ஞானா தனத்திமிகு
மேராள் குறத்திதிரு மணவாளா-
ஈசா தனிப் புலிசை வாழ்வே சுரர்த்திரளை
ஈடேற வைத்தபுகழ் பெருமானே. 195

கனகசபை மேவு மென துகுரு நாத
கருணை முருகேசப் பெருமாள் காண்-
கனகநிற வேத னபயமிட மோது
கரகமல சோதிப் பெருமாள் காண்;
வினவுமுடி யாரை மருவிவிளையாடு
விரகுரச மோகப் பெருமாள் காண்-

விதிமுனிவர் தேவ ரருணகிரி நாதர்
 விமலசர சோதிப் பெருமாள் காண்;
 சனகிமண வாளன் மருகனென வேத
 சதமகிழ்கு மார்ப் பெருமாள் காண்—
 சரணசிவ காமி யிரணகுல காரி
 தருமுருக நாமப் பெருமாள் காண்;
 இனிதுவன மேவு மமிர்தகுல மாதொ
 டியல்பரவு காதற் பெருமாள் காண்;
 இணையிலிப தோகை மதியின்மக னோடு
 மியல்புலியுர் வாழ் பொற் பெருமானே. 196

குகனெ குருபர னேயென நெஞ்சிற்
 புகழ் அருள் கொடு நாவினி லின்பக்
 குமுளி சிவவழு தூறுக வுந்திப் பசியாறிக்—
 கொடிய இருவினை மூலமும் வஞ்சக்
 கலிகள் பிணியிவை வேரொடு சிந்திக்
 குலைய நமசிவயோ மென கொஞ்சிக் களிகூர்ப்;
 பகலு மிரவுமி லாவெளி யின்புக்
 குறுகி யிணையிலி நாடக செம்பொற்
 பரம கதியிது வாமென சிந்தித் தழகாகப்
 பவள மனதிரு மேனியுடன் பொற்
 சரண அடியவ ரார்மன வம்பொற்
 றருண சரண்மயி லேறியு னம்பொற் கழல்தாராய்;
 தகுட தகுதகு தாதக தந்தத்
 திகுட திகுதி கு தீதக தொந்தத்
 தடுடு டுடுடுடு டாடக டிங்குட் டியல்தாளம்—
 தபலை திமிலைகள் பூரிகை பம்பைக்
 கரடி தமருகம் வீணைகள் பொங்கத்
 தடிய முனவுக மாருத சண்டைச் சமரேறிக்;
 ககன மறைபட ஆடிய செம்புட்
 பசிகள் தணிவுற சூரர்கள் மங்கக்
 கடல்க ளெறிபட நாகமு மஞ்சத் தொடும்வேலா—
 கயிலை மலைதனி லாடிய தந்தைக்
 குருக மனமுன நாடியெ கொஞ்சிக்
 கனக சபைதனில் மேவிய கந்தப் பெருமானே. 197

நஞ்சினைப் போலமன வஞ்சகக் கோளர்களை
 நம்புதற் றீதெனநி னைந்துநாயேன்-
 நண்புகப் பாதமதி லன்புறத் தேடியுனை
 நங்களப் பாசரண மென்றுகூறல்;
 உன்செவிக் கேறலைகொல் பெண்கள்மெற்
 பார்வையைகொல்;
 உன்சொலைத் தாழ்வுசெய்து மிஞ்சுவாரார்-
 உன்றனக் கேபரமும் என்றனக் கார்துணைவர்
 உம்பருக் காவதினின் வந்துதோணாய்;
 கஞ்சனைத் தாவிமுடி முன்புகுட் டேயமிகு
 கண்களிப் பாகவிடு செங்கையோனே-
 கண்கயற் பாவைகுற மங்கைபொற் றோடழுவு
 கஞ்சகப் பான்மைபுனை பொன் செய்தோளாய்;
 அஞ்சவெற் பேழுகடல் மங்கநிட் டீரர்குலம்
 அந்தரத் தேறவிடு கந்தவேளே-
 அண்டமுற் பார்புகழ் மெந்தைபொற் பூர்புலிசை
 அம்பலத் தாடுமவர் தம்பிரானே. 198

இருளு மோர்கதி ரணுகொ ணாதபொ
 னிடம தேறியெ னிருநோயும்-
 எரிய வேமல மொழிய வேசுட
 ரிலகு மூலக வொளிமேவி;
 அருவி பாயஇ னமுத மூறவுன்
 அருளெ லாமென தளவாக-
 அருளி யேசிவ மகிழ் வேபெற
 அருளி யேயினை யடிதாராய்;
 பரம தேசிகர் குருவி லாதவர்
 பரவை வான்மதி தவழ்வேணிப்-
 பவள மேனியர் எனது தாதையர்
 பரம ராசியர் அருள்பாலா;
 மருவி நாயெனை யடிமை யாமென
 மகிழ்மெய் ஞானமு மருள்வோனே-
 மறைகு லாவிய புலியுர் வாழ்குற
 மகள்மெ லாசைகொள் பெருமானே. 199

நாலுசது ரத்த பஞ்சறை மூலகம லத்தி லங்கியை
 நாடியின டத்தி மந்திர பந்தியாலே-
 நாரண புரத்தி லிந்துவி னூடுற இணக்கி நன்கடர்
 நாறிசை நடத்தி மண்டல சந்தியாறிற்;
 கோலமு முதிப்ப கண்டுள நாலினை மறித் திதம்பெறு
 கோவென முழக்கு சங்கொலி விந்துநாதங்
 கூடிய முகப்பி லிந்திர வானவமு தத்தை யுண்டொரு
 கோடிநட னப்ப தஞ்சபை யென்றுசேர்வேன்;
 ஆலமல ருற்ற சம்பவி வேரிலி குலக்கொ முந்திலி
 ஆரணர் தலைக்க லங்கொளி செம்பொன்வாசி-
 ஆணவ மயக்க முங்கலி காமிய மகற்றி யென்றனை
 ஆளுமை பரத்தி சுந்தரி தந்தசேயே;
 வேலதை யெடுத்து மிந்திரர் மால்விதி பிழைக்க வஞ்சகர்
 வீடெரி கொளுத்தி யெண்கட லுண்டவேலா-
 வேதசது ரத்தர் தென்புலி யூருறையொருத்தி பங்கினர்
 வீறுநட னர்க்கி சைந்தருள் தம்பிரானே. 200

கேஷத்திரக்கோவை

காசி

வேழ முண்ட விளாகனி யதுபோல-
 மேனி கொண்டு வியாபக மயலூறி;
 நாளு மிண்டர்கள் போல்மிக அயர்வாகி-
 நானு நைந்து விடாதருள் புரிவாயே;
 மாள அன்றம ணீசர்கள் கழுவேற-
 வாதில் வென்ற சிகாமணி மயில்வீரா;
 காள கண்ட னுமாபதி தருபாலா-
 காசி கங்கையில் மேவிய பெருமானே. 201

மாயாபுரி (ஹரித்துவாரம்)

சிகர மருந்த வாழ்வது சிவஞானம்-
 சிதறி யலைந்து போவது செயலாசை;
 மகர நெருங்க வீழ்வது மகமாய-
 மருவி நினைந்தி டாவருள் புரிவாயே;

அகர நெருங்கி னாமய
அவச மொடுங்கை யாறொடு
ககன மிசைந்த சூரியர்
கருணை பொழிந்து மேவிய

முறவாகி-
முனமேகிக்;
புகமாயை
பெருமானே. 202

வயிரவிவனம்

அருவரை யெடுத்த வீர னெரிபட விரற்க ளுணு
மரனிட யிருக்கு மாயி யருள்வோனே-
அலைகட லடைத்த ராமன் மிகமன மகிழ்ச்சி கூரு
மணிமயில் நடத்து மாசை மருகோனே;
பருதியி னொளிக்கண் வீறும் அறுமுக நிரைத்த தோள்ப
னிருகர மிகுத்த பார முருகாநின்-
பதமலருளத்தி னாளு நினைவுறு கருத்தர் தாள்கள்
பணியவு மெனக்கு ஞானம் அருள்வாயே;
சுருதிக ளுரைத்த வேத னுரைமொழிதனக்கு ளாதி
சொலுவென வுரைத்த ஞான குருநாதா-
சுரர்பதி தழைத்து வாழ அமர்சிறை யனைத்து மீள
துணிபட அரக்கர் மாள விடும்வேலா;
மருமலர் மணக்கும் வாச நிறைதரு தருக்கள் சூழும்
வயல்புடை கிடக்கு நீல மலர்வாவி-
வளமுறு தடத்தி னோடு சரஸ்வதி நதிக்கண் வீறு
வயிரவி வனத்தில் மேவு பெருமானே. 203

விரிஞ்சிபுரம்

நிகரில் பஞ்ச பூதமு நினையு நெஞ்சு மாவியு
நெகிழ வந்து நேர்படு மலிரோதம்-
நிகழ்த ரும்ப்ர பாகர நிரவ யம்ப ராபர
நிருப அங்கு மாரவெ ளெனவேதம்;
சகர சங்க சாகர மெனமு ழங்கு வாதிகள்
சமய பஞ்ச பாதக ரறியாத-
தனிமை கண்ட தானகிண் கிணிய தண்டை சூழ்வன
சரண புண்ட ரீகம தருள்வாயே;

மகர விம்ப சீகர முகர வங்க வாரிதி
 மறுகி வெந்து வாய்விட நெடுவான-
 வழிதி றந்து சேனையு மெதிர்ம லைந்த குரனு
 மடிய இந்தி ராதியர் குடியேறச்;
 சிகர துங்க மால்வரை தகர வென்றி வேல்விடு
 சிறுவ சந்தர் சேகரர் பெருவாழ்வே-
 திசைதொ றும்பர் பூபதி திசைமு கன்ப ராவிய
 திருவி ரிஞ்சை மேவிய பெருமானே. 204

மருவு மஞ்ச பூத முரிமை வந்தி டாது
 மலமி தென்று போட அறியாது-
 மயல்கொ ளிந்த வாழ்வு அமையுமெந்த நாளும்
 வகையில் வந்தி ராத அடியேனும்;
 உருகி யன்பி னோடு உனைநி னைந்து நாளும்
 உலக மென்று பேச அறியாத-
 உருவ மொன்றி லாத பருவம் வந்து சேர
 உபய துங்க பாத மருள்வாயே;
 அரிவி ரிஞ்சர் தேட அரிய தம்பிரானும்
 அடிப ணிந்து பேசி கடையூடே-
 அருளு கென்ற போது பொருளி தென்று காண
 அருளு மைந்த ஆதி குருநாதா;
 திரியு மும்பர் நீடு கிரி பிளந்து சூரர்
 செரு வடங்க வேலை விடுவோனே.
 செயல மைந்த வேத தொனிமு ழங்கு வீதி
 திருவி ரிஞ்சை மேவு பெருமானே 205

திருவலிதாயம்

மருமல்லி யார் குழலின் மடமாதர்-
 மருளுள்ளி நாயடிய னலையாமல்
 இருநல்ல வாகுமுன தடிபேண-
 இனவல்ல மானமன தருளாயோ;
 கருநெல்லி மேனியரி மருகோனே-
 கனவள்ளி யார்கணவ முருகேசா;
 திருவல்லி தாயமதி லுறைவோனே-
 திகழ்வல்ல மாதவர்கள் பெருமானே. 206

திருமயிலை

அறமி லாவதி பாதக வஞ்சத் தொழிலாலே-
அடிய னேன்மெலி வாகிம னஞ்சற் றிளையாதே;
திறல்கு லாவிய சேவடி வந்தித் தருள்கூடத்-
தினமு மேமிக வாழ்வுறு மின்பைத் தருவாயே.
விறல்நி சாசரர் சேனைக ளஞ்சப் பொருமவேலா-
விமல மாதபி ராமித ருஞ்செய்ப் புதல்வோனே;
மறவர் வாணுதல் வேடைகொ ளும்பொற் புயவீரா-
மயிலை மாநகர் மேவிய கந்தப் பெருமானே. 207

திரைவார் கடல்குழ்புவி தனிலே யுலகோரொடு
திரிவே னுணையோதுதல் திகழாமே-
தினநா ளுமுனே துதி மனதா ரபினேசிவ
சுதனே திரிதேவர்கள் தலைவாமால்;
வரைமா துமையாள்தரு மணியே குகனேயென
அறையா வடியேனுமு னடியாராய்-
வழிபா டுறுவா ரொடு அருளா தரமாயிடு
மகநா ளுளதோசொல அருள்வாயே;
இறைவா ரணதேவனு மிமையோ ரவரேவரு
மிழிவா கிமுனேயிய லிலராகி-
இருளா மனதேயுற அசுரே சர்களேமிக
இடரே செயவேயவ ரிடர்தீர்;
மறவா வயிலேகொடு வுடலே யிருகூறெழ
மதமா மிகுசூரனை மடிவாக-
வதையே செயுமா வலி யுடையா யழகாகிய
மயிலா புரிமேவிய பெருமானே. 208

அமரு மமரரினி லதிக னயனுமரி
யவரும் வெருவவரு மதிகாளம்-
அதனை யதகரண விதன பரிபுரண
மமைய னவர்கரண அகிலேச;
நிமிர வருள்சரண நிபிட மதெனவுன
நிமிர சமிரமய நியமாய-

நிமிட மதனிலுண வலசி வசுதவர
 நினது பதவிதர வருவாயே;
 சமர சமரசுர அசுர விதபர
 சரத விரதஅயில் விடுவோனே-
 தஞர்த தஞர்ததிசு திஞர்த திஞர்ததிசு
 தரர ரரரரி தஞர்தாத;
 எமர நடனவித மயிலின் முதுகில்வரு
 மிமைய மகள்குமர எமதீச-
 இயலி னியல்மயிலை நகரி லினி துறையு
 மெமது பரகுரவ பெருமாளே. 209

திருவாலங்காடு

புவிபுனல் காலுங் காட்டி சிகியொடு வானுஞ் சேர்த்தி
 புதுமன மானும் பூட்டி யிடையூடே-
 பொறிபுல னீரைத் தாக்கி கருவிகள் நாலுங் காட்டி
 புகல்வழி நானைந் தாக்கி வருகாயம்;
 பவவினை நூறுங் காட்டி சுவமதி தானுஞ் சூட்டி
 பசுபதி பாசங் காட்டி புலமாயப்-
 படிமிசை போவென் றோட்டி அடிமையை நீவந்தேத்தி
 பரகதி தானுங் காட்டி யருள்வாயே;
 சிவமய ஞானங் கேட்க தவமுநி வோரும் பார்க்க
 திருநட மாடுங் கூத்தர் முருகோனே-
 திருவளர் மார்பன் போற்ற திசைமுக னாளும் போற்ற
 ஜெகமொடு வானங் காக்க மயிலேறிக்;
 குவடொடு சூரன் தோற்க எழுகடல் சூதந் தாக்கி
 குதர்வடி வேலங் கோட்டு குமரேசா-
 குவலயம் யாவும் போற்ற பழனையி லாலங்காட்டில்
 குறமகள் பாதம் போற்று பெருமாளே. 210

வடிவது நீலங் காட்டி முடிவுள காலன் கூட்டி
 வரவிடு தூதன் கோட்டி விடுபாசம்-
 மகனொடு மாமன் பாட்டி முதலுற வோருங் கேட்டு
 மதிகெட மாயந் தீட்டி யுயிர்போமுன்;
 படிமிசை தானுங் காட்டியுடலுறு நோய்பண் டேற்ற
 பழவினை பாவந் தீர்த்து னடியேனைப்-

பரிவொடு நாளுங் காத்து விரிதமி ழாலங் கூர்த்த
 பரபுகழ் பாடென் றாட்கொ டருள்வாயே;
 முடிமிசை சோமன் சூட்டி வடிவுள ஆலங் காட்டில்
 முதிர்நட மாடுங் கூத்தர் புதல்வோனே—
 முருகவிழ் தாருஞ் சூட்டி யொருதனி வேழங்கூட்டி
 முதல்மற மானின் சேர்க்கை மயல்கூர்வாய்;
 இடியென வேகங் காட்டி நெடிதரு சூலந் தீட்டி
 யெதிர்வொரு சூரன் தாக்க வரஏகி—
 இலகிய வேல்கொண் டார்த்து உடலிரு கூறன்றாக்கி
 யிமையவ ரேதந் தீர்த்த பெருமானே. 211

வடதிருமுல்லைவாயில்

அணிசெவ்வி யார்திரை சூழ்புவி
 தனநிவ்வி யேகரை யேறிட
 அறிவில்லி யாமடி யேனிட ரதுதீர்—
 அருள்வல்லை யோநெடு நாளின
 மிருளில்லி லேயிடு மோவுன
 தருளில்லை யோஇன மானவை யறியேனே;
 குணவில்ல தாமக மேரினை;
 யணிசெவ்வி யாயரு ணாசல
 குருவல்ல மாதவ மேபெறு குணசாத—
 குடிலில்ல மேதரு நாளெது
 மொழி நல்ல யோகவ ரேபணி
 குணவல்ல வாசிவ னேசிவ குருநாதா;
 பணிகொள்ளி மாகண பூதமொ
 டமர்கள்ளி கானக நாடக
 பரமெல்லி யார்பர மேசுரி தருகோவே—
 படரல்லி மாமலர் பாணம
 துடைவில்லி மாமத னாரனை
 பரிசெவ்வி யார்மரு காகர முருகேசா;
 மண மொல்லை யாகி நகாகன
 தனவல்லி மோகன மோடமர்
 மகிழ்தில்லை மாநட மாடின ரருள்பாலா—

மருவல்லி மாவன நீடிய

பொழில்மெல்லி காவன மாடமை

வடமுல்லை வாயிலின் மேவிய

பெருமானே. 212

திருவொற்றியூர்

சொருப்பிர காசவிக வருப்பிர மாகநிச

சுகவிப்பிர தேசரச

சுபமாயா-

துலியப்பிர காசமத சொலியற்றர சாசவித

தொகைவிக்ரம மாதர்வயி

றிடையூறு;

கருவிற்பிற வாதபடி யுருவிற்பிர மோதஅடி

களையெத்திடி ராகவகை

யதின்மீறிக்-

கருணைப்பிர காசவுன தருளுற்றிட ஆசில்சில

கதிபெற்றிட ரானவையை

யொழிவேனோ;

குருகுக்குட வாரகொடி செருவுக்கிர ஆதபயில்

பிழகைத்தல ஆதியரி

மருகோனே-

குமரப்பிர தாபுகு சிவசுப்பிர மாமணிய

குணமுட்டர வாவசுரர்

குலகாலா;

திருவொற்றியூ நாமருவு நகரொற்றியூர் வாரிதிரை

யருகுற்றிடு மாதிசில

னருள்பாலா-

திகழுற்றிடு யோகதவ மிகுமுக்கிய மாதவர்க

னிதயத்திட மேமருவு

பெருமானே. 213

திருவான்மியூர்

குசமாகி யாருமலை மரைமாநு ணூலினிடை

குடிலான ஆல்வயிறு

குழையூடே-

குறிபோகு மீனவிழி மதிமாழு காருமலர்

குழல்கார தான குண

மிலிமாதர்;

புசவாசை யால்மனது உனைநாடி டாதபடி

புலையேனு லாவிமிகு

புணர்வாகிப்

புகழான பூமிமிசை மடிவா யிறாதவகை

பொலிவான பாதமல

ரருள்வாயே;

நிச நார ணாதிதிரு மருகாவு லாசமிகு

நிகழ்போத மானபர

முருகோனே-

நிதிஞான போதமர னிருகாதி லேயுதவு
 நிபுணாநி சாசரர்கள் குலகாலா;
 திசைமாழு காழியரி மகவான்மு னோர்கள்பணி
 சிவநாத ராலமயில் அமுதேசர்-
 திகழ்பால மாகமுற மணிமானி மாடமுயர்
 திருவான்மி யூர்மருவு பெருமானே. 214

கோடைநகர்

குால மெங்கும் வளைத்த ரற்று கடலாலே-
 நாளும் வஞ்சி யருற்று ரைக்கும் வசையாலே;
 ஆல முந்து மதித்த ழற்கும் அழியாதே-
 ஆறி ரண்டு புயத்த ணைக்க வருவாயே;
 கோல மொன்று குறத்தி யைத்த முவுமார்பா-
 கோடை யம்பதி யுற்று நிற்கு மயில்வீரா;
 கால னஞ்ச வரைத்தொ ணைத்த முதல்வானோர்-
 கால்வி லங்கு களைத்த றித்த பெருமானே. 215
 ஆதிமுத னாளி லென்றன் தாயுடலி லேயிருந்து
 ஆகமல மாகி நின்று புவிமீதில்-
 ஆசையுட னேபி றந்து நேசமுட னேவ ளர்ந்து
 ஆளழக னாகி நின்று விளையாடிப்;
 பூதல மெலாம லைந்து மாதருட னேகலந்து
 பூமிதனில் வேணு மென்று பொருள்தேடிப்-
 போகமதி லேயு ழன்று பாழ் நரகெய் தாம லுன்றன்
 பூவடிகள் சேர அன்பு தருவாயே;
 சீதைகொடு போகு மந்த ராவணனை மாள வென்ற
 தீரனரி நார ணன்றன் மருகோனே-
 தேவர்முநி வோர்கள் கொண்டல் மாலரிபிர்மாவு நின்று
 தேடஅரி தான வன்றன் முருகோனே;
 கோதைமலை வாழுகின்ற நாதரிட பாக நின்ற
 கோமளிய நாதி தந்த குமரேசா-
 கூடிவரு சூரர் தங்கள் மார்பையிரு கூறு கண்ட
 கோடைநகர் வாழ வந்த பெருமானே. 216

வாசித்த நூல்ம தங்கள் பேசிக்கொ டாத விந்து
 வாய்மைப்ர காச மென்று நிலையாக-
 மாசிக்க பால மன்றில் நாசிக்கு ளோடு கின்ற
 வாயுப்பி ராண னொன்று மடைமாறி;
 யோசித்த யாரு டம்பை நேசித்து நாத லைந்து
 ரோமத்து வார மெங்கு முயிர்போக-
 யோகச்ச மாதி கொண்டு மோகப்ப சாக மண்டு
 லோகத்தில் மாய்வ தென்று மொழியாதோ;
 வீசப்ப யோதி துஞ்ச வேதக்கு லாலனஞ்ச
 மேலிட்ட சூர்த டிந்த கதிர்வேலா-
 வீரப்ர தாப பஞ்ச பாணத்தி னால்ம யங்கி
 வேடிச்சி காலி லன்று விழுவோனே;
 கூசிப்பு காவொ துங்க மாமற்றி காத ரிந்த
 கூளப்பு ராரி தந்த சிறியோனே-
 கோழிப்ப தாகை கொண்ட கோலக்கு மார கண்ட
 கோடைக்குள் வாழ வந்த பெருமானே. 217

திருப்போருர்

திமிர மாமன மாமட மடமை யேனிட ராணவ
 திமிர மேயரி சூரிய திரிலோக-
 தினக ராசிவ காரண பனக பூஷண ஆரண
 சிவக தாவரி நாரணன் மருகோனே;
 குமரி சாமனை மாதுமை அமலி யாமனை பூரணி
 குணக லாநிதி நாரணி தருகோவே-
 குருகு காசும ரேகர சரவ ணாசக ளேகர
 குறவர் மாமக ளாசைகொள் மணியேசம்-
 பமர பாரப்ர பாருண படல தாரக மாசுக
 பசுர பாடன பாளித பகளேச-
 பசித பாரண வாரண துவச ஏடக மாவயில்
 பரவு பாணித பாவல பரயோக;
 சமப ராமத சாதல சமய மாறிரு தேவத
 சமய நாயக மாமயில் முதுவீர-
 சகல லோகமு மாசறு சகல வேதமு மேதொழு
 சமர மாபுரி மேவிய பெருமானே. 218

சீரு லாவிய வோதிம மாநடை மாமயில்
 சேய சாயல்க லாமதி முகமானார்—
 தேனு லாவிய மாமொழி மேரு நேரிள மாமுலை
 சேலு லாவிய கூர்விழி குமிழ்நாசி;
 தாரு லாவிய நீள்குழல் வேய ளாவிய தோளியர்
 சார்பி லேதிரி வேனைநி னருளாலே—
 சாம வேதியர் வானவ ரோதி நாண்மலர் தூவிய
 தாளில் வீழ வினாமிக அருள்வாயே—
 காரு லாவிய நீள்புன வேடர் மால்வரை மீதுறை
 காவல் மாதினொ டாவல்செய் தணைவோனே;
 காண ஆகம வேதபு ராண நூல்பல வோதிய
 கார ணாகரு ணாகர முருகோனே
 போரு லாவிய குரனை வாரி சேறெழ வேல்விடு
 பூப சேவக மாமயில் மிசையோனே.
 போதன் மாதவன் மாதுமை பாதி யாதியுமேதொழு
 போரி மாநகர் மேவிய பெருமானே. 219.

உத்தரமேரூர்

சுருதி மறைக ளிருநாலு திசையிலதிபர் முனிவோர்கள்
 துகளி லிருடி யெழுபேர்கள் சுடர்மூவர்—
 சொலவில் முடிவில் முகியாத பகுதிபுருடர் நவநாதர்
 தொலைவி லுடுவி னுலகோர்கள் மறையோர்கள்;
 அரிய சமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
 அரியும் அயனும் ஒருகோடி இவர்கூடி—
 அறிய அறிய அறியாத அடிக ளறிய அடியேனும்
 அறிவு ளறியு மறிவூற அருள்வாயே;
 வரைகள் தவிடு பொடியாக நிருதர் பதியு மழிவாக
 மகர சலதி அளறாக முதுகூரும்—
 மடிய அலகை நடமாட விஜய வனிதை மகிழ்வாக
 மவுலி சிதறி இரைதேடி வருநாய்கள்;
 நரிகள் கொடிகள் பசியாற உதிர நதிக ளலைமோத
 நமனும் வெருவி யடிபேண மயிலேறி—
 நளின வுபய கரவேலை முடுகு முருக வடமேரு
 நகரி யுறையு மிமையோர்கள் பெருமானே. 220

தோலெ லும்பு சீந ரம்பு பீளை துன்று கோழை பொங்கு
 சோரி பிண்ட மாயு ருண்டு வடிவான-
 தூல பங்க காயம் வம்பி லேசு மந்து நான்மெலிந்து
 சோரு மிந்த நோய கன்று துயராற;
 ஆல முண்ட கோன கண்ட லோக முண்ட மால்வி ரிஞ்ச
 னார ணங்க ளாக மங்கள் புகழ்தாளும்-
 ஆனனங்கள் மூவிரண்டு மாறிரண்டு தோளு மங்கை
 யாடல் வென்றி வேலு மென்று நினைவேனோ;
 வால சந்தர சூடி சந்த வேத மந்தர ரூபியம்பை
 வாணி பஞ்ச பாணி தந்த முருகோனே-
 மாயை யைந்து வேக மைந்து பூதமைந்து நாதமைந்து
 வாழ்பெ ருஞ்ச ராச ரங்க ளுறைவோனே.
 வேலை யன்பு கூர வந்த ஏக தந்த யானை கண்டு
 வேடர் மங்கை யோடி யஞ்ச அணைவோனே.
 வீரமங்கை வாரி மங்கை பாரின் மங்கை மேவுகின்ற
 மேரு மங்கை யாள வந்த பெருமானே. 221

மதுராந்தகம்

சயிலாங்க னைக்கு ருகியிடப்பக்
 கங்கொ டுத்த கம்பர் வெகுசாரி-
 சதிதாண்ட வத்தர் சடையிடத்துக்
 கங்கை வைத்த நம்பர் உரைமாளச்;
 செயல்மாண்டு சித்த மவிழநித்தத் ,
 த்வம்பெ றப்ப கர்ந்த வுபதேசஞ்-
 சிறியேன்த னக்கு முரைசெயிற்சற்
 றுங்கு ருத்து வங்கு றையுமோதான்;
 அயில்வாங்கி யெற்றி யுத்தியிற் கொக்
 கன்ற னைப்பி ளந்து சுரர்வாழ்-
 அகிலாண்ட முற்று நெடியினிற்கற்
 றுந்தி றற்பர சண்ட முழுநீல;
 மயில்தாண்ட விட்டு முதுகுலப்பொற்
 குன்றி டித்த சங்கர மவிநோதா-
 மதுராந்த கத்து வடதிருச்சிற்
 றம்ப லத்த மர்ந்த பெருமானே. 222

திருவக்கரை

கலகலெ னச்சில கலைகள் பிதற்றுவ	துரையாதே-
தொழிவ துனைச்சிறி	
கருவழி தத்திய மடுவ தனிற்புகு	யிடைவீழா;
கடுநர குக்கிடை	
஁லகு தனிற்பல பிறவி தரித்தற	யடிநாயேன்-
வுழல்வது விட்டினி	
உனதடி மைத்திரள் அதனினு முட்பட	மருள்வாயே;
வுபய மலர்ப்பத	
குலகிரி பொட்டெழு அலைகடல் வற்றிட	மயில்வீரா-
நிசிசர னைப்பொரு	
குணதர வித்தக குமர புனைத்திடை	மணிமார்பா;
குறமக னைப்புணர்	
அலைபுன லிற்றவழ் வளைநில வைத்தரு	யுறைவோனே-
மணி திருவக்கரை	
அடியவ ரிச்சையி லெலையெவை யுற்றன	பெருமாளே. 223
அவைதரு வித்தருள்	

சிறுவை

சீதள வாரிஜ பாதாந மோநம	
நாரத கீதவி நோதாந மோநம	
சேவல மாமயில் ப்ரீதாந மோநம	மறைதேடுஞ்-
சேகர மானப்ர தாபாந மோநம	
ஆகம சாரசொ ரூபாந மோநம	
தேவர்கள் சேனைம கீபாந மோநம	கதிதோயப்;
பாதக நீவுகு டாராந மோநம	
மாவசு ரேசக டோராந மோநம	
பாரினி லேஜய வீராந மோநம	மலைமாது-
பார்வதி யாள்தரு பாலாந மோநம	
நாவல ஞானம னோலாந மோநம	
பாலகு மாரசு வாமீந மோநம	அருள்தாராய்;
போதக மாமுக னேரான சோதர	
நீறணி வேணியர் நேயாப்ர பாகர	
பூமக ளார்மரு கேசாம கோத்தி	யிகல்குரா-

போதக மாமறை ஞானாத யாகர
தேனவிழ் நீபந றாவாரு மார்பக
பூரண மாமதி போலாறு மாமுக முருகேசா-
மாதவர் தேவர்க ளோடேழு ராரியு
மாமலர் மீதுறை வேதாவு மே புகழ்
மாநில மேழினு மேலான நாயக வடிவேலா-
வானவ ஞுரினும் வீறாகி வீறள
காபுரி வாழ்வினு மேலாக வேதிரு
வாழ்சிறு வாபுரி வாழ்வேக ராதிபர் பெருமானே. 224

அண்டர்பதி குடியேற மண்டகரர் உருமாற
அண்டர்மன மகிழ்மீற அருளாலே-
அந்தரியொ டுடனாடு சங்கரனு மகிழ்கூர
ஐங்கரனு முமையாளு மகிழ்வாக;
மண்டலமு முநிவோரு மெண்டிசையி லுளபேரு
மஞ்சினனு மயனாரு மெதிர்காண-
மங்கையுட னரிதானு மின்பமுற மகிழ்கூற
மைந்துமயி லுடனாடி வரவேணும்;
அண்டரிக விழியாள அண்டர்மகள் மணவாள
புந்திநிறை யறிவாள வுயர்தோளா-
பொங்குகட லுடனாகம் விண்டுவரை யிகசாடு
பொன்பரவு கதிர்வீச வடிவேலா;
தண்டரள மணிமாarp செம்பொன்னெழில் செறிருப
தண்டமிழின் மிகுநேய முருகேசா-
சந்ததமு மடியார்கள் சிந்தையது குடியான
தன்சிறுவை தனில் மேவு பெருமானே. 225

பிறவி யான சடமி றங்கி வழியிலாத துறை செறிந்து
பிணிக ளான துயரு ழன்று தடுமாறிப்-
பெருகு தீய வினையி னொந்து கதிக டோறுமலை பொருந்தி
பிடிப டாத ஜனன நம்பி யழியாதே;
நறைவி ழாத மலர்மு கந்த வரியமோனவழிதி றந்த
நளின பாத மெனது சிந்தை யகலாதே-
நரர்க ராதி பரும்வணங்கு மினிய சேவை தனைவிரும்பி
நலன தாக அடிய னென்று பெறுவேனோ;

பொறிவ ழாத முநிவர் தங்கள் நெறிவழாத பிலனு ழன்று
 பொருநி சாச ரனை நினைந்து வினை நாடிப்-
 பொருவி லாம லருள்பு ரிந்து மயிலி னேறி நொடியில்வந்து
 புளக மேவ தமிழ்பு ணைந்த முருகோனே;
 சிறுவ ராகி யிருவரந்த கரிபதாதி கொடுபொ ருஞ்சொல்
 சிலையி ராம னுடனெ திர்ந்து சமராடிச்-
 செயம தான நகர மர்ந்த அளகை போல வளமிகுந்த
 சிறுவை மேவி வரமி குந்த பெருமானே. 226

பேறைநகர்

நீலமயில் சேரு மந்தி மாலைநிக ராகி யந்த
 காரமிக வேநி றைந்த குழலாலும்-
 நீடுமதி ரேக இன்ப மாகியச லாப சந்தர்
 னேர் தருமு கார விந்த மதனாலும்
 ஆலினிக ரான வந்தி யாலுமட வார்கள் தங்கள்
 ஆசைவலை வீச கெண்டை விழியாலும்
 ஆடியக டாமி சைந்த வார்முலைக ளாலு மந்த
 னாகிமயல் நானு ழன்று திரிவேனோ;
 கோலவுரு வாயெ முந்து பாரதனை யேயி டந்து
 கூவிடு முராரி விண்டு திருமார்பன்-
 கூடமுறை நீடு செம்பொன் மாமதலையு டெழுந்த
 கோபவரி நார சிங்கன் மருகோனே;
 பீலிமயில் மீது றைந்து சூரர்தமை யேசெ யங்கொள்
 பேர்பெரிய வேல்கொள் செங்கை முருகோனே-
 பேடைமட வோதி மங்கள் கூடிவிளை யாடுகின்ற
 பேறைநகர் வாழ வந்த பெருமானே. 227

தேவனார்

ஆறுமாறு மஞ்சமஞ்சம் ஆறுமாறு மஞ்சமஞ்சம்
 ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம் அறநாலும்-
 ஆறமாய சஞ்ச லங்கள் வேற தாவி ளங்கு கின்ற
 ஆர ணாக மங்க டந்த கலையான;
 ஈறு கூற ரும்பெ ருஞ்ச வாயி யாயி ருந்த நன்றி
 யேது வேறி யம்ப லின்றி யொருதானாய்

யாவு மாய்ம னங்க டந்தமோன வீடடைந் தொருங்கி
 யான வாவ டங்க என்று பெறுவேனோ;
 மாறு கூறி வந்தெ திர்ந்த குரர் சேனை மங்க வங்க
 வாரி மேல்வெ குண்டை சண்ட விததாரை-
 வாகை வேல கொன்றை தும்பை மாலை கூவிளங்கொ முந்து
 வால சோம னஞ்சு பொங்கு பகுவாய்;
 சீறு மாக ணங்க ரந்தை ஆறு வேணி கொண்ட நம்பர்
 தேசி காக டம்ப லங்கல் புனைவோனே-
 தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின்மீது வந்தி றைஞ்சு
 தேவ னூர்வி ளங்க வந்த பெருமாளே. 228

காணொ ணாதது உருவோ டருவது
 பேசொ ணாதது உரையே தருவது
 காணு நான்மறை முடிவாய் நிறைவது பஞ்சபூதக்-
 காய பாசம தனிலே யுறைவது
 மாய மாயுட லறியா வகையது
 காய மானவ ரெதிரே யவரென வந்துபேசிப்;
 பேணொ ணாதது வெளியே யொளியது
 மாய னாரய னறியா வகையது
 பேத பேதமொ டுலகாய் வளர்வது விந்துநாதப்-
 பேரு மாய்கலை யறிவாய் துரியவ
 தீத மானது வினையேன் முடிதவ
 பேறு மாயருள் நிறைவாய் விளைவது ஒன்று நீயே;
 வீணொ ணாதென அமையா தசுரரை
 நூறி பேயுயிர் நமனீ கொளுவென
 வேல்கடாவிய கரனே யுமைமுலை யுண்ட கோவே-
 வேத நான்முக மறையோ னொடும்வினை
 யாடி யேகுடு மியிலே கரமொடு
 வீற மோதின மறவா குறவர்கு றிஞ்சியூடே;
 சேணொ ணாயிடு மிதண்மே லரிவையை
 மேவி யேமயல் கொளல் லைகள் செய்து
 சேர நாடிய திருடா வருடரு கந்தவேளே-
 சேரொ ணாவகை வெளியே திரியுமெய்ஞ்
 ஞான யோகிக ளுளமே யுறைதரு
 தேவ னூர்வரு குமரா வமரர்கள் தம்பிரானே; 229

அஞ்சுவித பூத முங்கரண நாலு	
மந்திபகல் யாது	மறியாத-
அந்தநடு வாதி யொன்றமில் தான	
அந்தவொரு வீடு	பெறுமாறு;
மஞ்சுதவழ் சார லஞ்சியில் வேடர்	
மங்கைதனை நாடி	வனமீது-
வந்தசர ணார விந்தமது பாட	
வண்டமிழ்வி நோத	மருள்வாயே;
குஞ்சரக லாப வஞ்சியபி ராம	
குங்குமப டுர	வதிரேகக்-
கும்பதன மீது சென்றணையு மார்ப	
குன்றுதடு மாற	இகல்கோப;
வெஞ்சமர சூர னெஞ்சுபக வீர	
வென்றிவடி வேலை	விடுவோனே-
விம்பமதில் சூழு நிம்பபுர வாண	
விண்டலம கீபர்	பெருமானே. 230

ஸ்ரீ முஷ்டம்

கழை முத்து மாலை புயல்முத்து மாலை	
கரிமுத்து மாலை	மலைமேவுங்-
கடிமுத்து மாலை வளைமுத்து மாலை	
கடல் முத்து மாலை	யரவீனும்
அழல் முத்து மாலை யிவைமுற்று மார்பி	
னடைவொத்து லாவ	அடியேன் முன்-
அடர்பச்சை மாவி லருளிற் பெணோடு	
மடிமைக்கு ழாமொ	டருள்வாயே;
மழையொத்த சோதி குயில்தத்தை போலு	
மழலைச்சொ லாயி	யெமையீனு-
மதமத்த நீல களநித்த நாதர்	
மகிழ்சக்தி யீனு	முருகோனே;
செழுமுத்து மார்பி னமுதத்தெய் வாணை	
திருமுத்தி மாதின்	மணவாளா-
சிறையிட்ட சூரர் தளைவெட்டி ஞான	
திருமுட்டமேவு	பெருமானே. 23

சீர்காழி

ஊனத்தசை தோல்கள் சுமந்த காயப்பொதி மாய மிகுந்த
 ஊசற்குடு நாறு குரம்பை மறைநாலும்—
 ஒதப்படு நாலு முகன்ற னாலுற்றிடு கோலமெழுந்து
 ஒடித்தடு மாறி யுழன்று தளர்வாகிக்;
 கூனித்தடி யோடுநடந்து ஈனப்படு கோழைமிகுந்த
 கூளச்சட மீதை யுகந்து புவிமீதே—
 கூசப்பிரமாண ப்ரபஞ்ச மாயக்கொடு நோய்களகன்று
 கோலக்கழ லேபெற இன்று அருள்வாயே;
 சேனக்குரு கூடலி லன்று ஞானத் தமிழ் நூல்கள் பகர்ந்து
 சேனைச்சம ணோர்கழு வின்கண் மிசையேறத்
 தீரத்திரு நீறு புரிந்து மீனக்கொடி யோனுடல் துன்று
 தீமைப்பிணி தீர வுவந்த குருநாதா;
 கானச்சிறு மானை நினைந்து ஏனற்புன மீது நடந்து
 காதற்கிளி யோடு மொழிந்து சிலைவேடர்—
 காணக்கணி யாக வளர்ந்து ஞானக்குற மானை மணந்து
 காழிப்பதி மேவி யுகந்த பெருமானே. 232

தினமணி சார்ங்க பாணி யெனமதிள் நீண்டு சால
 தினகர னேய்ந்த மாளி கையிலாரஞ்—
 செழுமணி சேர்ந்த பீடி கையிலிசை வாய்ந்த பாடல்
 வயிரியர்-சேர்ந்து பாட இருபாலும்;
 இனவளை பூண்கை யார்க வரியிட வேய்ந்து மாலை
 புழுககில் சாந்து பூசி யரசாகி—
 இனிதிரு மாந்து வாழு மிருவினை நீண்ட காய
 மொருபிடி சாம்ப லாகி விடலாமோ;
 வனசர ரேங்க வான முகடுற வோங்கி ஆசை
 மயிலொடு பாங்கி மார்க ளருகாக
 மயிலொடு மான்கள் சூழ வளவரி வேங்கை யாகி
 மலைமிசை தோன்று மாய வடிவோனே;
 கனசமண் மூங்கர் கோடி கழுமிசை தூங்க நீறு
 கருணைகொள் பாண்டி நாடு பெறவேதக்—
 கவிதரு காந்த பால கழுமல பூந்த ராய
 கவுணியர் வேந்த தேவர் பெருமானே. 233

சருவி யிகழ்ந்து மருண்டு வெகுண்டுறு
 சமயமு மொன்றிலை யென்ற வரும்பறி
 தலையரு நின்று கலங்கவிரும்பிய தமிழ்கூறுஞ்
 சலிகையு நன்றியும் வென்றியு மங்கள்
 பெருமைக ளுங்கன முங்குண மும்பயில்
 சரவண மும்பொறை யும்புக முந்திகழ் தனிவேலும்
 விருது துலங்க சிகண்டியி லண்டரு
 முருகி வணங்க வரும்பத மும்பல
 விதரண முந்திற முந்தர முந்தினை புனமானின்
 ம்ருகமத குங்கும கொங்கையில் நொந்தடி
 வருடம ணந்துபு ணர்ந்தது வும்பல
 விஜயமு மன்பின்மொ ழிந்துமொ ழிந்தியல் மறவேனே;
 கருதியி லங்கை யழிந்துவி டும்படி
 அவுணர டங்கம டிந்துவி மும்படி
 கதிரவ னிந்து விளங்கி வரும்படி விடுமாயன்-
 கடகரி யஞ்சி நடுங்கி வருந்திடு
 மடுவினில் வந்துத வும்புய லிந்திரை
 கணவன ரங்க முகுந்தன் வருஞ்சக டறமோதி;
 மருது குலுங்கி நலங்க முனிந்திடு
 வரதன லங்கள் புனைந்தரு ளுங்குறள்
 வடிவனெ டுங்கடல் மங்கவொ ரம்புகை தொடுமீளி;
 மருகபு ரந்தர னுந்தவ மொன்றிய
 பிரமபு ரந்தனி லுங்குக னென்பவர்
 மனிதினி லும்பரி வொன்றிய மர்ந்தருள்
 பெருமானே. 234

வைத்தீசுரன் கோயில்

உரத்துறை போதத்	தனியான-
உனைச் சிறி தோதத்	தெரியாது;
மரத்துறை போலுந்	றடியேனும்-
மலத்திருள் மூடிக்	கெடலாமோ;
பரத்துறை சீலத்	தவர்வாழ்வே-
பணித்தடி வாழ்வுந்	றருள்வோனே;

வரத்துறை நீதர்க்
வயித்திய நாதப்

கொருசேயே-
பெருமானே. 235

எத்தனை கோடி கோடி விட்டுட லோடி யாடி
யெத்தனை கோடி போன தளவேதோ
இப்படி மோக போக மிப்படி யாகி யாகி
யிப்படி யாவ தேது இனிமேலோ,
சித்திடில் சீசி சீசி ருத்திர மாய மாயை
சிக்கினி லாவு மாயு மடியேனைச்
சித்தினி லாட லோடு முத்தமிழ் வாணரோது
சித்திர ஞான பாத மருள்வாயே;
நித்தமு மோது வார்கள் சித்தமெ வீட தாக
நிர்த்தம தாடு மாறு முகவோனே-
நிட்கள ரூபர் பாதி பச்சரு வான மூணு
நெட்டிலை சூலபாணி யருள்பாலா;
பைத்தலை நீடுமாயி ரத்தலை மீது பீறு
பத்திர பாத நீல மயில்வீரா-
பச்சிள பூக பாளை செய்க்கயல் தாவு வேளூர்
பற்றிய மூவர் தேவர் பெருமானே. 236

திருவிடைக்கழி

மருக்கு லாவிய மலரணை கொதியாதே-
வளர்த்த தாய்தமர் வசையது மொழியாதே;
கருக்கு லாவிய அயலவர் பழியாதே;
கடப்ப மாலையை யினிவர விடவேணும்;
தருக்கு லாவிய கொடியிடை மணவாளா-
சமர்த்த னேமணி மரகத மயில்வீரா;
திருக்கு ராவடி நிழல்தனி லுறைவோனே-
திருக்கை வேல்வடி வழகிய பெருமானே. 237

பகரு முத்தமிழ்ப் பொருளு மெய்த்தவப்
பயனு மெப்படிப் பலவாழ்வம்-
பழைய முத்தியிற் பதமு நட்புறப்
பரவு கற்பகத் தருவாழ்வம்;

புகரில் புத்தியுற் றரசு பெற்றுறப்
 பொலியும் அற்புதப் பெருவாழ்வும்—
 புலன கற்றிடப் பலவி தத்தினைப்
 புகழ்ப் லத்தினைத் தரவேணும்;
 தகரி லற்றகைத் தலம்வி டப்பினைச்
 சரவ ணத்தினிற் பயில்வோனே—
 தனிவ னத்தினிற் புனம றத்தியைத்
 தழுவு பொற்புயத் திருமார்பா;
 சிகர வெற்பினைப் பகிரும் வித்தகத்
 திறல யிற்குடர்க் குமரேசா—
 செழும லர்ப்பொழிற் குரவ முற்றபொற்
 றிருவி டைக்கழிப் பெருமானே. 238

கந்தன்குடி

எந்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொந்தங்களை
 யென் றுந்துயர் பொன்றும்படி யொருநாளே—
 இன்பந்தரு செம் பொன்கழ லுந்துங்கழல் தந்தும்பினை
 யென்றும்படி பந்தங்கெட மயிலேறி;
 வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரண்டம்புவி யெங்குந்திசை
 மண்டும்படி நின்றுஞ்சுட ரொளிபோலும்—
 வஞ்சங்குடி கொண்டுந்திரி நெஞ்சன் துகளென்றுங்கொளும்
 வண்டன்தமி யன்றன்பவம் ஒழியாதோ;
 தந்தந்தன திந்திந்திமி யென்றும்பல சஞ்சங்கொடு
 தஞ்சம்புரி கொஞ்சஞ்சிறு மணியாரம்—
 சந்தந்தொனி கண்டம்புய லங்கன் சிவனம்பன்பதி
 சம்புந்தொழ நின்றுந்தினம் விளையாடும்
 கந்தன் குக னென்றன்குரு வென்றுந்தொழு மன்பன்கவி
 கண்டய்ந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே.
 கண்டின்கனி சிந்துஞ்சுவை பொங்கும்புனல் தங்குஞ்சனை
 கந்தன்குடி யின்தங்கிய பெருமானே. 239

திருவாரூர்

நீதானெத் தனையாலும் - நீடுழிக் க்ருபையாகி
 மாதானத் தனமாக - மாஞானக் கழல்தாராய்
 வேதாமைத் துனவேனே - வீரசாற் குணசீலா;
 ஆதாரத் தொளியானே - ஆரூரிற் பெருமானே. 240

பாலோ தேனோ பலவுறு சுளையது
தானோ வானோர் அமுதுகொள் கழைரசு
பாகோ வுனோ டுருகிய மகனுண் வருண் ஞானப்-

பாலோ வேறோ மொழியென அடுகொடு
வேலோ கோலோ விழியென முகமது
பானோ வானூர் நிலவுகொ லெனமகண்
மகிழ்வேனை;

நாலாம் ரூபா கமலஷண் முகவொளி
யேதோ மாதோம் எனதகம் வளரொளி
நானோ நீயோ படிகமொ டொளிரிட மதுசோதி-

நாடோ வீடோ நடுமொழி யெனநடு
தூணோர் தோளா சுரமுக கனசபை
நாதா தாதா எனவுரு கிடஅருள் புரிவாயே;

மாலாய் வானோர் மலர்மழை பொழியவ
தாரா சூரா எனமுனி வர்கள் புகழ்
மாயா ரூபா அரகர சிவசிவ எனவோதா-

வாதா ரூரோ டவுணரொ டலைகடல்
கோகோ கோகோ எனமலை வெடிபட
வாளால் வேலால் மடிவுசெய் தருளிய முருகோனே;

சூலாள் மாலாள் மலர்மகள் கலைமகள்
ஓதார் சீராள் கதிர்மதி குலவிய
தோடாள் கோடா ரிணைமுலை குமரிமுன்
அருள்பாலா-

தூயா ராயார் இதுகக சிவபத
வாழ்வா மீனே வதிவமெ னுணர்வொடு
சூழ்சீ ராரூர் மருவிய இமையவர் பெருமானே. 241

சோமநாதன் மடம்

ஒழிவழிப டாது மாயை யிருவினை விடாது நாள்
முழுவதும் ராக மோக அநுபோகம்-
உடலுமுயிர் தானு மாயு னுணர்விலொரு காலிராத
வுளமுநெகிழ் வாகு மாறு அடியேனுக்
க்ரவுபகல் போன ஞான பரமசிவ யோக தீர
மெனமொழியும் வீச பாச கனகோப-

எம்படரை மோது மோன வுரையிலுபதேச வாளை
 யெனதுபகை தீர நீயும் அருள்வாயே;
 அரிவையொரு பாக மான அருணகிரி நாதர் பூசை
 அடைவுதவ றாது பேணும் அறிவாளன்—
 அமணர்குல கால னாகும் அரியதவ ராஜ ராஜன்
 அவனிபுகழ் சோமநாதன் மடமேவும்;
 முருகபொரு சூரர் சேனை முறியவட மேரு வீழ்
 முகரசல ராசி வேக முனிவோனே—
 மொழியுமடி யார்கள் கோடி குறைகருதி னாலும் வேறு
 முனியஅறி யாத தேவர் பெருமானே. 242

திருவீழிமிழலை

எருவாய் கருவாய் தனிலே யுருவா
 யிதுவே பயிராய் விளைவாகி
 இவர்போ யவரா யவர்போ யிவரா
 யிதுவே தொடர்பாய் வெறிபோல;
 ஒருதா யிருதாய் பலகோ டியதா
 யுடனே யவமா யழியாதே;
 ஒருகால் முருகா பரமா குமரா
 உயிர்கா வெனவோ தருள்தாராய்—
 முருகா வெனவோர் தரமோ தடியார்
 முடிமே லிணைதா னருள்வோனே;
 முனிவோ ரமரோர் முறையோ வெனவே
 முதுகு ருரமேல் விடும்வேலா
 திருமால் பிரமா வறியா தவர்சீர்
 சிறுவா திருமால் மருகோனே—
 செழுமா மதில்சே ரழகார் பொழில்கும்
 திருவீ ழியில்வாழ் பெருமானே. 243

திருப்பந்தணைநல்லூர்

இருவினை யஞ்ச வருவினை கெஞ்ச
 இருள்பிணி துஞ்ச மலமாய
 எனதிடர் மங்க வுனதருள் பொங்க
 இசைகொடு துங்க புகழ்கூறித்;

திருமுக சந்த்ர முருகக டம்ப

சிவசுத கந்த

சிவசிவ என்று தெளிவுறு நெஞ்சு

திகழந டஞ்செய்

மருதொடு கஞ்ச னுயிர்பலி கொண்டு

மகிழரி விண்டு

வதைபுரி கின்ற நிசிசரர் குன்ற

வலம்வரு செம்பொன்

அருகுறு மங்கை யொடுவிடை யுந்து

மமலனு கந்த

அருள்செறி பந்த ணையிலிரு மங்கை

அமளிந லங்கொள்

குசுவேல-

கழல்தாராய்;

மருகோனே-

மயில்வீரா;

முருகோனே-

பெருமானே. 244

கும்பகோணம்

மாலைதனில் வந்து வீதிதனில் நின்று

வாசமலர் சிந்து

வாரிருத னங்கள் பூணொடுகு லுங்க

மால்பெருகி நின்ற

சாலைவழி வந்து போமவர்க ணின்று

தாழ்குழல்கள் கண்டு

தாகமயல் கொண்டு மாலிருள முந்தி

சாலமிக நொந்து

காலையிலெ முந்து னாமமெமொ ழிந்து

காதலுமை மைந்த

காலமுழு ணர்ந்த ஞானவெளி கண்கள்

காணஅரு ளென்று

கோலமுட னன்று சூர்படையின் முன்பு

கோபமுடன் நின்ற

கோதையிரு பங்கின் மேவவளர் கும்ப

கோண நகர் வந்த

குழல்கோதி-

மடவாரைச்;

தடுமாறித்-

தவியாமற்;

எனவோதிக்-

பெறுவேனோ;

குமரேசா-

பெருமானே. 245

சிவபுரம்

மனமெ னும்பொருள் வானறை கால்கனல்

புனலு டன்புலி கூடிய தோருடல்

வடிவுகொண்டதி லேபதி மூணெழு வகையாலே-

வருக கந்துய ராசையி லேயுழல்
 மதியை வென்றுப் ராபர ஞானநல்
 வழிபெ றும்படி நாயடி யேனைநி னருள்சேராய்;
 செனனி சங்கரி ஆரணி நாரணி
 விமலி யெண்குண பூரணி காரணி
 சிவைப ரம்பரை யாகிய பார்வதி அருள்பாலா-
 சிறைபு குஞ்சுரர் மாதவர் மேல்பெற
 அசுரர் தங்கிளை யானது வேறற
 சிவனு கந்தருள் கூர்தரு வேல்விடு முருகோனே;
 கனக னங்கையி னாலறை தூணிடை
 மனித சிங்கம தாய்வரை பார்திசை
 கடல்க லங்கிட வேபொரு தேயுகிர் முனையாலே-
 கதற வென்றுடல் கீணவ னாருயி
 ருதிர முஞ்சித றாதமு தாயுணு
 கமல வந்திய னாகிய மால்திரு மருகோனே;
 தினக ரன்சிலை வேளருள் மாதவர்
 சுரர்க ளிந்திர னாருர காதிபர்
 திசைமு கன்செழு மாமறை யோர்புக முழகோனே-
 திரும டந்தையர் நாலிரு வோர்நிறை
 அகமொ டம்பொனி னாலய நீடிய
 சிவபு ரந்தனில் வாழ்குரு நாயக பெருமானே. 246

திருநாகேச்சுரம்

ஆசார வீனக் குதர்க்க துட்டர்கள்
 மாதாபி தாவைப் பழித்த துட்டர்கள்
 ஆமாவி னூனைச் செகுத்த துட்டர்கள் பரதாரம்-
 ஆகாதெ னாமற் பொசித்த துட்டர்கள்
 நானாவு பாயச் சரித்ர துட்டர்க
 ளாவேச நீரைக் குடித்த துட்டர்கள் தமிழோர்சொங்;
 கூசாது சேரப் பறித்த துட்டர்கள்
 ஊரார்க ளாசைப் பிதற்று துட்டர்கள்
 கோலால வாழ்விற் செருக்கு துட்டர்கள்
 குருசேவை-

கூடாத பாவத் தவத்த துட்டர்கள்
 ஈயாது தேடிப் புதைத்த துட்டர்கள்
 கோமாள நாயிற் கடைப்பி றப்பினி லுழல்வாரே;
 வீசாவி சாலப் பொருப்பெ டுத்தெறி
 பேரார வாரச் சமுத்தி ரத்தினில்
 மீளாம லோடித் துரத்தியுட்குறு மொருமாவை
 வேரோடு வீழத் தறித்த டுக்கிய
 போராடு சாமர்த் தியத்தி ருக்கையில்
 வேலாயு தாமெய்த் திருப்புகழ்ப்பெறு வயலூரார;
 நாசாதி ப்ராரத் ததுக்க மிக்கவர்
 மாயாவி காரத் தியக்க றுத்தருள்
 ஞானோப தேசப் ப்ரசித்த சற்குரு வடிவான -
 நாதாவெ னாமுற் றுதித்தி டப்புவி
 யாதார மாய்கைக் குழுட்ட முற்றருள்
 நாகேச நாமத் தகப்பன் மெச்சிய பெருமாளே. 247

திருமாந்துறை

ஆங்குடல்வ னைந்து நீங்குபல்நெ கிழ்ந்து
 ஆய்ஞ்சுதளர் சிந்தை தடுமாறி-
 ஆர்ந்துளக டன்கள் வாங்கவும றிந்து
 ஆண்டுபல சென்று கிடையோடே;
 ஊங்கிருமல் வந்து வீங்குகுடல் நொந்து
 ஓய்ந்துணர்வ ழிந்து உயிர் போமுன்-
 ஓங்குமயில் வந்து சேண்பெறஇ சைந்து
 ஊன்றியப தங்கள் தருவாயே;
 வேங்கையுமு யர்ந்த தீம்புனமி ருந்த
 வேந்திழையி னின்ப மணவாளா -
 வேண்டுமவர் தங்கள் பூண்டபத மிஞ்ச
 வேண்டியப தங்கள் புரிவோனே;
 மாங்கனியு டைந்து தேங்கவயல் வந்து
 மாண்புநெல் விளைந்த வளநாடா -
 மாந்தர்தவ ரும்பர் கோன்பரவி நின்ற
 மாந்துறைய மர்ந்த பெருமாளே. 248

வயலுரர்

அரிமரு கோனே நமோவென் றறுதியி லானே நமோவென்
 றறுமுக வேளே நமோவென் றுனபாதம்-
 அரகர சேயே நமோவென் றிமைபவர் வாழ்வே நமோவென்
 றருண சொருபா நமோவென் றுளதாசை
 பரிபுர பாதா கரேசன் றருமக ணாதா வராவின்
 பகைமயில் வேலா டுதாடம் பரநாளும்-
 பகர்தலி லாதாளை யேதுஞ் சிலதறி யாவேழை நானுன்
 பதிபசு பாசோப தேசம் பெறவேணும்;
 கரதல சூலாயு தாமுன் சலபதி போலார வாரங்
 கடினசு ராபான சாமுண் டியுமாடக்-
 கரிபரி மேலேறு வானுஞ் செயசெய சேனாபதியென்
 களமிசை தானேறி யேயஞ் சியசூரன்;
 குரல்விட நாய்பேய்கள் பூதங் கழுகுகள் கோமாயு காகங்
 குடல்கொள வேபூச லாடும் பலதோளா-
 குடதிசை வாராழி போலும் படர்ந்தி காவேரி சூழங்
 குளிர் வயலுரார மேவும் பெருமானே. 249

என்னால் பிறக்கவும் என்னா லிறக்கவும்
 என்னால் துதிக்கவும் கண்களாலே.
 என்னா லழைக்கவும் என்னால் நடக்கவும்
 என்னா லிருக்கவும் பெண்டிர்வீடு;
 என்னால் ககிக்கவும் என்னால் முசிக்கவும்
 என்னால் சலிக்கவும் தொந்தநோயை-
 என்னா லெரிக்கவும் என்னால் நினைக்கவும்
 என்னால் தரிக்கவும் இங்குநானார்;
 கன்னா ருரித்தஎன் மன்னா எனக்குநல்
 கர்ணா மிர்தப்பதம் தந்தகோவே-
 கல்லார் மனத்துட னில்லா மனத்தவ
 கண்ணா டியிற்றடம் கண்டவேலா;
 மன்னான தக்கனை முன்னாள் முடித்தலை
 வன்வாளி யிற்கொளும் தங்கருபன்-
 மன்னா குறத்தியின் மன்னா வயற்பதி
 மன்னா முவர்க்கொரு தம்பிரானே. 250

நெய்த்த சுரிசுழ லறலோ முகிலோ
 பத்ம நறுநுதல் சிலையோ பிறையோ
 நெட்டை யிணைவிழி கணையோ பிணையோ
 இனிதூறும்—

நெக்க அமுதிதழ் கனியோ துவரோ
 சுத்த மிடறது வளையோ கழுகோ
 நிற்கு மிளமுலை குடமோ மலையோ அறவே தேய்ந்;

தெய்த்த இடையது கொடியோ துடியோ
 மிக்க திருவரை அரவோ ரதமோ
 இப்பொ னடியிணை மலரோ தளிரோ எனமாலாய்—

இச்சை விரகுடன் மடவா ருடனே
 செப்ப மருளுட னவமே திரிவேன்
 ரத்ந பரிபுர இருகா லொருகால் மறவேனே;

புத்த ரமணர்கள் மிகவே கெடவே
 தெற்கு நரபதி திருநீ றிடவே
 புக்க அனல்வய மிக ஏ டியவே உமையா ள்தன்—

புத்ர னெனஇசை பகர்நூல் மறைநூல்
 சுற்ற தவமுனி பிரமா புரம்வாழ்
 பொற்ப கவுணியர் பெருமா னுருவாய் வருவோனே;

சுத்த முடையஷண் முகனே குகனே
 வெற்பி லெறிகுட ரயிலா மயிலா
 சக்தி கணபதி யிளையா யுளையா யொளிகூருஞ்

சக்ர தரஅரி மருகா முருகா
 உக்ர இறையவர் புதல்வா முதல்வா
 தட்ப முளதட வய லூரியலூர் பெருமானே. 251

விகட பரிமள ம்ருகமத இமசல
 வகிர படிரமு மளவிய களபமு
 மட்டித்தி தழ்த்தொடைமு டித்துத்தெ ருத்தலையில்
 உலவி யிளைஞர்கள் பொருளுட னுயிர்கவர்
 கலவி விதவிய னரிவைபர் மருள்வலை

யிட்டுத்து வக்கியிடர் பட்டுத் தியக்கியவர்
 விரவு நவமணி முகபட எதிர் பொரு
 புரண புளகித இளமுலை யுரமிசை
 கருக் கழுத்தொடுகை யொக்கப்பி ணித்திறுகி

விபுத ரமுதென மதுவென அறுசுவை
அபரி மிதமென இலவிதழ் முறைமுறை
துய்த்துக்க எரித்து நகம்வைத்துப் பிற்குறியின்
வரையு முறைசெய்து முனிவரு மனவலி
கரையு மரிசன பரிசன ப்ரியவுடை

தொட்டுக்கு லைத்துநுதல் பொட்டுப்ப டுத்திமதர்
விழிகள் குழைபொர மதிமுகம் வெயர்வெழு
மொழிகள் பதறிட ரதிபதி கலைவழி
கற்றிட்ட புட்குரல்மி டற்றிற்ப யிற்றிமடு வந்திழுழ்கிப்;
புகடு வெகுவித காரணமு மருவிய
வகையின் முகிலென இருளென வனமென
ஒப்பித்த நெய்த்தபல புட்பக்கு ழற்சரிய
அமுத நிலைமல ரடிமுதல் முடிகடை
குமுத பதிகலை குறைகலை நிறைகலை

சித்தத்த முத்தியநு வர்க்கத்து ருக்கியொரு
பொழுதும் விடலரி தெனுமநு பவமவை
முழுது மொழிவற மருவிய கலவியி
தத்துப்ரி யப்படந டித்துத்து வட்சியினில் நைந்துசோரப்-
புணரு மிதுசிறு சுகமென இகபரம்
உணரு மறிவிலி ப்ரமைதரு திரிமலம்
அற்றுக்க ருத்தொருமை யுற்றுப்பு லத்தலையில்
மறுகு பொறிகழல் நிறுவியெ சிறிதுமெய்
உணர்வு முணர்வுற வழுவற வொருஐக
வித்தைக்கு ணத்ரயமும் நிர்த்தத்து வைத்துமறை
புகலு மநுபவ வடிவினை யளவறு
அகில வெளியையு மொளியையு மறிசிவ
தத்வப்ர சித்திதனை முத்திச்சி வக்கடலை

யென்றுசேர்வேன் ;

திசுட திசுசுட திசுசுட திசுசுட

தசுட தசுசுட தசுசுட தசுசுட
திக்குத்தி குத்திசுட தக்குத்த குத்தசுட
டுமிட டுமிமிட டுமிமிட டுமிமிட
டமட டமமட டமமட டமமட

டு' டுட்டு டுட்டுமிட டட்டட்ட டட்டமட
திசுர்தி திசுதிசு திசுசுர்தி திசுசுர்தி

தசையா கியகற் றையினால் முடியத்

தலைகா ளளவொப்

பனையாயே-

தடுமா றுதல் சற்றொருநா ளுலகிற்

றவிரா வுடலத்

தினைநாயேன்;

பசுபா சமும்விட் டறிவா லறியப்

படுபூ ரணநிஷ்

களமான-

பதிபா வனையுற் றநுபூ தியிலப்

படியே யடைவித்

தருள்வாயே;

அசலே சுரர்புத் திரனே குணதிக்

கருணோ தயமுத்

தமிழோனே.

அகிலா கமவித் தகனே துகளற்

றவர்வாழ் வயலித்

திருநாடா;

கசிவா ரிதயத் தமிழ்தே மதுபக்

கமலா லயன்மைத்

துனவேளே-

கருணா கரசற் குருவே குடகிற்

கருவூ ரழகப்

பெருமானே. 255

திருத்தவத்துறை (லால்குடி)

காரணி யுங்குழ லைக்கு வித்திடு

கோகன கங்கொடு மெத்தெ னப்பிறர்

காணவ ருந்திழு டித்தி டக்கடு

விரகாலே-

காதள வுங்கய லைப்பு ரட்டிம

னாதிகள் வஞ்சமி குத்தி டப்படி

காமுக ரன்புகு வித்த கைப்பொரு

ளுறவாகிப்;

பூரண கும்பமெ னப்பு டைத்தெழு

சீதள குங்கும மொத்த சித்திர

பூஷித கொங்கையி லுற்று முத்தணி பிறையான-

போருவை யொன்றுநெ கிழ்த்து ருக்கிமெய்

யாரையும் நெஞ்சைவி லைப்ப டுத்திடு

பூவையர் தங்கள்ம யக்கை விட்டிட அருள்வாயே;

வீர புயங்கிரி யுக்ர விக்ரம

பூத கணம்பல நிர்த்த மிட்டிட

வேக முடன்பறை கொட்டி டக்கழு

கினமாட-

வீசிய பம்பர மொப்பெ னக்களி
 வீசின டஞ்செய்வி டைத்த னித்துசர்
 வேதப ரம்பரை யுட்களித்திட வரும்வீரா;
 சீரணி யுந்திரை தத்து முத்தெறி
 காவிரி யின்கரை மொத்து மெத்திய
 சீர்புனை கின்றதி ருத்த வத்துறை வரும்வாழ்வே-
 சீறியெ திர்ந்தவ ரக்க ரைக்கெட
 மோதிய டர்ந்தருள் பட்ச முற்றிய
 தேவர்கள் தஞ்சிறை வெட்டி விட்டருள்பெருமானே. 256

நிரைத்த நித்தில நீள்மணி மாலைகள்
 பொறுத்த வெற்பிணை மார்முலை மேலணி
 நெறித்த நெய்க்குழல் வாள்விழி மாமதி
 முகமானார்-

நெளித்த சிற்றிடை மேல்கலை யாடையை
 யுடுத்தி யத்தமு னோர்தமை யேமயல்
 நிரப்பி நித்தமும் வீதியில் நேருறு நெறிபாலே;

கரைத்தி தக்குயில் போல்மொழி மாதர்கள்
 வலைக்கு ளிற்கழ லாவகை யேயுன
 கழற்று தித்திடு வாழ்வது தான்மன துறமேவிக்-

கதித்த பத்திமை சாலடி யார்சபை
 மிகுத்தி ழிக்குண பாதக னேனுயர்
 கதிக்க டுத்துயர் வாகவு மேயரு ஞரையாதோ;

வரைத்த நுக்கரர் மாதவ மேவின
 ரகத்தி டத்தினில் வாழ்சிவ னார்திரு
 மணிச்செ விக்குள்மெய்ஞ் ஞானம தோதிய
 வடிவேலா-

மதித்த முத்தமி ழாய்வினர் மேலவ
 ருரைத்து ளத்திரு வாசக மானது
 மனத்து ளெத்தழ கார்புகழ் வீசிய மணிமாடத்;

திரைக்க டற்பொரு காவிரி மாநதி
 பெருக்கெ டுத்துமெ பாய்வள நீர்பொலி
 செழித்த நெற்செநெல் வாரிக ளேகுவை
 குவையாகச்-

செருக்கு செய்ப்பதி வாழ்முரு காவறம்
வளர்த்த நித்யகல் யாணிக்கு பாகரி
திருத்த வத்துறை மாநகர் தானுறை பெருமானே. 257

அவிநாசி

இறவாமற் பிறவாமல் - எனையாள்சற் குருவாகிப்;
பிறவாகித் திரமான - பெருவாழ்வைத் தருவாயே;
குறமாதைப் புணர்வோனே - குகனேசொற் குமரேசா;
அறநாலைப் புகல்வோனே - அவிநாசிப்பெருமானே. 258

மனத்தி ரைந்தெழு மீளையு மேலிட
கறுத்த குஞ்சியு மேநரை யாயிட
மலர்க்க ணண்டிரு ளாகியு மேநடை தடுமாறி-
வருத்த முந்தர தாய்மனை யாள்மக
வெறுத்தி டங்கிளை யோருடன் யாவரும்
வசைக்கு றுஞ்சொலி னால்மிக வேதின நகையாட;
எனைக்க டந்திடு பாசமு மேகொடு
சினத்து வந்தெதிர் சூலமு மேகையி
லெடுத்தெ றிந்தழல் வாய்விட வேபய முறவேதான்-
இழுக்க வந்திடு தூதர்க ளானவர்
பிடிக்கு முன்புன தாள்மல ராகிய
இணைப்ப தந்தர வேமயில் மீதினில் வரவேணும்;
கனத்த செந்தமி ழால் நினை யேதின
நினைக்க வந்தரு வாயுன தாரருள்
கருத்தி ருந்துறை வாயென தாருயிர் துணையாகக்;
கடற்ச லந்தனி லேயொளி சூரனை
யுடற்ப குந்திரு கூறென வேயது
கதித்தெ முந்தொரு சேவலு மாமயில் விடும்வேலா;
அனத்த னுங்கம லாலய மீதுறை
திருக்க லந்திடு மாலடி நேடிய
அரற்க ரும்பொருள் தானுரை கூறிய குமரேசா-
அறத்தை யுந்தரு வோர்கன பூசரர்
நினைத்தி னந்தொழு வாரம ராய்புரி
யருட்செ றிந்தவி நாசியுள் மேவிய பெருமானே. 259

பேருர்

தீராப் பிணிதீர்	-	சீவாத் துமஞான;
ஊராட் சியதான	-	ஓர்வாக் கருள்வாயே;
பாரோர்க் கிறைசேயே	-	பாலாக் கிரிராசே;
பேரரற் பெரியோனே	-	பேருர்ப் பெருமானே. 260

மதுரை

ஆனைமுக வற்கு நேரிளைய பத்த		
ஆறுமுக வித்த		கமரசா-
ஆதியர னுக்கும் வேதமுதல் வற்கும்		
ஆரணமு ரைத்த		குருநாதா;
தானவர் குலத்தை வாள்கொடு துணித்த		
சால்சதுர் மிகுத்த		திறல்வீரா-
தாளிணைக ளூற்று மேவியப தத்தில்		
வாழ்வொடு சிறக்க		அருள்வாயே;
வானெழு புவிக்கு மாலுமய னுக்கும்		
யாவரொரு வார்க்கு		மறியாத-
மாமதுரை சொக்கர் மாதுமைக ளிக்க		
மாமயில் நடத்து		முருகோனே;
தேனெழு புனத்தில் மான்விழி குறத்தி		
சேரமரு வுற்ற		திரள்தோளா-
தேவர்கள் கருத்தில் மேவிய பயத்தை		
வேல்கொடுத ணித்த		பெருமானே. 261

பரவு நெடுங்கதி ருலகில் விரும்பி		
பவனி வரும்படி		யதனாலே-
பகர வளங்களு நிகர விளங்கிய		
இருளை விடிந்தது		நிலவாலே;
வரையினி லெங்கணு முலவி நிறைந்தது		
வரிசைத ரும்பத		மதுபாடி-
வளமொடு செந்தமி முரைசெய அன்பரு		
மகிழ்வ ரங்களு		மருள்வாயே;

அரஹர சுந்தர அறுமுக என்னுனி

அடியர்ப ணிந்திட

மகிழ்வோனே.

அசலநெ டுங்கொடி அமையுமை தன்கத

குறமக ளிங்கித

மணவாளா;

கருதரு திண்புய சரவண குங்கும

களபம ணிந்திடு

மணிமார்பா—

கனகமி கும்பதி மதுரைவ ளம்பதி

யதனில்வ ளர்ந்தருள்

பெருமானே. 262

கலைமேவு ஞானப்

கடலாடி ஆசைக்

பிரகாசக்—

கடலேறி;

பலமாய வாதிற்

பதிஞான வாழ்வைத்

பிறழாதே—

தருவாயே;

மலைமேவு மாயக்

மனமேவு வாலக்

குறமாதின்—

குமரேசா—

சிலைவேட சேவற்

திருவாணி கூடற்

கொடியோனே—

பெருமானே; 263

நீதத் துவமாகி

—

நேமத்துணையாகிப்;

பூதத் தயவான

—

போதைத் தருவாயே;

நாதத் தொனியோனே

—

ஞானக் கடலோனே;

கோதற் றமுதானே

—

கூடற்பெருமானே. 264

முத்துநவ ரத்னமணி பத்திநிறை சத்தியிட

மொய்த்தகிரி முத்திதரு

வெனவோதும்—

முக்கணிறை வர்க்குமருள் வைத்தமுரு கக்கடவுள்

முப்பதுமு வர்க்ககர

ரடிபேணி;

பத்துமுடி தத்தும்வகை யுற்றகணை விட்ட அரி

பற்குணனை வெற்றிபெற

ரதமுரும்—

பச்சைநிற முற்றபுய லச்சமற வைத்தபொருள்

பத்தர்மன துற்றசிவம்

அருள்வாயே;

தித்திமிதி தித்திமிதி திக்குகு திக்குகு

தெய்த்ததென தெய்த்ததென

தென்னான—

திக்குவென மத்தளமி டக்கைதுடி தத்ததகு

செச்சரிகை செச்சரிகை

யெனஆடும்;

அத்தனுட னொத்தநட நித்ரிபுவ னத்திநவ

சித்தியருள் சத்தியருள்

புரிபாலா-

அற்பவிடை தற்பமுது முற்றுநிலை பெற்றுவள

ரற்கனக பத்மபுரி

பெருமானே. 265

இலஞ்சி

மாலையில் வந்து மாலை வழங்கு

மாலை யநங்கன்

மலராலும்-

வாடை யெழுந்து வாடை செறிந்து

வாடை யெறிந்த

அனலாலும்;

கோல மழிந்து சால மெலிந்து

கோமள வஞ்சி

தளராமுன்-

கூடிய கொங்கை நீடிய அன்பு

கூரவு மின்று

வரவேணும்;

கால னடுங்க வேலது கொண்டு

கானில் நடந்த

முருகோனே-

கான மடந்தை நாண மொழிந்து

காத லிரங்கு

குமரேசா;

சோலை வளைந்து சாலி விளைந்து

சூழு மிலஞ்சி

மகிழ்வோனே-

சூரிய னஞ்ச வாரியில் வந்த

சூரனை வென்ற

பெருமானே. 266

திருச்செங்காட்டங்குடி

வங்கார மார்பிலணி தாரொடுயர் கோடசைய

கொந்தார மாலைகுழ லாரமொடு தோள்புரள

வண்காதி லோலைகதிர் போலவொளி வீசஇதழ்

மலர்போல-

மஞ்சாடு சாபநுதல் வாளைனைய வேல்விழிகள்

கொஞ்சார மோககிளி யாகநகை பேசியுற

வந்தாரை வாருமிரு நீருறவெ னாசைமய

லிடுமாதர்

சங்காளர் குதுகொலை காரர்குடி கேடர்குழல்

சிங்கார தோளர்பண ஆசையுளர் சாதியிலர்

சண்டாளர் சீசியவர் மாயவலை யோட்டியெ னுழலாமற்-

சங்கோதை நாதமொடு கூடிவெகு மாயையிருள்
வெந்தோட மூல அழல் வீசவுப தேசமது
தண்காதி லோதியிரு பாதமலர் சேர

அருள்புரிவாயே;

சிங்கார ரூபமயில் வாகனந மோநமென
கந்தாகு மாரசிவ தேசிகந மோநமென
சிந்தூர பார்வதிசு தாகரந மோநமென விருதோதை-
சிந்தான சோதிகதிர் வேலவந மோநமென
கங்காள வேணிகுரு வானவந மோநமென
திண்கூர ராழிமலை தூள்படவை வேலைவிடு
முருகோனே;

இங்கீத வேதபிர மாவைவிழ மோதியொரு
பெண்காத லோடுவன மேவிவளி நாயகியை
யின்பான தேனிரச மார்முலைவி டாதகர
மணிமார்பா-

எண்டோளர் காதல்கொடு காதல்கறி யேபருகு
செங்காடு மேவிபிர காசமயில் மேலழகொ
டென்காதல் மாலைமுடி ஆறுமுக வாவமரர்

பெருமாளே. 267

சிக்கல்

புலவரை ரக்ஷிக் குந்தாரு வேமது
ரிதகுண வெற்பொக் கும்பூவை மார்முலை
பொருபுய திக்கெட் டும்போயு லாவிய புகழாளா-
பொருவரு நட்புப் பண்பான வாய்மையி
லுலகிலு னக்கொப் புண்டோவெ னாநல
பொருள்கள் நிரைத்துச் செம்பாக மாகிய கவிபாடி;
விலையில்த மிழ்ச்சொற் குன்போலு தாரிக
ளெவரென மெத்தக் கொண்டாடி வாழ்வெனும்
வெளிகொளு லுத்தர்க் கென்பாடு கூறிடு மிடிதீர்-
மிகவரு மைப்பட் டுன்பாத தாமரை
சரணமெ னப்பற் றும்பேதை யேன்மிசை
விழியருள் வைத்துக் குன்றாத வாழ்வையு
மருள்வாயே;

இலகிய வெட்சிச் செந்தாம மார்புய
 சிலைநுதல் மைக்கட் சிந்தூர வாணுதல்
 இமயம கட்டுச் சந்தான மாகிய முருகோனே-
 இளையகொ ட்ச்சிக் கும்பாக சாதன
 னுதவுமொ ருத்திக் குஞ்சீல நாயக
 எழிலியெ ழிற்பற் றுங்காய மாயவன் மருகோனே-
 அலர்தரு புட்பத் துண்டாகும் வாசனை
 திசைதொறு முப்பத் தெண்காதம் வீசிய
 அணிபொழி லுக்குச் சஞ்சார மாமளி யிசையாலே;
 அழகிய சிக்கற் சிங்கார வேலவ
 சமரிடை மெத்தப் பொங்கார மாய்வரும்
 அசுரரை வெட்டிச் சங்கார மாடிய பெருமானே. 268

நாகப்பட்டினம்

ஓல மிட்டி ரைத்தெ முந்த வேலை வட்ட மிட்ட இந்த
 ஊர்மு கிற்ற ருக்க ளொன்று மவராரென்.
 றாம ரைப்ர சித்த ரென்று மூட ரைச்ச மர்த்த ரென்றும்
 ஊன ரைப்ர புக்க ளென்று மறியாமற்;
 கோல முத்த மிழ்ப்ர பந்த மால ருக்கு ரைத்த நந்த
 கோடி யிச்சை செப்பி வம்பி லுழல்நாயேன்.
 கோப மற்று மற்று மந்த மோக மற்று னைப்ப ணிந்து
 கூடுதற்கு முத்தி யென்று தருவாயே;
 வாலை துர்க்கை சத்தி யம்பி லோக கத்தர் பித்தர் பங்கில்
 மாது பெற்றெ டுத்து கந்த சிறியோனே.
 வாரிபொட்டெழ்க்ர வுஞ்சம் வீழ நெட்டயிற்று ரந்த
 வாகை மற்பு யப்ர சண்ட மயில்வீரா;
 ஞால வட்ட முற்ற வுண்டு நாக மெத்தை யிற்றுயின்ற
 நார ணற்க ருட்க ரந்த மருகோனே-
 நாலு திக்கும் வெற்றி கொண்ட ஞா பத்ம னைக் களைந்த
 நாக பட்டி னத்த மர்ந்த பெருமானே. 269

எழுகரை நாடு

விரகற நோக்கியு முருகியும் வாழ்த்தியும்
 விழிபுனல் தேக்கிட அன்புமேன்மேல்-
 மிகவுமி ராப்பகல் பிறிதுப ராக்கற
 விழைவுகு ராப்புனை யுங்குமார;
 முருகஷ டாக்ஷர சரவண கார்த்திகை
 முலைநுகர் பார்த்திப னன்றுபாடி-
 மொழிசூழ றாத்தொழு தழுதழு தாட்பட
 முழுதும லாப்பொருள் தந்திடாயோ;
 பரகதி காட்டிய விரகசி லோச்சய
 பரமப ராக்ரம சம்பராரி-
 படவிழி யாற்பொரு பகபதி போற்றிய
 பகவதி பார்ப்பதி தந்தவாழ்வே;
 இரைகடல் தீப்பட நிசிசரர் கூப்பிட
 எழுகிரி யார்ப்பெழுவென்றவேலா-
 இமையவர் நாட்டினில் நிறைகுடி யேற்றிய
 எழுகரை நாட்டவர் தம்பிரானே. 270

பொது

ஊனுந் தசையுடல் தானொன் பதுவழி
 யுருங் கருவழி யொருகோடி-
 ஒதும் பலகலை கீதஞ் சகலமு
 மோரும் படியுன தருள்பாடி;
 நானுந் திருவடி பேணும் படியிரு
 போதுங் கருணையில் மறவாதுன்-
 நாமம் புகழ்பவர் பாதந் தொழு இனி
 நாடும் படியருள் புரிவாயே;
 காணுந் திகழ்கதி ரோனுஞ் சசியொடு
 காலங் களுநடை யுடையோனுங்-
 காருங் கடல்வரை நீருந் தருகயி
 லாயன் கழல்தொழு மிமையோரும்;
 வானிந் திரனெடு மாலும் பிரமணும்
 வாழும் படிவிடும் வடிவேலா-
 மாயம் பலபுரி சூரன் பொடிபட
 வாள்கொண் டமர்செய்த பெருமானே. 271

சேலம்

பரிவுறு நாரற் றழல்மதி வீசச்	
சிலையொரு காலுற்	றதனாலே-
பனிபடு சோலைக் குயிலது கூவக்	
குழல்தனி யோசைத்	தரலாலே;
மருவியல் மாதுக் கிருகயல் சோரத்	
தனிமிக வாடித்	தளராதே-
மனமுற வாழத் திருமணி மார்பத்	
தருள்முரு காவுற்	றணைவாயே;
கிரிதனில் வேல்விட் டிருதொளை யாகத்	
தொடுகும ராமுத்	தமிழோனே-
கிளரொளி நாதர்க் கொருமக னாகித்	
திருவளர் சேலத்	தமர்வோனே;
பொருகிரி சூரக் கிளையது மாளத்	
தனிமயி லேறித்	திரிவோனே-
புகர்முக வேழக் கணபதி யாருக்	
கிளையவி நோதப்	பெருமானே. 272

நாகப்பட்டினம்

விழுதா தெனவே கருதா துடலை	
வினைசேர் வதுவே	புரிதாக-
விருதா வினிலே யுலகா யதமே	
லிடவே மடவார்	மயலாலே;
அழுதா கெடவே அவமா கிடநா	
ளடைவே கழியா	துனையோதி-
அலர்தா ளடியே னுறவாய் மருவோ	
ரழியா வரமே	தருவாயே;
தொழுதார் வினைவே ரடியோ டறவே	
துகள்தீர் பரமே	தருதேவா-
சுரர்பூ பதியே கருணா லயனே	
சுகிர்தா வடியார்	பெருவாழ்வே;
எழுதா மறைமா முடிவே வடிவே	
லிறைவா எனையா	ளுடையோனே-
இறைவா எதுதா வதுதா தனையே	
இணைநா கையில்வாழ்	பெருமானே. 273

எட்டிக்குடி

ஒங்கு மைம்புல னோட நினைத்தின் பயர்வேனை-
 ஒம்பெ றும்புரண வாதி யுரைத்தெந் தனையாள்வாய்;
 வாங்கி வெங்கணை சூரர் குலக்கொம் புகடாவி-
 வாங்கி நின்றன ஏவி லுகைக்குங் குமரேசா;
 மூங்கி லம்புய வாச மணக்குஞ் சரிமானு-
 மூண்ட பைங்குற மாது மணக்குந் திருமார்பா;
 காங்கை யங்கறு பாசில் மனத்தன் பர்கள்வாழ்வே
 காஞ்சி ரங்குடி ஆறு முகத்தெம் பெருமானே. 274

எண்கண்

சந்த னந்தி மிர்ந்த ணைந்து குங்குமங்க டம்பிலங்கு
 சண்ப கஞ்செ றிந்தி லங்கு திரடோளுந்
 ண்டை யஞ்சி லம்ப லம்ப வெண்டை யஞ்ச லன்ச லென்று
 சஞ்சி தஞ்ச தங்கை கொஞ்ச மயிலேறித்;
 திந்தி மிந்தி மிந்தி மிந்தி தந்த னந்த னந்த னென்று
 சென்ற சைந்து கந்து வந்து க்ருபையோடே-
 சிந்தை யங்குலம்பு குந்துசந்த தம்பு கழ்ந்து ணர்ந்து
 செம்ப தம்ப ணிந்தி ரென்று மொழிவாயே;
 அந்த மந்தி கொண்டி லங்கை வெந்த ழிந்தி டும்ப கண்டன்
 அங்க முங்கு லைந்த ரங்கொள் பொடியாக-
 அம்ப கும்ப னுங்க லங்கவெஞ்சி னம்பு ரிந்துநின்று
 அம்புகொண்டு வென்ற கொண்டல் மருகோனே;
 இந்து வங்க ரந்தை தும்பை கொன்றை யஞ்ச லம்புனைந்தி
 டும்ப ரன்ற னன்பில் வந்த குமரேசா-
 இந்தி ரன்ப தம்பெ றண்டர் தம்ப யங்க டிந்த பின்பு
 எண்க ணங்க மர்ந்தி ருந்த பெருமானே. 275

வேதாரணியம்

குழும்வி னைக்கட் டுன்பநெ டும்பிணி கழிகாமஞ்-
 சோரமி தற்குச் சிந்தைநி னைந்துறு துணையாதே;
 ஏழையெ னித்துக் கங்களு டன்தின முழல்வேனோ;
 ஏதம கற்றிச் செம்பத சிந்தனை தருவாயே;

ஆழிய டைத்துத் தங்கையி லங்கையை பெருநாளே-
 ஆண்மை செலுத்திக் கொண்டக ரும்புயல்
 மருகோனே;
 வேழமு கற்குத் தம்பியெ னுந்திரு முருகோனே-
 வேதவ னத்திற் சங்கரர் தந்தருள் பெருமாளே. 276

நூலினை யொத்த மருங்குல் தேரினை யொத்த நிதம்பம்
 நூபுர மொப்தத் பதங்கள் இவைபாலும்-
 நூறிசை பெற்ற பதங்கெரள் மேருவை யொத்த தனங்கள்
 நூல்வல்ம் லர்ப்பொரு துண்டம் அவையாலும்;
 சேலினை யொத்திடு கண்க ளாலும் ழைத்திடு பெண்கள்
 தேனிதழ் பற்றுமொ ரின்ப வலைமூழ்கிச்-
 சீவம னைத்து மொழிந்து காமவி தத்தி லழுந்தி
 தேறுத வத்தை யிழந்து திரிவேனோ;
 வாலஇ ளப்பிறை தும்பை யாறுக டுக்கை கரந்தை
 வாசுகி யைப்புனை நம்பர் தருசேயே-
 மாவலி யைச்சிறை மண்ட ஓரடி யொட்டிய ளந்து
 வானிப ரப்பியி லங்கை யரசானோன்;
 மேல்முடி பத்தும ரிந்து தோளிரு பத்தும ரிந்து
 வீரமி குத்தமு குந்தன் மருகோனே-
 மேவுதி ருத்தணி செந்தில் நீள்பழ நிக்ஞா கந்து
 வேதவ னத்தில மர்ந்த பெருமாளே. 277

திருவிடைமருதார்

அறுகுநுனி பனியனைய சிறியுதுளி பெரியதொரு
 ஆக மாகியோர் பால ரூபமாய்
 அருமதலை குதலைமொழி தனிலுருகி யவருடைய
 ஆயி தாதையார் மாய மோகமாய்
 அருமையினி லருமையிட மொளுமொளென வுடல்வளர
 ஆளு மேளமாய் வால ரூபமாய் அவரொரு பெரியோராய்
 அழகுபெறு நடையடைய கிறுதுபடு மொழிபழகி
 ஆவி யாயவோர் தேவி மாருமாய்
 விழுகவரை யரிவைபர்கள் படுகுழியை நிலைமையென
 வீடு வாசலாய் மாட கூடமாய்

அணுவளவு தவிடுமிக பதிரவிட மனமிறுகி
 ஆசை யாளராய் ஊசி வாசியாய் அவியுறு சுடர்போலே
 வெறுமிடிய னொருதவசி யமுதுபடை யெனுமளவில்
 மேலை வீடுகேள் கீழை வீடுகேள்
 திடுதிடென நுழைவதன் முன் எதிர்முடுகி யவர்களொடு
 சீறி ஞானிபோல் ஏறிவீழ்வதாய்
 விரகினொடு வருபொருள்கள் சுவறியிட மொழியுமொரு
 வீணி யார்சொலே மேல தாயிடா விதிதனை நினையாதே
 மினுகுமினு கெனுமுடல மறமுறுகி நெகிழ்வுறவும்
 வீணர் சேவையே பூணு பாவியாய்
 மறுமையுள தெனமவரை விடும்விலை யதனின்வரு
 வார்கள் போகுவார் காணு மோனனா
 விடுதுறவு பெரியவரை மறையவரை வெடுவெடென
 மேள மேசொலா யாளி வாயராய் மிடையுற வருநாளில்;
 வறுமைகளு முடுகிவர வறுபொருளு நழுவசில
 வாத மூதுகா மாலை சோகைநோய்
 பெருவயிறு வயிறுவலி படுவன்வர இருவிழிகள்
 பீளை சாறிடா ஈளை மேலிடா
 வழவழென உமிழுமது கொழுகொழென ஒழுகிவிழ
 வாடி யூனெலாம் நாடி பேதமாய் மனையவள்
 மனம்வேறாய்-
 மறுகமனை யுறுமவர்கள் நணுகுநணு கெனுமளவில்
 மாதர் சீயெனா வாலர் சீயெனா
 கனவுதனி விரதமொடு குதிவைர நெடியசுடு
 காடு வாவெனா வீடு போவெனா
 வலதழிய விரகழிய வுரை குழறி விழிசொருகி
 வாயு மேலிடா ஆவி போகும் நாள் மனிதர்கள் பலபேசு;
 இறுதியதொ டறுதியென உறவின்முறை கதறியழ
 ஏழை மாதரான் மோதி மேல்விழா
 எனதுடைமை யெனதடிமை யெனுமறிவு சிறிதுமற
 ஈமொ லேவெனா வாயை ஆவெனா
 இடுகுபறை சிறுபறைகள் திமிலை யொடு தவிலறைய
 ஈம தேசமே பேய்கள் சூழ்வதாய் எரிதனி
 விடும்வாழ்வே-

இணையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
ஏசி டார்களோ பாச நாசனே
இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
ஏக போகமாய் நீயு நானுமாய்
இறுகும்வகை பரமசுக மதனையரு ளிடைமருதில்
ஏக நாயகா லோக நாயகா இமையவர் பெருமானே. 278

திருக்குரங்காடுதுறை

அலங்கார முடக்கிரணத் திரண்டாறு முகத்தழகிற்
கசைந்தாடு குழைக்கவசத் திரடோளும்-
அலந்தாம மணித்திரளைப் புரண்டாட நிரைத்தகரத்
தணிந்தாழி வனைக் கடகச் கடல்வேலுஞ்;
சிலம்போடு மணிச்சுருதிச் சலங்கோசை மிகுத்ததிரச்-
சிவந்தேறி மணத்தமலர்ப் புனைபாதந்-
துரிந்தோதி திமித்திமிதித் தனந்தான ததனத்தனனத்;
தினந்தோறு நடப்பதுமற் புகல்வேனோ-
இலங்கேசர் வனத்துள் வனக் குரங்கேவி யழற்புகையிட்
டளந்தாது மலர்த்திருவைச் சிறைமீளும்-
இளங்காள முகிற்கடுமைச் சரங்கோடு கரத்திலெடுத்த
திருங்கான நடக்குமவற் கினியோனே;
குலங்கோடு படைத்தகரப் பெருஞ்சேனை யழிக்கமுனைக்
கொடுத்தாரை வெயிற்கயிலைத் தொடும்வீரா-
கொழுங்காவின் மலர்ப்பொழிலிற் கரும்பாலை புணர்க்குமிசைக்
குரங்காடு துறைக்குமரப் பெருமானே. 279

கூந்தலூர்

தரையினில் வெகுவழி சார்ந்த மூடனை
வெறியனை நிறைபொறை வேண்டி டாமத
சடலனை மகிமைகள் தாழ்ந்த வீணனை மிகுகேள்வி-
தவநெறி தனைவிடு தாண்டு காலியை
யவமதி யதனில்பொ லாங்கு தீமைசெய்
சமடனை வலியஅ சாங்க மாகிய தமிழேனை;
விரைசெறி குழலியர் வீம்பு நாரியர்
மதிமுக வனிதையர் வாஞ்சை மோகியர்

விழிவலை மகளிரொ டாங்கு கூடிய வினையேனை-
 வெகுமல ரதுகொடு வேண்டி யாகிலு
 மொருமல ரிலைகொடு மோர்ந்து யானுனை
 விதமுறு பரிவொடு வீழ்ந்து தாடொழ அருள்வாயே;
 ஒருபது சிரமிசை போந்த ராவண
 னிருபது புயமுட னேந்து மேதியு
 மொருகணை தனிலற வாங்கு மாயவன் மருகோனே-
 உனதடி யவர்புகழாய்ந்த நூலின
 ரமரர்கள் முனிவர்க ளீந்த பாலகர்
 உயர்கதி பெறஅரு ளோங்கு மாமயி லுறைவோனே;
 குரைகழல் பணிவொடு கூம்பி டார்பொரு
 களமிசை யறமது தீர்ந்த சூரர்கள்
 குலமுழு தனைவரு மாய்ந்து தூளெழு முனிவோனே-
 கொடுவிட மதுதனை வாங்கி யேதிரு
 மிடறினி லிருவென ஏந்து மீசரர்
 குருபரனெனவரு கூந்த லூருறை பெருமானே. 280

குறட்டி

நீரிழிவு குட்ட மீளை வாதமொடு பித்த மூல
 நீள்குளிர் வெதுப்பு வேறு முளநோய்கள்-
 நேருறு புழுக்கள் கூடு நான்முக னெடுத்த வீடு
 நீடிய விரத்த மூளை தசைதோல்சீ;
 பாரிய நவத்து வார நாறுமு மலத்தி லாறு
 பாய்பிணி யியற்று பாவை நரிநாய்பேய்-
 பாறொடு கழுக்கள் கூகை தாமிவை புசிப்ப தான
 பாழுட லெடுத்து வீணி லுழல்வேனோ;
 நாரணி யறத்தி னாரி ஆறுசம யத்திபூத
 நாயக ரிடத்து காமி மகமாயி-
 நாடக நடத்தி கோல நீலவரு ணத்தி வேத
 நாயகி யுமைச்சி நீலி திரிகுலி;
 வாரணி முலைச்சி ஞான பூரணி கலைச்சி நாக
 வானுத லளித்த வீர மயிலோனே-
 மாடமதில் முத்து மேடை கோபுர மணத்த சோலை
 வாகுள குறட்டி மேவு பெருமானே. 281

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

இருவினைப் பிறவிக்	கடல்முழுகி-
இடர்கள்பட்டலையப்	புகுதாதே;
திருவருட் கருணைப்	ப்ரபையாலே-
திரமெனக் கதியைப்	பெறுவேனோ;
அரியயற் கறிதற்	கரியானே-
அடியவர்க் கெளியற்	புதநேயா;
குருவெனச் சிவனுக்	கருள்போதா-
கொடுமுடிக் குமரப்	பெருமானே. 282

கந்தனூர்

விந்துபே தித்தவடி வங்களா யெத்திசையு	வந்துலாவி-
மின்சரா சர்க்குலமும்	விண்டுபோய் விட்டவுடல் சிந்தைதா னுற்றறியு
மிஞ்சந் விட்டவடி	வங்களாலே;
வந்துநா யிற்கடைய னொந்துஞா னப்பதவி	
வந்துதா இக்கணமெ	யென்றுகூற-
மைந்தர்தா விப்புகழ தந்தைதா யுற்றுருகி	
வந்துசே யைத்தழுவல்	சிந்தியாதோ;
அந்தகா ரத்திலிடி யென்பவாய் விட்டுவரு	
மங்கிபார் வைப்பறையர்	மங்கிமாள்-
அங்கைவேல் விட்டருளி யிந்தரலோ கத்தின்மகி	
முண்டரே றக்கிருபை	கொண்டபாலா;
எந்தனா விக்குதவு சந்தர்சேர் வைச்சடைய	
ரெந்தைபா கத்துறையு	மந்தமாது;
எங்குமாய் நிற்குமொரு கந்தனூர் சத்திபுக	
மெந்தைபூ சித்துமகிழ்	தம்பிரானே. 283

திருமுருகன்பூண்டி

அவசியமுன் வேண்டிப்	பலகாலும்-
அறிவினுணர்ந் தாண்டுக்	கொருநாளில்;
தவசெபமுந் தீண்டிக்	கனிவாகிச்-
சரணமதும் பூண்டற்	கருள்வாயே;

சுவதமொடுந் தாண்டித்
சடுசமயங் காண்டற்
சிவகுமரன் பீண்டிற்
திருமுருகன் பூண்டிப்

தகருர்வாய்-
கரியானே;
பெயரானே-
பெருமானே. 284

திருவாடானை

ஊனாரு முட்பிணியு மானாக வித்தவுட
லூதாரி பட்டொழிய வுயிர்போனால்-
ஊரார் குவித்துவர ஆவா வெனக்குறுகி
ஓயா முழுக்கமெழ அழுதோய;
நானா விதச்சிலிகை மேலே கிடத்தியது
நாறா தெடுத்தடவி யெரியூடே-
நாணாமல் வைத்தவீட நீறாமெ னிப்பிறவி
நாடா தெனக்குனருள் புரிவாயே;
மானாக துத்திமுடி மீதே நிருத்தமி
மாயோனு மட்டொழுகு மலர்மீதே-
வாழ்வா யிருக்குமொரு வேதாவு மெட்டிசையும்
வானோரு மட்டகுல கிரியாவும்;
ஆனா வரக்கருடன் வானார் பிழைக்கவரு
மாலால முற்றவழு தயில்வோன்முன்-
ஆசார பத்தியுடன் ஞானாக மத்தையரு
ளாடானை நித்தமுறை பெருமானே. 285

இராமேசுரம்

வாலவய தாகியழ காகிமத னாகிபணி
வாணிபமொ டாடிமரு ளாடிவிளை யாடிவிழல்
வாழ்வுசத மாகிவல வாகிமட கூடமொடு
பொருள்தேடி-
வாசபுழு கேடுமல ரோடுமன மாகிமகிழ்
வாசனைக ளாதியிட லாகிமய லாகிவிலை
மாதர்களை மேவியவரா சைதனி லேசுழல
சிலநாள்போய்த்;

தோல்திரைக ளாகிநரை யாகிசுரு டாகியிரு
கால்கள்தடு மாறிசெவி மாறிபசு பாசபதி
சூழ்கதிகள் மாறிசுக மாறிதடி யோடுதிரி
யறுநாளிற்-

சூலைசொறி யீளைவலி வாதமொடு நீரிழிவு
சோகைசுள மாலைசுர மோடுபிணி தூறிருமல்
சூழலுற மூலசுக மாலமென நாறியுட லழிவேனோ
நாலுமுக னாதியரி யோமெனஅ தாரமுரை
யாதபிர மாவைவிழ மோதிபொரு ளோதுகென
நாலுசிர மோடுசிகை தூளிபட தாளமிடு
மிளையோனே-

நாறிதழி வேணிசிவ ரூபகலி யாணிமுத
லீணமக வானைமகிழ் தோழவன மீதுசெறி
ஞான குற மாதைதினை காவில்மண மேவுபுகழ்
மயில்வீரா;

ஓலமிடு தாடகைசு வாகுவள ரேழுமரம்
வாலியொடு நீலிபக னோடொருவி ராதனெழு
மோதகட லோடுவிறல் ராவணகு ழாமமரில்
பொடியாக-

ஓகைதழல் வாளிவிடு மூரிதநு நேமிவளை
பாணிதிரு மார்பனரி கேசன்மரு காளனவெ
யோதமறை ராமெசுர மேவுகும ராவமரர்
பெருமாளே. 286

பொதுப்பாடல்கள்

வேடர்செ முந்தினை காத்திதண் மீதிர் ருந்தபி ராட்டிவி
லோசன அம்புக ளாற்செயல் தடுமாறி-
மேனித ளர்ந்துரு காப்பரி தாபமு டன்புன மேற்றிரு
வேளைபு குந்தப ராக்ரம மதுபாடி;
நாடறி யும்படி கூப்பிடு நாவலர் தங்களை யார்ப்பதி
னாலுல கங்களு மேத்திய இருதாளில்-
நாறுக டம்பணி யாப்பரிவோடுபு ரந்தப ராக்ரம
நாடஅ ருந்தவம் வாய்ப்பது மொருநாளே;

ஆடக மந்தர நீர்க்கசை யாமலு ரம்பெற நாட்டியொ
 ராயிர வெம்பகு வாய்ப்பணி கயிறாக-
 ஆழிக டைந்தழு தாக்கிய நேகர்பெ ரும்பசி தீர்த்தரு
 னாயனு மன்றெயில் தீப்பட அதிபார;
 வாடைநெ டுங்கிரி கோட்டிய வீரனு மெம்பர மாற்றிய
 வாழ்வென வஞ்சக ராக்ஷதர் குலமாள்-
 வாசவன் வன்சிறை மீட்டவ னூரும டங்கலு மீட்டவன்;
 வானுல குங்குடி யேற்றிய பெருமானே. 287

காதி மோதி வாதாடு நூல்கற் றிடுவோருங்-
 காக தேடி யீயாமல் வாழப் பெறுவோரும்;
 மாது பாகர் வாழ்வே யெனா நெக் குருகாரும்-
 மாறி லாத மாகால னூர்புக் கலைவாரே;
 நாத ரூப மாநாத ராகத் துறைவோனே-
 நாக லோக மீரேழு பாருக் குரியோனே;
 தீதிலாத வேல் வீர சேவற் கொடியோனே-
 தேவ தேவ தேவாதி தேவப் பெருமானே. 288

பேர வாவ றாவாய்மை பேசற் கறியாமே-
 பேதை மாத ராரோடு கூடிப் பிணிமேவா;
 ஆர வார மாறாத நூல்கற் றடிநாயேன்-
 ஆவி சாவி யாகாமல் நீசற் றருள்வாயே;
 சூர சூர சூராதி சூரர்க் கெளிவாயா.
 தோகை யாகு மாரா கிராதக் கொடிகேள்வா;
 தீர தீர தீராதி தீரப் பெரியோனே-
 தேவ தேவ தேவாதி தேவப் பெருமானே. 289

அதல சேட னாராட அகில மேரு மீதாட
 அபினகாளி தானாட அவளோடன்-
 றதிர வீசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட
 அருகு பூத வேதாள மவையாட;
 மதுர வாணி தானாட மலரில் வேத னாராட
 மருவு வானு ளோராட மதியாட-
 வனச மாமி யாராட நெடிய மாம னாராட
 மயிலு மாடி நீயாடி வரவேணும்;

கதைவி டாத தோள்வீம னெதிர்கொள் வாளி யால்நீடு
 கருத லார்கள் மாசேனை பொடியாகக்-
 கதறு காலி போய்மீள விஜய னேறு தேர்மீது
 கனக வேத கொடுதி அலைமோதும்;

உததி மீது லேசாயு முலக மூடு சீர்பாத
 உவண மூர்தி மாமாயன் மருகோனே-
 உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவ மாராஜ
 னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமானே. 290

இருந்த வீடுங் கொஞ்சிய சிறுவரு முறுகேளும்-
 இசைந்த வூரும் பெண்டிரு மிளமையும் வளமேவும்;
 விரிந்த நாடுங் குன்றமு நிலையென மகிழாதே-
 விளங்கு தீபங் கொண்டுனை வழிபட அருள்வாயே;
 குருந்தி லேறுங் கொண்டலின் வடிவினன் மருகோனே-
 குரங்கு லாவுங் குன்றுறை குறமகள் மணவாளா;
 திருந்த வேதந் தண்டமிழ் தெரிதரு புலவோனே-
 சிவந்த காலந் தண்டையு மழகிய பெருமானே. 291

அகரமுத லெனவுரைசெய் ஐம்பந்தொ ரக்ஷரமும்
 அகிலகலை களும்வெகுவி தங்கொண்ட தத்துவமும்
 அபரிமித சுருதியும் டங்குந்த னிப்பொருளை
 எப்பொருளு மாய-

அறிவையறி பவரறியும் இன்பந்த னைத்துரிய
 முடிவைஅடி நடுமுடிவில் துங்கந்த னைச்சிறிய
 அணுவையணு வினின்மலமு நெஞ்சுங்கு ணத்ரயமு
 மற்றதொரு காலம்;

நிகழும்வடி வினைமுடிவி லொன்றென்றி ருப்பதனை
 நிறைவுகுறை வொழிவறநி றைந்தெங்கு நிற்பதனை
 நிகர்பகர அரியதைவி சும்பின்பு ரத்ரயமெ
 ரித்தபெரு மானும்-

நிருபகுர பரகுமர என்றென்று பத்திகொடு
 பரவஅரு ளியமவுன மந்த்ரந்த னைப்பழைய
 நின துவழி யடிமையும்வி ளங்கும்ப டிக்கினிது
 ணர்த்தியருள் வாயே;

தகுதகு கு தகுதகு தந்தந்த குத்தகு

டிக்குடி குடிக்குடி டிண்டிண்டி குக்குடி கு
தகுதகெண கெணசெகுத தந்தந்த ரித்தகுத
தத்ததகு தீதோ-

தனதனன தனதனன தந்தந்த னத்ததன

டுடுடுடுடு டுடுடுடுடு டுண்டுண்டு டுட்டுடுடு

தரரரரி ரிரிரிரிரி யென்றென்றி டக்கையுமு

டுக்கையுமி யாவும்;

மொகுமொகென அதிரமுதி ரண்டம்பி ளக்கநிமிர்

அலகைகர ணமிடவுல கெங்கும்பர மிக்கநட

முடுகுபயி ரவர்பவுரி கொண்டின்பு றப்படுக

ளத்திலொரு கோடி-

முதுகமு கு கொடிகருட னங்கம்பொ ரக்குருதி

நதிபெருக வெகுமுகக வந்தங்கள் நிர்த்தமிட

முரசதிர நிசிசரரை வென்றிந்தி

ரற்கரச ளித்தபெருமாளே. 292

அடியார்ம னஞ்சலிக்க எவராகி லும்பழிக்க

அபராதம் வந்துகெட்ட

பிணிமூடி-

அனைவோரும் வந்துசிச்சி யென நால்வ ரஞ்சிரிக்க

அனலோட ழுன்றுசெத்து

விடுமாபோற்;

கடையேன்ம லங்கள்முற்று மிருநோயு டன்பிடித்த

கலியோடி றந்துசுத்த

வெளியாகிக்-

களிகூர என்றனுக்கு மயிலேறி வந்துமுத்தி

கதியேற அன்புவைத்து

னருள்தாராய்;

சடைமீது கங்கைவைத்து விடையேறு மெந்தைசுத்த

தழல்மேனி யன்சிரித்தொர்

புரமுணும்-

தவிடாக வந்தெதிர்த்த மதனாக முஞ்சிதைத்த

தழல்பார்வை யன்றளித்த

குருநாதா;

மிடிதீர அண்டருக்கு மயிலேறி வஞ்சர்கொட்டம்

வெளியாக வந்துநிர்த்த

மருள்வோனே-

மினனூல்ம ருங்குல்பொற்பு முலைமாதி ளங்குறத்தி

மிகுமாலொ டன்புவைத்த

பெருமாளே. 293

ஆசைகூர் பத்த னேன்மனோ பத்ம

மானபூ வைத்து

பானநூ லிட்டு நாவிலே சித்ர

மாகவே கட்டி

வாசம்வீ சிப்ர காசியா நிற்ப

மாசிலோர் புத்தி

மாத்ருகா புஷ்ப மாலைகோ லப்ர

வாளபா தத்தி

மூசுகா னத்து மீதுவாழ் முத்த

மூரல்வே டிச்சி

மூழ்குநீ பப்ர தாபமார் பத்த

மூரிவே ழத்தின்

வீசுமீ னப்ப யோதிவாய் விட்டு

வேகவே தித்து

வீழமோ திப்ப ராரைநா கத்து

வீரவேல் தொட்ட

நடுவேயன்-

யொருஞான;

யளிபாட-

லணிவேனோ;

தனபார-

மயில்வாழ்வே;

வருமாகூர்-

பெருமானே. 294

ஊனே நெலும்பு சீசீ மலங்க

ளோடே நரம்பு

ஊழ்நோ யடைந்து மாசான மண்டு

மூனோ டுழன்ற

நானா ரொடுங்க நானார் வணங்க

நானார் மகிழ்ந்து

நானா ரிரங்க நானா ருணங்க

நானார் நடந்து

தானே புணர்ந்து தானே யறிந்து

தானே மகிழ்ந்து

தாய்போல் பரிந்த தேனோ டுகந்து

தானே தழைந்து

தானே வளர்ந்து தானே யிருந்த

தார்வேணி யெந்தை

சாலோக தொண்டர் சாய்ப் தொண்டர்

சாரூப தொண்டர்

கசுமாலம்-

கடைநாயேன்;

உனையோத-

விழநானார்;

அருளுறித்-

சிவமாகித்;

யருள்பாலா-

பெருமானே. 295

சாங்கரி பாடியிட வோங்கிய ஞானசுக

தாண்டவ மாடியவர்

வடிவான-

சாந்தம தீதமுணர் கூந்தம சாதியவர்

தாங்களு ஞானமுற

வடியேனுந்;

தூங்கிய பார்வையொடு தாங்கிய வாயுவொடு

தோன்றிய சோதியொடு

சிவயோகந்-

தூண்டிய சீவனொடு வேண்டிய காலமொடு

சோம்பினில் வாழும்வகை

அருளாதோ;

வாங்குகை யானையென வீன்குலை வாழைவளர்

வான்பொழில் சூழும்வய

லயலேறி-

மாங்கனி தேனொழுக வேங்கையில் மேலரிகள்

மாந்திய வாரணிய

மலைமீதிற்;

பூங்கொடி போலுமிடை யேங்கிட வாரமணி

பூண்பன பாரியன

தனபாரப்-

பூங்குற மாதினுட னாங்குற வாடியிருள்

பூம்பொழில் மேவிவளர்

பெருமானே. 296

சிவஞான புண்டரிக மலர்மாது டன்கலவி

சிவபோக மன்பருக

அறியாமற்-

செகமீது முன்றுமல வடிவாயி ருந்துபொது

திகழ்மாதர் பின்செருமி

யழிவேனோ;

தவமாத வங்கல்பயில் அடியார்க ணங்களொடு

தயவாய்ம கிழ்ந்துதினம்

விளையாடத்-

தமியேன்ம லங்களிரு வினைநோயி டிந்தலற

ததிநாளும் வந்ததென்முன்

வரவேணும்;

உவகாரி யன்பர்பணி கலியாணி யெந்தையிட

முறைநாய கங்கவுரி

சிவகாமி-

ஒளிராணை யின்கரமில் மகிழ்மாது ளங்களியை

யொருநாள்ப கிர்ந்தவுமை

யருள்பாலா;

அவமேபி றந்தளனை இறவாம லன்பர்புகு

மமுதால யம்பதவி

யருள்வோனே-

அழகாந கம்பொலியு மயிலாகு நிஞ்சிமகிழ்

அயிலாபு கழ்ந்தவர்கள்

பெருமானே. 297

சந்தம் புனைந்து சந்தஞ் சிறந்த
தண்கொங்கை வஞ்சி மனையாளுந்-
தஞ்சம் பயின்று கொஞ்சஞ் சதங்கை
தங்கும் பதங்க ளிளைஞோரும்;
எந்தன் தனங்க ளென்றென்று நெஞ்சி
லென்றும் புகழ்ந்து மிகவாழும்-
இன்பங் களைந்து துன்பங்கள் மங்க
இன்றுன் பதங்கள் தரவேணும்;
கொந்தின் கடம்பு செந்தண் புயங்கள்
கொண்டங் குறிஞ்சி யுறைவோனே-
கொங்கின் புனஞ்செய் மின்கண்ட கந்த
குன்றம் பிளந்த கதிர்வேலா;
ஐந்திந் தீரியங்கள் வென்றொன்று மன்ப
ரங்கம் பொருந்து மழகோனே-
அண்டந் தலங்க ளெங்குங் கலங்க
அன்றஞ்ச லென்ற பெருமானே. 298

பாரந் துங்குழல் சோரநெ கிழ்ந்துப
டரத னம்புன கிதமாகப்-
பாவைய ருந்தியில் மூழ்கிநெ டும்பரி
தாபமு டன்பரி மளவாயின்;
ஆரமு துண்டனை மீதிலி ருந்தநு
ராகம்வி ளைந்திட விளையாடி-
ஆகந கம்பட ஆரமு யங்கிய
ஆசைம றந்துனை யுணர்வேனோ;
நாரத னன்றுச காயமொ ழிந்திட
நாயகி பைம்புன மதுதேடி-
நாணம ழிந்துரு மாறிய வஞ்சக
நாடியெ பங்கய பதநோவ;
மாரச ரம்பட மோகமு டன்குற
வாணர்கு றிஞ்சியின் மிசையேபோய்-
மாமுனி வன்புணர் மாணுத வுந்தனி
மானைம ணஞ்செய்த பெருமானே. 2

மூலா நிலமதின் மேலே மனதுறு மோகா டவிகடர் மோனா நிலைதனை நானா வகையிலு மோதா நெறிமுறை லீலா விதமுன தாலே கதிபெற நேமா ரகசிய நீடு ழிதனிலை வாடா மணியொளி நீதா பலமது நாலா ருசியமு தாலே திருமறை நாலா யதுசெப நாடாய் தவரிடர் கேடா வரிகரி நாரா யணர்திரு சூலா திபர்சிவ ஞானார் யமனுதை காலார் தரவரு தோதீ திகுதிசு தீதீ செகசெக சோதீ நடமிடு இத்தரணி மீதிற் எத்தரொடு கூடிக் முத்தமிழை யோதித் முத்தியடி யேனுக் தத்துவமெய்ஞ் ஞானக் சத்தசொரு பாபுத் நித்தியக்ரு தாநற் நிர்த்தஜெக ஜோதிப் என்பந்தவி னைத்தொடர் போக்கிவி இன்பந்தனை யுற்றும காப்ரிய அன்புந்திய பொற்கிணி பாற்கட அந்தந்தனி லிச்சைகொ ளாற்பத முன்புந்திநி னைத்துரு வாற்சிற முன்திந்தியெ னப்பர தாத்துட தம்பந்தம றத்தவ நோற்பவர் சம்பந்தனெ னத்தமிழ் தேக்கிய	தனைநாடி- முதல்கூறும்; வுபதேசம்- தருவாயே; மணிமாலை- மருகோனே; குருநாதா- பெருமானே. 300 பிறவாதே- கலவாதே; தளராதே- கருள்வாயே; குருநாதா- தமுதோனே; பெருவாழ்வே- பெருமானே. 301 சையமாகி- மதுவாகி; லமுதான- மருள்வாயே; வடிவாகி- னடமாடித்; குறைதீர்ச்- பெருமானே. 302
---	--

கருப்பற் றூறிப்
கனக்கப் பாடுந்
திருப்பொற் பாதத்
சிறக்கப் பாலித்
பரப்பற் றாருக்
பரத்தப் பாலுக்
திருக்கைச் சேவற்
செகத்திற் சோதிப்

பிறவாதே-
றுழலாதே;
தநுபுதி-
தருள்வாயே;
குரியோனே-
கணியோனே;
கொடியோனே-
பெருமானே. 303

சமய பத்தி வருதாத்தனை
சரண பத்ம சிவார்ச்சனை
அமைய சற்குரு சாத்திர
அருளெ னக்கினி மேற்றுணை
உமைமு லைத்தரு பாற்கொடு
உரிய மெய்த்தவ மாக்கிந
தமிழ்த னைக்கரை காட்டிய
சமண ரைக்கழு வேற்றிய

நினையாதே-
தனைநாடி;
மொழிநூலால்-
தருவாயே;
அருள்கூறி-
லுபதேசத்;
திறலோனே-
பெருமானே. 304

துள்ளுமத வேள்கைக்
தொல்லைநெடு நீலக்
மெள்ளவரு சோலைக்
மெய்யுருகு மாணைத்
தெள்ளுதமிழ் பாடத்
செய்யகும ரேசத்
வள்ளல்தொழு ஞானக்
வள்ளிமண வாள்ப்

கணையாலே-
கடலாலே;
குயிலாலே-
தழுவாயே;
தெளிவோனே-
திறலோனே;
கழலோனே-
பெருமானே. 305

நீலங்கொள் மேகத்தின்
நீவந்த வாழ்வைக்கண்
மால்கொண்ட பேதைக்குன்
மார்தங்கு தாரைத்தந்
வேல்கொண்டு வேலைப்பண்
வீரங்கொள் குராக்குங்
நாலந்த வேதத்தின்
நானென்று மார்தட்டும்

மயில்மீதே-
டதனாலே;
மணநாறும்-
தருள்வாயே;
டெறிவோனே-
குலகாலா;
பொருளானே-
பெருமானே. 306

பிறவியலை யாற்றினிற்	புகுதாதே-
பிரகிருதி மார்க்கமுற்	றலையாதே;
உறுதிசூரு வாக்கியப்	பொருளாலே-
உனதுபத காஷியைத்	தருவாயே;
அறுசமய சாத்திரப்	பொருளோனே-
அறிவுளறி வார்க்குணக்	கடலோனே;
குறுமுனிவ னேத்துமுத்	தமிழோனே-
குமரகுரு கார்த்திகைப்	பெருமானே. 307

வாரிமீ தேயெழு	திங்களாலே-
மாரவே னேவிய	அம்பினாலே;
பாரெலா மேசிய	பண்பினாலே-
பாவியே னாவிம	யங்கலாமோ;
சூரனீள் மார்புதொ	ளைந்தவேலா-
சோதியே தோகைய	மர்ந்தகோவே;
மூரிமால் யானைம	ணந்தமார்பா-
மூவர்தே வாதிகள்	தம்பிரானே. 308

போத நிர்க்குண போதா நமோநம	
நாத நிஷ்கள நாதா நமோநம	
பூர ணக்கலை சாரா நமோநம	பஞ்சபாண-
பூபன் மைத்துன பூபா நமோநம	
நீப புஷ்பக தாளா நமோநம	
போக சொர்க்கபு பாலா நமோநம	சங்கமேறும்;
மாத மிழ்த்ரய சேயே நமோநம	
வேத னத்ரய வேளே நமோநம	
வாழ்ஜ கத்ரய வாழ்வே நமோநம	என்றுபாத-
வாரி ஜத்தில்வி ழாதே மகோததி	
யேழ்பி றப்பினில் மூழ்கா மனோபவ	
மாயை யிற்கழி யூடே விடாதுக	லங்கலாமோ;
கீத நிர்த்தவெ தாளா டவீநட	
நாத புத்திர பாகீ ரதீகிரு	
பாச முத்திர ஜீமூத வாகனார்	தந்திபாகா-
கேக யப்பிர தாபா முலாதிப	

மாலி கைக்கும ரேசா விசாகக்ரு
பாலு வித்ரும காரா ஷடானன புண்டரீகா;

வேத வித்தக வேதா விநோதகி
ராத லக்ஷ்மிகி ரீடா மகாசல
வீர விக்ரம பாரா வதானவ கண்டஞ்ஞர-

வீர நிட்டுர வீராதி காரண
தீர நிர்ப்பய தீராபி ராமவி
நாய கப்ரிய வேலாபு தாகுரர் தம்பிரானே. 309

வேத வித்தகா சாமீ நமோநம
வேல்மி குத்தமா ஞ்ஞர நமோநம
வீம சக்ரயூ காளா நமோநம விந்துநாத-

வீர பத்மசீர் பாதா நமோநம
நீல மிக்ககூ தாளா நமோநம
மேக மொத்தமா யூரா நமோநம விண்டிடாத;

போத மொத்தபேர் போதா நமோநம
பூத மற்றுமே யானாய் நமோநம
பூர ணத்துளே வாழ்வாய் நமோநம துங்கமேவும்-

பூத ரத்தெலாம் வாழ்வாய் நமோநம
ஆறி ரட்டிநீள் தோளா நமோநம
பூஷணத்துமா மார்பா நமோநம புண்டரீக;

மீதி ருக்குநா மாதோடு சேயிதழ்
மீதி ருக்குமே ரார்மா புலோமசை
வீர மிக்கஏழ் பேர்மாதர் நீடினம் நின்றுநாளும்-

வேத வித்தகீ வீமா விராகிணி
வீறு மிக்கமா வீணா கரேமக
மேரு வற்றுவாழ் சீரே சிவாதரெ யங்கராகீ;

ஆதி சத்திசா மாதே விபார்வதி
நீலி துத்தியார் நீணா கபூஷணி
ஆயி நித்தியே கோட ரமாதவி யென்றுதாழும்-

ஆர்யை பெற்றசீ ராளா நமோநம
ஞ்ஞரை யட்டுநீள் பேரா நமோநம
ஆர ணத்தினார் வாழ்வே நமோநம தம்பிரானே. 310

நாலி ரண்டித ழாலே கோலிய
 ஞால முண்டக மேலே தானிள
 ஞாயி நென்றுறு கோலா காலனு மதின்மேலே-
 ஞால முண்டபி ராணா தாரனும்
 யோக மந்திர மூலா தாரனு
 நாடி நின்றப்ர பாவா காரனு நடுவாக;
 மேலி ருந்தகி ரீடா பீடமு
 நூல நிந்தம ணீமா மாடமு
 மேத கும்ப்ரபை கோடா கோடியு மிடமாக-
 வீசி நின்றுள தூபா தீபவி
 சால மண்டப மீதே யேறிய
 வீர பண்டித வீரா சாரிய வினைதீராய்;
 ஆல சுந்தரி மோடா மோடிசு
 மாரி பிங்கலை நானா தேசிய
 மோகி மங்கலை லோகா லோகியெ வுயிர்பாலும்-
 ஆன சம்ப்ரமி மாதா மாதவி
 ஆதி யம்பிகை ஞாதா வானவ
 ராட மன்றினி லாடா நாடிய அபிராமி;
 கால சங்கரி சீலா சீலித்ரி
 குலி மந்த்ரக பாஷா பாஷணி
 காள கண்டிக பால் மாலினி கலியாணி-
 காம தந்திர லீலா லோகினி
 வாம தந்திர நூலாய் வாள்சில
 காம சுந்தரி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமாளே. 311
 தசையு முதிரமு நிணமொடு செருமிய
 கரும கிருமிக னொழுகிய பழகிய
 சடல வுடல்கடை கடலையிலிடுசிறு குடில்பேணுஞ்-
 சகல கருமிகள் சருவிய சமயிகள்
 சரியை கிரியைகள் தவமெனு மவர்சிலர்
 சவலை யறிவினர் நெறியினை விடஇனி யடிபேணுக்-
 கிசைய இதுபொரு ளென அறி வறவொரு
 வசன முறஇரு வினையற மலமற
 இரவு பகலற எனதற நினதற அநுபூதி;

இனிமை தருமொரு தனிமையை மறைகளி
னிறுதி யறுதியி டவரிய பெறுதியை
இருமை யொருமையில் பெருமையை வெளிபட
மொழிவாயே;

அசல குலபதி தருமொரு திருமகள்
அமலை விமலைக ளெழுவரும் வழிபட
அருளி அருணையி லுறைதரு மிறையவ ளபிராமி-

அநகை அநுபவை அநுதயை அபிநவை
அதல முதலெழு தலமிவை முறைமுறை
அடைய அருளிய பழையவ ளருளிய சிறியோனே;

வசுவ பசுபதி மகிழ்தர வொருமொழி
மவுன மருளிய மகிமையு மிழையவர்
மரபில் வனிதையும் வனசரர் புதல்வியும் வடிவேலும்-

மயிலு மியலறி புலமையு முபநிட
மதுர கவிதையும் விதரண கருணையும்
வடிவு மிளமையும் வளமையு மழகிய பெருமானே. 312

குகையில்நவ நாதருஞ் சிறந்த
முகைவனச சாதனுந் தயங்கு
குணமுமக ரேசருந் தரங்க

முரல்வேதக்-

குரகதபு ராரியும் ப்ரசண்ட
மரகதமு ராரியுஞ் செயங்கொள்
குலிசகைவ லாரியுங் கொடுங்க

ணறநூலும்;

அகலியபு ராணமும் ப்ரபஞ்ச
சகலகலை நூல்களும் பரந்த
அருமறைய நேகமுங் குவிந்தும்

அறியாத-

அறிவுமறி யாமையுங் கடந்த
அறிவுதிரு மேனியென் றுணர்ந்துன்
அருணசர ணாரவிந்த மென்று அடைவேனோ;

பகைகொள்துரி யோதனன் பிறந்த
படைபொருத பாரதந் தெரிந்து
பரியதொரு கோடுகொண் டுசண்ட வரைம்தே-

பழுதறவி யாசனன் நியம்ப

எழுதியவி நாயகன் சிவந்த
பவளமத யானைபின்பு வந்த

முருகோனே;

மிகுதமர சாகரங் கலங்க

எழுசிகர பூதரங் குலுங்க
விபரிதநி சாசரன் தியங்க

அமராடி-

விபுதர்குல வேழமங்கை துங்க

பரிமளப டரகும்ப விம்ப
ம்ருகமதப யோதரம் புணர்ந்த

பெருமானே. 313

சீதமலம் வெப்பு வாதமிகு பித்த

மானபிணி சுற்றி

யுடலூடே-

சேருமுயிர் தப்பி யேகும்வண மிக்க

தீதுவிளை விக்க

வருபோதில்;

தாதையொடு மக்கள் நீதியொடு துக்க

சாகரம தற்கு

எழியாமுன்-

தாரணி த னக்கு ளாரணமு ரைத்த

தாள் தரநி னைத்து

வரவேணும்;

மாதர்மய லுற்று வாடவடி வுற்று

மாமயிலில் நித்தம்

வருவோனே-

மாலுமய னொப்பி லாதபடி பற்றி

மாலுமலு மற்ற

மறையோர்முன்;

வேதமொழி வித்தை யோதியறி வித்த

நாதவிறல் மிக்க

இகல்வேலா-

மேலகர ரிட்ட தேவார்சிறை வெட்டி

மீளவிடு வித்த

பெருமானே. 314

பொதுவ தாய்த்தனி முதல தாய்ப்பக

விரவு போய்ப்புகல்

கின்றவேதப்-

பொருள தாய்ப்பொருள் முடிவ தாய்ப்பெரு

வெளிய தாய்ப்புதை

வின்றியீறில்;

கதிய தாய்க்கரு தரிய தாய்ப்பரு

கமுத மாய்ப்புல

னைந்துமாயக்-

கரண மாய்த்தெனை மரண மாற்றம்

கருணை வார்த்தையி

ருந்தவொறென்.

உத்தி கூப்பிட நிருத ரார்ப்பெழ உலகு போற்றிட ஒருப ராக்ரம துரக மோட்டிய வரவ கோக்கிரி	வெங்கலாபு- நண்பவானோர்
முதல்வ பார்ப்பதி புதல்வ கார்த்திகை முலைகள் தேக்கிட முளரி பாற்கடல் சயில மேற்பயில் முதிய மூர்த்திகள்	வுண்டவாழ்வே- தம்பிரானே. 315
இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும் இலங்கு நூலும் புலியத ளாடையு அசைந்த தோடுஞ் சிரமணி மாலையு அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற உகந்த பாசங் கயிறொடு தூதுவர் அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய	எழில்நீறும்- மழுமானும் முடிமீதே- குருநாதா; முனிவோனே- நலியாதே; வரவேணும்- பெருமானே. 316
திரிபுர மதனை யொருநொடி யதனி லெரிசெய் தருளிய சினமுடை யசுரர் மனமது வெருவ மயிலது முடுகி	சிவன்வாழ்வே- விடுவோனே;
பருவரை யதனை யுருவிட எறியு மறுமுக முடைய பசலையொ டணையு மிளமுலை மகளை மதனிவிடு பகழி	வடிவேலா- தொடலாமோ;
கரிதிரு முகமு மிடமுடை வயிறு முடையவர் பிறகு கனதன முடைய குறவர்த மகளை கருணையொ டணையு	வருவோனே- மணிமார்பா;
அரவணை துயிலு மரிதிரு மருக அவனியு முழுது அடியவர் வினையு மமரர்கள் துயரு மறஅரு ளுதவு	முடைபோனே- பெருமானே. 317

ஆனாத ஞான புத்தி யைக்கொடுத்ததும்
 ஆராய நூல்க ளிற்க ருத்த னித்ததும்
 ஆதேச வாழ்வி னிற்ப்ர மித்தி னைத்துயி ரழியாதே-
 ஆசாப யோதி யைக்க டக்க விட்டதும்
 வாசாம கோச ரத்தி ருத்து வித்ததும்
 ஆபாத னேன்மிகப்ர சித்தி பெற்றினி துலகேழும்;
 யானாக நாம அற்பு தத்தி ருப்புகழ்
 தேனுற வோதி யெத்தி சைப்புறத்தினும்
 ஏடேவு ராஜ தத்தி னைப்பணித்ததும் இடராழி-
 ஏறாத மாம லத்ர யக்கு ணத்ரய
 நானாவி கார புற்பு தப்பி றப்பற
 ஏதேம மாயெ னக்க நுகர் கித்ததும் மறவேனே;
 மாநாக நாண்வ லுப்பு றத்து வாக்கியொர்
 மமேரு பூத ரத்த னுப்பி டித்தொரு
 மாலாய வாளி யைத்தொ டத்தரக்கரி லொருமுவர்-
 மாளாது பாத காப்பு ரத்ர யத்தவர்
 தூளாக வேழு தற்சி ரித்த வித்தகர்
 வாழ்வேவ லாரி பெற்றெடுத்த கற்பக வனமேவும்,
 தேநாய காள னத்து தித்த வுத்தம
 வானாடர் வாழ விக்ர மத்தி ருக்கழல்
 சேராத குர னைத்து ணித்த டக்கிய வரைமோதிச்-
 சேறாய சோரி புக்க ளக்கர் திட்டெழு
 மாறாதி சாச ரக்கு லத்தையிப்படி
 சீராவினால றுத்த றுத்தொ துக்கிய பெருமானே. 318

ஒது வித்தவர் கூலிகொ டாதவர்
 மாத வர்க்கதி பாதக மானவர்
 ஊச லிற்கன லாயெரி காளையர் மறையோர்கள்.
 ஊர்த னக்கிட ரேசெயு மேழைகள்
 ஆர்த னக்குழு தாசின தாரிகள்
 ஒடி யுத்தம ரூதிய நாடின ரிரவோருக்;
 கேது மித்தனை தானமி டாதவர்
 பூத லத்தினி லோரம தானவர்
 ஈசர் விஷ்ணுவை சேவைசெய் வோர்தமை
 யிகழ்வோர்கள்-

ஏக சித்ததி யானமி லாதவர்
மோக முற்றிடு போகித முறினர்
ஈன ரித்தனை பேர்களு மேழ்நர குழல்வாரே;

தாத தத்தத தாதத தாதத
தூது துத்துது தூதுது தூதுது
சாச சச்சச சாசச சாசச சசசாச-

தாட டட்டட டாடட டாடட
டுடு டுட்டுடு டுடுடு டுடுடு
தாடி டிட்டிடி டிட்டி டிட்டி டிட்டி;

தீதி தித்திதி தீதிதி தீதிதி
தோதி குத்திகு தோதி கு தோதி கு
சேகு செக்குகு செக்குகு சேக்குகு செக்குசேகு-

சேயெ னப்பல ராடிட மாகலை
ஆயு முத்தமர் கூறிடும் வாசக
சேகு சித்திர மாகநி ணாடிய பெருமானே. 319

பாணிக்குட் படாதுசாதகர் காணச்சற் றொணாது வாதிகள்
பாஷிக்கத் தகாது பாதக பஞ்சபூத-
பாசத்திற் படாது வேறொரு பாயத்திற் புகாது பாவனை
பாவிக்கப் பெறாது வாதனை நெஞ்சமான;
ஏணிக்கெட் டொணாது மீதுயர் சேணுக்குச் சமான நூல்வழி
யேறிப்பற் றொணாது நாடினர் தங்களாலும்-
ஏதுச்செப் பொணாத தோர்பொருள் சேரத்துக் கமாம
கோத்தி;

யேறச்செச் சைநாறு தானைவ ணங்குவேனோ;
ஆணிப்பொற் ப்ரதாப மேருவை வேலிட்டுக் கடாலி வாசவன்
ஆபத்தைக் கெடாநி சாசரர் தம்ப்ரகாசம்-
ஆழிச்சத் ரசாயை நீழலி லாதித்தப் ப்ரகாச நேர்தர
ஆழிச்சக் ரவாள மாள்தரும் எம்பிரானே;

மாணிக்கப் ப்ரவாள நீலம தாணிப்பொற் கிராதை நூபுர
வாசப்பத் மபாத சேகர சம்புவேதா-
வாசிக்கப் படாத வாசகம் ஈசர்க்குச் சுவாமி யாய்முதல்
வாசிப்பித் ததேசி காசுரர் தம்பிரானே 320

மதனேவிய கணையாலிரு வினையால்புவி கடல்சாரமும்
வடிவாயுடல் நடமாடுக முடியாதேன்—
மனமாயையொ டிருகாழ்வினை யறமுதுடை மலம்வேரற
மகிழ்ஞானக அநுபூதியி னருள்மேவிப்;
பதமேவுமு னடியாருடன் விளையாடுக அடியேன் முனெ
பரிபூரண கிருபாகர முடன்ஞான—
பரிமேலழ குடனேறிவி ணவர்பூமழை யடிமேல்விட
பலகோடிவெண் மதிபோலவெ வருவாயே;
சதகோடிவெண் மடவார்கட லெனசாமரை யசையாமுழு
சசிகுரியர் கடராமென வொருகோடிச்—
சடைமாழுடி முனிவோர்சர ணெனவேதியர் மறையோதுக
சதிநாடக மருள்வேணிய னருள்பாலா;
விதியானவ னினையாளென துளமேவிய வளிநாயகி
வெகுமாலுற தனமேலணை முருகோனே—
வெளியாசையொ டடைபூவணர் மருகாமணி முதிராடக
வெயில்வீசிய அழகாதமிழ் பெருமானே. 321

இருநோய்ம லத்தைசிவ வொளியால்மி ரட்டியெனை
யினிதாவ ழைத்தெனது முடிமேலே—
இணைதாள ளித்துனது மயில்மேலி ருத்தியொளி
ரியல்வேல ளித்துமகி ழிருவோரும்—
ஒருவாகெ னக்கயிலை யிறையோன ளித்தருளு
மொளிர்வேத கற்பகந லினையோனே—
ஒளிர்மாம றைத்தொகுதி சுரர்பார்த்து தித்தருள
உபதேசி கப்பதமு மருள்வாயே;
கருநோய றுத்தெனது மிடிதூள்ப டுத்திவிடு
கரிமாழு கக்கடவு ளடியார்கள்—
கருதாவ கைக்குவர மருள்ஞான தொப்பைமகிழ்
கருணாக டப்பமல ரணிவோனே;
திருமால ளித்தருளு மொருஞான பத்தினியை
திகழ்மார்பு றத்தழுவு மயில்வேலா—
சிலைதூளெ முப்பிகவ டவுணோரை வெட்டிசுரர்
சிறைமீள விட்டபுகழ் பெருமானே. 322

இனமறைவி தங்கள் கொஞ் சியசிறுச தங்கைகின்
கிணியிலகு தண்டையம் புண்டரீகம்-
எனதுமன பங்கயங் குவளைகுர வம்புனைந்
திரவுபகல் சந்ததஞ் சிந்தியாதோ;
உனதருளை யன்றியிங் கொருதுணையு மின்றிநின்
றுளையுமொரு வஞ்சகன் பஞ்சபூத-
உடலதுச மந்தலைந் துலகுதொறும் வந்துவந்
துழலுமது துன்புகண் டன்புறாதோ;
கனநிவத தந்தசங் க்ரமகவள துங்கவெங்
கடவிகட குஞ்சரந் தங்கும்யானை-
கடகசயி லம்பெறும் படியவுணர் துஞ்சமுன்
கனககிரி சம்பெழுந் தம்புராசி;
அனலெழுமு னிந்தசங் க்ரமமதலை கந்தனென்
றரனுமுமை யும்குழந் தன்புகூர-
அகிலபுவ னங்களுஞ் சுரரொடுதி ரண்டுநின்
றரிபிரமர் கும்பிடுந் தம்பிரானே. 323

தவநெறி தவறிய குருடுகள் தலைபறி கதறிய பரபாதத்-
தருமிகள் கருமிகள் வெகுவித சமயிக ளவரொடு
சருவாநின்
றவனிவ னுவனுட னவளிவ னுவளது இதுவுது
வெனுமாறந்-
றருவுரு வொழிதரு வருவுடை யதுபதி தமியனு
முணர்வேனோ;
குவலய முழுவது மதிர்பட வடகுவ டிடிபட வுரகேசன்-
கொடுமுடி பலநெறி தரநெடு முதுகுரை கடல்புனல்
வறிதாகத்;
துவல்கொடு முறையிடு சுரர்பதி துயரது கெடநிசி
சுரர்சேனை-
துகளெழ நடநவில் மரகத துரகதம் வரவல
பெருமானே. 324

பூதக லாதிகள் கொண்டு யோகமு மாகம கிழ்ந்து
 பூசைகள் யாதுநி கழ்ந்து பிழைகோடி-
 போம்வழி யேதுதெ ரிந்து ஆதிய நாதியி ரண்டு
 பூரணி காரணி விந்து வெளியான;
 நாதப ராபர மென்ற யோகியு லாசம றிந்து
 ஞானசு வாசமு ணர்ந்து வொளிகாண-
 நாடியொ ராயிரம் வந்த தாமரை மீதில மர்ந்த
 நாயகர் பாதமி ரண்டு மடைவேனோ;
 மாதுசர் வேஸ்வரி வஞ்சி காளிபி டாரிவி பஞ்சி
 வாணிவ ராகிம டந்தை யபிராமி-
 வாழ்சிவ காமச வுந்த்ரி யாலமெ லாமுக பஞ்ச
 வாலைபு ராரியி டந்த குமையாயி;
 வேதபு ராணம்வி ளம்பி நீலமு ராரியர் தங்கை
 மேலொடு கீழுல கங்கள் தருபேதை-
 வேடமெ லாமுக சங்க பாடலொ டாடல்ப யின்ற
 வேணியர் நாயகி தந்த பெருமானே. 325

பெருங்கா ரியம்போல் வருங்கே டுடம்பால்
 ப்ரியங்கூர வந்து கருவூறிப்
 பிறந்தார் கிடந்தா ரிருந்தார் தவழ்ந்தார்
 நடந்தார் தளர்ந்து பிணமானார்;
 அருங்கான் மருங்கே யெடுங்கோள் சுடுங்கோள்
 அலங்கார நன்றி தெனமூழ்கி-
 அகன்றா சையும்போய் விழும்பா முடம்பால்
 அலந்தேனை யஞ்ச லெனவேணும்;
 இருங்கா னகம்போ யிளங்கா னைபின்போ
 கவெங்கே மடந்தை யெனவேகி-
 எழுந்தே குரங்கா லிலங்கா புரந்தீ
 யிடுங்கா வலன்றன் மருகோனே;
 பொருங்கார் முகம்பா ணிகொண்டே யிறைஞ்சார்
 புறஞ்சாய அம்பு தொடும்வேடர்-
 புனங்கா லலங்கோ தைபங்கா வபங்கா
 புகழ்ந்தோது மண்டர் பெருமானே. 326

மதிதனை யிலாத பாவி குருநெறி யிலாத கோபி
 மனநிலை நிலாத பேயன் அவமாடை
 வகையது விடாத பேடி தவநினை விலாத மோடி
 வரும்வகை பிதேது காய மெனநாடும்;
 விதியிலி பொலாத லோபி சபைதனில் வராத கோழை
 வினையிகல் விடாத கூள னெனைநீயும்-
 மிகுபர மதான ஞான நெறிதனை விசார மாக
 மிகுமுன துருப தான மருள்வாயே;
 எதிர்வரு முதார சூர னிருபிள வதாக வேலை
 யியலொடு கடாவு தீர குமரேசா-
 இனியசொல் மறாத சீலர் கருவழி வராமல் நாடும்
 இளமையது தானு மாக நினைவோனே;
 நதியுட னராவு பூணு பரமர்குரு நாத னான
 நடைபெறு கடுர மான மயில்வீரா-
 நகைமுக விநோத ஞான குறமினுட னேகு லாவு
 நவமணி யுலாவு மார்ப் பெருமானே. 327

முருகம யூர்ச் சேவக சரவண ஏன்ற பூதரி
 முகுளப டூர்க் கோமள முலைமீதே-
 முழுகிய காதற் காழுக பதிபசு பாசத் தீர்வினை
 முதியபு ராரிக் கோதிய குருவேயென்;
 றுருகியு மாடிப் பாடியு மிருகழல் நாடிச் சூடியு
 முணர்வினொ டீடிக் கூடியும் வழிபாடுற்-
 றுலகினொ ராசைப் பாடற நிலைபெறு ஞானத் தாலினி
 யுனதடி யாரைச் சேர்வது மொருநாளே;
 மருகனெ னாமற் சூழ்கொலை கருதிய மாமப் பாதகன்
 வரவிடு மாயப் பேய்முலை பருகாமேல்-
 வருமத யானைக் கோடவை திருகிவி ளாவிற் காய்கனி
 மதுகையில் வீழ்ச் சாடிய சதமாபுட்;
 பொருதிரு கோரப் பாரிய மருதிடை போயப் போதொரு
 சகடுதை யாமற் போர்செய்து விளையாடிப்
 பொதுவியர் சேரிக் கேவளர் புயல்மரு காவஜ்ஜாயுத
 புரமதில் மாபுத் தேளிர்கள் பெருமானே. 329

கொடியமத வேள்கைக்
 குரைகனெடு நீலக்
 நெடியபுகழ் சோலைக்
 நிலைமைகெடு மானைத்
 கடியரவு பூணர்க்
 கலைகள்தெரி மாமெய்ப்
 அடியவர்கள் நேசத்
 அறுமுகவி நோதப்

கணையாலே-
 கடலாலே;
 குயிலாலே-
 தருவாயே;
 கினியோனே-
 புலவோனே;
 துறைவேலா-
 பெருமானே. 329

தேனியல்சொற்
 சேவைதனைக்
 யானெனதற்
 யானறிதற்
 வானவருக்
 வாசவனுக்
 ஆனைமுகற்
 ஆறுமுகப்

கணிமாதர்-
 கருதாதே;
 றிடுபோதம்-
 கருள்வாயே;
 கரசான-
 கினியோனே;
 கிளையோனே-
 பெருமானே. 330

நாளு மிகுத்த
 ஞான நிருத்த
 ஏழை தனக்கு
 ராசி தழைக்க
 பூளை யெருக்கு
 பூண ரளித்த
 வேளை தனக்கு
 வேழ மழைத்த

கசிவாகி-
 மதைநாடும்;
 மநுபூதி-
 அருள்வாயே;
 மதிநாக-
 சிறியோனே;
 சிதமாக-
 பெருமானே. 331

பட்டுப் படாத
 பக்கத்து மாதர்
 சுட்டுச் சுடாத
 துக்கத்தி லாழ்வ
 தட்டுப் படாத
 தர்க்கித்த சூரர்
 மட்டுப் படாத
 மற்றொப்பி லாத

மதனாலும்-
 வசையாலும்;
 நிலவாலும்-
 தியல்போதான்;
 திறல்வீரா-
 குலகாலா;
 மயிலோனே-
 பெருமானே. 332

பரவைக் கெத்தனை
பகரற் குற்றவ
மரபுக் குச்சித
வரமெத் தத்தா
கரடக் கற்பக
கலைவிற் கட்டுற
அரனுக் குற்றது
அயனைக் குட்டிய

விசை தூது-
ரென்மானுன்;
ப்ரபுவாக-
வருவாயே;
னிளையோனே;
மகள்கேள்வா;
புகல்வோனே-
பெருமானே. 333

பொன்னை விரும்பிய
புன்மை விரும்பியெ
என்னை விரும்பிநி
எண்ணி விரும்பவு
மின்னை விரும்பிய
மெய்யின் விரும்பிய
அன்னை விரும்பிய
அண்மி விரும்பிய

பொதுமாதர்;
தடுமாறும்-
யொருகால்நின்
மருள்வாயே;
சடையாளர்-
குருநாதா;
குறமானை-
பெருமானே. 334

மனைமக்கள் சுற்ற
வலையைக்க டக்க
வினையிற்செ ருக்கி
விழலுக்கி றைத்து
சுனையைக்க லக்கி
சொருபக்கு றத்தி
தினநற்ச ரித்ர
சிறைவெட்டி விட்ட

மெனுமாயா-
அறியாதே;
யடிநாயேன்-
விடலாமோ;
வினையாடு-
மணவாளா;
முளதேவர்-
பெருமானே. 335

விழையுமனி தரையுமுனி வரையுமவ ருயிர் துணிய
வெட்டிப் பிளந்துளம் பிட்டுப் பறிந்திடுஞ்
செங்கண்வேலும்-
விரையளக முகிலுமிள நகையும்ருக மதகனவி
சித்ரத் தனங்களுந் தித்தித்த தொண்டையும்
புண்டரீகச்-
சுழிமடுவு மிடையுமழ கியமகளிர் தருகலவி
சுட்டித் திரிந்திவன் தட்டுப் படுங்கொடும்
பங்கவாழ்வுந்-

தொலைவில்பிற வியுமகல வொருமவுன பரமசுக
 சுத்தப் பெரும்பதஞ் சித்திக்க அன்புடன் சிந்தியாதோ;
 எழுதரிய அறுமுகமு மணிநுதலும் வயிரமிடை
 யிட்டுச் சமைந்தசெஞ் சுட்டிக் கலன்களுந் துங்கநீள்பன்-
 னிருகருணை விழிமலரு மிலகுபதி னிருகுழையும்
 ரத்நக் குதம்பையும் பத்மக் கரங்களுஞ் செம்பொனூலும்;
 மொழிபுகழு முடைமணியு மரைவடமு மடியிணையு
 முத்தச் சதங்கையுஞ் சித்ரச் சிகண்டியுஞ்
 செங்கைவேலும்-
 முழுதுமழ கியகுமர கிரிகுமரி யுடனுருகு
 முக்கட் சிவன்பெறுஞ் சற்புத்ர வும்பர்தந்
 தம்பிரானே. 336

புவிக்குன் பாத மதைநினை பவர்க்குங் கால தரிசனை
 புலக்கண் கூடு மதுதனை அறியாதே-
 புரட்டும் பாத சமயிகள் நெறிக்கண் பூது படிற்றை
 புழுக்கண் பாவ மதுகொளல் பிழையாதே;
 கவிக்கொண் டாடு புகழினை படிக்கும் பாடு திறமிலி
 களைக்கும் பாவ சுழல்படு மடிநாயேன்-
 கலக்குண் டாகு புவிதனி லெனக்குண் டாகு பணி விடை
 கணக்குண் டாதல் திருவுள மறியாதோ;
 சிவத்தின் சாமி மயில்மிசை நடிக்குஞ் சாமி யெமதுளெ
 சிறக்குஞ் சாமி சொருபமி தொளிகாணச்-
 செழிக்குஞ் சாமி பிறவியை யொழிக்குஞ் சாமி பவமதை
 தெறிக்குஞ் சாமி முனிவர்க ளிடமேவுந்;
 தவத்தின் சாமி புரிபிழை பொறுக்குஞ் சாமி குடிநிலை
 தரிக்குஞ் சாமி யசுரர்கள் பொடியாகச்-
 சதைக்குஞ் சாமி யெமைபணி விதிக்குஞ் சாமி சரவண
 தகப்பன் சாமி யெனவரு பெருமானே. 337

மாண்டாரெ லும்பணி யுஞ்சடை
 யாண்டாரி றைஞ்ச மொழிந்ததை
 வான்பூத லம்பவ னங்கனல் புனலான-

வான் பூத முங்கர ணங்களு
 நான்போயொ டுங்கஅ டங்கலு
 மாய்ந்தால்வி ளங்கும தொன்றினை யருளாயேல்;
 வேண்டாமை யொன்றைய டைந்துள
 மீண்டாறி நின்சர ணங்களில்
 வீழ்ந்தாவல் கொண்டுரு கன்பினை யுடையேனாய்-
 வேந்தாக டம்புபு னைந்தருள்
 சேந்தாச ரண்சர ணென்பது
 வீண்போம தொன்றல என்பதை யுணராதோ,
 ஆண்டார்த லங்கள ளந்திட
 நீண்டார்மு குந்தர்த டந்தனில்
 ஆண்டாவி துஞ்சிய தென்றுமு தலைவாயுற்-
 றாங்கோர்சி லம்புபு லம்பிட
 ஞான்றாது துங்குச லஞ்சலம்
 ஆம்புமு ழங்கிய டங்கும ளவில்நேசம்;
 பூண்டாழி கொண்டு வ னங்களி
 லேய்ந்தாள வென்று வெறுந்தனி
 போந்தோல மென்றுத வம்புயல் மருகோனே-
 பூம்பாளை யெங்கும ணங்கமழ்
 தேங்காவில் நின்றதொர் குன்றவர்
 பூந்தோகை கொங்கைவி ரும்பிய பெருமானே. 338

பழுதற வோதிக் கடந்து பகைவினை தீரத் துறந்து
 பலபல யோகத் திருந்து மதராசன்;
 பரிமள பாணத் தயர்ந்து பனைமட லூர்தற் கிசைந்து
 பரிதவி யாமெத்த நொந்நு மயல்கூர-
 அழுதழு தாசைப் படுங்க ணபிநய மாதர்க் கிரங்கி
 யவர்விழி பாணத்து நெஞ்ச மறைபோய்நின்-
 றழிவது யான்முற் பயந்த விதிவச மோமற்றை யுன்ற
 னருள்வச மோஇப்ர மந்தெ ரிகிலேனே;
 எழுதரு வேதத்து மன்றி முழுதினு மாய்நிற்கு மெந்தை
 யெனவொரு ஞானக் குருந்த ருளமேவும்-
 இருவுரு வாகித் துலங்கி யொருகன தூணிற்பிறந்து
 இரணியன் மார்பைப் பிளந்த தனியாண்மை;

பொழுதிசை யாவிக்ர மன்தன் மருகபுராரிக்குமைந்த
 புளகப டரக் குரும்பை யுடன்மேவும்—
 புயல்கரி வாழச் சிலம்பின் வனசர மாணுக் குகந்து
 புனமிசை யோடிப் புகுந்த பெருமானே. 339

தோரண கனக வாசலில் முழவு
 தோல்முர சதிர முதிராத—
 தோகையர் கவரி வீசவ யிரியர்
 தோள்வலி புகழ் மதகோப;
 வாரண ரதப தாகினி துரக
 மாதிர நிறைய அரசாகி—
 வாழினும் வறுமை கூரினு நினது
 வார்கழ் லொழிய மொழியேனே;
 பூரண புவன காரண சவரி
 பூதர புளக தனபார—
 பூஷண நிருதர் தூஷண விபுதர்
 பூபதி நகரி குடியேற;
 ஆரண வனச ஈரிரு குடுமி
 ஆரியன் வெருவ மயிலேறு—
 மாரிய பரம ஞானமு மழகு
 மாண்மையு முடைய பெருமானே. 340

நாகாங்க ரோமங் காட்டி வாரேந்து நாகங் காட்டி
 நாமேந்து பாலங் காட்டி யபிராம—
 நானாங்க ராகங் காட்டி நாகேந்திர நீலங் காட்டி
 நாயேன்பர காசங் காட்டி மடலூர;
 மேகாங்க கேசங் காட்டி வாயாம்பல் வாசங் காட்டி
 மீதுர்ந்த போகங் காட்டி யுயிரீர்வார்—
 மேல்வீழ்ந்து தோயுந் தூர்த்தன் மோகாந்த காரந் தீர்க்க
 வேதாந்த தீபங் காட்டி யருள்வாயே;
 ஏகாந்த வீரம் போற்றி நீலாங்க யானம் போற்றி
 யேடாந்த நீபம் போற்றி முகில்தாவி—
 ஏறோங்க லேழுஞ் சாய்த்த நான்முன்று தோளும் போற்றி
 யார்வேண்டி னாலுங் கேட்ட பொருளியும்;

த்யாகாங்க சீலம் போற்றி வாயோய்ந்தி டாதன் றார்த்து
 தேசாங்க ஞரன் தோற்க மயிலேறிச்—
 சேவேந்தி தேசம் பார்க்க வேவேந்தி மீனம் பூத்த
 தேவேந்திர லோகங் காத்த பெருமாளே. 341

மனநூறு கோடி துன்ப நொடிமீதி லேறி னைந்து
 மதனூட லேழு யங்கி யதிருப—
 மடமாத ராசை கொண்டு புவிமீதி லேம யங்கி
 மதிசீரெ லாம ழிந்து கொடிதான;
 வினைமூடி யேதி ரிந்து புவிமீதி லேயு ழன்று
 விர கான்மெ யேத ளர்ந்து விடுநாளில்—
 விசையான தோகை துங்க மயிலேறி யோடி வந்து
 வெளிஞான வீடு தந்து அருள்வாயே;
 தினைவேடர் காவல் தங்கு மலைகாடெ லாமு ழன்று
 சிறுபேதை கால்ப ணிந்த குமரேசா—
 திரையாழி சேது கண்டு பொருராவ ணேசை வென்ற
 திருமால்மு ராரி தங்கை யருள்பாலா;
 முனிவோர்கள் தேவ ரும்பர் சிறையாக வேவ னைந்த
 முதுஞரர் தானை தங்கள் கிளையோடு—
 முடிகோடி தூளெ ழுந்து கழுக்கோடு பாற ருந்த
 முனைவேலி னாலெ றிந்த பெருமாளே. 342

கேத்திரக்கோவை

கும்ப கோணமொ டாரூர்சி தம்பரம்
 உம்பர் வாழ்வுறு சீகாழி நின்றிடு
 கொன்றை வேணியர் மாயூர மம்பெறு சிவகாசி—
 கொந்து லாவிய ராமேசு ரந்தனி
 வந்து பூஜைசெய் நால்வேத தந்திரர்
 கும்பு கூடிய வேளூர்ப் ரங்கிரி தனில்வாழ்வே;
 செம்பு கேசுர மாடானை யின்புறு
 செந்தி லேடகம் வாழ்சோலை யங்கிரி
 தென்றன் மாகிரி நாடாள வந்தவ செகநாதஞ்—
 செஞ்சொ லேரக மாவாவி னன்குடி
 குன்று தோறுடன் மூதூர்வி ரிஞ்சைநல்
 செம்பொன் மேனிய சோணாடு வஞ்சியில் வருதேவே;

கம்பை மாவடி மீதேய சுந்தர
 கம்பு லாவிய காவேரி சங்கமு
 கஞ்சி ராமலை வாழ்தேவ தந்திர வயலூரா-
 கந்த மேவிய போளூர்ந டம்புரி
 தென்சி வாயமு மேயாய கம்படு
 கண்டி யூர்வரு சாமிக டம்பணி மணிமாற்பா;
 எம்பி ரானொடு வாதாடு மங்கைய
 ரும்பர் வாணிபொ னீள்மால்ச வுந்தரி
 எந்த நாள்தொரு மேர்பாக நின்றுது துதியோதும்-
 இந்தி ராணிதன் மாதோடு நன்குற
 மங்கை மானையு மாலாய்ம ணந்துல
 கெங்கு மேவிய தேவால யந்தொறு பெருமானே. 343

வேல்விருத்தம்

வெங்காள கண்டர்கைச் சூலமுந் திருமாயன்
 வெற்றிபெறு சுடராழியும்
 விபுதர்பதி குலிசமுஞ் சூரன் குலங்கல்லி
 வெல்லா வெனக்கருதியே
 சங்க்ராம நீசயித் தருளெனத் தேவருஞ்
 சதுர்முகனு நின்றிரப்பச்
 சயிலமொடு சூரனுட லொருநொடியி லுருவியே
 தனியாண்மை கொண்ட நெடுவேல்
 கங்காளி சாமுண்டி வாராகி யிந்த்ராணி
 கௌமாரி கமலாசனக்
 கன்னிநா ரணிகுமரி த்ரிபுரைபயி ரவியமலை
 கௌரிகா மாக்ஷிசைவ
 சிங்காரி யாமளை பவாநிகார்த் திகைகொற்றி
 த்ரியம்பகி யளித்தசெல்வச்
 சிறுவனறு முகன்முருக னிருதர்களுக்கு லாந்தகன்
 செம்பொற் றிருக்கைவேலே.

344

வேதாள பூதமொடு காளிகா ளாத்ரிகளும்
 வெகுளறு பசாசகணமும்
 வெங்கழு குடன்கொடி பருந்துசெம் புவனத்தில்
 வெம்பசி யொழிக்க வந்தே

ஆதார கமடமுங் கணபண வியாளமும்
 அடக்கிய தடக்கிரியெலாம்
 அலையநட மிடுநெடுந் தானவர் நிணத்தசை
 யருந்திப் புரந்த வைவேல்
 தாதார் மலர்ச்சுனைப் பழநிமலை சோலைமலை
 தனிப்பரங் குன்றேரகந்
 தணிகைசெந் தூரிடைக் கழியாவி னன்குடி
 தடங்கட லிலங்கையதனிற்
 போதார் பொழிற்கதிர் காமத் தலத்தினைப்
 புகழுமவ ரவர்நாவினிற்
 புந்தியி லமர்ந்தவன் கந்தன்முரு கன்குகன்
 புங்கவன் செங்கைவேலே.

345

சேவல் விருத்தம்

அச்சப் ப டக்ஞரல் முழக்கிப் பகட்டியல்
 றிக்கொட்ட மிட்டமரிடும்
 அற்பக் குறப்பலிகள் வெட்டுக்கள் பட்டுகடி
 அறுகுழை களைக் கொத்தியே
 பிச்சச் சினத்துதறி எட்டுத்திசைப் பலிகள்
 இட்டுக் கொதித்து விறலே
 பெற்றுச் சுடர்ச்சிறகு தட்டிக் குதித்தியல்
 பெறக்கொக் கரித்து வருமாம்
 பொய்ச்சித் திரப்பலவும் உட்கத் திரைச்சலதி
 பொற்றைக் கறுத் தயில்விடும்
 புத்திப்ரிய யத்தன்வெகு வித்தைக் குணக்கடல்
 புகழ்ச்செட்டி சுப்ரமணியன்
 செச்சைப் புயத்தன்நவ ரத்னக்ரி டத்தன்மொழி
 தித்திக்கு முத்தமிழினைத்
 தெரியவரு பொதிகைமலை முனிவர்க் குரைத்தவன்
 சேவற் றிருத் துவசமே.

346

பங்கமா கியவிட புயங்கமா படமது
 பறித்துச் சிவத்தருந்திப்
 பகிரண்ட முழுதும் பறந்துநிர்த் தங்கள்புரி
 பச்சைக் கலாப மயிலைத்

துங்கமா யன்புற்று வன்புற் றடர்ந்துவரு

துடரும் பிரேத பூதத்

தொகுதிகள் பசாசுகள் நிசாசரர் அடங்கலும்

துண்டப் படக் கொத்துமாம்

மங்கையா மளைகுமரி கங்கைமா லினிகவுரி

வஞ்சிநான் முகிவராகி

மலையரையன் உதவமலை திருமுலையில் ஒழுகுபால்

மகிழ அமுதுண்ட பாலன்

செங்கணன் மதலையிடம் இங்குளான் என்னுந்நர

சிங்கமாய் இரணியனுடல்

சிந்தஉகி ரிற்கொடு பிளந்தமால் மருமகன்

சேவற் றிருத் துவசமே.

347

மயில் விருத்தம்

யுககோடி முடிவின்மண் டியசுண்ட மாருத

முதித்ததென் றயனஞ்சவே

ஒருகோடி யண்டரண் டங்களும் பாதாள

லோகமும் பொற்குவடுறும்

வெகுகோடி மலைகளு மடியினிற் றகர்ந்திரு

விகம்பிற் பறக்க விரிநீர்

வேலைசுவ றச்சுரர் நடுக்கங் கொளச்சிறகை

வீசிப் பறக்கு மயிலாம்

நககோடி கொண்டவுணர் நெஞ்சம் பிளந்தநர

கேசரி முராரி திருமால்

நாரணன் கேசவன் சீதரன் தேவகீ

நந்தனன் முகுந்தன் மருகன்

முககோடி நதிகரன் குருகோடி யநவரத்

முகிலுலவு நீல கிரிவாழ்

முருகனுமை குமரனறு முகனடவு விகடதட

மூரிக் கலாப மயிலே.

348

எந்நாளு மொருசுனையி லிந்த்ரநீ லப்போ

திலங்கிய திருத்தணிகைவாழ்

எம்பிரா னிமையவர்கள் தம்பிரா னேறுமொரு

நம்பிரா னான மயிலைப்

பன்னாளு மடிபரவு மருணகிரி நாதன்
 பகர்ந்தவதி மதுர சித்ரப்
 பாடல்தரு மாசறு விருத்தமொரு பத்தும்
 படிப்பவர்க ளாதி மறைநூல்
 மன்னான் முகம்பெறுவ ரன்னமே றப்பெறுவர்
 வாணிதழு வப்பெறுவரால்
 மகரால யம்பெறுவ ருவணமே றப்பெறுவர்
 வாரிச மடந்தையுடன் வாழ்
 அந்நாய கம்பெறுவ ரயிராவ தம்பெறுவ
 ரமுதா சனம்பெறுவர்மே
 லாயிரம் பிறைதொழுவர் சீர்பெறுவர் பேர் பெறுவ
 ரழியா வரம்பெறுவரே.

349

கடைக்கணியல் வகுப்பு

அலைகடல் வளைந்து டுத்த வெழுபுவி புரந்தி ருக்கு
 மரசென நிரந்த ரிக்க வாழலாம்-
 அளகையர சன்ற னக்கு மமரரர சன்ற னக்கு
 மரசென அறஞ்செ லுத்தி யாளலாம்;
 அடைபெறுவ தென்று முத்தி யதிமதுர செந்தமிழ்க்கு
 மருள்பெற நினைந்து சித்தி யாகலாம்-
 அதிரவரு மென்று முட்ட அலகில்வினை சண்டை நிற்க
 அடலெதிர் புரிந்து வெற்றி யாகலாம்;
 இலகிய நலஞ்செய் புட்ப கமுமுட னிறம் வெளுத்த
 இபவர செனும்பொ ருப்பு மேறலாம்-
 இருவரவர் நின்றி டத்து மெவரெவ ரிருந்தி டத்து
 மொருவனிவ னென்று ணர்ச்சி கூடலாம்;
 எம்படர் தொடர்ந்தழைக்கி லவருட னெதிர்த்து ளுட்க
 இடியென முழங்கி வெற்றி பேசலாம்-
 இவையொழிய வும்பலிப்ப தகலவிடு முங்கள் வித்தை
 யினையினி விடும்பெ ருத்த பாருளீர்;
 முலையிடை கிடந்தி ளைப்ப மொகுமொகென வண்டி ரைப்ப
 முகையவிழ் கடம்ப டுத்த தாரினான்-
 முதலிபெரி யம்ப லத்துள் வரையசல் மண்ட பத்துள்
 முனிவர்தொழ வன்று நிர்த்த மாடினான்;

முனைதொறு முழங்கி யொற்றி முகிலென விரங்க வெற்றி
முறைநெறி பறந்து விட்ட கோழியான்—
முதியவுண ரன்று பட்ட முதியகுடர் நன்று சுற்று
முதுகமுகு பந்த ரிட்ட வேலினான்;
மலைமருவு பைம்பு னத்தி வளருமிக குன்ற மொத்தி
வலிகுடி புகுந்தி ருக்கு மார்பினான்—
மழலைகள் விளம்பி மொய்த்த அறுவர்முலை யுண்டு முற்றும்
வடிவுடன் வளர்ந்தி ருக்கும் வாழ்வினான்;
மலையிறை மடந்தை பெற்ற வொருமதலை யென்று தித்து
மலையிடய வந்து ணித்த தோளினான்—
மயிலையு மவன்றி ருக்கை யயிலையு மவன்க டைக்க
ணியலையு நினைந்தி ருக்க வாருமே. 350

வேல் வகுப்பு

பருத்தமுலை சிறுத்தவிடை வெளுத்தநகை
கறுத்தகுழல் சிவத்தவிதழ் மறச்சிறுமி
விழிக்குநிக ராகும்
பனைக்கைமுக படக்கரட மதத்தவள
கசக்கடவுள் பதத்திடுநி களத்துமுளை
தெறிக்கவர மாகும்;
பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை யிருக்குமொரு
கவிப்புலவ னிசைக்குருகி வரைக்குகையை
யிடித்துவழி காணும்
பசித்தலகை முசித்தமுது முறைப்படுத
லொழித்தவுண ருரத்துதிர நிணத்தசைகள்
புசிக்கவரு ணேரும்;
சுரர்க்குமுநி வரர்க்குமக பதிக்கும்விதி
தனக்குமரி தனக்குநரர் தமக்குமுறு
மிடுக்கண்வினை சாடும்
சுடர்ப்பரிதி யொளிப்பநில வொழுக்குமதி
யொளிப்ப அலை யடக்குதழ் லொளிப்பவொளி
ரொளிப்பிரபை வீசும்;
துதிக்குமடி யவர்க்கொருவர் கெடுக்கவிடர்
நினைக்கினவர் குலத்தைமுத லறக்களையு
மெனக்கொர்துணை யாகும்

சொலற்கரிய திருப்புகழை யுரைத்தவரை
யடுத்தபகை யறுத்தெறிய வறுக்கியெழு
மறத்தைநிலை காணும்;

தருக்கிநமன் முருக்கவரி னெருக்குமதி
தரித்தமுடி படைத்தவிறல் படைத்தவிறை
கழற்குநிக ராகும்

தலத்திலுள கணத்தொகுதி களிப்பினுண
வழைப்பதென மலர்க்கமல கரத்தின்முனை
விதிர்க்கவளை வாகும்;

தனித்துவழி நடக்குமென திடத்துமொரு
வலத்துமிகு புறத்துமரு கடுத்திரவு
பகற்றுணைய தாகும்

சலத்துவரு மரக்கருடல் கொழுத்துவளர்
பெருத்தகுடர் சிவத்ததொடை யெனச்சிகையில்
விருப்பமொடு சூடும்;

திரைக்கடலை யுடைத்துநிறை புனற்கடிது
குடித்துடைய முடைப்படைய வடைத்துதிர
நிறைத்து விளை யாடும்

திசைக்கிரியை முதற்குலிச னறுத்தசிறை
முளைத்ததென முகட்டினிடை பறக்கவற
விசைத்ததிர வோடும்;

சினத்தவுண ரெதிர்த்தரண களத்தில்வெகு
குறைத்தலைகள் சிரித்தெயிறு கடித்துவிழி
விழித்தலற மோதும்-

திருத்தணியி லுதித்தருளு மொருத்தன்மலை
விருத்தனென துளத்திலுறை கருத்தன்மயில்
நடத்துகுகன் வேலே.

351

சீர்பாத வகுப்பு

2. ததியிடை கடவுமர கதவருண குலதூரக

வுபலளித கனகரத சதகோடி சூரியர்கள்

உதயமென வதிகவித கலபகக மயிலின்மிசை

புகமுடிவி னிருளகல வொருநேஜோதி வீசுவதும்

உடலுமுட லுயிருநிலை பெறுதல்பொரு ளெனவுலக
 மொருவிவரு மநுபவன சிவயோக சாதனையில்
 ஒழுக்குமவர் பிறிதுபர வசமழிய விழிசெருகி
 யுணர்வுவிழி கொடுநியதி தமதுாடு நாடுவதும்
 உருவெனவு மருவெனவு முளதெனவு மிலதெனவு
 முழலுவன பரசமய கலையார வாரமற
 உரையவிழ வுணர்வவிழ வுளமவிழ வுயிரவிழ
 வுளபடியை யுணருமவ ரநுபூதி யானதுவும்
 உறவுமுறை மனைவிமக வெனுமலையி லெனதிதய
 வருவுடைய மலினபவ ஜலராசி யேறவிடும்
 உறுபுணையு மறிமுகமு முயரமரர் மணிமுடியி
 லுறைவதுவு முலைவிலது மடியேன் மனோரதமும்;
 இதழிவெகு முகககன நதியறுகு தறுகணர
 இமகிரண தருணவுடு பதிசேர்ஜ டாமவுலி
 இறைமகிழ வுடைமணியொ டணிசகல மணிகலென
 இமையமயில் தழுவுமொரு திருமார்பி லாடுவதும்
 இமையவர்க ணகரிலிறை குடிபுகுத நிருதர்வயி
 றெரிபுகுத வுரகர்பதி யபிஷேக மாயிரமும்
 எழுபிலமு நெறுநெறென முறியவட குவடிடிய
 இளையதளர் நடைபழகி விளையாடல் கூருவதும்
 இனியகனி கடலைபய றொடியல்பொரி யமுதுசெயு
 மிலகு வெகு கடவிகட தடபார மேருவுடன்
 இகலிமுது திகிரிகிரி நெரியவளை கடல்கதற
 எழுபுவியை யொருநொடியில் வலமாக வோடுவதும்
 எறுழிபுலி கரடியரி கரிகடமை வருடையுழை
 யிரலைமரை யிரவுபக விரைதேர்க டாடவியில்
 எயினரிடு மிதண தனி விளகுதினை கிளிகடிய
 இனிதுபயில் சிறுமிவளர் புனம்து லாவுவதும்
 முதலவினை முடிவிலிரு பிறையெயிறு கயிறுகொடு
 முதுவடவை விழிகழல வருகால தூதர்கேட
 முடுகுவது மருணெறியி லுதவுவது நினையுமவை
 முடியவரு வதுமடியர் பகைகோடி சாடுவதும்
 மொகுமொகென மதுபமுரல் குரவுவிள வினதுகுறு
 முறியுமலர் வகுளதள முழுநீல தீவரமும்
 மொகுமொகென மதுபமுரல் குரவுவிள வினதுகுறு
 முறியுமலர் வகுளதள முழுநீல தீவரமும்

முருகுகமழ் வதுமகில முதன்மைதரு வதும்விரத
 முனிவர்கரு தரியதவ முயல்வார் தபோபலமும்
 முருகசர வணமகளி ரறுவர்முலை நுகருமறு
 முககுமர சரணமென வருள்பாடி யாடிமிக
 மொழிகுழற வழுதுதொழு துருகமவர் விழியருவி
 முழுகுவதும் வருகவென வறைகூவி யாளுவதும்
 முடியவிழி வழியடிமையெனுமுரிமை யடிமைமுழு
 துலகறிய மழலைமொழி கொடுபாடு மாசுகவி
 முதலமொழி வனநிபுண மதுபமுக ரிதமவுன
 முகுளபரி மளநிகில கவிமாலை சூடுவதும்;
 மதசிகரி கதறிமுது முதலைகவர் தரநெடிய
 மடுநடுவில் வெருவியொரு விசையாதி மூலமென
 வருகருணை வரதனிக விரணியனை நுதியுகிரின்
 வகிருமட லரிவடிவு குறளாகி மாபலியை
 வலியசிறை யிடவெளியின் முகடுகிழி படமுடிய
 வளருமுகில் நிருதனிரு பதுவாகு பூதரமும்
 மகுடமொரு பதுமுறிய வடுபகழி விடுகுரிசில்
 மருகனிசி சரர்தளமும் வருதார காசுரனும்
 மடியமலை பிளவுபட மகரசல நிதிசூறுகி
 மறுகிமுறை யிடமுனியும் வடிவேல னீலகிரி
 மருவுகுரு பதியுவதி பவதிபக வதிமதுர
 வசனிபயி ரவிகவுரி யுமையாள்த்ரி சூலதரி
 வநசைமது பதியமலை விசையைதிரி புரைபுநிதை
 வநிதையபி நவையநகை யபிராம நாயகிதன்
 மதலைமலை கிழவனநு பவனபய னுபயசதுர்
 மறையின்முத னடுமுடிவின் மணநாறு சீறடியே. 352

தேவேந்திர சங்க வகுப்பு

தரணியி லரணிய முரணிர ணியனுடல் தனைநக நுதிகொடு
 சாடோங்குநெ டுங்கிரி யோடேந்துப யங்கரி
 தமருக பரிபுர வொலிகொடு நடநவில் சரணிய சதுர்மறை
 தாதாம்புய மந்திர வேதாந்தப ரம்பரை
 சரிவளை விரிசடையெரிபுரை வடிவினள் சததள முகுளித
 தாமாங்குச மென்றிரு தாளாந்தர அம்பிகை

தருபதி கரரொடு சருவிய வசுரர்கள் தடமணி முடிபொடி
தானாம்படி செங்கையில் வாள்வாங்கிய சங்கரி;

இரணகி ரணமட மயின்மருக மதபுள கிதவிள முலையிள
நீர்தாங்கிநு டங்கிய நூல்போன்றம ருங்கினள்
இறுகிய சிறுபிறை யெயிறுடை யமபட ரெனதுயிர்

கொளவரின்

யானேங்குதல் கண்டெதிர் தானேன்றுகொளுங்குயில்

இடுபலி கொடுத்திரி யிரவல ரிடர்கெட விடுமன கரதல
ஏகாம்பரை யிந்திரை மோகாங்கசு மங்கலை
எழுதிய படமென விருளறு கடரடி யிணைதொழு மவுனிக
ளேகாந்தசு கந்தரு பாசாங்குசு சுந்தரி

கரணமு மரணமு மலமொடு முடல்படு கடுவினை

கெடநினை

காலாந்தரி கந்தரி நீலாஞ்சனி நஞ்சுமிழ்
கனலெரி கணபண குணமணி யணிபணி கனவளை
மரகத

காசாம்பர கஞ்சளி தூசாம்படி கொண்டவள்
கனைகழ னினையல ருயிரவி பயிரவி கவுரிக மலைகுழை
காதார்ந்தசெ முங்கழு நீர்தோதந்பெ ருந்திரு
கரைபொழி திருமுக கருணையி லுலகெழு கடனிலை
பெறவளர்

காவேந்திய பைங்கிளி மாசாம்பவி தந்தவன்;

அரணெடு வடவரை யடியொடு பொடிபட அலைகடல் கெடவயில்
வேல்வாங்கிய செந்தமிழ் நூலோன்கும ரன்குகன்
அறுமுக னொருபதொ டிருபுய னபிநவ னழகிய குறமகள்
தார்வேய்ந்தபு யன்பகை யாமாந்தர்க ளந்தகன்

அடன்மிகு கடதட விகடித மதகளி றனவர தமுமக
லாமாந்தர்கள் சிந்தையில் வாழ்வாம்படி செந்திலில்
அதிபதி யெனவரு பொருதிறல் முருகனை அருள்பட
மொழிபவ

ராராய்ந்துவ ணங்குவர் தேவேந்திர சங்கமே. 353

❖ உன் நாமம் மொழிதலும், என் வினை ஒழிதலும் பிரிக்க முடியாத ஒரே செயல்.

சேவகன் வகுப்பு

இருபிறை யெயிறு நிலவெழ வுடல
 மிருள்படு சொருப முடைக்கோ விடவே-
 இறுகிய கயிறு படவினை முடுகி
 யெம்படர் பிடரி பிடித்தே கொடுபோய்;
 அருமறை முறையின் முறை முறை கருதி
 யதரிடை வெருவ ஒறுத்தால் வகையால்-
 அறிவொடு மதுர மொழியது குழறி
 யலமரு பொழுதி லழைத்தால் வருவாய்;
 ஒருபது சிரமு மிருபது கரமும்
 விழுவொரு பகழி தொடுத்தோன் மருகா-
 உரமது பெரிய திரிபுர மெரிய
 வுயர்கன கிரியை வளைத்தோர் புதல்வா;
 மருவள ரடவி வனிதையர் பரவ
 மரகத விதணி விருப்பாள் கணவா!
 வளைகடல் கதற நிசிசரர் மடிய
 மலையொடு பொருத முழுச்சே வகனே. 354

வீரவாள் வகுப்பு

பூவுளோ னுக்குமுயர் தேவர்கோ னுக்குமெழு
 பூவில்யா வார்க்கும்வரு துன்புதீர்த் திடுமே;
 பூதசே னைக்குளொரு கோடிகூர் யப்பிரபை
 போலமா யக்கரிய கங்குனீக் கிடுமே;
 பூதிபூ சிப்பரமர் தோலைமே லிட்டதொரு
 போர்வைபோ னெட்டுறைம ருங்குசேர்த் திடுமே;
 போரிலே நிர்த்தமிடு வீரமா லக்ஷமிமகிழ்
 பூசைநே சித்துமலர் தும்பைசாத் திடுமே;
 பாவரு பக்கொடிய சூரனார் பெற்றபல
 பாலர்மா ளத்தசைக ளுண்டுதேக் கிடுமே;
 பாநுகோ பப்பகைஞன் மோனிசோ ரக்குருதி
 பாயவே வெட்டிஇரு துண்டமாக் கிடுமே;

பாடுசேர் யுத்தகள மீதிலே சுற்றுநரி

பாறுபேய் துய்த்திடநி ணங்களுட் டிடுமே;

பாடியா டிப்பொருத போரிலே பத்திரக

பாலிகு லப்படையை வென்றுதாக் கிடுமே;

ஆவலா கத்துதிசெய் பாவலோர் மெய்க்கலிக

ளாமகோ ரக்களைக ளைந்துநீக் கிடுமே;

யாருமே யற்றவனென் மீதொரா பத்துறவ

ராமலே சுற்றிலுமி ருந்துகாத் திடுமே;

ஆடல்வே ணற்படைக ளாணையா வுக்குமுத

லாணையா வைத்துவலம் வந்துபோற் றிடுமே;

ஆலகா லத்தைநிகர் காலகு லத்தையும்

றாதபா சத்தையும் ரிந்துபோட் டிடுமே;

மேவலார் முப்புரமு நீறவே சுட்டவொரு

மேருவாம் விற்பரமர் தந்தபாக் கியவான்;

வேடர்மா னுக்குமுயர் தேவயா னைக்குமிசை

வேலர்தா ளைத்தொழுது யர்ந்தவாழ்க் கையினான்;

வீறுசேர் மிக்கண நாதனா ரெட்டுவகை

வீரர்நே யத்தமைய னென்றதோட் டுணைவோன்;

மேன்மையாம் லக்ஷ்மரத வீரர்பூ சிக்கவரு

வீரவா குத்தலைவன் வென்றவாட் படையே 355

திருவேளைக்காரன் வகுப்பு

ஆனபய பத்திவழி பாடுபெறு முத்தியது

வாகநிகழ் பத்தசன வாரக் காரனும்—

ஆரமது ரித்தகனி காரணமு தற்றமைய

னாருடனு ணக்கைபரி தீமைக் காரனும்—

ஆகமம்வி ளைத்தகில லோகமு நொடிப்பளவி

லாசையொடு சுற்றுமதி வேகக் காரனும்—

ஆணவவ முக்கடையு மாவியை விளக்கியநு

பூதியடை வித்ததொரு பார்வைக் காரனும்—

ஆடலைவு பட்டமரர் நாடதுபி ஷைக்கவம

ராவதிபு ரக்குமட லாண்மைக் காரனும்—

ஆடகவி சித்ரகன கோபுரமு கப்பிலரு

ணாபுரியி னிற்குமடை யாளக் காரனும்—

ஆயிரமு கத்துநதி பாலனும் கத்தடிமை
 யானவர்தொ டுத்தகவி மாலைக் காரனும்-
 ஆறுமுக வித்தகனு மாறிருபு யத்தரசு
 மாதிமுடி வற்றதிரு நாமக் காரனும்-
 யானெனதெ னச்சருவு மீனசம யத்தெவரும்
 யாருமுணர் தற்கரிய நேர்மைக் காரனும்-
 யாதுநிலை யற்றலையு மேழுபிற விக்கடலை
 யேறவிடு நற்கருணை யோடக் காரனும்-
 ஏரகமி டைக்கழிசி ராமலைதி ருப்பழநி
 யேரணிசெ ருத்தணியில் வாசக் காரனும்-
 ஏழையினி ரட்டைவினை யாயதொரு டற்சிறையி
 ராமல்விடு வித்தருள்நி யாயக் காரனும்-
 யாமனைம ணக்குமுக சாமனைம ணிக்குயிலை
 யாயெனவ ழைத்துருகு நேயக் காரனும்-
 ஏதமற் நிச்சயம னோலயவி ளக்கொளியும்
 யாகமுனி வர்க்குரிய காவற் காரனும்-
 ஈரிரும ருப்புடைய சோனைமத வெற்பிவரும்
 யானையள விற்றுவளா மாசைக் காரனும்-
 ஏடவிழ்க டப்பலர் கூதளமு டிக்குமிளை
 யோனுமறி விந்பெரிய மேன்மைக் காரனும்-
 வானவர்பொ ருட்டுமக வானதுபொ ருட்டுமலர்
 வாவியிலு தித்தமுக மாயக் காரனும்-
 வாரணப திக்குதவு நாரணனு வக்குமரு
 மானுமய னைக்கறுவு கோபக் காரனும்-
 வாழியென நித்தமற வாதுபர விற்கரண
 வாரிசம ளிக்குமுப காரக் காரனும்
 மாடமதில் சுற்றியத்ரி கூடகிரி யிற்கதிர்செய்
 மாநகரி யிற்கடவு ளாயக் காரனும்-
 வாளெயிற துற்றபகு வாய்தொறுநெ ருப்புமீழும்
 வாசகியெ டுத்துதறும் வாசிக் காரனும்
 வாளகிரி யைத்தனது தாளிலிடி யப்பொருது
 வாகைபுனை குக்குடப தாகைக் காரனும்-
 மாசிலுயி ருக்குயிரு மாசிலுணர் வுக்குணர்வும்
 வானிலனு வுக்கணுவு பாயக் காரனும்-
 வாதனைத விர்த்தகுரு நாதனும்வெ ளிப்படம
 காடவியி னிற்பதொர்ச காயக் காரனும்-

மீனவனு மிக்கபுல வோருமுறை பொற்பலகை
 மீதமர்த மிழ்தரயவி நோதக் காரனும்-
 வேரிமது மத்தமதி தாதகிக டுக்கைபுனை
 வேணியர்து திப்பதொரு கேள்விக் காரனும்-
 வேலைதுகள் பட்டுமலை சூரனுடல் பட்டுருவ
 வேலையுற விட்டதனி வேலைக் காரனும்-
 மீனுவலு கிர்த்திகைகு மாரனுநி னைக்குமவர்
 வீடுபெற வைத்தருள்உ தாரக் காரனும்-
 மேனையரி வைக்குரிய பேரனும தித்ததிறல்
 வீரனும ரக்கர்குல சூறைக் காரனும்-
 வேதியர்வெ றுக்கையும் நாதிபர வஸ்துவும்வி
 சாகனும்வி கற்பவெகு ருபக் காரனும்-
 வேடுவர் புனத்திலுரு மாறிமனி சொற்படிவி
 யாகுலம னத்தினொடு போம்விற காரனும்-
 மேவியபு னத்திதணி லோவியமெ னத்திகழு
 மேதகு குறத்திதிரு வேளைக் காரனே. 356

தெரிசனம்

பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
 தித்தித் திருக்கு மழுதுகண் டேன்செயன் மாண்டடங்கப்
 புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
 தத்திக் கரைபுர ளும்பர மாநந்த சாகரத்தே. 357
 (கந்தரலங்காரம்-47)

திருவடி யுந்தண்டை யஞ்சிலம் புஞ்சிலம் பூடுருவப்
 பொருவடி வேலுங் கடம்புந் தடம்புயம் ஆறிரண்டும்
 மருவடி வான வதனங்க ளாறும் மலர்க்கண்களுங்
 குருவடி வாய்வந்தென் னுள்ளங் குளிரக் குதிகொண்டவே, 358
 (கந்தரலங்காரம்-102)

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
 மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
 கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
 குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே. 359
 (கந்தரநுபூதி- 51)

நைவேத்தியம்

தினை ஏத்தி அன்புசெய் வேந்தன் பதாம்புயத்தில் பத்தி புந்
தி நைவேத்தியம் உகந்து ஏற்றினர் மாற்றினர்; பாற்று இனம்,
தீத்
தின் ஐவேத்தியர் நெறி செல்லாத இந்தியத் தித்ததி இனத்தின்
நைவு ஏத்து இயங்கு உயிர், கூற்று ஆரில் ஊசிடும் சீ உடம்பே.
கந்தரந்தாதி-18) 360

மங்களம்

திருச்செந்தூர்

தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந்
தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேநின்-
தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவரி கொண்டுநன்
சந்தொடம ணைந்துநின் றன்புபோலக்;
கண்டுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்
கஞ்சமலர் செங்கையுஞ் சிந்துவேலும்-
கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திரநி றங்களுங்
கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ;
புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமுங்
பொங்கியெழு வெங்களங் கொண்டபோது-
பொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கினும் வளர்ந்துமுன்
புண்டரிகர் தந்தையுஞ் சிந்தைகூரக்;
கொண்டநட னம்பதஞ் செந்திலிலு மென்றன்முன்
கொஞ்சிநட னங்கொளுங் கந்தவேளே-
கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங்
கும்பமுனி கும்பிடுந் தம்பிரானே. 361

பெரியமடம்

அலகில்தமி ழாலுயர்ச மர்த்தனே போற்றி
அருணைநகர் கோபுரவி ருப்பனே போற்றி
அடல்மயில்ந டாவியப்ரி யத்தனே போற்றி அவதான-

அறுமுகசு வாமியெனும் அத்தனே போற்றி
 அகிலதல மோடிவரு நிர்த்தனே போற்றி
 அருணகிரி நாதளனார் அப்பனே போற்றி அகரேசர்;
 பெலமடிய வேல்விடுக ரத்தனே போற்றி
 கரதலக பாலிகுரு வித்தனே போற்றி
 பெரியகுற மாதணைபு யத்தனே போற்றி
 பெருவாழ்வாம்-

பிரமனறி யாவிரத தக்ஷிணா மூர்த்தி
 பரசமய கோளரித வத்தினால் வாய்த்த
 பெரியமட மேவியசு கத்தனே யோக்யர் பெருமானே;
 தலையறிவிலேனைநெறி நிற்கநீ தீக்ஷைதரவேணும். 362

பெது

நிருத ரார்க்கொரு காலா ஜேஜெய
 சுரர்க ளேத்திடு வேலா ஜேஜெய
 நிமல னார்க்கொரு பாலா ஜேஜெய விறலான-
 நெடிய வேற்படை யானே ஜேஜெய
 எனஇ ராப்பகல் தானே நான்மிக
 நினது தாட்டொழு மாறே தானினி யுடனேதான்;
 தரையி னாழ்த்திரை யேழே போலெழு
 பிறவி மாக்கட லூடே நானுறு
 சவலை தீர்த்துன தானே குடியு னடியார்வாழ்-
 சபையி னேற்றியின் ஞானா போதமு
 மருளி யாட்கொளு மாறே தானது
 தமிழ் னேற்கும னேநீ மேவுவ தொருநாளே;
 தருவி னாட்டர சாள்வான் வேணுவி
 னுருவ மாய்ப்பல நாளே தானுறு
 தவசி னாற்சிவ னீபோய் வானவர் சிறைதீர்ச்-
 சகல லோக்கிய மேதா னாளுறு
 மகர பார்த்தி னோடே சேயவர்
 தமரை வேற்கொடு நிறா யேபட விழமோதென்;

றருள ஏற்றம ரோடே போயவ
ருறையு மாக்கிரி யோடே தானையு
மழிய வீழ்த்தெதிர் சூரோ டேயம ரடலாகி-
அமரில் வீட்டியும் வானோர் தானுறு
சிறையை மீட்டர னார்பால் மேவிய
அதிப ராக்ரம வீரா வானவர் பெருமானே. 363

ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு குரரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசல மமர்ந்த பெருமானே. 364

ஆறிருதடந்தோள் வாழ்க; அறுமுகம் வாழ்க; வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க; குக்குடம் வாழ்க; செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க; யானைதன் னணங்கு வாழ்க;
மாறிலா வள்ளி வாழ்க; வாழ்கச் சடியா ரெல்லாம். 365

ஸ்ரீ ஸித்தி விநாயக ஸ்வாமிக்கு ஜே!

நம: பார்வதீ பதயே; ஹரஹர மஹாதேவா.

ஸ்ரீ வல்லீ தேவஸேனா காந்தஸ்மரணே;

ஹர ஹர சிவ ஸுப்ரமண்யோம்.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகளுக்கு-ஹரோஹரா.

ஓம் சரவணபவ ஓம்
ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிய
கந்தர் அநுபூதி

காப்பு

(கலிவிருத்தம்)

நெஞ்சக் கன கல்லு நெகிழ்ந்(து) உருகத்
தஞ்சத்(து) அருள் சண்முகனுக்(கு) இயல்சேர்
செஞ்சொல் புனை மாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கர ஆனை பதம் பணிவாம்.

நூல்

ஆடும் பரி, வேல், அணிசேவல் எனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்!
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனி யானை சகோதரனே.

உல்லாச, நிராகுல, யோக விதச்,
சல்லாப, விநோதனும் நீ அலையோ?
எல்லாம் அற, என்னை இழந்த நலம்
சொல்லாய், முருகா! கரபூ பதியே!

வானோ? புனல் பார் கனல் மாருதமோ?
ஞானோ தயமோ? நவில் நான் மறையோ?
யானோ? மனமோ? எனை ஆண்ட இடம்
தானோ? பொருளாவது சண்முகனே!

வளைபட்ட கைம் மாதொடு, மக்கள் எனும்
தளைபட்(டு), அழியத் தகுமோ? தகுமோ?
கிளைபட்(டு) எழு சூர் உரமும், கிரியும்,
தொளைபட்(டு) உருவத் தொடு வேலவனே!

மக மாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
முகம் ஆறும் மொழிந்-தொழிந்திலனே!
அக மாடை, மடந்தையர் என்(று) அயரும்
சக மாயையுள் நின்று தயங்குவதே!

திணியான மனோ சிலை மீது, உனதாள்
அணியார், அரவிந்தம் அரும்பு மதோ?
பணி யா? என, வள்ளி பதம் பணியும்
தணியா அதிமோக தயா பரனே!

6

கெடுவாய் மனனே! கதி கேள், கரவாது
இடுவாய், வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்
சுடுவாய் நெடு வேதனை தூள்படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே.

7

அமரும் பதி, கேள், அகம் ஆம் எனும் இப்
பிமரம் கெட மெய்ப் பொருள் பேசியவா!
குமரன் கிரிராச குமாரி மகன்
சமரம் பொரு தானவ நாசகனே!

8

மட்டுர் குழல் மங்கையர் மையல் வலைப்
பட்டு, ஊசல்படும் பரிசு என்று ஒழிவேன்?
தட்டு ஊடு அற வேல் சயிலத்(து) எறியும்
நிட்டுர நிராகுல, நிர்ப்பயனே!

9

கார் மா மிசை காலன் வரில், கலபத்
தேர்மா மிசை வந்து, எதிர்ப் படுவாய்
தார் மார்ப! வலாரி தலாரி எனும்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே!

10

'கூகா' என என் கிளை கூடி அழப்
போகா வகை, மெய்ப்பொருள் பேசியவா!
நாகாசல வேலவ! நாலுகவி
த்யாகா! சுரலோக சிகாமணியே!

11

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன், பிறவான், இறவான்-
'சும்மா இரு சொல் அற' என்றலுமே,
அம்மா பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே.

12

'முருகன், தனிவேல் முனி, நம் குரு' என்று
அருள்கொண்டு அறியார் அறியும் தரமோ!
உரு அன்று, அரு அன்று, உளது அன்று, இலது அன்று
இருள் அன்று, ஒளி அன்று என நின்றதுவே.

13

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்ற(று)
உய்வாய், மனனே! ஒழிவாய் ஒழிவாய்
மெய் வாய் விழி நாசியொடும் செவி ஆம்
ஐவாய் வழி செல்லும் அவாவினைபே.

14

'முருகன், குமரன், குகன்' என்று மொழிந்து
உருகும்செயல் தந்து, உணர்(வு) என்(று) அருள்வாய்?
பொரு புங்கவரும், புவியும், பரவும்
குருபுங்கவ! எண்குண பஞ்சரனே!

15

பேராசை எனும் பிணியில் பிணிபட்டு,
ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ?
வீரா! முதுகுர் படவேல் எறியும்
சூரா! சுரலோக துரந்தரனே!

16

யாம் ஓதிய கல்வியும், எம் அறிவும்,
தாமே பெற, வேலவர் தந்ததனால்,
பூமேல் மயல்போய், அறம் மெய்ப் புணர்வீர்
நாமே னடவீர், நடவீர் இனியே.

17

உதியா, மரியா, உணரா, மறவா,
விதிமால் அறியா, விமலன் புதல்வா,
அதிகா, அநகா, அபயா! அமரா
வதி காவல! சூர பயங்கரனே!

18

வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்
குடியும் குலமும் குடிபோ கியவா!
அடி அந்தம் இலா அயில் வேல் அரசே!
மிடி என்று ஒரு பாவி வெளிப் படினே.

19

அரிதாகிய மெய்ப் பொருளுக்கு அடியேன்
உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவா!
விரிதாரண! விக்ரம வேள்! இமையோர்
புரிதாரக! நாக புரந்தரனே!

20

கருதா மறவா நெறிகாண, எனக்கு
இருதாள் வனசம் தர என்று இசைவாய்
வரதா முருகா! மயில் வாகனனே!
விரதா! சுர சூர விபாடணனே!

21

காளைக் குமரேசன் எனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவம் எய்தியவா!
பாளைக் குழல் வள்ளி பதம் பணியும்
வேளைச் சுர பூபதி, மேருவையே!

22

அடியைக் குறியாது அறியா மையினான்
முடியக் கெடவோ? முறையோ! முறையோ!
வடி விக்ரம வேல் மகிபா; குறமின்
கொடியைப் புணரும் கண பூதரனே!

23

சுடர்வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேர்வேன், அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ!
சூர் வேரொடு குன்று தொளைத்த, நெடும்
போர் வேல! புரந்தர பூபதியே!

24

மெய்யே எனவெவ்வினை வாழ்வை உகந்து
ஐயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ?
கையோ, அயிலோ, கழலோ முழுதும்
செய்யோய்! மயில் ஏறிய சேவகனே!

25

ஆதாரம் இலேன், அருளைப் பெறவே
நீதான் ஒரு சற்றும் நினைந்திலையே!
வேதாகம ஞான விநோத! மன
ஆத்தா! சுரலோக சிகாமணியே!

26

மின்னே நிகர் வாழ்வை விரும்பிய யான்
என்னே! விதியின் பயன் இங்கு இதுவோ?
பொன்னே! மணியே பொருளே! அருளே!
மன்னே! மயில் ஏறிய வானவனே!

27

ஆனா அமுதே! அயில்வேல் அரசே!
ஞானா சுரனே! நவிலத் தகுமோ?
யான் ஆகிய என்னை விழுங்கி, வெறும்
தானாய் நிலை நின்றது, தற்பரமே.

28

இல்லே எனும் மாயையில் இட்டனை நீ,
பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையே.
மல்லேபுரி பன்னிரு வாகுவில், என்
சொல்லே புனையும் சுடர் வேலவனே!

29

செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன், அன்று
ஒவ்வாதது என உணர்வித் ததுதான்,
அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அலால்
எவ்வாறு ஒருவர்க்கு இசைவிப் பதுவே?

30

‘பாழ்வாழ்வு எனும் இப் படுமாயையிலே
வீழ்வாய்’ என, என்னை விதித்தனையே!
தாழ்வானவை செய்தன தாம் உளவோ?
வாழ்வாய் இனிநீ! மயில் வாகனனே!

31

கலையே பதறிக் கதறித், தலையூடு
அலையே படுமாறு, அதுவாய் விடவோ?
கொலையே புரி வேடர் குலப் பிடிதோய்
மலையே! மலைகூறிடு வாகையனே.

32

சிந்தாகுல இல்லொடு, செல்வம் எனும்
விந்தாடவி, என்று விடப் பெறுவேன்?
மந்தாகினி தந்த வரோதயனே!
கந்தா! முருகா! கருணாகரனே!

33

சிங்கார மடைந்தையர் தீநெறி போய்
மங்காமல், எனக்கு வரம் தருவாய்
சங்க்ராம சிகாவல! சண்முகனே!
கங்காநதி பால! க்ருபாகரனே!

34

விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்,
கதிகாண, மலர்க் கழல் என்று அருள்வாய்?
மதிவாள் நுதல் வள்ளியை அல்லது பின்
துதியா விரதா! சுரபு பதியே!

35

‘நாதா! குமரா! நம!’ என்று அரனார்
‘ஓதாய்’ என, ஓதியது எப்பொருள் தான்?
வேதா முதல் விண்ணவர் சூடும் மலர்ப்
பாதா! குறமின் பத சேகரனே!

36

கிரிவாய் விடு விக்ரம வேல் இறையோன்
‘பரிவாரம்’ எனும் பதம் மேவலையே
புரிவாய் மனனே! பொறையாம் அறிவால்
அறிவாய், அடியோடும் அகந்தையையே.

37

ஆதாளியை, ஒன்று அறியேனை, அறத்
தீது ஆளியை, ஆண்டது செப்புமதோ!
கூதாள கிராத குலிக்கு இறைவா!
வேதாள கணம் புகழ் வேலவனே!

38

மாஏழ் சனனம் கெட, மாயைவிடா,
மூஏடணை என்று முடிந்திடுமோ!
கோவே! குறமின் கொடிதோள் புணரும்
தேவே சிவசங்கர தேசிகனே!

39

வினை ஓட விடும் கதிர்வேல் மறவேன்,
மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ?
சுனையோடு, அருவித் துறையோடு, பகந்
தினையோடு, இதனோடு திரிந்தவனே!

40

சாகாது, எனையே சரணங் களிலே
கா கா, நமனார் கலகம் செய்யும் நாள்
வாகா! முருகா! மயில் வாகனனே!
யோகா! சிவஞான உபதேசிகனே!

41

குறியைக் குறியாது குறித்து அறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த்திடலும்,
செறிவு அற்று, உலகோடு உரைசிந்தையும் அற்று,
அறிவு அற்று, அறியாமையும் அற்றதுவே.

42

தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா நினது அன்பு அருளால்,
ஆசா நிகளம் துகளாயின பின்,
பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே.

43

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம்,
குடும்படி தந்தது சொல்லு மதோ?
வீடும், சுரர் மாமுடி, வேதமும், வெம்
காடும், புனமும் கமழும் கழலே.

44

கரவாகிய கல்வி உளார் கடை சென்று
இரவா வகை மெய்ப் பொருள் ஈகுவையோ?
குரவா! குமராகுலிசாயுத! குஞ்
சரவா! சிவயோக தயா பரனே!

45

எம்தாயும், எனக்கு அருள் தந்தையும் நீ,
சிந்தாகுலம் ஆனவை தீர்த்து எனையாள்,
கந்தா! கதிர் வேலவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறை நாயகனே!

46

ஆறு ஆறையும் நீத்து, அதன்மேல் நிலையைப்
பேறா அடியேன், பெறுமாறு உளதோ?
சீறாவரு குர் சிதைவித்து, இமையோர்
கூறா உலகம் குளிர்வித் தவனே!

47

அறிவு ஒன்று அறநின்று, அறிவார் அறிவில்
பிரிவு ஒன்று அற நின்ற, பிரான் அலையோ?
செறிவு ஒன்று அற வந்து, இருளே சிதைப
வெறி வென்றவரோடு உறும் வேலவனே!

48

தன்னந் தனி நின்றது, தான் அறிய
இன்னம் ஒருவர்க்கு இசைவிப் பதுவோ?
மின்னும் கதிர்வேல் விகிர்தா! நினைவார்
கின்னம் களையும் க்ருபை சூழ் கடரே!

49

மதிகெட்டு, அறவாடி, மயங்கி அறக்
திகெட்டு, அவமே கெடவோ கடவேன்?
நதி புத்திர! ஞான சுகாதிப! அத்
திதி புத்திரர் வீறு அடு சேவகனே!

50

உருவாய் அருவாய், உளதாய் இலதாய்,
மருவாய் மலராய், மணியாய் ஒளியாய்க்,
கருவாய் உயிராய்க், கதியாய் விதியாய்க்,
குருவாய் வருவாய், அருள்வாய் குகனே!

51

கந்தர் அநுபூதி முற்றிற்று.

உ

முருகா

கந்தரலங்காரம்

(ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளியது)

காப்பு

அடலரு ணைத்திருக் கோபுரத் தே, அந்த வாயிலுக்கு
வடஅரு கில்சென்று கண்டுகொண் டேன், வரு வார்தலையில்
தடப டெனப்படு குட்டுடன், சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே.

1

நூல்

பேற்றைத் தவம்சற்றும் இல்லாத என்னை, ப்ரபஞ்சம் என்னும்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்டவா! செஞ் சடாடவிமேல்
ஆற்றைப். பணியை, இதழியைத், தும்பையை, அம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன், க்ருபாகரனே.

2

அழித்துப் பிறக்க ஒட்டா அயில்வேலன் கவியை, அன்பால்
எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றிலீர், எரி மூண்ட(து) என்ன
விழித்துப் புகையெழப் பொங்கு வெம் கூற்றன் விடும் கயிற்றால்
கழுத்தில் சுருக்கிட்டு இழுக்கும் அன்றோ கவி கற்கின்றதே!

3

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித் தான்மகன் செங்கையில்வேல்,
கூரணி யிட்டனு வாகிக், கிரௌஞ்சம் குலைந்(து) அரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடகம் நெளிந்தது, சூர்ப்
பேரணி கெட்டது, தேவேந்தர லோகம் பிழைத்ததுவே.

4

ஓரஒட்டார்(ஓ)ன்றை உன்னஒட்டார், மலர்இட்டு(உ)னதாள்
சேரஒட்டார்(ஐ)வர், செய்வதென் யான்? சென்று தேவர் உய்யச்,
சோர நிட்டுரனைச் சூரனைக் காருடல் சோரி கக்கக்
கூர கட்டாரி யிட்டு ஓர் இமைப் போதினில் கொன்றவனே.

5

திருந்தப் புவனங்கள் ஈன்றபொற் பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச், சரவணப் பூந்தொட்டில் ஏறி, அறுவர் கொங்கை
விரும்பிக், கடலழக் குன்றழச் சூரழ விம்மியழும்
குருந்தைக், குறிஞ்சிக் கிழவன் என்(று) ஒதும் குவலயமே.

6

பெரும்பைம் புனத்தினுள் சிற்றேனல் காக்கின்ற பேதை கொங்கை
விரும்பும் குமரனை, மெய்யன்பினால் மெல்ல மெல்ல வுள்ள
அரும்பும் தனிப் பரமானந்தம், தித்தித்(து) அறிந்த அன்றே
கரும்பும் துவர்த்துச், செந்தேனும் புளித்(து) அறக் கைத்ததுவே. 7

சளத்தில் பிணிபட்(டு), அசட்டு க்ரியைக்குள் தவிக்கும் என்றன்
உளத்தில் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பாய்; அவுணர் உரத்து (உ)திரக்
குளத்தில் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்து, வெற்றிக்
களத்தில் செருக்கிக், கழு(து) ஆட வேல் தொட்ட காவலனே. 8

ஒளியில் விளைந்த உயர் ஞான பூதரத்(து) உச்சியின் மேல்
அளியில் விளைந்ததொர் ஆனந்தத் தேனை, அநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப் பெற்ற வெறுந்தனியைத்,
தெளிய விளம்பியவா, முகம் ஆறுடைத் தேசிகனே. 9

தேன் என்று பா(கு) என்(று) உவமிக்கொணா மொழித் தெய்வ வள்ளி
கோன், அன்று எனக்கு உபதேசித்த(து)ஒன்று(உ)ண்டு, கூறவற்றோ!
வான் அன்று, கால் அன்று, தீயன்று, நீர் அன்று, மண்ணும் அன்று,
தான் அன்று, நான் அன்(று), அசரீரி அன்று, சரீரி அன்றே. 10

சொல்லுகைக்(கு) இல்லையென்று எல்லாம் இழந்து சும்மா இருக்கும்
எல்லையுள் செல்ல எனை விட்டவா! இஃல் வேலன், நல்ல
கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக், கல்வரைக்

கொவ்வைச் செவ்வாய்
வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோள் அண்ணல் வல்லபமே. 11

குசைநெகிழாவெற்றி வேலோள், அவுணர் குடர்குழம்பக்,
கசையிடு வாசி விசைகொண்ட வாகனப் பீலியின்கொத்(து)
அசைபடு கால்பட்(டு) அசைந்தது மேரு, அடியிடஎண்
திசைவரை தூள்பட்ட, அத்தூளின் வாரி திடர்பட்டதே. 12

படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப் பதாகை யென்னும்
தடைப்பட்ட சேவல் சிறுக்கிக்கொள்ளச், சலதிகிழிந்(து)
உடைபட்ட(து) அண்ட கடாகம், உதிர்ந்தது(உ)டுபடலம்,
இடைபட்ட குன்றமும், மாமேரு வெற்பும் இடிபட்டவே. 13

ஒருவரைப் பங்கில் உடையாள் குமாரன், உடைமணிசேர்
திருவரைக் கிண்கிணி ஓசை படத், திடுக்கிட்(டு) அரக்கர்
வெருவரத், திக்குச் செவிடுபட்(டு) எட்டு வெற்பும் கனகப்
பருவரைக் குன்றும் அதிர்ந்தன, தேவர் பயம் கெட்டதே. 14

குப்பாச வாழ்க்கையுள் கூத்தாடும் ஐவரில், கொட்டி அடைந்த
இப்பாச நெஞ்சனை யீடேற்றுவாய்! இருநான்கு வெற்பும்
அப்பாதினாய் விழ, மேரும் குலுங்க, விண்ணாரும் உய்யச்
சப்பாணி கொட்டிய கை ஆறிரண்டுடைச் சண்முகனே.

15

தாவடி யோட்டும் மயிலிலும், தேவர் தலையிலும், என்
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன்றோ, படி மாவலிபால்
மூவடி கேட்டு, அன்று மூதண்ட கூடம் முகடு முட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே.

16

தடுங்கோள் மனத்தை, விடுங்கோள் வெகுளியைத், தானம் என்றும்
இடுங்கோள், இருந்தபடி யிருங்கோள், எழு பாரும் உய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றம் திறக்கத் துளைக்க, வைவேல்
விடுங்கோன் அருள்வந்து, தானே உமக்கு வெளிப்படுமே.

17

வேதாகம சித்ர வேலாயுதன், வெட்சி பூத்த தண்டைப்
பாதார விந்தம் அரணாக, அல்லும் பகலும் இல்லாச்
சூதான(து) அற்ற வெளிக்கே ஒளித்துச், சும்மா இருக்கப்
போதாய், இனி மனமே தெரியா(து) ஒரு பூதர்க்குமே.

18

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி, வறிஞர்க்கு) என்றும்
நொய்யிற் பிள(பு) அளவேனும் பகிர்மின்கள்; நுங்கட்(கு) இங்ஙன்
வெய்யிற்(கு) ஒதுங்க உதவா உடம்பின் வெறு நிழல்போல்,
கையிற் பொருளும் உதவாது காணுங் கடைவழிக்கே.

19

சொன்ன கிரௌஞ்ச கிரியூ (டு) உருவத் தொளைத்த வைவேல்
மன்ன! கடம்பின் மலர்மாலை மார்ப! மொனத்தை யுற்று,
நின்னை உணர்ந்த(து) உணர்ந்த(து) எல்லாம் ஒருங்கிய நிர்க்குணம்
பூண்டு

என்னை மறந்த(து) இருந்தேன், இறந்தே விட்ட(து) இவ்வுடம்பே.

20

கோழிக்கொடியன் அடி பணியாமல், குவலயத்தே
வாழக் கருதும் மதியிலிகாள்! உங்கள் வல்வினை நோய்
ஊழிற் பெருவலி உண்ண ஒட்டாது, (உ)ங்கள் அத்தம் எல்லாம்
ஆழப் புதைத்து வைத்தால் வருமோ நும் அடிப்பிறகே

21

மரண ப்ரமாதம் நமக்கு) இல்லையாம், என்றும் வாய்த்த துணை
கிரணக் கலாபியும் வேலும் உண்டே! கிண்கிணி முகுள
சரண ப்ரதாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்து ரக்ஷா
பரண க்ருபாகர! ஞானாகர! கர பாஸ்கரனே!

22

மொய்தார் அணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன், முத்தமிழால்
வைதாரையும் அங்கு வாழ வைப்போன், வெய்ய வாரணம்போல்
கைதான் இருப(து) உடையான் தலைபத்தம் கத்தரிக்க
எய்தான் மருகன். உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே. 23

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழும் செழுஞ்சுடரே!
வை வைத்த வேற்படை வானவனே! மறவேன் உனைநான்!
ஐவர்க்கு(கு) இடம்பெறக் கால் இரண்டு(டு) ஒட்டி, அதில் இரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையும் முன்னே வந்து காத்தருளே. 24

கின்னம் குறித்(து) அடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச் சொன்ன
குன்னம் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது, கோடுகுழல்
சின்னம் குறிக்கக், குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை
முன்னம் குறிச்சியில் சென்றுகல் யாணம் முயன்றவனே. 25

தண்டாயுதமும் திரிகுலமும் விழுத் தாக்கி, உன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழ விடுவேன், செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டாகிய என் அலிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள்
கண்டாயுடா அந்தகா! வந்து பார், சற்ற(று) என் கைக்கெட்டவே. 26

நீலச் சிகண்டியில் ஏறும் பிரான், எந்த நேரத்திலும்
கோலக் குறத்தியுடன் வருவான், குருநாதன் சொன்ன
சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்(து) அறிவார் சிவ யோகிகளே.
காலத்தை வென்றிருப்பார், மரிப்பார் வெறும் கர்மிகளே. 27

ஒலையும் தூதரும் கண்டு திண்டாடல் ஒழித்(து) எனக்குக்
காலையும் மாலையும் முன்னிற்குமே, கந்த வேள் மருங்கில்
சேலையும், கட்டிய சீராவும், கையில் சிவந்த செச்சை
மாலையும், சேவல் பதாகையும், தோகையும் வாகையுமே. 28

வேலே விளங்கு கையான், செய்ய தாளினில் வீழ்ந்(து) இறைஞ்சி,
மாலே கொள இங்ஙன் காண்ப(து) அல்லால் மன வாக்குச் செய
லாலே அடைதற்(கு) அரிதாய், அருஉருவாகி ஒன்று
போலே யிருக்கும் பொருளை எவ்வாறு புகல்வதுவே. 29

கடத்தில் குறத்தி பிரான் அருளால், கலங் காதசித்தத்
திடத்திற் புணையென யான்கடந் தேன், சித்ர மாதர் அல்குல்
படத்தில், கழுத்தில், பழுத்தசெவ் வாயில், பணையில், உந்தித்
தடத்தில், தனத்தில் கிடக்கும்வெங் காம சமுத்திரமே. 30

பால் என்பது மொழி, பஞ்சு என்பது) பதம், பாவையர் கண்
சேல் என்பதாகத் திரிகின்ற நீ, செந்திலோன் திருக்கை
வேல் என்கிலை, கொற்ற மயூரம் என்கிலை, வெட்சித் தண்டைக்
கால்என்கிலை, மனமே! எங்ஙனே முத்தி காண்பதுவே.

31

பொக்கக் குடிலில் புகுதா வகை, புண்ட ரீகத்தினும்
செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள், சிந்து வெந்து
கொக்குத் தறிப்பட்ட(டு) எறிபட்ட(டு) உதிரம் குழுகுமெனக்
கக்கக் கிரி யுருவக் கதிர்வேல் தொட்ட காவலனே.

32

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர் மார்புடன், கிரி யூடுருவத்
தொளைத்துப் புறப்பட்ட வேல் கந்தனே! துறந்தோர் உளத்தை
வளைத்துப் பிடித்துப், பதைக்கப் பதைக்க வதைக்கும் கண்ணார்க்(கு).
இளைத்துத் தவிக்கின்ற என்னை, எந்நாள் வந்து) ரட்சிப்பையே. 33

முடியாப் பிறவிக்கடலில் புகார், முழுதும் கெடுக்கும்
மிடியால் படியில் விதனப்படார், வெற்றி வேல்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள், அவுணர் குலமடங்கப்
பொடியாக்கிய பெருமாள், திருநாமம் புகல்பவரே.

34

பொட்டாக வெற்பைப் பொருத கந்தா! தப்பிப் போனது ஒன்றற்கு)
எட்டாத ஞானக்கலை தருவாய், இரும் காமவிடாய்ப்
பட்டார் உயிரைத் திருகிப் பருகிப், பசி தணிக்கும்
கட்டாரி வேல்விழியார் வலைக்கே மனம் கட்டுண்டதே.

35

பத்தித் துறையிழிந்து) ஆனந்த வாரி படிவதினால்,
புத்தித் தரங்கம் தெளிவது) என்றோ? பொங்கு வெங்குருதி
மெத்திக் குதிகொள்ள, வெஞ்சூரனைவிட்ட சுட்டியிலே
குத்தித் தரம்கொண்டு) அமராவதி கொண்ட கொற்றவனே.

36

சுழித்தோடும் ஆற்றில் பெருக்கானது செல்வம், துன்பம் இன்பம்
கழித்தோடு கின்றது) எக்காலம், நெஞ்சே, கரிக் கோட்டு முத்தைக்
கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோடன் என்கிலை, குன்றம் எட்டும்
கிழித்தோடு வேல் என்கிலை, எங்ஙனே முத்தி கிட்டுவதே.

37

கண்டு(உ)ண்ட சொல்லியர் மெல்லியர், காமக் கலவிக்கள்ளை
மொண்டு(உ)ண்ட அயர்கினும் வேல்மறவேன், முது கூளித்திரள்
டுண்டுண் டுடுடுடு டே டுடுடுடு டுண்டுண்டு
டிண்டிண் டெனக்கொட்டியாட, வெஞ்சூர்க்கொன்ற ராவுத்தனே.

38

நாள் என்செயும், வினைதான் என்செயும், எனை நாடிவந்த
கோள் என்செயும், கொடும் கூற்றும் என்செயும், குமரேசர் இரு
தாளும், சிலம்பும், சதங்கையும், தண்டையும், சண்முகமும்,
தோளும், கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து தோன்றிடினே.

39

உதித்து ஆங்கு உழல்வதும் சாவதும் தீர்த்து எனை உன்னில் ஒன்றாய்
விதித்து, ஆண்டு அருள்தரும் காலம் உண்டோ, வெற்புநட்டு உரக
பதித்தாம்பு வாங்கி நின்னும், அம்பரம் பம்பரம் பட்டுமல
மதித்தான் திரு மருகா, மயில் ஏறிய மாணிக்கமே.

40

சேல்பட்டு அழிந்தது செந்தூர் வயல்பொழில், தேங்கடம்பின்
மால்பட்டு அழிந்தது பூங்கொடியார் மனம், மாமயிலோன்
வேல்பட்டு அழிந்தது வேலையும், குரனும், வெற்பும், அவன்
கால்பட்டு அழிந்தது இங்கு என் தலைமேல் அயன் கையெழுத்தே.

41

பாலே அனைய மொழியார்தம் இன்பத்தைப் பற்றி, என்றும்
மாலே கொண்டு உய்யும் வகையறியேன், மலர்த்தாள் தருவாய்!
காலே மிகுண்டு, காலே யிலாத கணபணத்தின்
மேலே துயில் கொள்ளும் மாலோன் மருக, செவ் வேலவனே.

42

நிணங்காட்டும் கொட்டிலைவிட்டு ஒருவீடு எய்தி நிற்க நிற்கும்
குணங்காட்டி யாண்ட குருதேசிகன், நம் குறச்சிறுமான்
பணங்காட்டும் அல்குற்து உருகும் குமரன் பதாம்புயத்தை,
வணங்காத் தலைவந்தது இது எங்கே எனக்கு இங்ஙன் வாய்த்ததுவே.

43

கவியால் கடல் அடைத்தோன் மருகோனைக் கணபணக்கண்
செவியால் பணியணி கோமான் மகனைத், திறல் அரக்கர்
புவி ஆர்ப்பெழுத் தொட்ட போர்வேல் முருகனைப் போற்றி, அன்பால்
குவியாக் கரங்கள் வந்தது எங்கே யெனக்கு இங்ஙன் கூடியவே.

44

தோலால் கவர்வைத்து நாலாறு காலில் சுமத்தி, இரு
காலால் எழுப்பி, வளைமுதுகு ஒட்டிக், கைந் நாற்றி நரம்
பால் ஆர்க்கை யிட்டுத், தசைகொண்டு மேய்ந்த அகம்பிரிந்தால்,
வேலால் கிரி தொளைத்தோன் இரு தாள் அன்றி வேறு இல்லையே.

45

ஒருபூதரும் அறியாத் தனிவீட்டில் உரை உணர்வு அற்றும்
இரு, பூத வீட்டில் இராமல் என்றான், இரு கோட்டு ஒருகைப்
பொரு பூதரம் உரித்து, ஏகாசம் இட்ட புராந்தகற்குக்
குரு, பூத வேலவன், நிட்டுர குர குலாந்தகனே.

46

நீயான ஞான வினோதந் தனை, யென்று நீயருள்வாய்,
சேயான வேல்கந்தனே, செந்திலாய், சித்ர மாதர் அல்குல்
தோயா உருகிப் பருகிப் பெருகித் துவளும் இந்த
மாயா வினோத மனோதுக்க மானது மாய்வதற்கே. 47

பத்தித் திருமுகம் ஆறுடன், பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கும் அமுதுகண்டேன், செயல் மாண்(டு) அடங்கப்
புத்திக் கமலத்(து) உருகிப் பெருகிப் புவனம் ஏற்றித்
தத்திக், கரைபுரளும் பரம ஆனந்த சாகரத்தே. 48

புத்தியை வாங்கி நின் பாதாம் புயத்தில் புகட்டி, அன்பாய்
முத்தியை வாங்க அறிகின்றிலேன், முது சூர் நடுங்கச்
சக்தியை வாங்கத் தரமோ, குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேயனே, வினையெற்கு என் குறித்தனையே. 49

சூரில் கிரியில், கதிர்வேல் எறிந்தவன் தொண்டர் குழாம்
சாரில் கதியன்றி வேறிலைகாண், தண்டு தாவடி போய்த்,
தேரில் கரியில் பரியில் திரிபவர் செல்வம் எல்லாம்,
நீரில் பொறியென்(று) அறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே. 50

படிக்கும் திருப்புகழ் போற்றுவன், கூற்றுவன் பாசத்தினால்
பிடிக்கும் பொழுது வந்(து) அஞ்சல் என்பாய், பெரும் பாம்பில் நின்று
நடிக்கும் பிரான் மருகா! கொடும் சூரன் நடுங்க, வெற்பை
இடிக்கும் கலாபத் தனிமயில் ஏறும் இராவுத்தனே. 51

மலை ஆறு கூ(று) ஏழ் வேல் வாங்கினானை வணங்கி அன்பின்
நிலையான மாதவம் செய்குமினோ, நும்மை நேடிவரும்
தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறும், உற்ற துணையும் கண்டீர்,
இலையாயினு, வெந்த(து) ஏதாயினும் பகிர்ந்(து) ஏற்றவர்க்கே. 52

சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலும், செஞ்சேவலும் செந்தமிழால்
பகர் ஆர்வம் ஈ, பணி பாச சங்க்ராம, பணாமகுட
நிகராட்சம பட்ச பட்சிதுரங்க, ந்ருபகுமரா,
குசராட்சஸ பட்ச விட்சோப தீர குணதுங்கனே. 53

வேடிச்சி கொங்கை விரும்பும் குமரனை, மெய்யன்பினால்
பாடிக் கசிந் (து)உள்ள போதே கொடாதவர், பாதகத்தால்
தேடிப் புதைத்துத், திருட்டில் கொடுத்துத், திகைத்(து) இளைத்து,
வாடிக் கிலேசித்து, வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே. 54

சாகைக்கும் மீண்டு, பிறக்கைக்கும் அன்றித், தளர்ந்தவர்க்(கு) ஒன்(று)
ஈகைக்(கு) எனை விதித்தாயிலையே, இலங்காபுரிக்குப்
போகைக்கு நீவழி காட்(டு) என்று போய்க் கடல் தீக் கொளுந்த
வாகைச் சிலைவளைத் தோன்மருகா, மயில் வாகனனே. 55

ஆங்காரமும் அடங்கார், ஒடுங்கார், பரம ஆனந்தத்தே
தேங்கார், நினைப்பும் மறப்பும் அறார், தினைப்போ(து) அளவும்
ஒங்காரத்து (உ)ள் ஒளிக்கு (உ)ள்ளே முருகன் உருவம் கண்டு
தூங்கார், தொழும்பு செய்யார், என் செய்வார் யம தூதருக்கே. 56

கிழியும்படி அடல் குன்(று) எறிந்தோன் கவி கேட்டு (உ-)ருகி
இழியும் கவி கற்றிடை(து) இருப்பீர், எரிவாய் நரகக்
குழியும் துயரும் விடாய்ப்படக், கூற்றுவன் ஊர்க்குச் செல்லும்
வழியும் துயரும் பகரீர், பகரீர் மறந்தவர்க்கே. 57

பொரு பிடியும், களிறும் விளையாடும் புனச் சிறுமான்
தருபிடி காவல! சண்முகவா! எனச் சாற்றி நித்தம்
இருபிடி சோறு கொண்டு இட்டு உண்டு இரு வினைபோம் இறந்தால்
ஒருபிடி சாம்பரும் காணாது மாய உடம்பிதுவே. 58

புற்றாப் பகங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி
முற்றாத் தனத்திற்(கு) இனிய பிரான், இக்கு முல்லையுடன்
பற்றாக் கையும்வெந்து, சங்க்ராம வேளும் பட, விழியால்
செற்றார்க்(கு) இனியவன், தேவேந்த்ர லோக சிகாமணியே. 59

பொங்கார வேலையில் வேலை விட்டோன் அருள்போல், உதவ
எங்காயினும் வரும் ஏற்பவர்க்(கு) இட்ட(து); இடாமல் வைத்த
வங்காரமும், உங்கள் சிங்கார வீடும் மடந்தையரும்
சங்காதமோ? கெடுவீர்! உயிர்போம் அத் தனிவழிக்கே 60

சிந்திக்கிலேன், நின்று சேவிக்கிலேன், தண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக்கிலேன், ஒன்று வாழ்த்துகிலேன், மயில் வாகனனைச்
சந்திக்கிலேன், பொய்யை நிந்திக்கிலேன், உண்மை சாதிக்கிலேன்,
புந்திக் கிலேசமும் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே. 61

வரையற்(று). அடிவணர் சிரமற்று, வாரிதி வற்றச் செற்ற
புரையற்ற வேலவன் போதித்தவா! பஞ்ச பூதரும் அற்று
உரையற்(று). உணர்(வு) அற்(று) உடலற்(று) உயிரற்(று) உபாயமற்றுக்
கரையற்(று) இருள் அற்(று). என(து) அற்(று) இருக்கும் அக்காட்சியதே. 62

ஆலுக்(கு) அணிகலம், வெண்தலை மாலை, அகிலம் உண்ட
மாலுக்(கு) அணிகலம், தண் அம் துழாய், மயில் ஏறும் ஐயன்
காலுக்(கு) அணிகலம், வானோர் முடியும் கடம்பும் கையிற்
வேலுக்(கு) அணிகலம், வேலையும் குரனும் மேருவுமே. 63

பாதித் திருவுருப் பச்சென்றவர்க்குத், தன் பாவணையைப்
போதித்த நாதனைப், போர்வேலனைச் சென்று போற்றியுய்யச்,
சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ, அழுது தொழுது(உ) ருகிச்,
சாதித்த புத்திவந்(து) எங்கே எனக்(கு)இங்ஙன் சந்தித்ததே. 64

பட்டிக் கடாவில் வரும் அந்தகா! உனைப் பாரறிய
வெட்டிப் புறங்கண்(டு) அலாது விடேன், வெய்ய குரனைப் போய்
முட்டிப் பொருத செவ்வேல் பெருமாள் திருமுன்பு நின்றேன்,
கட்டிப் புறப்படலா! சத்தி வாள் என்றன் கையதுவே. 65

வெட்டும் கடாமிசைத் தோன்றும்வெங் கூற்றன், விடும்கயிற்றால்
கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டும், கராசலங்கள்
எட்டும், குலகிரி யெட்டும் விட்டோட, எட்டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்கும் கலாப மயூரத்தனே. 66

நீர்க் குமிழுக்கு நிகர் என்பர் யாக்கை, நில்லாது செல்வம்,
பார்க்கும் இடத்(து) அந்த மின்போலும் என்பர்; பசித்து வந்தே
ஏற்கும் அவர்க்(கு) இடஎன்னின், எங்கேனும் எழுந்திருப்பார்
வேல் குமரற்(கு) அன்பிலாதவர் ஞானம் மிகவும் நன்றே! 67

பெறுதற்(கு) அரிய பிறவியைப் பெற்று, நின் சிற்றடியைக்
குறுகிப் பணிந்து பெறக் கற்றிலேன், மத கும்ப கம்பத்
தறுகண் சிறுகண் சங்க்ராம சயில சரச வல்லி,
இறுகத் தழுவும் கடகாசல பன்னிரு புயனே. 68

சாடும் சமரத் தனிவேல் முருகன் சரணத்திலே
ஓடும் கருத்தை யிருத்த வல்லார்க்கு, (யு)கம் போய்ச் சகம்போய்ப்,
பாடும் கவுரி பவுரி கொண்டாடப், பகபதி நின்(று)
ஆடும் பொழுது, பரமாய் இருக்கும் அதீதத்திலே. 69

தந்தைக்கு முன்னம் தனிஞான வாள்ஒன்று சாதித்(து) அருள்
கந்தச் சுவாமி யெனைத் தேற்றியபின்னர்க், காலன்வெம்பி
வந்(து)இப் பொழுது(து) என்னை என்செய்யலாம்? சத்தி வாள்
ஒன்றினால்
சிந்தத் துணிப்பன், தணிப்பரும் கோபத்ரி சூலத்தையே. 70

விழிக்குத் துணை திரு மென்மலர்ப் பாதங்கள், மெய்ம்மை குன்றா
மொழிக்குத் துணை முருகா எனும் நாமங்கள், முன்பு செய்த
பழிக்குத் துணை அவன் பன்னிரு தோளும் பயந்த தனி
வழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே.

71

துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து வாயுவைச், சுற்றி முறித்(து),
அருத்தி உடம்பை ஒறுக்கில் என்னாம்? சிவயோகம் என்னும்
குருத்தை அறிந்து, முகம் ஆறுடைக் குருநாதன் சொன்ன
கருத்தை, மனத்தில் இருத்தும் கண்டீர்! முத்தி கைகண்டதே.

72

சேந்தனைக், கந்தனைச், செங்கோட்டு வெற்பனைச்,

செஞ்சுடர் வேல்

வேந்தனைச், செந்தமிழ் நூல் விரித்தோனை, விளங்கு வள்ளி
காந்தனைக், கந்தக் கடம்பனைக், கார்மயில்வாகனனைச்,
சாந்துணைப் போதும் மறவாதவர்க்(கு) ஒரு தாழ்வில்லையே.

73

போக்கும் வரவும், இரவும் பகலும், புறம்பும், உள்ளும்,
வாக்கும், வடிவும், முடிவும் இல்லா(து) ஒன்று வந்து வந்து
நாக்கும், மனோலயம் தானே தரும், எனைத் தன்வசத்தே
ஆக்கும் அறுமுகவா! சொல்லொணா(து) இந்த ஆனந்தமே.

74

அராப்புனை வேணியன் சேய் அருள்வேண்டும், அவிழ்ந்த அன்பால்
குராப்புனை தண்டையம் தாள்தொழல் வேண்டும், கொடிய ஐவர்
பராக்க்(கு) அறல் வேண்டும், மனமும் பதைப்பு அறல் வேண்டும்
என்றால்

இராப் பகல் அற்ற இடத்தே இருக்கை எளி(து) அல்லவே.

75

படிகின்றிலை பழநித் திருநாமம், படிப்பவர் தாள்
முடிக்கின்றிலை, முருகா! என்கிலை, முசியாமல் இட்டு
மிடிக்கின்றிலை, பரமானந்தம் மேற்கொள, விம்மி விம்மி
நடிக்கின்றிலை, நெஞ்சமே! தஞ்சம் ஏது நமக்(கு) இனியே.

76

கோடாத வேதனுக்(கு) யான்செய்த குற்றம் என்? குன்று எறிந்த
தாடாளனே, தென் தணிகைக் குமர, நின் தண்டை அம்தாள்
குடாத சென்னியும்; நாடாத கண்ணும், தொழாத கையும்,
பாடாத நாவும் எனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே.

77

சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப் பயோதரம் சேர எண்ணி,
மால் வாங்கி ஏங்கி மயங்காமல்; வெள்ளி மலையெனவே

கால்வாங்கி நிற்கும் களிற்றான் கிழத்தி, கழுத்தில்கட்டும்
நூல்வாங்கி டா(து) அன்று வேல்வாங்கி பூங்கழல்

நோக்குநெஞ்சே. 78

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாமல் ஏற்றம் கொண்டு ஆடுவீர்கள்!
போர்கொண்ட காலன் உமைக் கொண்டுபோம் அன்று, பூண்பனவும்
தார்கொண்ட மாதரும், மாளிகையும், பணச் சாளிகையும்,
ஆர்கொண்டு போவர்? ஐயோ, கெடுவீர்! நும் அறிவின்மையே. 79

பந்தாடும் மங்கையர் செங்கயல் பார்வையில் பட்டு(உ)ழலும்
சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்து(து) அருள்வாய், செய்ய வேல் முருகா!
கொந்தார் கடம்பு புடைகுழ் திருத்தணிக் குன்றில் நிற்கும்
கந்தா, இளங்குமரா, அமராவதி காவலனே. 80

மாகத்தை முட்டி வரும்நெடும் கூற்றன்வந்தால், என்முன்னே
தோகைப் புரவியல் தோன்றி நிற்பாய், சுத்த நித்தமுத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத், தீர்புராந்தகனைத், தீரியம்பகனைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல்யாணி தன் பாலகனே. 81

தாரா கணம்எனும் தாய்மார் அறுவர் தரும்முலைப்பால்
ஆரா து(உ)மைமுலைப் பால்உண்ட பாலன், அரையில் கட்டும்
சீராவும், கையில் சிறுவாளும், வேலும்என் சிந்தையவே!
வாரா(து) அகல் அந்தகா! வந்த போது(உ)யிர் வாங்குவனே. 82

தகட்டில் சிவந்த கடம்பையும், நெஞ்சையும், தாள் இணைக்கே
புகட்டிப் பணியப் பணித்து(து) அருளாய், புண்டரீகன் அண்ட
முகட்டைப்பிளந்து, வளர்ந்த(து), இந்திர லோகத்தை முட்ட வெட்டிப்
பகட்டில் பொருதிட்ட நிட்டுர குர பயங்கரனே. 83

தேங்கிய அண்டத்து(து) இமையோர் சிறைவிடச் சிற்றடிக்கே
பூங்கழல் கட்டும் பெருமாள், கலாபப் புரவிமிசை
தாங்கி நடப்ப முறிந்தது குரன் தளம், தனிவேல்
வாங்கி யனுப்பிடக் குன்றங்கள் எட்டும் வழிவிட்டவே. 84

மைவரும் கண்டத்தர் மைந்த! கந்தா! என்று வாழ்த்தும் இந்தக்
கைவரும் தொண்டன்றி மற்று(து) அறியேன், கற்ற கல்வியும் போய்ப்,
பைவரும் கேளும் பதியும் கதறப், பழகி நிற்கும்
ஐவரும் கைவிட்டு, மெய்விடும் போ(து) உன் அடைக்கலமே. 85

காட்டில் குறத்தி பிரான் பதத்தே கருத்தைப் புகட்டின்
வீட்டில் புகுதல் மிகஎளிதே, விழி நாசி வைத்து,
மூட்டிக் கபால மூலாதார நேர் அண்ட மூச்சை யுள்ளே
ஓட்டிப் பிடித்(து) எங்கும் ஓடாமல் சாதிக்கும் யோகிகளே. 86

வேலா யுதன், சங்கு சக்ரா யுதன், விரிஞ் சன் அறியாச்
சூலா யுதன் தந்த கந்தச் சுவாமி, சுடர்க்குடுமிக்
கால் ஆயுதக்கொடியோன் அருளாய கவசம் உண்டு. என்
பால், ஆயுதம் வருமோ? யமனோடு பகைக்கினுமே. 87

குமரா சரணம் சரணம்என்(று), அண்டர் குழாம் துதிக்கும்
அமரா வதியில் பெருமாள் திருமுகம் ஆறும் கண்ட
தமராகி வைகும் தனியான ஞான தபோதனர்க்கு(கு) இங்(கு)
எமராசன் விட்ட கடையேடு வந்(து)இனி என்செயுமே? 88

வணங்கித் துதிக்க அறியா மனிதருடன் இணங்கிக்
குணங்கெட்ட துட்டனை யீடேற்றுவாய், கொடியும் கழுதும்
பிணங்கத், துணங்கை அலகை கொண்டாடப், பிசிதர்தம் வாய்
நிணம் கக்க, விக்ரம வேலாயுதம் தொட்ட நிர்மலனே. 89

பங்கே ருகன்னைப் பட்டோ லையிலிடப், பண்டுதளை
தங்காலில் இட்ட(து) அறிந்திலனோ? தனிவேல் எடுத்துப்
பொங்கோதம் வாய்விடப், பொன்னஞ் சிலம்பு புலம்ப வரும்
எங்கோன் அறியின், இனிநான் முகனுக்(கு) இருவிலங்கே. 90

மாலோன் மருகனை, மன்றாடி மைந்தனை, வானவர்க்கு
மேலான தேவனை, மெய்ஞ்ஞான, தெய்வத்தை, மேதினியில்
சேல் ஆர் வயல் பொழில் செங்கோடனைச் சென்று கண்டு தொழ,
நாலாயிரம் கண் படைத்திலனே அந்த நான்முகனே. 91

கருமான் மருகனைச், செம்மான் மகளைக் களவு கொண்டு
வரு மா குலவனைச், சேவல்கைக் கோளனை, வானம் உய்யப்
பொரு மாலினைச் செற்ற போர்வேலனைக், கன்னிப் பூகமுடன்
தருமா மருவு செங்கோடனை வாழ்த்துகை சால நன்றே. 92

தொண்டர் கண்(டு) அண்டிமொண்(டு) உண்(டு) இருக்கும் சுத்த
ஞானம் எனும்
தண்டையம் புண்டரிகம் தரு வாய், சண்ட தண்டவெஞ்சூர்
மண்டலம் கொண்டுபண்(டு) அண்டர் அண்டம் கொண்டு
மண்டிமிண்டக்

கண்டு(உ)ருண்(டு) அண்டர்விண்(டு) ஓடாமல் வேல்

தொட்ட காவலனே. 93

மண்கமழ் உந்தித் திருமால் வலம்புரி ஓசை, அந்த
விண்கமழ் சோலையும் வாவியும் கேட்டது, வேல் எடுத்துத்
திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளைத் திருஅரையிற்
கிண்கிணி ஓசை, பதினாலு உலகமும் கேட்டதுவே. 94

தெள்ளிய ஏனலில் கிள்ளையைக், கள்ளச் சிறுமியெனும்
வள்ளியை வேட்டவன் தாள்வேட்டலை, சிறு வள்ளைதள்ளித்
துள்ளியகெண்டையைத், தொண்டையைத், தோதகச்சொல்லை, நல்ல
வெள்ளியந்தில வித்தார மூரலை வேட்ட நெஞ்சே. 95

யான்தான் எனும்சொல் இரண்டும் கெட்டால்அன்றி, யாவருக்கும்
தோன்றாது சத்தியம், தொல்லைப் பெருநிலம் குகரமாய்க்
கீன்றான் மருகன், முருகன், க்ருபாகரன், கேள்வியினால்
சான்றாரும் அற்ற தனிவெளிக்கே வந்து சந்திப்பதே. 96

தடக்கொற்ற வேள்மயிலே, யிடர் தீரத் தனிவிடில் நீ,
வடக்கில் கிரிக்கு)அப் புறத்துநின்று) ஓகையின் வட்டமிட்டுக்,
கடற்கு) அப் புறத்தும், கதிர்க்கு)அப் புறத்தும், கனகசக்ரத்
திடர்க்கு) அப் புறத்தும், திசைக்கு)அப் புறத்தும் திரிகுவையே. 97

சேலில் திகழ்வயல் செங்கோடை வெற்பன் செழுங்கலபி
ஆலித்(து) அனந்தன் பணாமுடி தாக்க, அதிர்ந்த(து) அதிர்ந்து,
காலில் கிடப்பன மாணிக்க ராசியும், காசினியைப்
பாலிக்கும் மாயனும், சக்ரா யுதமும், பணிலமுமே. 98

கதிதனை ஒன்றையும் காண்கின்றிலேன், கந்தவேல் முருகா!
நதிதனை யன்ன பொய் வாழ்வில் அன்பாய், நரம்பால் பொதிந்த
பொதிதனையும் கொண்டு திண்டாடுமா(று) எனைப் போதவிட்ட
விதிதனை நொந்து நொந்(து) இங்கேயென்றன் மனமவேகின்றதே. 99

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்த(து) எனைக் காத்தருளாய்
தூவிக் குல மயில் வாகனனே! துணை யேதும் இன்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம்(பு) இலாத தனிக்கொடி போல்
பாவித் தனிமனம் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே. 100

இடுதலைச் சற்றும் கருதேனைப், போதம் இலேனை, அன்பால்
கடுதல் இலாத் தொண்டரில் கூட்டியவா, கிரௌஞ்ச வெற்பை

அடுதலைச் சாதித்த வேலோன், பிறவியற இச்சிறை
விடுதலைப் பட்டது, விட்டது பாச வினைவிலங்கே.

101

சலம்காணும் வேந்தர் தமக்கும் அஞ்சார், யமன் சண்டைக்(கு)அஞ்சார்
துலங்கா நரகக் குழி அணுகார், துட்ட நோயணுகார்,
கலங்கார் புலிக்கும் கரடிக்கும் யானைக்கும், கந்த நன்னூல்
அலங்கார நூற்றுள், ஒருகவிதான் கற்று அறிந்தவரே.

102

திருவடி யும், தண்டையும் சிலம்பும், சிலம்(பு) ஊடுருவப்
பொருவடி வேலும், கடம்பும், தடம்புயம் ஆறிரண்டும்,
மருவடி வான வதனங்கள் ஆறும், மலர்க்கண்களும்
குருவடி வாய்வந்த(து)என் உள்ளம் குளிரக் குதிகொண்டவே.

103

இராப்பகல் அற்ற இடம்காட்டி, யான்இருந்தே துதிக்கக்
குராப்புனை தண்டையந் தாள் அருளாய், கரி கூப்பிட்டநாள்,
கராப்படக் கொன்(று)அக் கரிபோற்ற நின்ற கடவுள்மெச்சும்
பராக்ரம வேல, நிருதசங்கார பயங்கரனே.

104

செங்கேழ் அடுத்த சினவடிவேலும், திருமுகமும்,
பங்கே நிறைந்த நல் பன்னிரு தோளும், பதுமமலர்க்,
கொங்கே தரளம் சொரியும் செங்கோடைக் குமரன் என்
எங்கே நினைப்பினும், அங்கே என் முன்வந்து எதிர்நிற்பனே.

105

ஆவிக்கு மோசம் வருமா(று) அறிந்த(து), உன் அருள் பதங்கள்
சேவிக்க என்று நினைக்கின்றிலேன், வினை தீர்த்தருளாய்,
வாவித் தடவயல் சூழும் திருத்தணி மாமலை வாழ்
சேவல் கொடி யுடையானே, அமர சிகாமணியே.

106

கொள்ளித் தலையில் எறும்பது போலக் குலையும் என்றன்
உள்ளத் துயரை ஒழித்தருளாய், ஒரு கோடி முத்தம்
தெள்ளிக் கொழிக்கும் கடல் செந்தில் மேவிய சேவகனே
வள்ளிக்கு வாய்த்தவனே, மயில் ஏறிய மாணிக்கமே

107

சூலம் பிடித்(து)ஏம பாசம் சுழற்றித், தொடர்ந்து வரும்
காலன் தனக்(கு) ஒரு காலும் அஞ்சேன், கடல் மீ(து) எழுந்த
ஆலம் குடித்த பெருமான் குமாரன், அறுமுகவன்
வேலும், திருக்கையும் உண்டே நமக்(கு) ஒரு மெய்த்துணையே!

108

திருப்புகழ்

திருச்செந்தூர்

பஞ்ச பாதக முறுபிறை யெயிறெறி
 குஞ்சி கூர்விட மதர்விழி பிலவக
 பங்க வாண்முக முடுகிய நெடுகிய திரிகுலம்—

பந்த பாசமு மருவிய கரதல
 மிஞ்சி நீடிய கருமுகி லுருவொடு
 பண்பி லாதொரு பகடது முதுகினில் யமராஜன்;

அஞ்ச வேவரு மவதர மதிலொரு
 தஞ்ச மாகியெ வழிவழி யருள்பெறும்
 அன்பி னாலுன தடிபுக ழடிமையெ னெதிரேநீ—

அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட
 எண்டி சாமுக மடமட நடமிடும்
 அந்த மோகர மயிலினி லியலுடன் வரவேணும்;

மஞ்ச போல்வள ரளகமு மிளகிய
 ரஞ்சி தாம்ருத வசனமு நிலவென
 வந்த தூயவெண் முறுவலு மிருகுழை யளவோடும்—

மன்றல் வாரிசு நயனமு மழகிய
 குன்ற வாணர்த மடமகள் தடமுன
 மந்த ராசல மிசைதுயி லழகிய மணவாளா;

செஞ்சொல் மாதிரை வடதிசை குடதிசை
 விஞ்சு கீழ்திசை சகலமு மிகல்செய்து
 திங்கள் வேணியர் பலதளி தொழுதுயர் மகமேரு—

செண்டு மோதின ராசரு ளதிபதி
 தொண்ட ராதியும் வழிவழி நெறிபெறு
 செந்தில் மாநக ரினிதுறை யமரர்கள் பெருமானே. 366

பழநி

தகர நறுமலர் பொதுளிய குழலியர்
 கலக கெருவித விழிவலை படவிதி
 தலையி லெழுதியு மனைவயி னுறவிடு வதனாலே—

தனயர் அனைதமர் மனைவியர் சினெகிதர்
 சுரபி விரவிய வகையென நினைவுறு
 தவன சலதியின் முழுகியெ யிடர்படு துயர்தீர்;
 அகர முதலுள பொருளினை யருளிட
 இருகை குவிசெய்து ஞருகிட வருகியெ
 அரக ரெனவல னிடமுற எழிலுன திருபாதம்—
 அருள அருளுடன் மருளற இருளற
 கிரண அயில்கொடு குருகணி கொடியொடு
 அழகு பெறமர கதமயில் மிசைவர இசைவாயே;
 சிகர குடையினி னிரைவர இசைதெரி
 சதுரன் விதுரனில் வருபவ னளையது
 திருடி யடிபடு சிறியவ னெடியவன் மதுகுதன்—
 திகிரி வளைகதை வசிதநு வுடையவ
 னெழிலி வடிவின னரவுபொன் முடிமிசை
 திமித திமிதிமி யெனநட மிடுமரி மருகோனே;
 பகரபுகர்முக மதகரி யுழைதரு
 வனிதை வெருவமுன் வரஅருள் புரிகுச
 பரம குருபர இமகிரி தருமயில் புதல்வோனே—
 பலவின் முதுபழம் விழைவுசெய் தொழுகிய
 நறவு நிறைவயல் கமுகடர் பொழில் திகழ்
 பழநி மலைவரு புரவல அமரர்கள் பெருமாளே. 367

வயலூர்

தாமரையின் மட்டு வாசமல ரொத்த
 தாளிணைநி னைப்பி லடியேனைத்—
 தாதவிழ்க டுக்கை நாகமகிழ் கற்ப
 தாருவென மெத்தி யவிராலி;
 மாமலையி னிற்ப நீகருதி யுற்று
 வாவென அழைத்தென் மனதாசை—
 மாசினைய றுத்து ஞானமுத ளித்த
 வாரமினி நித்த மறவேனே;
 காமனையெ ரித்த தீநயன நெற்றி
 காதியசு வர்க்க நதிவேணி—

கானிலுறை புற்றி லாடுபணி யிட்ட
காதுடைய அப்பர் குருநாதா;
சோமனொ டருக்கன் மீனுலவு மிக்க
சோலைபுடை சுற்று வயலூரா.
சூடிய தடக்கை வேல்கொடுவிடுத்து
சூர்தலை துணித்த பெருமானே. 368

பொது

திரைவஞ்ச இருவினைகள் நரையங்க மலமழிய
சிவகங்கை தனில்முழுகி விளையாடிச்-
சிவம்வந்து குதிகொளக வடிவுற்றன் வடிவமென
திகழ்ணடர் முனிவர்கண் மயன்மாலும்;
அரன்மைந்த னெனகளிறு முகனெம்பி யெனமகிழ
அடியென்க ணளிபரவ மயிலேறி-
அயில்கொண்டு திருநடன மெனதந்தை யுடன்மருவி
அருமந்த பொருளையினி யருள்வாயே;
பரியென்ப நரிகள்தமை நடனங்கொ டொருவழுதி
பரிதுஞ்ச வருமதுரை நடராஜன்-
பழியஞ்சி யெனதருகி லுறைபுண்ட ரிகவடிவ
பவளஞ்சொ லுமைகொழுந னருள்பாலா;
இருள்வஞ்ச கிரியவுண ருடனெங்க ளிருவினையு
மெரியுண்டு பொடியஅயில் விடுவோனே-
எனதன்பி லுறைசயில மகிழ்வஞ்சி குறமகளொ
டெணுபஞ்ச ணையின்மருவு பெருமானே. 369

திருநள்ளாறு (சனிபகவான் கோயில்)

பச்சை யொண்கிரி போலிரு மாதன
முற்றி தம்பொறி சேர்குழல் வாளயில்
பற்று புண்டரி காமென ஏய்கயல் விழிஞான-
பத்தி வெண்டர ளாமெனும் வாணகை
வித்ரு மஞ்சிலை போல்நுத லாரிதழ்
பத்ம செண்பக மாமநு பூதியி னழகாளென்;

நிச்சை யந்தரி பார்வதி மோகினி
 தத்தை பொன்கவி னாலிலை போல்வயி
 நிற்ப சுங்கினி யானமி னூலிடை அபிராமி-
 எக்கு லங்குடி லோடுல கியாவையு
 மிற்ப திந்திரு நாழிநெ லாலற
 மெப்பொ தும்பகிர் வாள்கும ராஎன வருகேனோ;
 கச்சை யுந்திரு வாளுமி ராறுடை
 பொற்பு யங்கனும் வேலுமி ராறுள
 கட்சி வங்கம லாமுக மாறுள முருகோனே-
 கற்ப கந்திரு நாடுயர் வாழ்வுற
 சித்தர் விஞ்சையர் மாகர்ச பாசென
 கட்ட வெங்கொடு சூர்கிளை வேறற விடும்வேலா;
 நச்சு வெண்பட மீதணை வார்முகில்
 பச்சை வண்புய னார்கரு டாசனர்
 நற்க ரந்தநு கோல்வளை நேமியர் மருகோனே.
 நற்பு னந்தனில் வாழ்வளி நாயகி
 யிச்சை கொண்டொரு வாரண மாதொடு
 நத்தி வந்துந ளாறுறை தேவர்கள் பெருமானே. 370

திருப்புக்கொளியூர்

(அவிநாசிக்குச் சம்பம்)

(சுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் முதலை வாயினின்று பிள்ளையை
 மீட்டுக் கொடுத்த இடம்.)

பக்குவ வாசார லட்சண சாகாதி	
பட்சண மாமோன	சிவயோகர்-
பத்தியி லாறாறு தத்துவ மேல்வீடு	
பற்றுநி ராதார	நிலையாக;
அக்கண மேமாய தூர்க்குணம் வேறாக	
அப்படை யேளுன	வுபதேசம்-
அக்கற வாய்பேசு சற்குரு நாதாவு	
னற்புத சீர்பாத	மறவேனே;
உக்கிர வீராறு மெய்ப்புய னேநீல	
வுற்பல வீராசி	மணநாற-

ஒத்தநி லாவீசு நித்தில நீராவி

யுற்பல ராசீவ

வயலூரா;

பொக்கமி லாவீர விக்ரம மாமேனி

பொற்ப்ரபை யாகார

அவிநாசிப்-

பொய்க்கலி போமாறு மெய்க்கருள் சீரான

புக்கொளி யூர்மேவு

பெருமானே. 371

வழுஷர்

தலைநா ளிற்பத மேத்தி யன்புற

வுபதே சப்பொரு ளூட்டி மந்திர

தவஞா னக்கட லாட்டியென்றனை யருளாலுன்-

சதுரா கத்தொடு கூட்டி யண்டர்க

ளறிய முத்தமி மூட்டி முண்டர்க

தளிர்வே தத்துறை காட்டிமண்டலம் வலமேவுங்;

கலைசோ திக்கதிர் காட்டி நன்கட

ரொளிநா தப்பர மேற்றி முன்கழி

கமழ்வா சற்படி நாட்ட முங்கொள விதிதாவிக்க-

கமலா லைப்பதி சேர்த்து முன்பதி

வெளியா கப்புக ஏற்றி யன்பொடு

கதிர்தோ கைப்பரி மேற்கொ ளுஞ்செயல் மறவேனே;

சிலைவீ ழுக்கடல் கூட்ட முங்கெட

அவுணோ ரைத்தலை வாட்டி யம்பர

சிரமா லைப்புக வேற்ற வுந்தொடு கதிர்வேலா-

சிவகா மிக்கொரு தூர்த்த ரெந்தையர்

வரிநா கத்தொடை யார்க்கு கந்தொரு

சிவஞா னப்பொரு ளூட்டு முண்டக அழகோனே;

மலைமே வித்தினை காக்கு மொண்கிளி

யமுதா கத்தன வாட்டி யிந்துள

மலர்மா லைக்குழலாட்ட ணங்கிதன் மணவாளா-

வரிகோ ழிக்கொடி மீக்கொ ளும்படி

நடமா டிச்சுரர் போற்று தண்பொழில்

வழுஷர் நற்பதி வீற்றி ருந்தருள் பெருமானே. 372

பொற்ப தத்தினைத்து தித்து நற்பதத்தி லுற்ற பத்தர்
பொற்பு ரைத்து நெக்கு ருக்க அறியாதே-
புத்த கப்பி தற்றை விட்டு வித்த கத்துனைத்துதிக்க
புத்தி யிற்க லக்க மற்று நினையாதே;
முற்ப டத்த லத்து தித்து பிற்ப டைத்த கிர்த்ய முற்றி
முற்க டைத்த வித்து நித்த முழுவேனை-
முட்டவிக்க டைப்பி றப்பி னுட்கி டப்பதைத்த விர்த்து
முத்தி சற்றெ னக்க னிப்ப தொருநாளே;
வெற்ப னித்த தற்ப ரைக்கிடப்பு றத்தை யுற்ற னித்த
வித்த கத்தர் பெற்ற கொற்ற மயில்வீரா-
வித்தை தத்வ முத்த மிழ்ச்சொ லத்தசத்தம் வித்தரிக்கு
மெய்த்தி ருத்த ணிப்பொ ருப்பி லுறைவோனே;
கற்பகப்பு னக்கு றத்தி கச்ச டர்த்த சித்ர முற்ற
கற்பு ரத்தி ருத்த னத்தி லணைவோனே-
கைத்தரக்கர் கொத்துகச்சி னத்துவஹ்ர னுக் கமைத்த
கைத்தொ முத்த றித்து விட்ட பெருமானே. 373

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிய

திருஎழு கூற்றிருக்கை

இத்துதியைப் பாராயணம் செய்வதால்
அருணகிரிநாத சுவாமிகள் வாக்கு முழுவதும்
பாராயணம் செய்த பலன் கிட்டும் என்பர்.

துதி

ஒருரு வாகிய தாரகப் பிரமத்
தொருவகைத் தோற்றத் திருமர பெய்தி
ஒன்றா யொன்றி யிருவறிற் றோன்றி மூவா தாயினை;
இருபிறப் பாளரி னொருவ னாயினை;
ஓராச் செய்கையி னிருமையின் முன்னாள்
நான்முகன் குடுமி ஒரு நொடி பெயர்த்து
மூவரும் போந்து இருதாள் வேண்ட ஒரு சிறை விட்டனை;
ஒரு நொடி யதனில் இருசிறை மயிலின்

முந்நீர் உடுத்த நானிலம் அஞ்ச நீவலஞ் செய்தனை;
நால்வகை மருப்பின் மும்மதத் திருசெவி
ஒருகைப் பொருப்பன்மகளை வேட்டனை;
ஒருவகை வடிவினில் இருவகைத் தாகிய
மும்மதன் தனக்கு மூத்தோன் ஆயினை;
நால்வாய் முகத்தோன் ஐந்துகைக் கடவுள்
அறுகு சூடிக் கிளையோன் ஆயினை;
ஐந்தெழுத் ததனில் நான்மறை உணர்த்து
முக்கட் கடரினை இருவினை மருந்துக் கொருகுரு வாயினை;
ஒருநாள் உமைஇரு முலைப்பால் அருந்தி
முத்தமிழ் விரகன் நாற்கவி ராஜன்
ஐம்புலக் கிழவன் அறுமுகன் இவன் என
எழில்தரும் அழகுடன் கழுமலத் துதித்தனை;
அறுமீன் பயந்தனை; ஐந்தரு வேந்தன்
நான் மறைத் தோற்றத்து முத்தலைச் செஞ்சூட்டு
அன்றில் அங்கிரி இருபிளவாக ஒருவேல் விடுத்தனை;
காவிரி வடகரை மேவிய குருகிரி இருந்த
ஆறெழுத் தந்தணர் அடியினை போற்ற
ஏரகத் திறைவன் எனஇருந் தனையே.

374

திருச்செங்கோடு

ஆல காலப டப்பைம டப்பியர்
ஈர வாளற வெற்றும்வி ழிச்சியர்
யாவ ராயினு நத்திய ழைப்பவர் தெருவூடே-
ஆடிய யாடிந டப்பதொர் பிச்சியர்
பேசி யாசைகொ டுத்தும் ருட்டிகள்
ஆசை வீசிய ணைக்குமு லைச்சியர் பாலூடே;
மாலை யோதிவி ரித்துமு டப்பவர்
சேலை தாழநெ கிழ்த்தரை சுற்றிகள்
வாசம் வீசும ணத்தில்மி னுக்கிகள் உறவாலே-
மாயை யூடுவி முத்திய முத்திகள்
காம போகவி ணைக்குளு ணைப்பணி
வாழ்வி லாமல்ம லச்சன னத்தினி லுழல்வேனோ;

மேலை வானொரு ரைத்தச ரற்கொரு
 பால னாகியு தித்தொர்மு நிக்கொரு
 வேள்வி காவல்ந டத்திய கற்குரு அடியாலே-
 மேவி யேமிதி லைச்சிலை செற்றுமின்
 மாது தோள் தழு விப்பதி புக்கிட
 வேறு தாயட விக்குள் விடுத்தபி னவனோடே;
 ஞால மாதொடு புக்கவ னத்தினில்
 வாழும் வாலிப டக்கணை தொட்டவ
 னாடி ராவண னைச்செகு வித்தவன் மருகோனே-
 ஞான தேசிக சற்குரு உத்தம
 வேல வானெரு வைப்பதி வித்தக
 நாகமாமலை சொற்பெற நிற்பதொர் பெருமானே. 375

திருவிடைக்கழி

பழியுறுசட் டகமான குடிலையெடுத் திழிவான
 பகரும்வினைச் செயல்மாதர் தருமாயப்-
 படுகுழிபுக் கினிதேறும் வழிதடவித் தெரியாது
 பழமைபிதற் றிடுலோக முழுமுடர்;
 உழலும்விருப் புடனோது பலசவலைக் கலைதேடி
 யொருபயனைத் தெளியாது விளியாமுன்-
 உன்கமலப் பதநாடி யுருகியுளத் தழுதூற
 உனதுதிருப் புகழோத அருள்வாயே-
 தெழியுவரிச் சலராசி மொகுமொகெனப் பெருமேரு
 திடுதிடெனப் பலபூதர் விதமாகத்
 திமிதிமெனப் பொருகுர னெறுநெறெனப் பலதேவர்
 ஜெயஜெயெனக் கொதிவேலை விடுவோனே;
 அழகுதரித் திடுநீப சரவணவுற் பவவேல
 அடல்தருகெற் சிதநீல மயில்வீரா-
 அருணைதிருத் தணிநாக மலைபழநிப் பதிகோடை
 அதிபஇடைக் கழி மேவு பெருமானே. 376

திருவாஞ்சியம்

இபமாந்தர் சக்ர பதிசெறி
 படையாண்டு சக்ர வரிசைக

ளிடு வாழ்ந்து திக்கு விசயம

ணரசாகி-

இறுமாந்து வட்ட வணைமிசை

விரிசார்ந்து வெற்றி மலர்தொடை

யெழிலார்ந்த பட்டி வகைபரி

மளபேபந்;

தபனாங்க ரத்த வணிகல

னிலைசேர்ந்த விச்சு வடிவது

தமர்குழ்ந்து மிக்க வுயிர்நழு

வியபோது-

தழல்தாங்கொ ளுத்தி யிடவொரு

பிடிசாம்பல் பட்ட தறிகிலர்

தனவாஞ்சை மிக்கு னடிதொழு

நினையாரே;

உபசாந்த சித்த குருகுல

பவபாண்ட வர்க்கு வரதன்மை

யுருவோன்பர் சித்த நெடியவன்

ரிஷிகேசன்-

உலகீன்ற பச்சை யுமையணன்

வடவேங்க டத்தி லுறைபவ

னுயர்சார்ங்க சக்த கரதலன்

மருகோனே;

த்ரிபுராந்த கற்கு வரகத

ரதிகாந்தன் மைத்து னமுருக

திறல்பூண்ட சுப்ர மணியஷண்

முகவேலா-

திரைபாய்ந்த பத்ம தடவய

லியில்வேந்த முத்தி யருள்தரு

திருவாஞ்சி யத்தி லமரர்கள்

பெருமாளே. 377

திருச்செந்தூர்

வஞ்சங்கொண் டுந்திட ராவண

னும்பந்தென் திண்பரி தேர்கரி

மஞ்சின்பண் புஞ்சரி யாமென

வெகுசேனை-

வந்தம்பும் பொங்கிய தாகள

திர்ந்துந்தன் சம்பிர தாயமும்

வம்புந்தும் பும்பல பேசியு

மெதிரேகை;

மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய் போதுகு

ரங்குந்துஞ் சுங்கனல் போலவெ

குண்டுங்குன் றுங்கர டார்மர

மதும்வீசி

மிண்டுந்துங் கங்களி னாலெத
 கர்ந்தங்கங் கங்கர மார்பொடு
 மின்சந்துஞ் சிந்திநி சாசரர் வகைசேர;
 வஞ்சண்டன் தென்றிசை நாடிவி
 முந்தங்குஞ் சென்றெம தூதர்க
 ளுந்துந்துந் தென்றிட வேதசை நிணமுளை-
 உண்டுங்கண் டுஞ்சில கூளிகள்
 டிண்டிண்டென் றுங்குதி போடவு
 யர்ந்தம்புங் கொண்டுவேல் மாதவன்மருகோனே;
 தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறி யேன்மதி
 கொஞ்சங்கொஞ் சந்துரை யேயருள்
 தந்தென்றின் பந்தரு வீடது தருவாயே-
 சங்கங்கஞ் சங்கயல் சூழ்தட
 மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி
 தந்தங்குஞ் செந்திலில் வாழ்வுயர் பெருமானே. 378

பொது

ஓது முத்தமிழ் தேராவ்ரு தாவனை
 வேத னைப்படு காமாவி காரனை
 ஊன முற்றுழல் ஆபாச ஈனனை அந்தர்யாமி-
 யோக மற்றுழல் ஆசாப சாசனை
 மோக முற்றிய மோடாதி மோடனை
 ஊதி யத்தவம் நாடாத கேடனை அன்றிலாதி;
 பாத கக்கொலை யேசூழ்க பாடனை
 நீதி சற்றுமி லாகீத நாடனை
 பாவி யர்க்குளெ லாமாது ரோகனை மண்ணின்மீதில்-
 பாடு பட்டலை மாகோப லோபனை
 வீடு பட்டழி கோமாள் வீணனை
 பாச சிக்கினில் வாழ்வேனை யாளுவதெந்தநாளோ;
 ஆதி சற்குண சீலா நமோநம
 ஆட கத்திரி சூலா நமோநம
 ஆத ரித்தருள் பாலா நமோநம உந்தியாமை-

ஆன வார்க்கினி யானே நமோநம
 ஞான முத்தமிழ் தேனே நமோநம
 ஆர ணற்கரி யானே நமோநம மன்றுளாடும்;
 தோதி தித்திமி தீதா நமோநம
 வேத சித்திர ரூபா நமோநம
 சோப மற்றவர் சாய் நமோநம தன்மராச-
 தூத னைத்துகை பாதா நமோநம
 நாத சங்குரு நாதா நமோநம
 ஜோதி யிற்றிக ஜோதி மஹாதெவர் தம்பிரானே. 379

வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு

உதரகம லத்தினிடை முதியபுவ னத்ரயமு
 முகமுடிவில் வைக்கும்முமை யாள்பெற் பாலகனும்-
 உமிழ்திரை பரப்பிவரு வெகுமுக குலப்பழைய
 உதமகள் பக்கல்வரு சோதிச் சடானனனும்;
 உவகையொடு கிர்த்திகைய ரறுவருமெ டுக்கவவ
 ரொருவரொரு வார்க்கவனொ ரோர்புத்ர னானவனும்-
 உதயரவி வார்க்கநிகர் வனகிரண விர்த்தவித
 முடையசத பத்ரநவ பீடத்து வாழ்பவனும்;
 உறைசரவ ணக்கடவுள் மடுவிலடர் வஜ்ரதர
 னுடையமத வெற்புலைய வேதித்த வீரியனும்;
 உரைபெற வகுத்தருணை நகரினொரு பத்தனிடு
 மொளிவளர் திருப்புகழ்ம தாணிக்கு பாகரனும்-
 உரககண சித்தகண கருடகண யக்ஷகண
 முபநிட முரைத்தபடி பூசிக்கும் வானவனும்-
 ஒருவனு மகிழ்ச்சிதரு குருபரனு முத்தமனு
 முபயமுறு மக்நிகர மீதிற்ப்ர பாகரனும்-
 அதிமதுர சித்ரகவி நிருபனு மகத்தியனு
 மடிதொழு தமிழ்த்ரயவி நோதக் கலாதரனும்-
 அவரைபொரி யெட்பயறு துவரையவல் சர்க்கரையொ
 டமுதுசெயும் விக்நபதி யானைச் சகோதரனும்;
 அவுணர்படை கெட்டுமுது மகரசல வட்டமுட
 னபயமிட விற்படைகொ டாயத்த மானவனும்-
 அருணையி லிடைக்கழியி லுரககிரி யிற்புவியி
 லழகிய செருத்தணியில் வாழ்கற்ப காடவியில்;

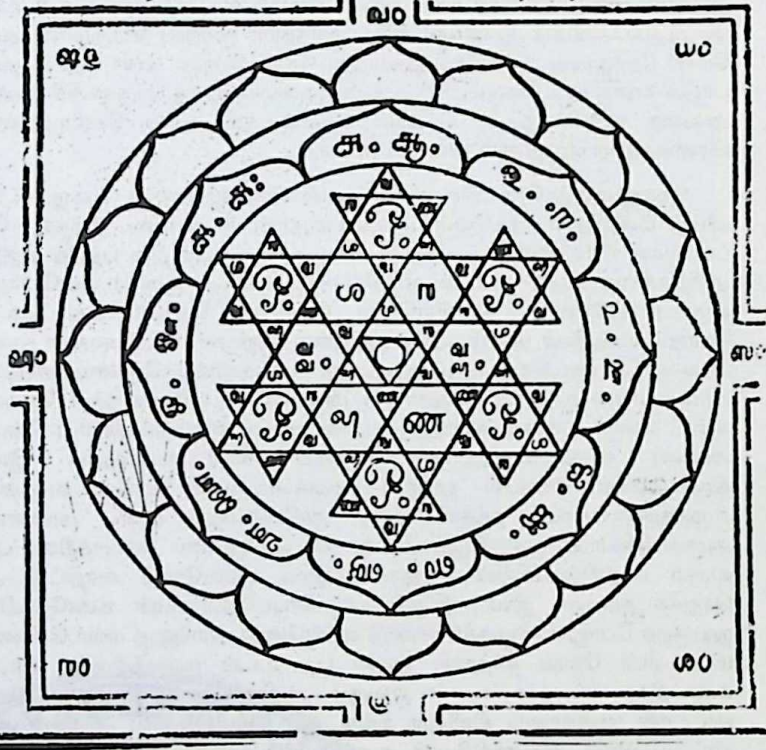
அறிவுமறி தத்துவமு மபரிமித வித்தைகளு
 மறியென விமைப்பொழுதின் வாழ்வித வேதியனும்-
 அரிபிரம ருக்குமுத லரியபர மற்குயரு
 மருமறை முடிப்பையுப தேசித்த தேசிகனும்;
 அமலனு மெனக்கரக மதிசுணனு நிர்க்குணனு
 மகிலபுவ னத்தமர சேனைக்கு நாயகனும்-
 அநுபவனு மற்புதனு மநுகுணனு மக்ஷரனு
 மருமனமொ ழிக்குமநு பூதிச் சுகோதயனும்;
 இதமகிதம் விட்டுருகி இரவுபக லற்றவிட
 மெனதறவி ருக்கைபுரி யோகப் புராதரனும்
 எனதுமன சிற்பரம சுகமவுன கட்கமதை
 யமன்முடி துணிக்கவிதி யாவைத்த பூபதியும்-
 எழுமையுமெ னைத்தனது கழல்பரவு பத்தனென
 இனிதுகவி யப்படிப்ர சாதித்த பாவலனும்-
 இமையவர் முடித்தொகையுமம் வனசரர் பொருப்புமென
 திதயமு மணக்குமிரு பாதச் சரோருகனும்;
 எழுதரிய கற்பதரு நிழலில் வளர் தத்தைதழு
 வியகடக வஜ்ரவதி பாரப் புயாசலனும்-
 எதிரில்புல வார்க்குதவு வெளிமுகடு முட்டவள
 ரிவுளிமுகி யைப்பொருத ராவுத்த னானவனும்;
 எழுபரி ரதத்திரவி எழுநிலமொ டக்கரிக
 னிடர்பட முழக்கியெழு சேவற் பதாகையனும்-
 இணையிலியு நிர்ப்பயனு மலமிலியு நிஷ்களனு
 மிளையவனும் விப்ரகுல யாகச் சபாபதியும்;
 மதுகையொடு சக்ரகிரி முதுகுநெளி யப்புலியை
 வளையவரும் விக்ரமக லாபச் சிகாவலனும்-
 வலியநிக ளத்தினொடு மறுகுசிறை பட்டொழிய
 வனஜமுனி யைச்சிறிது கோபித்த காவலனும்
 வருசுரர் மதிக்கவொரு குருகுபெயர் பெற்றகன
 வடசிகரி பட்டுருவ வேல்தொட்ட சேவகனும்
 வரதனு மநுக்ரகனு நிருதர்குல நிஷ்டுரனு
 மநுபவன சித்தனும் நோதுக்க பேதனனும்;
 வயிரிசை முழக்கமிகு மழைதவற் குறிச்சிதொறு
 மகிழ்குரவை யுட்டிரியும் வேடிக்கை வேடுவனும்-
 மரகத மணிப்பணியி னணிதழை யுடுத்துலவும்
 வனசரர் கொடிச்சிதனை யாசிக்கும் யாசகனும்-

மதனன்விடு புட்பசர படலமுடு லத்தனையு

மடலெழுதி நிற்குமதி மோகத் தபோதனனும்—
வரிசிலை மலைக்குறவர் பரவிய புனத்திதணின்

மயிலென இருக்குமொரு வேடிச்சி காவலனே.

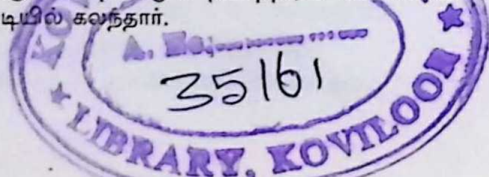
சுப்ரமணியர் எந்திரம்

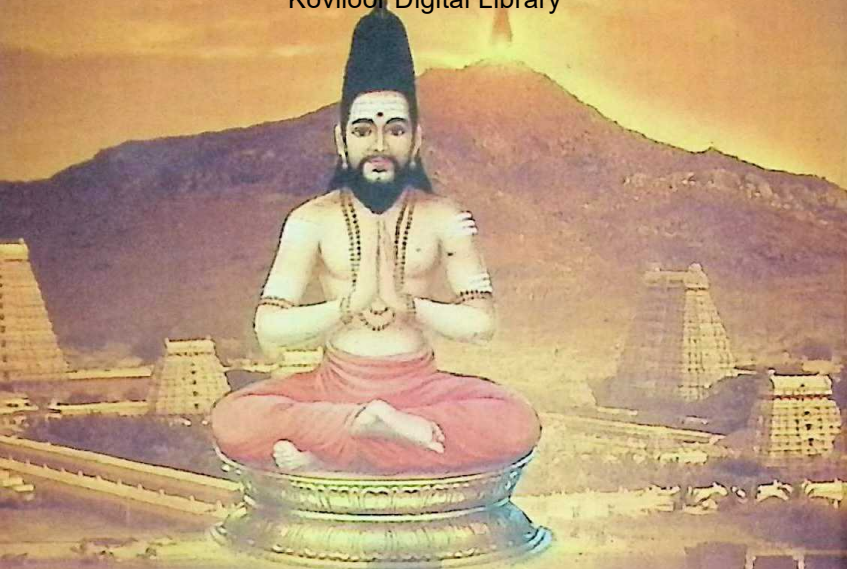

அருணகிரிநாதர் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இவர் வாழ்ந்த காலம் இற்றைக்கு சுமார் ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் என அறியப்படுகிறது. அருணாசலம், திருவருணை என்ற பெயர்களும் கொண்ட திருவண்ணாமலைத் திருத்தலத்தில் ஒரு வளமான குடும்பத்தில் அவதரித்த அருணகிரி, ஆரம்ப நாட்களில் படிப்பில் பெரும் புலமை பெற்றிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. வாலிப வயதில் மங்கையர்பால் கொண்ட மோகத்தினால் போக வாழ்க்கை நடத்தியிருக்கிறார். பின்னாளில் திருந்திய மனத்தவராகிப் பாடிய தெய்வத்திருப்புகழில் இவரது முந்தைய வாழ்க்கை பற்றிய குறிப்புகள் அதிகமாகவே வெளிப்படுகின்றன. ஆரம்ப காலத்தில் மங்கையர் மீதான மோகத்தினால் உடல்நிலை கெட்டுச் சீரழிந்தார் இவர். இவருக்கு அன்னையாய் இருந்து ஆதரித்த தமக்கை கடுஞ்சொற்களால் இவரைக்கடிய, அதனால் ஏற்பட்ட விரக்தியால், திருவண்ணாமலை கோபுரத்தில் ஏறி, உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளத் துணிந்து, கீழே குதித்தார். முருகப் பெருமான் அவரை மேனி நோகாமல் தடுத்துக் காப்பாற்றி, நோய் தீர்த்து, 'என் மீது திருப்புகழ் பாடுக' எனக் கட்டளையிட்டார். பாடும் புலமையில்லாத அருணகிரி தயங்கிட, அவரை வாய் திறக்கச் சொல்லி நாவில் தம் கூரிய வேல்முனையால் பிரணவத்தை எழுதினார் பிள்ளை முருகன்.

'முத்து எனத் தொடங்கி முத்தமிழால் எம்புகழ் பாடுக' என்று கட்டளையிட்டு மறைந்தார் கந்தவேள். அவ்வளவுதான். கடல் மடை திறந்தது போல் பாடல்கள் பிரவாகமாகப் பாய்ந்து வந்தன. 'முத்தைத் திரு பத்தித் திருநகை, அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர எனவோதும்...' திருப்புகழ்த்தேனாறு வெள்ளமென பொங்கத் தொடங்கியது. தலங்கள் தோறும் யாத்திரை செய்து ஆங்காங்குள்ள அறுமுக வடிவேலனை வணங்கி அவன் மீது பாடல்கள் பாடி வருவதை வழக்கமாக்கிக்கொண்ட அருணகிரி யாரை மன்னன் பிரபுடதேவராயன் மிக மதித்து மரியாதைகள் செய்வதை கண்ட காளி உபாசகன் சம்பந்தாண்டான் என்பவன் காழ்ப்புணர்வு கொண்டு, அவரை வாதுக்கழைத்தான். அருணகிரியாரின் பாடலுக்கு இணங்க திருவருணை கோவில் தூணில் முருகபெருமான் மயில் வாகனத்தில் எழுந்தருளி காட்சி தந்தார். அந்த அதிசயத்தைக் கண்ட அனைவரும் அருணகிரியாரை முன்னிலும் அதிகமாகத் தொழுதனர். தலயாத்திரை புரிந்து வரும் வழியில் வில்லிப்புத்தூரார் எனும் புலவரோடு வாகிட்டு அவர் செறுக்கடக்கினார் இவர். இறுதியாக பிரபுடதேவராயன் கண்ணோயினால் துயருற்ற போது கிளியுருக்கொண்டு விண்ணேகி, பாரிஜாத மலர் கொணர்ந்து மன்னனின் நோய் தீர்த்தார். அவர் பூத உடல் மறைந்திருந்த இடத்தை கண்டறிந்த சம்பந்தாண்டான் எவரும் அறிந்திடாமல் அதைப் புகைத்து விட்டான், என்றாலும் கிளியுரு நீங்கி தன் மெய்யுருவை அனைவருக்கும் காட்டிய பிறகு அருணகிரியார் ஆனி மாதம் மூல நட்சத்திரம் பெளமியி நாளன்று கந்தப்பெருமான் திருவடியில் கலந்தார்.

Our Other Releases

9100162

9100148

91001146

9100161

9100163

 GIRI[®]

TIRUPPUGAL MALARMALAI

(Tamil)

Price ₹ 70.00

ISBN : 978-81-7950-219-8

9 788179 502198

91001219